

محمل صلی اللہ علیہ وسلم

ہیمای ژیانہ

حمل ﷺ

ھیمای ژیانہ

دکتور فلاح محمد عزیز

پروفیسور لہ زانکوی سہ لاجہ دین

2015

ناوی کتیب: محمد ﷺ مایه ی ژیاڼه

نوسه ر: دکتور فلاح محمد عزیز

بلاوکردنه وهی: نووسینگه ی ته فسیر بو بلاوکردنه وهو

راگه یانندن / هه ولیر

خه ت: نه وزاد کوی

سالی چاپ: 1435 ک - 2015 ز

تیراژ: 1200

ژماره ی سپاردن له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان

(554) سالی 2015

ماfi چاپکردن بو نوسه ر پاریزراوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

(سورة الانبياء 107)

نووسه‌ری نهم بابه‌ته ئاماده‌یه، ته‌واوی نه‌و ته‌مه‌نه‌ی که ماویتی نه‌ دونیادا بکا به‌ قوربانی ساتیکی بینه‌نی زاتی بِنَغِه‌مه‌ر ﷺ...

نه خوای په روږدگار داواکارم که نه جری نه م کتیبه ش بخریته
ته رازووی چاکه کانت و نه جیهانی غه پیدا سوودی لی وږبگری وپی دڅوش
وسه ررازو شادمان بی....

پیشه‌کی

سوپاس بۆ خواو دروودو سه‌لامی خوا له‌سه‌ر گیانی پاکی پیغه‌مبه‌ری
خوا...

سوپاس بۆ ئەو خوايه که ئەم میهره‌بانیه‌ی پی به‌خشیم و ئەم
د‌رفه‌ته‌ی پی د‌ام ، که له‌سه‌ر د‌وایین پیغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه
وسلم) بنووسم.

به پیغه‌مبه‌ری خوا محمد ﷺ ش ده‌لیم:

ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا... س‌لاوی خوات لی‌بی له‌ه‌ر کوی بی... دا‌وای
لی‌بور‌دنشت لی ده‌که‌م، گ‌ه‌ر ه‌اتوو له‌م کتیب‌ه‌دا ه‌ه‌ر ه‌ه‌له‌یه‌ک د‌ه‌ره‌ق به
سیره‌تی به‌پ‌یزتم کرد‌بی. زۆر ه‌ه‌ولم دا‌وه‌ شته‌ راسته‌کان و له‌سه‌رچاوه
سه‌حیه‌ با‌وه‌ر پ‌یک‌راوه‌کان ب‌گ‌یرمه‌وه.

ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا!

خ‌وای په‌روه‌ردگار، له‌سه‌ر ئەو ئه‌رکه‌ی که له‌ پ‌ینا‌وی گ‌ه‌یاندنی
په‌یامی خوا گ‌ه‌یاند‌وته، به‌ جوانترین شی‌وه‌ پ‌اداش‌ت با‌ته‌وه.

به‌ خوین‌ه‌ری ئەم کتیب‌ه‌ش ده‌لیم:

ئە‌ی خوین‌ه‌ری به‌پ‌یز...

له م کتیبه دا ، به یه کیکت دهناسیڼم و باسی ژیانی که سیکت بؤ ده که م، که چاره نووست پیوه ی بهنده ، چاره نووسی ئه م ژیانی دونیایه ت و چاره نووسی دواړوژت...

که سیکه ، که به سهرهاتی ژیانی، له پیناوی به رژه وهندی تودا، نه و به سهراته بوو که له م کتیبه دا ده خوینیته وه و دهیبینی و زوریش له وه زیاتر...

تا ژياننامه و فهرموده کانی نه خوینیته وه، نازانی چه ند بؤ سهرفرازیت به په رۆشبووه، زه من قه ت نه بوته ریگر له به رده م گرنگی دان به کیشه کانی دونیاو دواړوژت، له هر نه ته وه و هوژو رهنگیک بیت.

خویندنه وه ی ژیان و به سهرهاتی پیغه مبه ر محمد ﷺ، خویندنه وه ی ژیان و به سهرهاتی مروقیکی ئاسایی نیه، خویندنه وه ی به سهرهاتی نه و به ریژه، خویندنه وه ی ژیانی به رزترین ئاستی مروقایه تیه، که بوته نمونوه ی مروقی خواناس، که چه مکه کانی دونیاو ئاخیره ت، خواپه رستی و سیاسه ت، ئاشتی و جهنگ، زانست و ئاین و، باوه رو هه لسوکه وت له خو ده گری.

له و سیفه ته جوانه بیشومارانه ی که پیغه مبه ر محمد ﷺ هه لیگرتبوو، سیفه تی هیمای ژيانه . ئه م سیفه ته، له پال ناوی پیروزی، له ناو نیشانم هه لېژارد، چونکه که لاپه ره زیړینه کانی ژیانی هه لېدهینه وه، به راشکاوی راستیی ئه م سیفه ته مان بؤ درده که وئ. هر له سهره تای هاتنی بؤ دونیاوه، مانایه کی قوولئ به ژیان به خشیوه و ، ته نانه ت که کوچیشی

کرد، بالی غم و ماته مینی دونیای داپوښی، هرچه نده سیره تی پاکي و
فهرموده جوانه کانی، مانای ژیان له دل و دهرونی خه لکی پاراست و
چه سپاند.

له م په رتو وکه دا، هه ولم داوه تهنیا پشت به ریوایه ته صه حیحه کان
ببه ستم و زانیاری له چنده ها سه رچاوه وهر بگر م که هه موویان جیی
متمانه ی زانایانی ئیس لامن. له راستیدا بو ئه وهی خوینه ر له بوونی
ژماره ی زوری په راویز وهرس نه بی و له ده که کان نه بری، وام به باش
زانی، هه ر وه ک نه ریتی خوم له کتیبه کانی ترمدا، سه رچاوه کان به جیا
له کوتای کتیبه که دا بنوسم.

ئامانجی سه ره کیم له م کتیبه دا تهنیا پیناسه ی که سایه تی پیغه مبه ر
محمد ﷺ نیه، به لکوو چاندن و گه شه کردنی خوشه ویستیه که ی له ناو
دل و دهرونی خوینه ران، یه که م له به ر ئه وهی ئه و شایسته ی ئه و
خوشه ویستیه یه، دووهم له به ر ئه وهی خوشه ویستی پیغه مبه ر ﷺ
مایه ی بوورانه وهی دل و دهرونه، سیهه میش بو ئه وهی له دواروژدا له
به هشتدا هاوه لی بین، چونکه مروځ له گه ل خوشه ویستانی حه شر
ده کری.

ئینجا فهرمو با پیکه وه، به ناو ئه م به هه شته به رینه بگرین،
به هه شتی سیفه ته کانی پیغه مبه ر محمد ﷺ، بو ئه وهی گیانمان تی که ل
به گیانی بی، سوزمان له گه ل سوزی، له هه موو باره کاندا، بجوولی، تا
زیاتر له ئه رک و هه ول و تی کو شان و ئاواته کانی تی بگه ین، بو ئه وهی به

ته واهه تی بزانی نه و پیاوه ﷺ چیمان پی ده گه ینئ و ده توانئ چی به ژیا نی مرو فایه تی ببه خشی.

دوا وشه م له م پیشه که یه دا، دوعایه که بو هر که سیك که به شداری کردبی له چاپکردن یان پید اچوونه وه به ره شنووسه که ی کردبی، خوای گه وره له نه جری نه م کتیبه بی به شی نه کات و، سه رفرازی دنیا و ناخیره تی بکات، به تاییه تی نه و براده رهی که مه سره فی چاپکردنی نه م کتیبه ی خسته نه ستوو، داوای کرد ناوی نه به م، داواده که م خوای گه وره به باشتین شیوه پاداشتی خیری باته وه.

دوا وته شم له م پیشه که یه دا...

سو پاس بو خوا... و سلاو له گیانی پاکی پیغه مبه ری خوا

محمد عیسیٰ علیہ السلام کیہ؟

محمد ﷺ... ناویکه، کاتیک که بهر گوئی ههر خاوهن دهررونیکی پاک دهکهوئ، په رده ی دلی دهله رزینی و خونچه کانی گول و گولزاری پیزو خوشه ویستی و جوانترین پوخساری مروقایه تی و هیماو نهینی کانی ژیان، ده پشکوینی...

ناویکه، که به دریژی شهوو پوژ، له پال ناوی خوی په روه ردگاردا، له سهر پووی زهوی و له ناو ولات و نه ته وه جیا جیا کانی جیهاندا ده نگه داته وه، دل و دهررونی دروستکراوانی خوا، ده هژینی...

ناویکه، که له ناخی زهمه ن، به توندی، په گی داکوتیوه و، لاپه په کانی کتیبه نه رزو ئاسمانیه کانی رازاندوته وه، له سهر دهرگا کانی به هشت، له پال ناوی خوی گه وره، وه که هه ساره، به لکوو پرشنگدارتر، نه دره وشینه وه...

ناویکه، نه وهنده سوو دبه خشه، که پاداشتی هینانی له سهر زمان و ناردنی دروودو سللو له گیانی پاکی، میهره بانی خوی نه رزو ئاسمان به دوی خویدا نه بارینی...

ناویکه نه وهنده پیروزه، که له ناو نویژدا، ههرچه نده نویژ په یوه ندیه کی تاییه ته له نیوان خوی په روه ردگارو ئاده میزادا، جیه کی گرنه، له پال ناوی خوی گه وره دا، پی به خشراوه.

ناوېكه، كاتې دېته ئاراوه، ميژوو و جوگرافيا و نه ته وه و زمان و

په گهن، له ناو دهریای پېته كانيدا، نوقوم دهن و له ژېر تيشكى
پوخسارو رهفتاره جوانه كانى ده توينه وه.

ته نيا نه فامان، كاتېك ناوى (محمد) ﷺ بهر گوښان ده كه وى،

ده مارگرېرى زمان و جياوازي نه ته وه ده يانگرې و كوسپى نارپوا بؤ
خويان و هاو زمانى خويان داده نين، پازيش ن، به ئازارى نه خوشيه
سه خته كانيانه وه بنالين و ده ست بؤ تاكه پوناكيه ك دريژن ه كه ن، كه
سارپژكردنى زامه كانى دهروونيانى تيدايه.

ته نيا لاساران، سوورن له سهر ئه وهى كه (محمد) ﷺ ته نيا بؤ

نه ته وه يه كه هاتووه، چاويان له خوښنده وهى وشه كانى نووقاندووه، كه
ده فهرموى: له ئيسلامبووندا، من پيش عه رب كه وتم و (صهيب الرومى)
پيش پؤم كه وت و (بلال الحبشى) پيش حه به شيه كان كه وت و (سلمان
الفارسى) پيش فارس كه وت! يان دهرگاي دهروونيان له بهر دهم ئم وشه
ميژوويه داخستوه كه ده فهرموى: جياوازي عه رب له غه يرې عه رب
ته نيا به راده ي نزيكبوونه وهى له ره زامه ندى خواى په روه ردگار!

جيى گومانى تيدا نه ماوه، كه له قوناغه جياوازه كانى ژياندا

چاره نووسى ئاده ميزاد به و ناوه پيروزه و ريپازه ئاسمانيه كه ي به نده،
له قوناغيكى ژيان بؤ قوناغيكى تر، له خالى سهره تاي هاتنه ناو ژيانى
دونياوه، كاتېك، له گه ل ناوى خواى گهردها، كه له بن گوښى كورپه له ي
تازه له دايكبوودا ده خويترى، بهر له وهى ناويشى ليبنرى و دواتر كه فام

دهکات و پابهندی پینماو پرۆگرامی ژیان دهبی، که له ریځای ئهوهوه له
 ئاسمان بۆ زهوی دابه زیوه، بۆ ئهوهی مرقۆ خوشترین ژیان له دونیادا
 بهسهربهی، ههتا خالی کۆتایی ژیانی دونیاش، کاتیك که گیانی
 مهردووم بهرهو عهرشی خوی گهورهو بۆ ژیانیکێ فراوانتر
 دهگوێزیتهوه، دهبی مهردووم لهگهڵ ههموو ههنگاوێکدا، بهدوای شوین
 پیی ئهوزاته بهپێزهدا بروت و لهگهڵ ههموو گواستنهوهیهکدا، ناوی
 محمد ﷺ لهسهر زمان و تیکهڵ به پۆحی بی، تهنانهت له ناوههر
 مایکدا، پیویسته (محمد) ناویك ههبی، بۆ ئهوهی چهکهکانی خواناسی
 و ریزلینان بۆ یهکتری له ناوهو مالهه له یادو له بهر چاوبی، ههر ئهوه
 ناوهشه، که له ناو گۆردا، دهبیته کللی ئاوهدانی و سهنگی مهحهک، بۆ
 دهستنیشانکردنی ژینگهی گۆر، باخیکه له باخهکانی بهههشت، یان
 چالیکه له چالهکانی دۆزهخ!

خاوهن جوانترين سيما و روخسار

محمد ﷺ... خاوهن جوانترين قه دو بالاو، پښتتيرين سيما، هه روځه مانگي چوارده، به لککو له ديدی هاوه لانی، له مانگي چواردهش جوانتر بووه. که پیده که نی، هر نه لئی خور له پوویدا هه لای، گورج و گول له پویشتنا، که ده روا، نه لئی پی له زهوی هه لده که نی و له به رزاییه وه دیته خوار، هه رچه نده هه میشه هیمنی و نارامی، روخساری داپویشیوو. بۆ ریزگرتن له خه لکی، به هه موو جهسته ناوړ نه داته وه. تنوکه کانی عاره قه ی ناوچه وانی، نه وه نده ساف و بی گهردن، نه لئی دهنکه مروارین. بون خوشه گهر بونیش له خوی نه دا، برژانگ دریژو چاوپر شه، له ناو سپیټی چاویدا سووره لکه پانیټ ده بینری، نه وه ش یه کی که له نیشانه کانی پیغه مبه رایه تی، که له کتیه ناسمانیه کانی تر دا نامارهی پی دراوه. ده موچاویکی سوورو سپی پرشنگدار، که له دووره وه ده ییینی، له هه ییه تی سیمای سه رسام ده بی، که لی نزیك ده بیته وه، خوشت ده وی، که دهیدوینی، یان مامه له ی له گه لدا ده که ی، عاشقی زاتی ده بی. ناوچه وان پان، برو که وانی، خاوهن دوو چاوی گه وره و دهم و دانیکی جوان، ددانه کانی به ریکوپیکي ریزکراون، هر ده لئی دهنکه مروارین. ژوربه ی پیکه نینی زهرده خه نه یه، به ده گمن گویت له قاقای پیکه نینی ده بی، چونکه هه میشه هه لگری خه می چاره نووسی دواړوژی نوممه تی که. خاوهن گهر دنیکی رهنګ زیوه یی بی گهر د، به شان و شه وکته،

هەرچهنده ناو له پى دهستى له ئاوريشم نه رمتره، له بۆنى ميسك خوشتره، كه دهيهينى به سهر هه ر دلته نگ و گومراوئىكد، ئارامى و دلنبايى پى ئه به خشى، يان به سهر هه ر نه خوشيكد، ئازار له جهسته و گيانى ناهيلى. نه زور بارىك و نه قه له و، له پشت و سك و ناوقه ديشى، زياده گوشتيك به دى ناكري، كه جوانى پوخسارى تيكدات، نيشانهى به هيزى جهستهى، له پويشتن و گورهى چوك و ئانيشك و په نجه و ماسولكه كانيدا دياره، نه بالا كورت و نه كه له گهت بووه، به لكوو له نيوان خه لكيدا، دريژيى بالاى مامناوه ندى بووه، كه له نيوان خه لكيش داده نيشى، شانى له شانى ته نيشته كانى خوى به رزتر دياره، له نيوان هه ردو شانيدا، موري پيغه مبهرايه تى به دى ده كرى، كه بريتيه له پارچه گوشتيك له قه باره ي هيلكه كوئريكد له هه مان پهنگى پيستي و چه ند موويه كى به سهر وهيه، له كتيبه ئاسمانيه كاندا وهك نيشانهى پيغه مبهرايه تى تو ماركراوه. ده يفهرموو: گرنگى سووره تى هود و هاوچه شنه كانى، پيرىان كردم، هه رچه نده مووه سبيه كانى سه رو پيشى، هه تا ئه و ساته ي كه دونباى جيهيشت، به په نجه ي ده ست ده ژميردان. دهنگى تيژ نيه، به لكوو بره گرپيهك له دهنگى به دى ده كرى، كه خوشيه كى تاييه تى به ئاوازي دهنگى به خشيوه، ئه و رسته يه ي كه ده يگوت، سى جار دووباره ي ده كرده وه، بۆ ئه وه ي لاي گوئيبستانى جيگير بى، كه قسه ده كات، سه رسامى گوئىگرانى داده گرى، هه ر ده للى بالنده به سهر شانبايه وه نيشتووه، خوشى ئاوازي دهنگى، به تاييه تى

له قورئان خوښندا، دوزمنانې مهست كړدوه و خه ويانې لې بړيوه، كه
بڼدهنگ ده بې، ريزو هه يبه ت دايد ه پوښې، كه ئاماژه ده دات، هه موو
ده ستې به كار ده هښې، كه سه رسام ده بې، ده ستې وه رده گپړې، كه
تووپړه ده بې، پړووي وه رده چه رځينې، كه دلخوش ده بې، به خه نده وه
چاو ده نووقينې، كه ته وقه ده كات، ده ستې خوي راناكيشې تا
به رامبه ره كه ي ده ست نه كيشي ته وه، كه شهرم دايد ه گري، په ننگي پړووي
سوور هه لده گه پړې. ئه وه ي بينيويتي ده لې هه رگيز له ومان جوانتر
نه ديوه، هه رده لېي كه دروست بووه، هه موو سيفه ته جوانه كارې بو خوي
هه لېژاردووه. پړووي، ئاوينه ي دلې بووه، كه تووپړه ده بې، يه كسهر له
پړووي دا دياره، هه رچه نده بو خودي خوي هه رگيز تووپړه نابې، به لام كه
سنوره كاني خواي گه وړه ده به زينريت، هيچ شتيك تووپړه ييه كه ي
ناوه ستينې، تا مافه كاني خواو خه لكې نه پاريزي. هه ميشه ناوي خواي
گه وړه ي له سه ر زمانه، له روژي كشدا، هه فتا جار داوي لېبوردين له خواي
گه وړه ده كات، نه ينيه كي تا يبه تي گرنگ به خواي گه وړه ي به ستووه،
بو يه كه خواي په وړه ردگار ويستي بيدوينې، وه كوو موسي (سه لامې
خواي ليبي) له زه وي ديداري له گه لدا نه كرد، به لكوو بو ئاسمان بانگشي
كردو له زاتي پيروزي نزيكي كرده وه. سه باره ت به وېش، هه ميشه دلې به
خواي گه وړه به ستراره، كه تووشې كيشه ييه كه ده بې، يه كسهر په نا بو
نويز دهبات. له گه ل ئه و پايه به رزه يدا، گالته له گه ل گه وړه و بچووك و
به نده و مندال و پيردا ده كات، بي ئه وه ي شتي ناراست بلې، يان هه ستې

به رامبه ره که ی بریندار بکات. گوئ له بۆچوونی هه موو که سیڤ ده گری و
 گه ره رمانی خوی تیدا نه بی، باشتین بۆچوون هه لده بژیڤی. هه رگیز له
 ناکاو خوی به مالدا ناکات، به لکو که له سه فه ره ده گه پیتته وه، پیش
 وهخت هه وال ده نیڤی، بۆ نه وه ی مۆله تیان باتی به جوانترین شیوازی
 دهره کی و دهروونی، خویان ئاماده بکه ن. له ناو مالدا خه ریکی ئیشی
 ناو مال ده بی، له بازاردا ئامۆژگاری به خشه، له مزگه وتدا پیشه وایه، له
 جه نگیشدا ئازاترین که سه. هه رگیز له ئافرهت و بهنده ی نه داوه و کاتیڤ
 که م ته رخه می له ئیشیڤ کرابی، گله بی له که س، ته نانهت له مندالیشی،
 نه کردوه، نه یده هیشت که س دهستی ماچ بکات و ده یفه رمو: من یه کیڤم
 له خۆتان، جه زیشی نه ده کرد که س شتی بۆ هه لڤگری و ده یفه رمو:
 هه لگرتنی هه رشت و مه کیڤ، ئه رکی خاوه نه که یه تی. له ناو کۆمه لدا،
 به شداری له ئیش ده کات و ده یفه رمو: جه ز ناکه م لیئان جیابمه وه،
 داوای لیڤوردن په سه ند ده کات و که س پووبه پووی کاری خراپی
 ناکاته وه، که ئاگاداری که سیڤ ده کات، گه ر هاتوو هه لیه کی بکر دایه،
 پووی ده کرده هه موویان و ده یفه رمو: نه وه بۆ هه ندی که س نه و جۆره
 په فتاران هه که ن؟ بی نه وه ی ناوی که سه که ببات، مه گه ر کاره که زۆر
 ناشیرین بی و په یوه ندیی به بنه مایه کی بنه په تی ئیسلامه وه هه بیټ، یان
 پیویست بکات خاوه ن په فتاره ناشیرینه که په روه رده بکات، نه و کاته
 پووبه پووی خاوه نه که ی ده کاته وه. دیاری له هه موو که سیڤ وهرده گری،
 گران بی دیاریه که یاخود که م به ها بی، به لام هه رگیز سه ده قه و خیری

له كهس وهرنه دهگرت، كه دهچووه كۆړيځ، نه يده هيشت كهس له بهري
 هه لېسې و له يه كه م جېي به تالدا داده نېشت. بې جياوازي، گرنكي به
 هه موو كه سيك ددها، قسه شيرين و خاوه ن پاكترين دهروونه، دلېشي،
 وهك ئاوينه، بېگه ردو خاوينه، راست و راستگوويهو، بې نه وهی قسه بكات
 راستگوئي له پرويدا دياره، جووله كه يه كه يه كه م جار ده بېبيني ده لي:
 سويند به خواي گه وړه نه م پروه راستگوويهو هه رگيز دروي لي
 ناو ه شيته وه! داواي هه ر شتيكي مال و ساماني دونياي لي بکرايه، به بې
 دله پراوکی ده بيه خشي. هه رگيز وهك پاشا کاني دونيا به چاو تروکاندن
 فه رماني نه داوه و ده يفه رمو: نيمه ي پيغه مبه ران، به راشکاو، به زمان،
 فه رمان ده ددين، شهر به كهس نافروشي و له جهنگدا، په وشتي به رز
 په پړه و ده كات. له بهر مندال و نافرته و په ككه و ته، هه رگيز به شه و
 هيرش ناكاته سه ر دوژمن، هه ستي خوشه ويستي و ميه ربه اني نه كه ته نيا
 ئا ده ميزاد، به لكوو دارو درخت و شاخ و پووبارو خوړو مانگ و ئاژهل و
 بالنده شي گرتوته وه. كه هاته دونياوه، دونياي پووناك كرده وه، له
 خوشي هانني، نه ستيړه كاني ئاسمان به جوانترين شيوه خويان نمايش
 ده كرد، كه بو شير خواردن به ره و ده شتيان برد، زهويه وشكه كاني
 ئاوه دان كرده وه، كه پي موباره كي نايه مه دينه، ته بايي و خوشه ويستي
 و ئاشتي و ياساو دادپه روه ربي تيا بلاو كرده وه، كه دونياشي جي هېشت،
 په رده ي ماته ميني و خه مناكي روي دونياي داپوشي. به لام
 خوشبه ختانه، له ته مه ني پيغه مبه رايه تيدا، به رنامه يه كي ژيان ي بو

خه لکه که جیهیشت که ژیانیکی ئاسوده و پر خوشی، له دنیا و پاش
دنیاش، بۆ مسۆگهر بکات.

محمد (ﷺ) له گڼل په روه روگار دا

چون محمد (ﷺ) له خوی په روه روگار ده گه یشت؟ و خوی
 په روه روگار چون سهیری محمد (ﷺ) ی ده کرد؟
 بهرله وهی محمد (ﷺ) بیته پیغه مبر، هستی کردوه که هیژک
 به دواوه یه تی، پالپشت و چاودیری ده کات، هیژک نه خسه بو ژبانی
 ده کیشتی، هیژک دهیه وی نامه یه کی پیگه ینی، به لام نه م هیزه کنیه و له
 کوپیه و چی لی ده وی؟
 له و شه وانه ی که له نه شکه وتی حیرادا ده مایه وه، بیر له شیواوی و
 نارپکی باری مرقایه تی و کومه لایه تی و سیاسی خه لکی ده کرد، به
 بهر اورد کردن له گه ل ریځ و پیکې پیگه اته ی گه ردون و زه وی، هستی
 ده کرد به نیگه رانیه ک و، ناوا ته خواز بوو شتیک بو قه ومی خوی بکات،
 ژبان و گوزهرانیان به ره و ناقاریکی باشر به ری، به لام هیچ بهر نامه یه کی
 روونی له بهر ده مده نه بوو، ته نیا چالاکی تاقانه ی خوی، له چون به دهم
 هه ژارو بی درامه ت و ریژگرتن له میوان و پیشکه شکردنی یارمه تی بو
 دواکاران، له گه ل چنده ها سیفه تی جوان له ره فتارو هه لسوکه وت، وه ک
 نه مانه ت و راستگو یی.

به هو ی نه و بیرکردنه وهیه، هزی ده کرد زیاتر له خوی په روه روگار
 تیبگات، به لام له بهر نه وه ی له میلیله تیک بوو که له وه وپیش په یامی
 خویان بو نه هاتبوو، نهیده توانی باش له سیفه ته کانی خوا شاره زای،

بۆ ئەوەی زیاتر لێی نزیک ببێتەوه. ئەو بتانەی لە دەوری مائی خویان دانرابوو، که قەومەکه‌ی ده‌یانپرستن، زیاتر سه‌ری لێ شیواندبوو، چۆن خوای په‌روه‌ردگار له‌م بتانه‌ رازیه‌ و نایانفەوتی و لێگه‌پاوه‌ له‌ مائی خۆی بپرستری؟ چۆن رازی ده‌بی ژن و پیاو به‌ رووت و قووتی ته‌واف به‌ ده‌وری مائی خوادا بکه‌ن؟ کوا هه‌لۆیستی به‌رامبه‌ر ئەو زۆرداریه‌و ئەو زه‌وتکردنی مال و پارهی خه‌لکی، که له‌ په‌نای که‌عبه‌ی مائی خوادا ئەنجام ئەدری؟ له‌گه‌ڵ مانه‌وه‌ی له‌و ئەشکه‌وته‌داو، ته‌نانه‌ت له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەشکه‌وته‌که‌دا، ده‌یان پرسیا‌ری تر له‌ می‌شک و هه‌ستیدا خۆیان نمایش ده‌کردو هیچ وه‌لامیکی گونجاوی بۆیان نه‌بوو.

له‌گه‌ڵ هه‌له‌اتنی خۆری پیغه‌مبه‌رایه‌تی، محمد (ﷺ) له‌لایه‌ن خواوه‌و، به‌هۆی قورئانه‌وه‌، وه‌لامی ئەو هه‌موو پرسیا‌رانه‌ی وه‌رگرت. زانی که‌ په‌روه‌ردگار ئەوی کردووه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ری خۆی، بۆ ئەوه‌ی له‌و زوڵم و زۆرداری و هاوتا بۆ خوا هه‌لبه‌ستن رزگاریان بکات و ده‌روازه‌ی به‌هه‌شتی دنیا و ئاخیره‌تیان بۆ بکاته‌وه‌. به‌هۆی ئەو ئایه‌تانه‌ی قورئانه‌وه‌، ئەو هیزه‌ی ناسی که‌ ده‌می‌که‌ هه‌ست ده‌کات له‌گه‌ڵی‌تی، به‌ره‌ به‌ره‌ له‌ تواناو هیزه‌ بێ سنوره‌کانی تی‌گه‌یشت، بۆیه‌ له‌ هه‌موو که‌سی‌ک زیاتر له‌ تووره‌یه‌یه‌که‌ی ده‌ترسا، له‌ میهره‌بانیه‌ فراوانیه‌که‌ی ئاگادار بوو، سۆزو خۆشه‌ویستی بۆی به‌تو‌تر بوو، به‌لکوو گه‌یشته‌ راده‌یه‌ک که له‌سه‌رمه‌رگدا ئەو پی‌ش‌نیاره‌ی ره‌تکرده‌وه‌ به‌ مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له‌

دونیاداو به مهرگ رازی بو، چونکه مهرگ نزیکبونه وهی له خوا ده گه یاند.

به هوئی ئه و ئایه تانه ی قورئان، که له لایه ن خوا ی په روه دگاره وه، به دريژايی بیست و سی سال، بوی هاتبوو، توانی له پیگه ی لای خوا تیښکات:

کاتې که په وهردگاری جیهانه کان سویند به ته مه نی بخوات:
(سورة الحجر، 72).

کاتې که مننه ت به سهر هه موو پیغه مبه ران بکات به وهی میهره بانی خوا له ته نگانه دا فریایان که وتوووه به و بفرموو: تو میهره بانیه کی خوا ی په روه دگاری بو جیهانه کان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (سورة الانبياء 107)

کاتې که دلنایای بکاته وه و پيی بفرموو: ئارام بگره، تو له چاومانی:
(سورة الطور 48)

کاتې که به موسلمانان بفرموو: محمد (ﷺ) باوکی که ستان نیه، محمد (ﷺ) پیغه مبه ری منه: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ (سورة الاحزاب، 40)

کاتې که به رگری له میشکی بکات ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى﴾ (سورة النجم، 2)

کاتې که به رگری له زمانی بکات ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى﴾ (سورة النجم، 3)

کاتی که به رگری له دلی بکات ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾ (سورة النجم، 11)

کاتی که به رگری له چاوی بکات ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾ (سورة النجم، 17)

کاتی که ناماز به ره وشتی، به جوانترین شیوه، بکات: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (سورة القلم، 4)

کاتی که پیی رابگه ینی، که په یمانی له هه موو پیغه مبه رانی
وه رگرتوه، نه گهر هاتوو محمدی پیغه مبه ریان (ﷺ) پیگه یشت، ده بی
باوه ری پیبکه ن و سه ری بخه ن:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ (سورة آل عمران، 81).

له سه ره تای دابه زینی نایه ته کانی قورئان، نایه ته کان قورساییه کی
زوریان له سه ره دلی پیغه مبه ر (ﷺ) دا هه بوو، بویه هه ر دوا ی چهنه
دیداریک له گه ل جبریل داو دوا ی دابه زینی چهنه سووره تیک، پیویستی به
پشودانه وه یه ک هه بوو، بو نه وه ی دلی دابمرکی و هیور بیته وه،

هه رچهنده ته نیا چهنه لاپه ریه کی قورئان هاتبونه خواره وه، به لام
زوربه ی نه و نایه تانه ناگادار کردنه وه و رینمایی و روونکردنه وه ی رولی
پیغه مبه ر (ﷺ) ده گرتنه خو. ماوه یه ک وه حی وه ستاو نایه تی تر
ندهاته خواره وه، بو نه وه ی دلی پیغه مبه ر (ﷺ) بو ناسکترین و
خوشتترین و به سوژترین وشه ی نزیکبونه وه ی خو شه ویستان به په روش

بئ و گوئ نه داته زه حمه ته کانی هاتنه خواره و هیان له سهر دل و
دەروونی...

له ماوهی دابرینی وه حیدا، چهنده ها پرسیار خویان نمایش ده کرد بۆ
پیغه مبهەر (علیه السلام)، له وانه ئایا بهرله وهی خویا پهروه ردگار بیکات به
پیغه مبهەر، مامه لهی له گه لیدا چۆن بوو، ئایا دواى بوونی به پیغه مبهەر
ده بئ داها تووی چۆن بئ، گرنگترین پرسیاریش ئه وهیه: به دەر له ئاگادار
کردنه وهی خه لکی، خویا پهروه ردگار داواى چى لیده کات.

دوابه دواى دابرینی وه حى، دوو سوورته هاتنه خواره وه، (والضحى) و
(الانشراح)، ئایه ته کانی ئه و دوو سوورته، ناسکترین ئایه ت بوون بۆ
وه لامدانه وهی ئه و پرسیارانه...

له سوورتهى (والضحى) دا پبى فهرموو...
﴿وَالضُّحَى﴾ (* وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى) (* مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى) (* وَلَلْآخِرَةُ
خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى) (* وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى) (* أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا
فَآوَى) (* وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى) (* وَوَجَدَكَ عَانِلًا فَأَغْنَى) (* فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا
تَقْهَرْ) (* وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ) (* وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿ (سورة الضحى،
11-1)

سویند به کاتى چیشته نگاو، کاتى خۆر، به جوانترین شیواز، له

ئاسۆى دوروه وه، زهوى رووناك دهكاته وه...

سویند به شهو، كه به بالى ئارامى و هیورى، دهروونی گیانله به ران

داده پۆشى...

هه رگیز پهروه ردگار ت، پشتى تى نه کردووى و فهرامۆشى نه کردووى!

به لکو، په روه ردگارت به لئنت ده داتې، که داهاتووت له رابوردووت
چاکتر ده بی...

ده بی په روه ردگارت، نه و نده شت پی ببه خشی، هه تا رازی ده بی...
په روه ردگارت له میژه چاودیریت ده کات، ئیتر چوَن نه مړو ده ست
به ردارت ده بی...

بو هه ر نه و نه بوو، که بینی بی دایک و باوکی، جی حه وانه وه و
باوهشی سوژی بو دابین کردی؟

بو هه ر نه و نه بوو، که بینی گومرای، ری پی پیشان دای؟
هه ر نه ویش بوو، که بینی هه ژارو بی دهرامه تی، ده ست و دلی
ده و له مه ند کردی؟

ده سا تو ش له مه ولا...

هه تیو مه ر نه جینه...

به گژ داواکاران مه چوو به دم داواکایه کانیا نه وه بچو...

هه می شه ش نیع مه ته کانی په روه ردگارت، بو خه لکی باس بکه

به هو ی نه و سو رده ته وه، دلی پیغه مبه ر (عليه السلام) پر له نارامی و

ئاسو ده یی بوو، به لام خوی په وهر دگار ویستی سوژی زیاتر بداتی،

ویستی زیاتر پیگه ی لا خوا بزانی، بویه هه ر دوا به دوا ی سو رده تی

(والضحی)، سو رده تی (الانشراح) بو هی نایه خواره وه...

﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ (*) وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ (*) الَّذِي أَنْقَضَ

ظَهْرَكَ (*) وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ (*) فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (*) إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ

يُسْرًا (*) فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ (*) وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ (*) ﴿سورة الانشراح، 1-8﴾.

له م سووره ته دا، خوای په روه ردگار به شیوازی راسته وخو گفت و گوی
له گه لدا کرد، بو ئه وه وی زیاتر دلّی پیغه مبه ر (ﷺ) به خواوه بیهستی،
ویستی پیی رابگه ینی که ئه وه لېژارده ی ئه وه، بو نژیکی له خوا
دروستکراوه ...

پیی فهرموو ...

ثایا دلّ و دهر و نتمان فراوان نه کرد؟ هه ست ناکه ی دلّت به سهر
رووداوه کان زالّ بووه؟ هه ست ناکه ی دلّ و دهر و نت به ناسینی خوا
بته وترو ئارامتر بووه؟

ئیمه بووین ئه و باره قورسه مان له سهر دلّت لابرده، ئه و باره ی ئه وه نده
قورس بوو، که خه ریکوو پشتت بچه مینی ...
ئه نجا بپروانه چوّن ناوتمان به رزکرده وه، تو بووی به پیغه مبه ری
په روه ردگاری جیهانه کان، ناوت له به رزترین شوین ده نگده داته وه،
له سهر زه ویشدا، ناوت له پالّ ناوی خوا دا ده بری و ده بیته مورکی
به ندایه تی بو خوا و مهرجی چوونه ژیر بالی ره زامه ندی په روه ردگار دا.
ناخو شی و بی تاقه تی هه رگیز به رده و امیان نیه، به لکو له گه لّ هه ر
ته نگانه یه ک، ئاسانکاریه ک دیت ...

به لّی دلّ نیابه که له گه لّ هه ر ته نگانه یه ک، ئاسانکاریه ک دیت ...

چاره سه ری هه موو خه مه کانی دلّ، نزیکبونه وه لی مه ...

له پالّ گه وره یی من، خه م و په ژاره بوونیان نیه ...

په نای منت هه بی، خه م و بیزاریت نامینی ...

دهسا پاش ئه‌وه‌ی کاره‌کانت ته‌واو کرد، له‌خه‌لکی دابیره و رووبیکه‌ره زاتم، به‌پهرستن و مونا‌جاتم خۆت ماندوو سه‌رقال بکه، ئه‌و ماندوو‌بوونه، باشترین چاره‌سه‌ریکه بۆ فراوانکردنی سنگت و لابردنی ته‌نگانه‌ی دل و دهرروونت، چونکه خه‌مه‌کان ده‌گه‌نه لای من و ده‌توینه‌وه.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ راده‌به‌ده‌ر خوای په‌روه‌ردگاری خۆشه‌ویست، هه‌میشه‌خه‌یال و دهررون و دلی لای خوا بوو، رۆژانه‌ه‌فتا جار زیاتر داوای لی‌خۆشبوونی له‌ خوا ده‌کرد. که‌هه‌والی لی‌خۆشبوونی خوای پی‌گه‌یشت، که‌له‌هه‌موو‌گونا‌هه‌کانی رابووردوو و داهاتووی خۆشبووه، به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر په‌رستنی شه‌وانی، هه‌تا بنی پی‌ ئاوسا، که‌ لی‌یان پرسی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا تو گونا‌هت نه‌ماوه، ئیتر بۆ ئه‌وه‌نده به‌شه‌و نوێژی خۆت ماندوو ده‌که‌ی؟ ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی نابێ له‌سه‌ر ئه‌و به‌خشینه‌ سوپاسی که‌مه‌وه؟!

که‌ نوێژی ده‌کرد، گو‌ییان له‌ ده‌نگی هه‌ناسه‌ی ده‌بوو له‌ ترسی خوا ها‌ژه‌ی ده‌هات، هه‌رگیز توو‌په‌ نه‌ده‌بوو، ته‌نیا که‌ شتی‌ک ده‌کرا خوا قه‌ده‌غه‌ی لی‌کردبێ.

ئه‌وه‌نده‌ متمانه‌ی به‌ خوا بوو، که‌ ده‌شته‌کیه‌کی بی باوه‌ر فرسه‌تی لی‌ هی‌ناو شمشیرێ به‌ روویدا به‌رزکرده‌وه‌و پی‌ وت: ئه‌ی محمد! کی تو له‌ من رزگار ده‌کات؟ فه‌رووی: خوا! کابرا به‌ بیستنی ناوی خوا شله‌ژاو شمشیرکه‌ی له‌ ده‌ست که‌وت، ئه‌نجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شمشیرکه‌ی

هه لگرت و فه رمووی: ئه ی تو ئیستا کیّ رزگارت ده کا له دهستم؟
فه رمووی: موسلمان به ! وتی: موسلمان نابم، به لام په یمان بیّ شمشیر
به رووتان به رز نه که مه وه، فه رمووی: برۆ، تو سه ره به ستی!

محمد (ﷺ) به لگه یه کی گه وره یه بو ناسینی خوا

دهشی پیغه مبه‌ر (ﷺ)، (پاش قورئان) ، بکری به گرنه‌ترین به لگه له‌سەر بوونی خوی گه‌وره و ناسینی سیفه‌ته‌کانی، بو ئه‌وانه‌ی که پیوستیان به به‌لگه له‌سەر بوونی خوادا هه‌یه، یان سیفه‌ته‌کانی خوی گه‌وره نه‌ناسن. قورئان، که کتییی خواجه، ئاماژه به‌وه ئه‌دا که ئه‌رزو ئاسمان و پوهه‌ک و گیانه‌به‌ری سه‌ر زه‌وی، هه‌موو به‌لگه‌ن له‌سەر بوون و یه‌کتایی خواجه‌تی خوی گه‌وره، بی‌گومان گه‌وره‌یی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و دروستکراوانه زیاتره، ئه‌ندازه‌ی په‌وشت و هه‌لسوکه‌وتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له ئه‌ندازه‌ی گه‌ردوون توندترو پته‌وتره، چونکه ئه‌و په‌فتارانه له‌ ویستی مرقه‌ ده‌رچوه، مرقیش ده‌توانی پیره‌ویکی پیچه‌وانه‌ی فه‌رمانی خوا وه‌ربگری، به‌لام گه‌ردوون ویستی سه‌ربه‌خۆ ئازادی نیه، واته‌ بو‌ی نیه‌ ریگایه‌کی پیچه‌وانه له‌و پیره‌وه‌یه‌ی که خوی گه‌وره بو‌ی دانابی وه‌ربگری، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌شی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌گه‌وره‌ترین به‌لگه له‌سەر یه‌کتایی و بوونی خوی گه‌وره دابنری. (عائشه‌ی هاوسه‌ری (ره‌زای خوی له‌سەر بی) ده‌فه‌رموی: په‌وشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بریتی بوو له قورئان، واته محمد (ﷺ) توانیویتی، به‌ ویستی خۆی، ده‌ستووری خوی گه‌وره له‌ ژبانی خۆی بنوینی، بی‌ئوه‌ی به‌قه‌ده‌ر موویه‌ک لی‌ی لابات، به‌ ماناییه‌کی تر، پیغه‌مبه‌ر (محمد) (ﷺ) ئاوینه‌ی کتییی خوی گه‌وره‌یه.

میژوو زۆر که سایه تی هه لێژاردی به خۆیه وه ناسیوه، که هر
یه کیکیان به سیفه تیک یان زیاتر ناسراو بووه و پیتی به ناوبانگ بووه. بۆ
نمونه (عنتره بن شداد) به ئازایه تی، (حاتم الطائی) بۆ
به خشندهیی، (الاحنف بن قیس) به ئارامی هتد، ههروه ها له میژووی
کورد، به لکوه له گه له نه ته وه کانی تریشدا، هه مان شیوه له هه لگرانی
سیفه تیکی به رز یان زیاتریان تیدا بووه، به لام کۆکردنه وه ی هه مو
سیفه ته به رزه کان له یه که سدا، هه رگیز به ریکه وت نایه ت، چونکه
ره وشت و هه لاس وکه وتی ئاده میزاد وه کوو جووله ی ئه تۆم وئه ستیره کان
نیه، به لکوه که وتۆته ژێر کۆنترۆلی وستی ئاده میزاد، بۆیه ده بی
سه رچاوه یه کی به هیژو بی که م وکورتی، که له ئاده میزاد به هیژتره،
پینمایی و چاودیری محمد (ﷺ) ی کردبی، بۆ ئه وه ی به و شیوه نایابه
ده رچی، ئه و هیژه ش هه ره مان هیژه که ده ستوو رو یاساکه ی بۆ
ناردوه، که خوای ئه رزو ئاسمانه .

هه روه ها ده توانین له پوانگه ی سیفه ته کانی پیغه مبه ر (ﷺ)، زۆر له
سیفه ته کانی خوای گه وه تی بگه ی ن. بۆ نمونه، راده ی میهره بانی
پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ مروقی باوه ردارو گیانله به رو و دارو دره ختی
ده ورو به ر شتیکی روون و ئاشکرایه، ئه ی ده بی میهره بانی خوای گه وه
چۆن بی، که سه رچاوه ی ئه و میهره بانییه؟ به هه مان شیوه ده توانین
سیفه ته به رزه کانی تر، وه که پاداشدانه وه و راستگویی و لیبورده یی
... هتد به راورد بکه ی ن و بیپوین. ئه نجامی ئه و به راورد کردنه، دلنیا بوون و

ئارمگری مرۆفی باوه‌پدەرە، که زیاتر له لی‌بوردەیی و میهره‌بانی خوا
تێده‌گات، ئەو‌ه‌ش پالێ پی‌وه‌ ده‌نی که تووشی دل‌ه‌پاوکی و بی ئومیدی
نه‌بی له کاتی گه‌پانه‌وه‌ بو ژێر بالێ به‌ندایه‌تی بو‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار
دوای نقومبوونی له‌ گونا‌ه‌ و‌تاوان، یاخود کاتی به‌رامبه‌ر هی‌زی زولم و
زۆرداری بو‌ه‌ستی و هی‌زی له‌ ده‌ورا نه‌بی، بی‌جگه‌له‌ خوا، پشتی پی
به‌ستی.

محمد (ﷺ) ... هیمای ژيانه

پينغه مېر محمد (ﷺ) له هرکوي بوږي، به ويستی خوا، ژيان له
ژير پيدا هلقولاوه. په يوه ندي پينغه مېر له گه ل ژياندا له دنيا و پاش
دونياش رهنګي داو ته وه ، له مندا ليه وه هتا به خاک سپاردني،
مانايه کي به ژيان به خشيوه:

به هاريک له بيا باندا

وه کو داب و نه ريتيکي کوني قور هيشيکان، مندا ل که له دايک ده بي،
له شار دور ده خريته وه، له هه وای پاکی دهشت، به خيو ده کړي و
له لايه ن دايه نيکي نه و ده شته، شپري پي ده دري. دايه نه کان وا به ره و
مه که په يتا په يتا دين و هر يه که و مندا لکي شير خوري ناو مه که
هله ده بژيري. دايه نه کان ناگيان له (محمد) بو، به لام که سيان
ناماده نه بو بيباته لای خوي، له بهر هتيوي و بي درامه تي دايک و
باپيري. هه رچه نده باپيري (محمد)، گوره ي قه وره يش بو، به لام
توانای دارايی لاوازيو.

(حليمة السعدية)، که له گه ل هاوسه رو مندا لکي شير خوري خوي بو
مه که، بو هه مان مه به ست هاتبو، (محمد) ي بيني، به لام نه ويش، له بهر
هه مان هو، دوو دل بو له بردني. قه درو چاره نووس، پولي خوي بيني بو
به ستنه وه ي نه و نافرته به و مندا له، چونکه دواچار، له بهر نه وه ي
مندا لکي شير خوري ده ست نه که وت، برياري دا (محمد) به ري، نه گينا

دهبى به دهست به تالى به ره و ئاوه دانى (بنى سعد) بگه پښته وه، بويه به
هاوسه ره كه ي گوت:

– ئه ي هاوسه رى شيرينم! ئيمه له م هاتنه مان، چاومان له و
دياريپانه يه، كه باوك و بنه ماله ي ئه م منداله شيرخوړانه، كه له برى
شيردانمان به منداله كانيان، پيمان ددهن، من ده زانم له منداليكى بى
باوكى وهك (محمد) و له بنه ماله يه كى هه ژارى وهك (عبد المطلب)،
شتيكي نه وتومان دهست ناكه وي؟ به لام به خوا ئاماده نيم به دهست
به تالى بگه پښته وه، گهر نه و ئيستړه ي كه پيى هاتين لاواز نه بوايه و
كه ميك خيتر تر برښتايه، ئيمه له وانه يه منداليكى تر له بنه ماله يه كى
دهوله مه ندرتمان دهست ده كه وت، هيوادارم خوا، به هه لگرتنى ئه م
منداله هه تيوه به سه زمانه، قه ره بوومان بكا ته وه!
– خي زانى دلسوزم! نه وه تا له بهر لاوازي جهسته ت، خو ت دهره قه تى
شيردانى ئه م منداله ي خو ت نيه، سه ره پاي نه وه ش، وشكه ساليه كى
سه خت پروى تيكر دووين، تنوكيك شير له گوانى مه پوما لاتماندا به دى
ناكرى، به لام منيش وهك تو، هيوادارم سووديك له م منداله ببينين،
هه رچه نده منداله كه هه تيوه و كه س و كارى كه م دهرامه تن، به لام زور
سه رنج راكيش و دلگيرو رو شيرينه، هه ست ده كه م روحيكى موباره كت
دهست كه وتووه!

حليمه، (محمد) ي له دايكى وه رگرت و خستيه باوه شى و مه مكى
دايه، به و هيوايه ي تنوكيك شير بچي ته قورگى، كه چى (محمد) يه كسه ر،

دهستی کرد به شیر خواردن، حەلیمە سهیری لی هات، ههست ناکات
 له گەل شیرخواردنه که، شیرێ که م بیتهوه! ههروه ها ههست به
 دلتیایه کی بی وینه دهکات. دواي ئه وهی (محمد)، تیر شیرێ خوارد و
 لی نووست، حەلیمە به شینه یی خستیه لایه ک و دهستی کرد به شیردانی
 کوره که ی خوی، ئه ویش تیر شیرێ خوارد و خوی لی کهوت. دواتر که
 چوونه لای ئه و حوشتره لاوازه بی شیرهی، که له گەل خویاندا
 هینابویان، سهریان سوپما، چونکه ده بینن گوانه کانی پر ه له شیر!
 ئه وانیش دهستیان کرد به دوشینی و له شیره که ی تیریان خوارد! زۆر
 له میژه، له نازو نيعمه تی وه هادا نه ژیاون، بۆیه میرده که ی به
 دلخوشیه وه پیی گوت:
 - پیم نه گوتی؟ ئه م مندا له، نه نیه کی تیدایه! ... ژنه که! جاری
 ئاشکرای مه که! و ابزانم پۆحیکی پر به ره کتمان دهست که وتوه! ...
 حەلیمە و هاوسه رکه ی به ره و دهشتی (بنی سعد)، به
 دلخوشیه وه، که وتنه ری، دلتیابوون که به دهست که وتیکی گرنه
 ده گه پینه وه، ههست ده که ن زهوی نایانگری، ئه و بارگیره ی و سواری
 بوون، ئه و بارگیره نیه که پیی هاتبوون، ئه وه تا پیش هه موو حوشتره
 ئیستره کان ده که وئ و پیش هه موو دایه نه کان گه یشته ئاوه دانی (بنی
 سعد).

ئای دایه نانی (بنی سعد)! رازی نه بوون (محمد) له گەل خۆتانا
 به رن!! ئه وه تا حەلیمە، به به رکه تی ئه و مندا له، پیش هه مووتان

دهکهوئ، جارئ له کویتانه؟ هیشتا به تهواوه تی خیرۆ
 بهرکههتی (محمد) تان نه دیوه! ئای حلیمه ی به خته وهر! گهر دهزانی
 کیت ههلبژاردوه، گهر دهزانی، له کام ده رگای گهره ی میژوو، چوویته
 ژووره وه! گهر دهزانی ئه م منداله شیرخۆره کی یه و پله ی لای خوا
 چیه!

دایه نانی (بنی سعد)، که پیش حلیمه و هاوسهره که ی گه یشتنه
 مه کهکه، ده بینن ئیسترو حوشتره که ی حلیمه پیشیان ده کهوئ و پییان
 ناگهن، بۆیه هاواریان کرد:

- حلیمه! له سه رخۆ به! ئه وه چیت داوه به و ئاژه لانه،
 ئاوا به هیز بوون؟! ئه مه ههر ئه و ئاژه له له پو لاوازه نین که پیی
 هاتن، ئه وه بۆ ئه رز ناتانگریته خو؟!
 حلیمه له دلی خۆیدا وه لامیان ده داته وه:

- ئای دۆست و براده رانم! ئه و پۆژه به سه رچوو که له
 دواتانه وه بمینینه وه، تازه له مه ولا به بهرکههتی (محمد)
 هه میشه سه ر قافله تانین!!

خیرۆ بهرکههت، حلیمه و بنه ماله وه و مه پو مالاتی گرتیه وه، به لام
 ده ورو به ریان ووشکاییه، ئیتر ئایا ئه وه تاییه تمه ندیه، که خوا به
 بنه ماله ی حلیمه، وه ک پاداشت دانه وه ی، به خشیه وه، یا خود سزایه که له
 ئاسمان بۆ ئه و که سانه ی نازی (محمد) یان هه لئه گرت؟! خوای گهره

ده زانې! خه لکې ده وروبه ر که سه یری بارودوخی خوږان وگوزهرانی
بنه مالې حه لیمه یان ده کرد، به شوانه کانیان ده گوت:

- برېون به شوین مه پومالاتی حلیمه که ون! ئاوه دانی

له ویدایه!

حه لیمه ش، له دلې خویدا پیده که نې و ده لې:

- نه خیر ئازیزان! ئاوه دانی ته نیا له ژیر پیی (محمد)

دایه!!

هاوسه یری حلیمه ش ناو دلې خیزانه که ی ده خوینې و ده لې:

- به لې ئه ی خیزانی خو شه ویستم! له وه ته ی (محمد) مان هیناو ته

ئه م ناوه، خیرمان له گه ل خو مان هیناوه، وشکایی ده وروبه رمانی
گرتو ته وه، به لام بهر پییمان سه وزاییه، گوانه کانی مه پومالانمان شیرداره،
که چی گوانی مه پومالاتی خه لکې، وشک و لاوازه، ئه مه هه مووی، ته نیا،
به هو ی به ره که تی ئه م منداله یه! د یاره په یوه ندیه کی پته و له نیوان ئه م
منداله و ژياندا هه بی! پوو له کو ی بکات، ئاوه دانی بلاوده کاته وه!

مایه ی بووژانه وه ی ژيان بوو

په یوه ندی محمد (علیه السلام) له گه ل بووژانه وی ژياندا به رده وام بوو و له
وه رزه کانی وشکه سالیدا، مایه ی ئاوه دانی بووه . که کراوه به پرووی
ئاسماندا، بووه بو هو ی دابه زینی باران و گه شه کردنی زه وی و زار. هر
له هه رزه کاریداو پیش بوونی به پیغه مبه ر، (أبو طالب) ی مامی ئه و
راستیه ی لا چه سپاوه و کردوویه تی به شیعو گو تویه تی: رووسپیه که،

باران به رویدا داده به زئ، دالدهی هه تیوانه و حورمه تی بیوه ژنان
ده پاریزئ.

هه رئه وهنده بهس بوو که دهست بینئ به سه ر خۆراکی دووسی
که سدا، بۆ ئه وهی له شکرکی پی تیر بکات!

ئای سازگار له نیوان په نهجی کانی، وه ک کانیوا، هه لقولاوه.

لیکی موباره کی ناو ده می، بووه به ساریژی برینه کان، بۆیه مه حال
بوو تنۆکیک له ئای دهست نویژی، بهر زهوی بکه وتایه، به دهیان
دهست له ژیر دهست و پیی موباره کی ئاماده ن ده بوون، بۆ
کۆکردنه وهی ئه و تنۆکه به نرخانه.

عاره قه ی ناوچه وانی، له لایه ن دۆستانی کۆده کرایه وه به عه تری
تایبه تی خۆیان تیکه ل ده کرا، چونکه بۆیان روون بووه که بۆنی عه تری
له شی موباره کی، له عه تری ره سه نی خۆیان خۆشته!
بن دهستی موباره کی له ئاو پریشم نه رمتر بووه و، بۆنی له شی له بۆنی
میسک خۆشته بووه.

خه و به چاویدا ده هات، به لام دلئ به ئاگا بووه! ئه وه ش قوولئ ژیان
له پیکهاته ی ده رده خات.

له ری کۆچکردندا، پیغه مبه ر (ﷺ) و ئه بو بکرو ریبه ره که یان به
خپوه ته که ی (أم معبد) دا تیپه ر بوون. (أم معبد) ئافره تیکی
خیرخواز بوو، چادره که ی له ریگای گه شتیاراندا بوو، ژماره یه ک له مه پو

مالآتى ھەبوو، گەر شیر لە گوانەکانیان ھەبى و گەشتیارىک بەو ناوھدا
بروات و پووی تى بکات، بەشى ئەدا.

پىغەمبەر (ﷺ) سەلامى لىکردو داواى شیرى لىکرد، ئەویش گوتى:
بەداخەو، ئەمسال وشکە سالى بوو، و گوانى مەرەکانمان کەلکى
دۆشینیان نیه. فەرموى: ئەى ئەو مەرە بچووکەى لەو سووچەدا؟ گوتى:
ئەو لەبەر ماندویتی ماوھتەو، فەرموى: تۆ بلایى شیرى تىابى؟

گوتى: باوەر ناکەم، فەرموى: مۆلەتم ئەدەیتى بیدۆشم؟ ئافرەتەکە بە
سەر سوپمازەو گوتى: فەرموو، ھەرچەندە ئەستەمە دلۆپىک شیرى تیا
بى. پىغەمبەر (ﷺ) بەدەستى موبارەكى، گوانەکانى مەرەکەى سپى و
ناوى خاى ھىناو، ھەر ئەوھندە دوعاى کردو دۆشى، شیر خۆرەى ھات،
بۆیە قاپىكى گەورەى داواکردو پىرى کرد لە شیر، کە پىر بوو، دای بە (أم
مەعبد) و پىی فەرمو: فەرمو بخۆ! ژنەکە شیرى خواردەو ھەتا تىر بوو،
دواى دایە دەست ھاوھلانى، ئەوانیش خواردیانەو ھەتا تىربوون،

پاشان ئەویش خواردیەو، دواتر دیسانەو دۆشى ھەتا پىرى کردەو
دایە (أم مەعبد) و فەرموى: ئەوھش بۆ خۆتانى ھەلبگرە! ئافرەتەکە ئەم
دیمەنە بەلایەو زۆر سەرنج پراکیش بوو، چونکە ھەرگیز دیمەنى وای
نەدیوو.

پىغەمبەر (ﷺ) و ھاوھلەکانى خێوھتەکەى (أم مەعبد) یان جیھیش و
بەرەو (یثرب) پۆیشن. کە ھاوسەرى (أم مەعبد) بە مەرەو مالآتە لاوازو
لەرەکانى گەراپەو، سەیری لى ھات، کاتى قاپىكى گەورەى پىر لە شیرى

بینی، گوتی: ئەم شیرەتان لە کوێ بوو ئافرەت؟ گوتی: واز بێنە!
بەسەرھاتیکی سەھیرم بینی، بەرلەوێ بگەیتە لامان، پیاویکی موبارەکی
پووکەشی خوێن شیرینی پەوشت بەرز، لەگەڵ دوو کەسدا بێرەدا
پۆیشتن، دەستی دایە ئەو مەرە لاوازەو دۆشی، ھەموومانی تێر شیر
کردو ئەو قاپە گەورەییەشی بۆ پێکردن. ھاوسەری (أم معبد) گوتی: بۆم
وەسف ناکەیت چۆن چۆنی بوو؟ (أم معبد) گوتی: پیاویکم بینی چ
پیاویک! خاوێن پووخساریکی پێرشنگدارو پوویەکی گەش و رەفتار
جوان، خاوێن پێکھاتەییەکی جوان و پێک و پێک، کە بێ دەنگ ئەبێ، ریز
پووخساری دادەپۆشی، کە قسە دەکات، سەرنجێ پادەکیشی، وشەکانی
لە ناو لێوێکانی، یەک بە دوا یەک، وەک دەنگە مرواری دینە خوار،
قسەکانی شیرین و کورت و پوون و ئاسایین، خاوێن دەنگی زوڵال و
خۆش، لە دوورەوێ کە دەیبینی جوانترین کەسە، کە نزیك دەبێتەو
جوانی لە پادە بەدەرە، بالاییەکی نمونەیی ھەبوو، نە کورت و نە زۆر بالا
بەرز، دیمەنی لە نێو ئەو دوو کەسە کە لەگەڵیدا بوون جوانتر و
لەوانیش بە قەدرتر دیاربوو، کە قسە دەکرد، گوێیان لە قسە
دەگرت، کە شتیکیشیان پێی بلی، دەست بەجی فرمانیان جیبەجی
دەکرد. ھاوسەرەکی گوتی: بەو وەسفانە کە کردت، ئەو ئەو
پیاوێ کە قورەیش لێی نیگەرانی، چونکە دەلی پیغەمبەری خوام، من
ھەر زوو ویستم دوایکەوم، ھەر بواریکیشم بۆ پرەخسی، دەبی پێی
بگەم و دوا یەیا مەکە ی بکەوم.

دوای مردنیش، مانای بوورژانہ وہ دہگہ ٲنیؑ

لہ روژی مہ حشہ ردا؁ کہ خہ لکی ئہ کہ ونہ ژیر باری تینویتی؁ حہ وزی موبارہ کی ئہ بیؑ بہ سہرچا وہی ئا وہ دانی بۆ ئہ و خہ لکہ تینوہہ بیؑ شومارہ . بہ قہ دہر ژمارہی ئہ ستیرہی ئاسمان پہ رداخ لہ سہر لیواری حہ وزہ کہ دانراوہ؁ بۆ ئہ وہی تینویتی میللہ تہ کہی بشکیؑ. ئہ و کاتہ؁ شوینکہ وتوانی لہ مانای ھیمای ژیان؁ کہ سیفہ تیکی بہرچاوی ئہ و پیغہ مبرہیہ؁ تیدہ گہن .

بہ ہشت گہورہ ترین پیشانگای ژیانہ؁ بہ و ھموو شاخ و درخت و دیمہنہ جوانہ کانی ژیان لہ ئاوی سازگارو روو و روخساری جوان و پیکہاتہی ریؑ و پیؑ . دوای دلنیا بون لہ خہ لکہ کہ و دوای کۆبونہ وہیان لہ بہر دہم دہرگا کانی بہ ہشتدا؁ یہ کہ م کہس کہ دہرگا کانی بہ ہشتی بۆ دہ لڑیتہ وہ؁ پیغہ مبرہ (ﷺ)؁ بہ لک و ھہر لہ سہر دہرگا کانی بہ ہشتی خوی پہر و دہرگاردانوی خواو ناوی پیغہ مبرہ محمد (ﷺ) نووسراوہ؁ بۆ ئہ وہی ئہ و راستیہ بچہ سپیؑ و بۆ خہ لکی ئاشکرا بکری؁ کہ محمد (ﷺ) گہورہ ترین ھیمای ژیانہ .

گرنگترین رہنگدانہ وہی ژیان

بہ لام گہورہ ترین رہنگدانہ وہی ژیان لہ پیغہ مبرہ (ﷺ)؁ شوین کہ وتنی ریگای ژیان و رینمایہ کانی تی . ھہر ھہنگاوؑ بہ دوای پیغہ مبرہ دابنری؁ چیژؑ لہ ژیان و خۆشی دہروونیہک دہست دہکہ ویؑ و؁ روویہ کی گہش لہ ژیان دہبیزریؑ:

- یه کیځ ل یی پرسی: کام ئیسلامه باشره؟ فهرمووی: خواردن بیه خشه و سه لام له ناس ځوو نه نه سیاو بکه و له دره نکه کاتدا هه لسه شه و نویژی بکه، ئه و سی رینماییه تا قی بکه ره وه، ئه نجا پروانه ئه و سی کرداره چ خوشه کی دهریونیت پی ده به خشی.

- له نایه تی قورئان و فهرموده کانی پیغه مبه ر (ﷺ) دا، زور جهخت له سهر ئه وه کراوه که مروفی ئیماندار ده بی چاوی بیاریزی له سه یرکردنی دیمه نی حه رام، له و ساته دا له زه تیکی کاتی له ده ست ده چی، به لام راسته وخو دواي ئه وه به خته وه ریه کی هه میشه یی ده ست ده که وی، به هو ی زالبوونی ویستی باوه ر به سهر هه واو ئاره زووی نادرست.

- " مَا جَرَعَ عَبْدٌ جُرْعَةً أَكْثَرَ أَجْرًا عِنْدَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مِنْ جُرْعَةٍ غَيِظَ كَظْمُهَا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ " (سنن بن ماجه): کاتی خه ریه به سهر یه کیځ هه لېجی، له پیناوی ره زامه ندی خوا ی گه و ره مه هیله تووره یکه ت زالبی، ئینجا پروانه چ خوشیه ک ناو دلته ده گریته وه.

- (ثلاث من کن فيه وجد بهن حلاوة الإيمان: من كان الله ورسوله أحب إليه مما سواهما، ويحب المرء لا يحبهُ إلا الله، وأن يكره أن يعود في الكفر، بعد أن أنقذه الله منه، كما يكره أن يُقذف في النار) (رواه مسلم)، واته ئه و سی هه سته له ناو دلته دروست بی، له زه تی باوه ر ده چیژی.

- (من صَلَّى عَلَى صَلَاةٍ وَاحِدَةٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرَ صَلَوَاتٍ، وَحَطَّ عَنْهُ عَشْرَ خَطِيئَاتٍ وَرَفَعَ لَهُ عَشْرَ درجات) (رواه احمد وصححه الالباني)، واته به ناردنی یه ک دروود بو گیانی پاکی پیغه مبه ر (ﷺ) خوا ی گه و ره

ده میهره بانیت بۆ ده نیری، ئینجا گهر خوای گهره له ساتیکدا ده جار
میهره بانیت به سهردا ببارینی، ده بی باری ناو دل و دهروونت چۆن بی،
بی گومان پر له خوشی وشادی ده بی.

— (للصائم فرحتان فرحة حين يفطر وفرحة اذا لقي ربه) (رواه مسلم

واحمد)، واته به خته وهری، یه کیکه له سه رچاوه کانی روژووه، له
روژووگرتن دوو خوشیت دهست ده که وی، یه کیکیان له کاتی روژو
شکاندن، ئه وی تریان که به دیداری خوای گهره ده گهی وپاداشتی
روژوکهت دهست ده که وی.

— (من كان في حاجة أخيه كان الله في حاجته، ومن فرج عن
مسلم، فرج الله عنه كرب يوم القيامة) (صحيح البخاري ومسلم)،
واته خوای پهروه دگار ئاسانکاریت بۆ ده کات گهر هاتوو ئاسانکاریت بۆ
برات کردو، ئه گهر هاتوو غه میکت له سه ر موسلمانیک لابرده، خوای
گهره غه مت له سه ر لا ده بات، نه که ته نیا له دنیا به لکوو له دوا روژشدا.
هه ر له و ساته ی که خوشیه کت پیشکهش به مروفتیک کرد، یان غه میکت
له سه ر لابرده، خوا پاداشتت ده داته وه و خوشیه که ده خاته دلته وه.

به و پییه، گهر پیداجوونه وه به فه رموده کانی پییه مبه ر (ﷺ)
به کین ده بینین چۆن مایه ی هیانی خوشی و به خته وه ریه.

محمد ﷺ... خاوه‌ن به سۆزترین دله

خاوه‌ن گه‌وره‌ترین و به سۆزترین دله ، که هه‌میشه هه‌ولێ داوه دلی خه‌لکی بداته‌وه‌و کێشه داراییه‌کانیان چاره‌سه‌ر بکات و ئازاره دهره‌ونیه‌کانیان ساپیژ بکات.

دلدانه‌وه

- پیاویک زۆر جار لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌له‌کانی داده‌نیشت، مندالێکی له‌گه‌ڵ خۆی ده‌هیناو، ده‌یخسته باوه‌شی. دواى ماوه‌یه‌ک، کابرا دیار نه‌ما، که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والی پرسى، گوتمان: ئه‌و منداله‌ی که له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌یهینا کۆچى دواى کرد. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دواتر بینى وسه‌ره‌خۆشى لێ کردو و پێی فهرمو: کامه‌یان به‌لای تۆ خوشتره: هه‌تا کۆتای ته‌منت، ئه‌و منداله له‌گه‌ڵدا بمینی و خوشی لێ ببینی، یان سبه‌ینی له‌ هه‌ر ده‌رگایه‌کی به‌هه‌شتا بییت، له‌ پیش خۆت ده‌یبینی و ده‌رگای به‌هه‌شتت بۆ بکاته‌وه؟! گوته‌ی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! بێ گومان پیشم که‌وی و ده‌رگای به‌هه‌شتم بۆ بکاته‌وه لای من خوشتره‌ باشتره، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمو: دلنایه که به‌ مردنی کۆره‌که‌ت ئه‌وه‌ت ده‌سته‌که‌وتوه.

- (زاهر بن حرام) هاوه‌لێکی دانیشتوانی ده‌شت بوو، هه‌ر جارێک و دیاریه‌کی بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له ده‌شته‌وه ده‌هیناو پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌بری ئه‌وه، شت و مه‌کی ناو (مدینه‌ی) به‌ دیاری پێ دده‌ا. ئه‌و پیاوه ، زۆر رۆح سووک بوو، هه‌رچه‌نده ده‌ماوچاو ناشیرین بوو. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

رۆژيک دەچى بۆ بازارپو دەبينى زاهر شت دەفرۆشى، لە پشتەوه باوەشى
 پيوە دەکات و بە دەستی ھەردوو چاوی دەگرى! زاهيريش پيى دەلى:
 بەرم بدە! کە ئاور ئەداتەو، دەبينى پيغەمبەرە (ﷺ)، بۆيە لە خوشيدا
 زياتر پشتى بە سنگى پيغەمبەر ھوہ (ﷺ) دەنوسىنى، ئەنجا
 پيغەمبەر (ﷺ) بانگ دەکات: کى ئەم بەندەيە دەکړى؟ ئەويش پيى
 ئەلى: ئەي پيغەمبەرى خوا! دەمفرۆشى؟ باوەر بکە پارە ناکەم،
 پيغەمبەريش (ﷺ) پيى ئەفەرموى: بەلام تۆ لاى خوا زۆر بە نرخى!
 - (أويس القرنى)، کە خواناسيکى خەلکى يەمەن بوو، لە سەردەمى
 خەلافەتى (عمر)، پلش تىپەربوونى سى سال بەسەر وەفاتى پيغەمبەر
 (ﷺ)، لەگەڵ قەومى خوى بۆ ھەجکردن ديتە (مکە) و لەويو سەردانى
 (مدينە) دەکات. ئەو خواناسە ھەر لە ژيانى پيغەمبەر (ﷺ) موسلمان
 دەبى، بەلام لەبەر خزمەتکردنى دايکى، پيینەدەکرا سەردانى
 پيغەمبەر (ﷺ) بکات. قەومەکەى بە ديار مەرۇمالايتيان دايانناو روويان
 کردە مزگەوتى پيغەمبەر (ﷺ). ئەويش بۆخوى خەريکى نويزو بيرکردن
 لەو ساتەى کە پيغەمبەر (ﷺ) لە ژياندا ماوو و ھەسرەت بۆ ئەو
 ساتانەى دەخوارد کە بە دیدارى پيغەمبەر (ﷺ) نەگەشتبوو. لە دلى
 خوشيدا دەيگوت: گريمان چاويشم بە پيغەمبەر (ﷺ) بکەوتايە، تۆ
 بللى زاتيکى بەرزى وا، کە پيغەمبەرى خوايە، ئاور لە شوانىکى جل
 شپوورپى وەك من باتەو؟ بەھەر حال، ئاورپيشى لە منيش نەدایتەو،
 ھەر چۆن دەبوو چاويکم پى دەکەوت و دل و دەروونم بە بينينى شاد

دەبوو. لە ناو گىژەنى ئەو بىرکردنەووە خەيالە خۆشەدا، دوو پىياو لىيى
 نزيك بوونەو، سەلاميان لىي کردو لىيان پرسى: تۆ (أويس القرنى)ت؟
 گوتى: بەلى! چۆن زانیتان؟ گوتيان: قەومى تۆمان بينى و ئەوان پىيان
 گوتىن، گوتى: فەرموون چىتان لە من دەوى؟ (على) گوتى: من ئامۆزای
 پىغەمبەر (ﷺ) و ئەمىش (عمر) خەلىفەى مۇسلمانانە، ئەيەوى هەندى
 پرسىارت لىبكات، گوتى: فەرموون، (عمر) گوتى: تۆ لە ھۆزى (مزن)ى؟
 گوتى: بەلى! گوتى: تۆ دەمىكە مۇسلمان بووى، بەلام لەبەر
 خزمەتکردنى داىكت، لە بينىنى پىغەمبەر (ﷺ) دواكەوتى؟ گوتى:
 بەلى! گوتى: پىستىشت تووشى جۆرە نەخۆشەك بوو و لىي چاك
 بووئەو، تەنیا جىيەكى بچووكى نەبى؟ گوتى: بەلى تەواو، ئەو ھەموو
 سىفەتانەم تىدايە، گوتى: ئىمە دەمىكە چاوەرپىت دەكەين، دەبا
 مۆژدەت بدەينى كە پىغەمبەر (ﷺ) ئەو سىفەتانەى دا پىمان و پىيى
 فەرمووين: ئەگەر رۆژىك يەككىكتان بينى لە يەمەنەو ھاتى بە ناوى
 (أويس القرنى) و ئەم سىفەتانەى تىابوو، داواى لىي بكەن دوعاى
 لىخۆشبەونى خواتان بۆ بكات!
 (أويس) بەو بەسەركردنەووە دلدانەو ھى پىغەمبەر (ﷺ)، پاش ئەو
 ھەموو سالانە بە كول گىياو، زانى كە مانەو ھى لەگەل داىكىدا بەم پلەو
 پاىيەى گەياند.

دلدانه وهی نافرته تیکي کوچه ر

نومه يه که م شه وه به سهر (أم حبيبة) ی کچی (أبو سفیان) دا دی و
 هاوسه رکه ی له مالدا نه بی، هاوسه رکه ی نه مړو کوچی دوايي کرد . نه م
 نافرته ته موسلمانان، که له گهل هاوسه رکه ی و موسلمانان هاته (حبشة) و،
 له م ولاته دا کچيکی بوو ناوی (ناحبیبة)، نه مړو له باريکی دهر وونی
 ته نگدايه، نه ید ه زانی چيیکات، ئیره مه که ی ولاتی نيه، ئیره
 (حبشة) يه، غه یری چهند موسلمانیک که سی تری نيه، له مه که که ش
 باوکی، که سهر کرده ی قوره شيه، له سهر ئايني بت په رستی و به شه وو
 به پوژ دوزمنایه تی پیغه مبهری خوا (ﷺ) و ئايني ئاسمان دهکات، بویه
 میشکی وه ستاوه و بریاری پی نادی، ئیره بمینی یان بگه پیتوه
 مه که، نه و تازه ناگه پیتوه مه که، چونکه له وانه یه که س و کاری
 زوری لی بکن و بیخه نه ژیر فشاره وه بو نه وه ی واز له ئیسلام بیئی،
 ناشتوانی بگه پیتوه مه دینه، چونکه له مه دینه دا هیچ خزمیکی نيه،
 هه رچهنده موسلمانان حوکمرانی نه و شاره دهکن، بویه وه
 موسلمانیک که مه ینه تی توش ده بی، پووی دهکاته په روه ردگار، بو
 داواکردنی چاره سهریک و کردنه وه ی دهر وازه ی هیواو تکا . که میک وه نه وز
 بر دیه وه، له خه ودا یه کیک بانگی کرد: نه ی دایکی باوه پرداران! بویه له
 خه و راجله کاو زور به و خه وه دل خوشبوو، به لام ده بی نه م نازناوه
 مانای چیی؟ تو بلئی ببیت به هاوسه ری پیغه مبهری خوا (ﷺ)؟
 چونکه نه و نازناوه ته نیا به هاوسه رکه کانی ده ووتریت!

دواى تېپه پ بوونى چوار مانگ به سهر ئه و پرووداوه، رۆژيک له مال
دانىشتبوو خهريکى ئيشى ناو مالبوو، گوڤى له دهنكى دهرگا بوو، که
دهرگا که ی کرده وه، بينى وا (أبرهه) به، که ئافره تېکى کۆيله ی پاشای
حه به شهيه. زۆر جار بۆ هه وال پرسین و دلذانه وه و جېبه جيکردنى
پیداويستى ژيانى، پاشا ئه م ئافره ته ی بۆ دهنارد:

- به خيربيى (أبرهه)!

- ئه مړۆ (أم حبيبۀ) هه واليکى زۆر گرنگم بۆ هيئاوى، ئيتر

نازانم دلّت پيى خوڤ ده بى يان نا!

- خيره؟ منت بۆ هه والّه که په رۆش کرد!

- له مه دينه وه، پيغه مبه ر (ﷺ) هه والى ناردوه که

داوات دهکات ببى به هاوسه رى!

- من! داواى من دهکات! تۆ دلنّيايت له م هه والّه

(أبرهه)؟!

- به لى! به دلنّيايه وه! دياره پازيت و پيّت خوڤه!

- چۆن پازى نابم؟ من ئه وه چه ند مانگ يکّه خه ونيکم

بينيوه که به نازناوى دايکى باوه پداران بانگم ده که ن و لى

تيغه گه يشتم، ئيستا تيغه يشتم، چونکه ئه م نازناوه بۆ

هاوسه رانى پيغه مبه ره (ﷺ).

- پاشا فەرموی: ئەگەر پازی بی، بریکاریک له

موسڵمانانی (حبشە) که خزمی خۆت بی ھەلبێژێرە بۆ مارە
برپینەکە.

له خۆشیدا، (أم حبیبە) دوو بازنە ی زیوی کرد به دیاری بۆ (أبرهه) له سەر ئەو ھەوالە خۆشە و پووی کردە ئاسمان و سوپاس گوزاری خوای پەرورەدگاری کرد، که ھەمیشە ئاگای له بەندە یەتی و ئامۆژگاریەکانی پیغەمبەر (ﷺ) ی بیرکە و تەوہ که دەیفەرموو: ھەر کە سیک له پیناوی خوا واز له شتیک بینی، خوای پەرورەدگار لەوہ باشتری پی ئەبە خشی. دلێشی بەرەو مەککە چوو، بیری له پیغەمبەر (ﷺ) ی ھاوسەری نوێی کردەوہ، ھەرگیز به خەیاڵیدا نہ ھاتبوو، که رۆژیک بیت و ببی به ھاوسەری دواین پیغەمبەری خوا، ئای پیغەمبەری خوا چەند ئەو دلە گەورە یەت خەلکی لیقە و ماو له خۆی دەگری، چۆن من لەم مەینەتە ھەلگرت و دلەت دامەوہ، ئەوہ تا دواي ئەو ھەموو پووداوہ سەختانە، بەو ھاوسەرگیریە، بووژامەوہ.

بەلام له مەراسیمی مارە برپینەکە، که ھەموو موسڵمانانی (حبشە) ئامادە بوون، پرسیاریک ھاتە ئاراوہ، پیغەمبەر (ﷺ) کیی کردۆتە بریکاری خۆی؟

پاشا ووتاریکی بۆ خویندن و گوتی: ئەی موسڵمانان! به ناوی خوای بەخشندە و میھرەبان، سوپاس بۆ خواو سلاو لەسەر پیغەمبەری خوا! پیغەمبەری خوا محمد (ﷺ) منی کردۆتە بریکاری بۆ ئەم بۆنە یە، منیش

به‌م کاره زۆر خوشحالم و ئەم چوارسەد دینارە مارەییە پیشکەش بە
 هاوسەری پیغەمبەر (ﷺ) دەکەم و وەک داپ و نەریتی پیغەمبەرانى
 خوا، هەر هەمووتان بۆ خواردن بانگێش دەکەم.

کە پارەکەیان بۆ (أم حبیبە) هینا، چل دینارى بە (ابرهة) پیشکەش
 کردو پیی گوت: ببورە! ئەو جارە کە موژدەکەت دامی، تەنیا ئەو بارزەم
 پی بوو، بەلام ئەو پارەکەى وەرەگرت و گوتی: من لە پاشا هیچ
 ناشارمەو، پیم گوت بازنەت پیشکەش کردووم، بەلام ئەو لیم توورە بوو
 و فەرمانی پێدام کە نابى هیچی تەرت لى وەربرگم!

هەرچەندە (ابو سفیان) سەرکردەى بەرەى دوژمنانى پیغەمبەر (ﷺ)
 بوو، بەلام هەمیشە هەوالی کچەکەى لە دوورەو دەپرسی و
 پێیناخۆشبوو ئەو هەموو پووداوانە لە ولاتی بیگانەدا لى بقیومی، بۆیە
 کە هەوالی هاوسەرگیری کچەکەى لەگەڵ پیغەمبەر (ﷺ) ی بیست، پیی
 خۆشبوو و ئەو پەفتارەى بەرز نێخاند و گوتی: بەراستی محمد پیاویکی
 بە غیرەتە و شایەنى ریزلینانە! بەلام (أبو سفیان) ، لەگەڵ ئەوەشدا، لە
 پیلان گیران بۆ دوژمنایەتى ئەم پەيامە پیروژه هەر بەردەوام بوو!

دەلدانەوێ کۆمەلێک لایەنگر

لە کۆتایی جەنگی (هوازن)دا، پیغەمبەر (ﷺ) دەستکەوتەکانى ئەم
 جەنگەى بەسەر تازە موسلمانانى قورەیش دابەش کرد، بۆ ئەوێ تێیان
 بگەینى کە مەبەست لە غەزاو جیهاد دەستکەوتى مادى نیه، بەلکو

هه لگرتنی زولم و زۆرداری له سهر رووی زهوی و بلاوکردنه وهی وشه یه کخوا په رستی، که بڼه مای هه موو کاره چاکه کانی مروځه و لادان له و بڼه مایه، مروځ به ره و ډوله کانی گومرایي و سته مکاری ده بات.

ئو جوړه دابه شکردنه، دلې کۆمه لیک له موسلمانانی مه دینه له لایه نگرانی نیگه ران کردو چه زیان ده کرد وک تازو موسلمانانی مه که شتیان به رکه وی. پیغه مبهه ر (ﷺ) که به مه ی زانی، هه والی بو گه وره که یان نارد، که له شوینیکي تاییه ت کۆیان بکاته وه. له و کۆپه دا، پیغه مبهه ر (ﷺ) پیانی فهرمو:

سو پاس بو خوا، ئه ی لایه نگران و خوشه ویستان! شتیکم لی بیستن و گله ییه کی ئیوه م پیگه یشت سه باره ت به و دابه شکردنی ده سته که وتی جهنگه که، به لام ئیوه ده زانن که له گه ل هاتنم بو شارتان، خیرو به ره که تتان له لایه ن خواوه بو هاته وه. ئه ی له بیرتان چوو، که گومرابطون و به هاتنم، خوا پووناکی خسته دل و ده روونتانه وه؟ له بیرتان چوو، که هه ژار بوون و که م وکورتی داراییتان هه بوو و به هو ی بوونم له ناوتاندا ده وله مه ند بوون؟ دوژمنی یه کتری بوون و به هو ی منه وه ته با بوون؟ گوتیان: مننه ت له خواو پیغه مبهه ری خوایه، فهرمو ی: باشه، ئه ی بو وه لامی قسه کانم ناده نه وه؟ گوتیان: به چی وه لامت بده ینه وه ئه ی پیغه مبهه ری خوا؟ سه رچاوه ی مننه ت و چاکه، خواو پیغه مبهه ر! فهرمو ی: ئه گه ر ئاره زووی وه لامدانه وه تان هه بی و ئه مه ی

خواره وه بلّین، راست ئه که ن وکەس بۆی نیه به درۆتان بخاته وه، بلّین:
 له و کاته ی که قهومی خۆت به درۆیان خستیه وه، ئیمه باوه پیمان پی
 کردی، کاتی که س پشتی نه گرتی، ئیمه بووین به پشت و په نات، که
 دهریه دهریان کردی، ئیمه دهرگای ماله کانمان بۆ کردیه وه، که
 دلشکاویش بووی، ئیمه به هاناته وه هاتین! ئه ی لایه نگرانی
 خۆشه ویست! له بهر چی گله ی تان له ناو دلتاندا هه لگرتبوو؟ له بهر
 شتیکی بی به های دونیا، که به هه ندی خه لکیم به خشییی، به مه به سستی
 دروستکردنی خۆشه ویستی بۆ په یامی خوا، پشتیشم به ئیسلامبوونتان
 قایم کردبوو! دواتر، کامتان قازانجی له وی تر زیاتره ؟ ئه وان، که هه ندی
 مه پومالانیا ن ده سته و تووه ؟ یان ئیوه که ده ست له ناو ده سستی
 پیغه مبه ری خوا، بۆ ناو مال و مندالتان ده گه پینه وه ؟ قه سه م به وه ی
 گیانی (محمد) ی به ده سته، قازانجی ئیوه گه وره تره ! کۆچکردنیش
 نه بوایه، من هه ر لایه نگریم هه لده بژارد، ئه گه ر خه لکیش پێگاوبان و دۆلێک
 بگرنه به رو، ئیوه پێگایه کی تر بگرنه بهر، من هه ر پێگا و پێچکه ی ئیوه
 هه لده بژیرم، خه لکی خۆشه ویستم، به لام ئیوه هه ناو و دلّمن، له خوا
 داواکارم که په حم به پۆله کانتان و پۆله ی پۆله کانتان بکات.
 ئه و وشانه ی پیغه مبه ر (ﷺ) کاریگه ریه کی ئه وتوی له سه ر لایه نگران
 هه بوو و که وتنه گریان و پیان گوت: به پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
 پازیبووین، دواتر فره موی: ده بی ئه وه ش بزائن، که پاش من،

بېبېشيه کي زور ده بينن، نارام بگرن هه تا له هه وزه که م له روژي
مه حشه ردا پيم ده گه نه وه.

محمد ﷺ ... خاوهن به هیئزترین دله

به پراستی محمد ﷺ شایه نی ئه م په یامه ی خوی په روهردگار بوو، چونکه خاوهن به هیئزترین دل بوو، که توانی پیشوازی له وشه کانی خوی ئه رزو ئاسمان بکات و به ته واوهدی و بی دهستکاری کردن، به دوست و دوژمنانی رابگه ښی. خوی په روهردگار ده فهرموئ: ئه گهر ئه م قورئانه به سه رکیوئکدا دابه زینم، خوی پی راناگیری و له ترسی خوادا درز ده بات، که چی دلی پیغه مبه ر ﷺ توانی به رامبه ر ئه و وشه خویانه خوی رابگری.

گه وره یی پراسته قینه ی محمد ﷺ له و هلوئستانه ی درده که وئ ، کاتیک وشه کانی خوی ئه رزو ئاسمان دوپاتی به رزیی په وشتی ده که نه وه، وه که له سوره تی (القلم) که پراسته وخو پیی ده فهرموئ: (وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ) واته تو ئه ی محمد خاوهن په وشتی زور به رزی، که چی هه ست به هیچ جوړه فیزیکیان له خوبایی بوونیک ناکات. هه روه ها له بواری نمایشکردنی میهره بانی خوا، کاتیک له (سورة الانبیاء) بیر پیغه مبه ران و پیاوو ئافره ته چاکه کان ده خاته وه، که چون میهره بانی خوا لییان نزیک بوو و فریایان که وت ، که چی که دیته سهر محمد ﷺ، پیی ده فهرموئ: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) ، واته میهره بانی من بو پیغه مبه ران و بهنده کانی خوا به و شیوه یه بوو، به لام

سه بارهت به تو ئه‌ی محمد، هه ر خودی خۆت بریتیت له میهره‌بانی
خوا، نه که ته نیا بۆ ئاده‌میزاد، به‌لکوو بۆ هه‌موو جیهانه‌کان!
((ئیمه جاری واهه‌یه وشه‌یه‌کی ستایش له‌لایه‌ن که‌سیک، که که‌می‌ک
له‌خۆمان به‌رزتر بی، به‌ر گوئی بکه‌وی، ئه‌رز نامانگرتته‌خۆو، له‌خۆبایی
ده‌بین و له‌وانه‌شه‌خومان لی نه‌که‌وی، به‌لام محمد ﷺ له‌لایه‌ن خوای
گه‌وره‌وه ستایش ده‌کری، هه‌ر خۆشی له‌هه‌موو که‌سیک زیاتر خوای
گه‌وره‌ده‌ناسی، که‌چی خۆراگر و دُنیا و هیمن ده‌مینئ و له‌ژیر باری
ئو ستایشکردنه‌له‌لایه‌ن گه‌وره‌ترین هیژیک له‌بووونه‌وه‌ردا، تیک ناچی.
ئو هه‌گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر گه‌وره‌یی محمد ﷺ، که‌به‌راستی
شایه‌نی ئو پله‌و پایه‌یه، که‌له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌پیی به‌خشراره‌. له
راستیدا، گه‌وره‌یی محمد ﷺ له‌گه‌وره‌یی په‌یامه‌که‌یه، هه‌ر که‌سیکیش
گه‌ر بیه‌وی دواي ئو دوو راستیه، واته راستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و راستی
په‌یامی ئیسلام، بکه‌وی، له‌وانه‌یه‌بتوانی پیره‌وه‌ی جووله‌یان ببینی،
به‌لام هه‌رگیز پیی ناکری ده‌ستنیشانی سنوورو خالی کوتاییه‌کان بکا،
چونکه ئه‌م په‌روو ئو په‌ری ئو دوو راستیه، له‌بواری ئیدراکی هیچ
ئاده‌میزادیکدا نیه (()

وه‌نه‌بی ته‌نیا وشه‌ی ریزلینان له‌لایه‌ن خواوه‌گه‌یاندۆته‌خه‌لکی،
به‌لکوو وشه‌ی گله‌یه‌کانیشی، به‌هه‌مان شیوه‌و به‌هه‌مان ئه‌مانه‌ته‌وه
گه‌یاندووه :

روژيک له مه ککه دا، هاوړلکي نابينا به ناوې (ابن أم مکتوم)، دپته لای پیغه مبهړ ﷺ بڼ گوی گرتن له وشه ی تازه ی خوی په روهردگار. پیغه مبهړیش ﷺ له و کاته دا سه رقالي بانگیشکردنی هندی له که له پیاوړی قورپه ییش ده بی، که دژي په یامی خوی گه وره وه ستابون، چونکه ده یزانی گه ر هاتوو نه مانه موسلمان بن، له وانه یه هه موو خه لکی مه ککه به دوا یانه وه موسلمان بن و مه ککه ده بیته بنکه یه ک بڼ بلاوکردنه وه ی په یامی خوا بڼ هه موو جیهان. (ابن أم مکتوم) هه ول نه دا پیغه مبهړ ﷺ بدوینی وله وشه کانی خوی گه وره پو شنایی وهر بگری، چا ویشی لی نه پیغه مبهړ ﷺ سه رقالي بانگیشکردنی کافره کانی قورپه ییش بڼ ئیسلام. پیغه مبهړ ﷺ که میک له و پیاوړه بیزار ده بی و روی لی گرژده کات. له بهر نه وه ی سه رچاوه ی په یامه که خوی گه وره یه، بویه خوی په روهردگار له و هه لویسته ی پیغه مبهړ ﷺ بی ده نگ نه بوو، له و پوژده دا، بی نه وه ی (ابن أم مکتوم) نارپه زاییه که دهر بپری، یان ته نانه ت هه ستي بریندار بووی، چونکه چاوی له و هه لویسته ی پیغه مبهړ ﷺ نه بوو، هر له و پوژده دا، وشه کانی خوی گه وره هاتنه خواره وه به ناوې سووره تی (عبس) واته (پووی گرژ کرد)، که تیایدا گله ییه که ئاراسته ی پیغه مبهړ ﷺ کرا له و هه لویسته ی به رامبه ر نابینا که :

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى... پووی گرژ کردو پشتی تی کرد ...

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ... كَاتِيكَ نَابِينَه كه هاته لای... (بروانه له بهر قه دری پیغه مبه ر ﷺ له لای خوی گه وره، سه ره تای گله ییه كه راسته وخو ئاراسته ناکات !).

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكِي ... جا تو چووزانی؟ له وانه یه هاتبی دهروونی به وشه کانی خوا خاویښ بکاته وه..
أَوْ يَذْكُرُ فِتْنَتَهُ الذُّكْرَى ... یان ئاموژگاریه کی دهسته کوئ سوودی لی وهریگری...

أَمَّا مَنْ اسْتَفْغَنَى (*) فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى (*) وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي (*) ... به لام ئه وهی لیټ بی باکو و توو وشه کانی خوی ناوی، پرووی تیده که ی، هه رچه نده له و بی باکییه ی بهر پرسیاریش نیت...
وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى (*) وَهُوَ يَخْشَى (*) فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى (*) ... به لام ئه وهی به پیی خوی هاتووه له ترسی ئیمه پرووت تیده کات، تو دهسته برداری ده بیت...

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ (*) فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ (*) ... نه خیر! ئه مه په یامیکه بو هوشیارکردنی دل و دهروونه، کی ئاره زوی لی بی، با بی و په پره وی بکات...

فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ (*) مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ (*) بِأَيْدِي سَفَرَةٍ (*) كِرَامٍ بَرَرَةٍ (سوره تی عبس 1-16)، ئه م وشانه پاک و پایه بهرزن، به دهست فریشته ی پاک و پایه بهرزن، له شوینیکی بهرزه لگراوه و پاریزراوه.

که ئەم ئایەتە پیرۆزانه هاتنه خواره‌وه، هه‌رچه‌نده گله‌یه‌ك ئا‌پاسته‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرابوو، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئەو ئایه‌تانه‌ی نه‌شارده‌وه، به‌لکوو ده‌م و ده‌ست، له‌ په‌نای که‌عبه‌دا، به‌ ئاشکرا له‌ ناو نوێژدا، بۆ باوه‌رده‌ران و کافرا‌نی ده‌یخوینده‌وه، که (ابن أم مکتوم) یشی ده‌بینی، راسته‌وخۆ پووی تیده‌کردو به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه پی‌ی ده‌فه‌رمو:

سلا‌وت لی‌یی ئه‌ی ئەو که‌سه‌ی که له‌ پی‌ناوی تۆدا خ‌وای په‌روه‌ردگار گله‌یی لی‌کردم!، راسته‌ باره‌که زۆر ناسک بوو، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ سه‌رقالی گه‌یان‌دنی په‌یامی خ‌وای په‌روه‌ردگار بوو، به‌لام خ‌وای گه‌وره ده‌یویست پی‌وه‌ره‌خوا‌یه‌کانی دادپه‌روه‌ری له‌ سه‌ر زه‌ویدا، به‌ توندی بچه‌سپینی.

مه‌زنترین بانگ‌خواز بۆ خوشه‌ویستی

مه‌زنترین بانگ‌خوازی‌که بۆ خوشه‌ویستی و چه‌نده‌ها هه‌نگاوو به‌رنامه‌ی، بۆ بلا‌وکردنه‌وه‌ی بنه‌مای خوشه‌ویستی له‌ نی‌وان خه‌لکی‌دا، دا‌رشتوه، له‌ ئاشکراکردنی سلا‌و له‌ ناسیاو و نه‌ناسیاودا، بۆ بانگی‌شکردنی یه‌کت‌ری، به‌ تایبه‌تی هه‌ژاران، بۆ خ‌واردن، بۆ پیشکه‌شکردنی دیاری، بۆ ده‌رپ‌رینی خوشه‌ویستی بۆ یه‌کت‌ری به‌ زمان و کرده‌وه، بۆ ده‌رخستنی خاله‌به‌هیزه‌کانی هاوه‌لانی و شار‌دنه‌وه‌ی خاله‌لا‌وازه‌کان. هه‌میشه ده‌یفه‌رمو: گه‌ر گو‌یتان له‌ هه‌ر شتی‌کی ناله‌بار بوو له‌سه‌ر هاوه‌لانی، بۆم مه‌گیرنه‌وه، با دلم به‌رامبه‌ریان نه‌گو‌ری، هه‌میشه ده‌مه‌وی به‌ دل‌یکی بی

له که بيمه ناوتانه وه . ديارترين به لگه له سهر قوولې خوشه ويستی له
 د پروونی نه و پياوه مهنه دا (ﷺ)، نه وه يه، که داوا له هاوه لانی ده کات
 له هه موو که سيک، ته نانه ت له خودی خويان زياتر، نه ويان خوش بویت،
 هوپه که ش نه وه يه که نه ویش هه موو که سيکی له خودی خوئی زياتر
 خوش ده وئ! پروونترين به لگه ش له م فهرموده يه دا دهرده که وئ،
 ده فهرموئ: هر پينغه مبه ريک، داواکاريه کی تاييه تی هه يه، هينانه دی
 له لايه ن خواوه مسوگه رکراوه، هه موو پينغه مبه ران نه و داواکاريه يان له
 دونيا بۆ مه به ستي جيا جيا دا به کار هيناوه، به لام من بۆ پزگار بوونی
 نوومه تم له کيشه و تنگ و چه له مه و دژوار یی دواپوژدا هه لگرتووه . نه و
 زاته پيروزه ده يتوانی نه و داواکاريه، له ساتيکی دژواری ناو ژيانی
 دونيا دا به کاری بيئي، به تاييه تی نه و ساته دژوارانه له ژيانيدا بی ژماره
 بوون! بۆ نمونه ده يتوانی به کاری بيئي بۆ پزگارکردنی پوله ی خوئی،
 ئيبراهيمی دوو سال، که له به رده ست و له به ر چاوی خوئی وخيزانی،
 گيانی له ده ست دا! ته نيا پينغه مبه ر محمد (ﷺ)، که ده توانی
 به رژه وه ندی خه لکی به سهر به رژه وه ندی خوئی سه ربخات.

مەحمەد ﷺ... سەرچاوەی پەرۆه‌ڕوێ

لە سەرەتای بوونی بە پیڤەمبەر، محمد (ﷺ) هەمیشە هەولێ داوە هاوێڵانی لە سەر بنەمای ره‌وشت و هەڵسوکەوتی جوان و باوەڕپێ بته‌وو خۆشه‌ویستی و ته‌بابیی و دادو ئاشتی پەرۆه‌رده‌ بکات، نه‌ک ته‌نیا به‌ قسه‌و رێنمایی به‌لکوه‌و به‌کرده‌وه‌و ره‌فتار.

هه‌ره‌کاره‌ ده‌وسیکه‌.. (أبو هريرة)

(أبو هريرة) گه‌نجیك بوو له‌گه‌ڵ قه‌ومی خۆی له‌ هۆزی ده‌وس له‌ یه‌مه‌نه‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌ کۆچی کردبوو. له‌به‌ر بێ ده‌رامه‌تی زۆر جار به‌ برسیتی ده‌مایه‌وه‌، به‌لکوه‌ هه‌ندێ جار له‌به‌ر برسیتی له‌ هۆش خۆی ده‌چوو. جارێکیان ئه‌وه‌نده‌ برسی بوو، له‌ کۆڵانیکدا له‌ رێی ئه‌بو به‌کرده‌ وه‌ستابوو و داوای لێکرد قورئانی بۆ بخوێنی، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ برسیتیکه‌ی حالێ بێ، به‌لام ئه‌بو به‌کر له‌وه‌ تێنه‌گه‌یشته‌ و جییه‌یشته‌، دواتر عومه‌ره‌ات و هه‌مان هه‌لوێستی پێی پیشاندا، که‌چی که‌ پیڤه‌مبەر (ﷺ) به‌و ناوه‌ رویشته‌ و قورئانی بۆ خوێند، پیڤه‌مبەر (ﷺ) زانی که‌ برسیه‌تی، بۆیه‌ پێی فهرموو: دوامبکه‌وه‌! که‌ چونه‌ ماله‌وه‌، پیڤه‌مبەر (ﷺ) به‌ خیزانی فهرموو: هه‌چمان هه‌یه‌؟ گوته‌یان: به‌لێ! ئه‌وه‌ جامیك شیر، مالیکی لایه‌نگران بۆی ناردين، ئه‌وه‌ش به‌شی تۆیه‌ بۆمان داناوی. پیڤه‌مبەر (ﷺ) به‌ (أبو هريرة)ی فهرموو: بڕۆ ئه‌وه‌ ژارانیه‌ی (أهل الصفة)م بۆ بانگ بکه‌، که‌ بریتیبوون له‌ کۆمه‌له‌ هه‌ژاریکی بی ده‌رامه‌ت،

له بهر هه ژاری، شوینیکیان نه بوو لیی بهوینه وه، ته نیا ته نیشته مزگه وت
 نه بی. (ابو هریره) به و بانگیشه دلته نگ بوو، ده بی جامیک شیر به شی
 چه ند که س بکات بو ئه وه ی ئه و هه موو خه لکه بانگ بکات! که هاتن،
 پیغه مبه ر (ﷺ) به (ابو هریره) ی فهرموو، یه که یه که له م جامه شیر یان
 بده ری! (ابو هریره) ناچار بوو، هه رچه نده هه ر چاوی برپیووه جامه که،
 یه که له دوا ی یه که شیر که یان باتی، که هه موویان تیر یان خوارد، ئینجا
 جامه که ی بو پیغه مبه ر (ﷺ) هیناوه، دلشی به وه خوشبوو که هیشتا
 زوری تیا ماوه و ته نیا پیغه مبه ر (ﷺ) ی له پیشه و ئه وه نده ی نه ماوه
 بگاته ئامانجی خوی و تیر له و شیر به خوات برسیته که ی پی بشکینی.
 پیغه مبه ر (ﷺ) پیی فهرموو: هه موویان تیر یان خوارد، گوتی: به لی!
 فهرمووی: واته ته نیا من و تو ماوین؟ گوتی: به لی! به زه رده خه نه وه
 فهرمووی: ده توش بخوره وه! (ابو هریره) ده می نا به جامه که وه و
 هه لینوشی و دایه وه ده ست پیغه مبه ر (ﷺ)، ئه ویش فهرمووی: جاریکی
 تریش بخوره وه، دیسانه وه ده می نا به جامه که وه و لیی خوارده وه،
 دیسانه وه پیغه مبه ر (ﷺ) پیی فهرموو: بخوره وه! ئه مجاره ش
 لیخوارده وه هه تا ته واو تیر بوو، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: ئه مجاره ش
 لیی بخوره وه! گوتی: به وه ی تو ی کردوه به پیغه مبه ر ته واو تیر بووم
 و توانای خوارده وه م نه ما! ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) به شی خوی
 خوارده وه!

(ابو هريرة) له بهر ئه وهی نزیکي پیغه مبهه (ﷺ) بوو، تهواو له بهر که تی دوعای دلنیا بوو، بویه که له گه‌ل دوو براده ریدا له مزگه و تدا دانیشتبوون باسی خویان ده کرد، پیغه مبهه (ﷺ) هاته لایان، ویستیان هه‌ل‌سن، فهرمووی: هه‌لمه‌سن و بهرده‌وام بن له و کاره‌ی که ده‌تانکرد، دوانه که دوعایه کیان کرد، پیغه مبهه‌ریش (ﷺ) داوای په‌سه‌ندکردنی دوعاکه یانی بۆ کردن، ئینجا (ابو هريرة) گوتی: خواجه! ئه وهی ئه و دوانه داوایان کرد بۆ یان بینه‌ره دی و داوای زانستیکم بۆ بکه، که هه‌رگیز له بیر نه‌کری، پیغه مبهه (ﷺ) داوای په‌سه‌ندکردنی دوعای ئه وه‌شی بۆ کرد، ئینجا ئه و دوانه‌ش داوای هه‌مان شتیان کرد که (ابو هريرة) داوای کرد، به‌لام پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: گه‌نجه ده‌وسی‌که پیشتان که‌وت! به‌و دوعایه، (ابو هريرة) بوو به به‌ناو باگترین هاوه‌لیک که فهرمووده‌کانی پیغه مبهه (ﷺ) بگێرێته‌وه.

له کاره‌ساته‌کاندا

(ابراهیم)ی کوپی پیغه مبهه (ﷺ) شانزه مانگی ته‌واو کرد. شانزه مانگ له خۆشی... شانزه مانگ له شادمانی له‌گه‌ل ئه و کوپه ساوایه . پۆژ به پۆژ له بهر چاوی گه‌وره ده‌بوو، پیغه مبهه (ﷺ) زۆر دل‌ی پیی خۆش‌بوو، چونکه ته‌نیا ئه و کوپه‌ی هه‌بوو، له‌وه و پێش دوو کوپی تری له خه‌دیجه هه‌بوو، به‌لام هه‌موویان کۆچیان کردو ته‌نیا که‌ه‌کانی بۆ مایه‌وه، هه‌رچه‌نده سی له و کچانه‌ش (رقية و زینب و أم کلثوم) یه‌ک به دوا یه‌ک کۆچیان کردو ته‌نیا (فاطمة)ی مایه‌وه.

به لّام ئه وهی جیی داخ و په ژارهیه، که چه ند روژیکه (ابراهیم)
ته ندروستی به ره و خراپی ده چی، پیغه مبه ر (ﷺ) به به زه ییه وه،
سه یریکی کورپه نه خو شه که ی کرد، به لّام هه ست ده کات ناتوانی هیچی بۆ
بکات، دیاره دهستی قه در برپاری کۆتایی دابوو، که ده بی ئه م کورپه ی
کۆچی دوا یی بکات، هۆیه که ش پروون و ئاشکرایه، ده بی پیغه مبه ر (ﷺ)
ببی به نمونه بۆ هه موو که سیك به دوا ی ئه ودا بی، گهر هاتوو تووشی
کاره ساتی وا بیته وه و ته نیا ئارامگرتنی له به رده مدابی.

وه نه بی پیغه مبه ر (ﷺ) به ته واوه تی هیچ پړگایه کی نه بی بۆ
پزگارکردنی کورپه نه خو شه که ی، به لکوو پړگایه کی مسووگهری له به ر
ده ستدابوو بۆ چاکبوونه وهی، ئه وه ش پارانه وه و دوعا کردنه له خوا ی
گه وره. دوعا ی پیغه مبه ران گیراوه، به لّام هه ر پیغه مبه ریک، خوا ی گه وره
بوا ری یه ک دوعا ی پی به خشیوه، ته نیا یه ک دوعا، که گه پارانه وه ی نیه و
گیرابوونی مسوگهره، هه موو پیغه مبه ران تی کړا، له کاتی ته نگانه دا، ئه م
دوعا یه یان به کاره یناوه، ته نیا پیغه مبه ر محمد (ﷺ) نه بی، چونکه به
میهره بانی خۆی بۆ ئومه ته که ی، برپاری داوه که ئه م دوعا یه ی بۆ دوا پوژ
دوا بخت، بۆ ئه وه ی داوا ی شه فاعه ت بۆ گونا هبارانی میلله ته که ی پی
بکات و له دژواری پوژی قیامه ت پزگاریان بکات. به درێژی ته مه نی
پیغه مبه رایه تی، پیغه مبه ر (ﷺ) تووشی چه نده ها هاوشیوه ی کاره ساتی
ئهمرۆ بۆ ته وه، له کۆچکردنی خه دیجه ی هاوسه ری بۆ مردنی (أبو
طالب) ی مامی، که به بی باوه ری کۆچی دوا یی کردو هه موو ئاواتی

پیغه مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وه بوو که باوه‌ر به خواو په‌یامی خوا به‌یښی، بۆ
کوچکردنی کچه‌کانی، به‌لام له‌وه‌موو کاره‌ساتانه ئه‌وه‌دوعایه‌ی به‌کار
نه‌ه‌یناوه، چونکه هه‌ستی کرد که به‌رژه‌وه‌ندی میله‌ته‌که‌ی له
به‌رژه‌وه‌ندی خو‌ی و بنه‌ماله‌ی گ‌رنگ‌تره، هه‌روه‌ها چاره‌سه‌رکردنی
ک‌یش‌ه‌کانی دوا‌رپۆ‌ژ له‌ چاره‌سه‌رکردنی ک‌یش‌ه‌کانی دنیا گ‌رنگ‌تره .
به‌هه‌رحال، پیغه مبه‌ر (ﷺ) پۆله‌ی شیرینی خسته‌ ناو باوه‌شی، کو‌په
ناسکه‌که هه‌موو گیانی ده‌له‌رزو چاوه‌ لاوازه‌کانی ده‌پروانیه باوکه
خه‌فه‌تباره‌که‌ی، پیغه مبه‌ریش (ﷺ) داوای لی‌بور‌دنی لی‌کرد، که هیچی
له‌ده‌ست نایه بۆ‌ پ‌زگارکردنی له‌ده‌ست قه‌ده‌ری خوا‌ی په‌روه‌ردگار، ته‌نیا
فرم‌ی‌سکی چاوو خه‌فه‌تی دل!! .
(ابراهیم) ی کو‌ر گیانی به‌ره‌و باره‌گای په‌حمه‌تی خوا به‌رزبووه و له
ناشتنیدا پیغه مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر گو‌په‌که‌ی، به‌ غه‌مباری وه‌ستاو چه‌ند
هاوه‌لیک فرم‌ی‌سکی چاویان بین‌ی، پیغه مبه‌ریش (ﷺ) به‌ ده‌نگ‌یک‌ی پر له
په‌ژاره فرمو‌ی:
ئ‌ه‌ی ئ‌ی‌براهیم!
ئ‌ه‌گه‌ر فریشته‌کانی خوا هاتنه‌ لات، پ‌ی‌یان ب‌ل‌ی:
(الله) خوا‌ی ئ‌ه‌رزو ئ‌اسمانه‌کان خوامه‌و...
ئ‌ی‌سلام ئ‌اینمه‌و...
پیغه مبه‌ری خوا باوکمه‌...!
ئ‌ه‌ی ئ‌ی‌براهیم!

له چاو فرميسك ده پړۍ...

دلېش خه مبار ده بۍ...

به لام وشه يه کمان له دم دهرناچۍ، ره زامه ندی خوی تيا نه بۍ!

نيمه ش به کوچکردنت، ئه ی ئبراهيم! دلته نگ و خه فتبارين!

له بهر ئه وهی (ابراهيم) هيشتا شیرخوړ بوو و ماوهی شیرخواردنی

ته واو نه کردبوو، پیغه مبه ر (ﷺ) سه يریکی گوړه که ی کردو به پرویه کی

خه فه تباروه سه يریکی هاوه لانی کردو فهرمووی: له به هشتدا، خوی

په روه ردگار دوو دایه نی بو (ابراهيم) ته رخاں کردوه شیري بده نی!

عومه ر له پشته وه دهنگی گریانی هات، پیغه مبه ریش (ﷺ) لاری

نه بوو له سه ر فرميسکی چاو، به لام به دهنگی گریان بیتاقت ده بوو،

بو په پی فهرموو: بو ده گری؟ گوتی: بو حالی خوّم ده گریم ئه ی

پیغه مبه ری خوا، ئه و کورپه ت، که هيشتا مندا له و حيسابی پوژي

قیامه تی له سه ر نیه و پیویستی به ته لقین نیه و ته لقینی ده که ی، ئه ی

ده بۍ (عمر بن الخطاب) چیبکات، که حيسابی له سه ره و کی ده لی

یه کیکی وه کوو تو ی ده ست ده که و ی ته لقینی بکات! پیغه مبه ر (ﷺ)

فهرمووی: خوی په روه ردگار له قورئاندا له باتی من وه لامی دایته وه،

خوا باوه رداران به وشه ی نه گوړ، له دونیاو له دواړوژدا، جیگیر ده کات

(يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ).

له و ساته خه مناکه دا، پوژ گیرا، زوربه ی موسلمانان ئه و پروداوه یان به

کوچکردنی (ابراهيم) به سته وه، به لام پیغه مبه ر (ﷺ)، وه ک فیركاری

نمونه یی، ئەو بۆچوونه یانی پەتکرده وه فەرمووی: مانگ و پۆژ دوو بەلگە ی خوان، هەرگیز بۆ ژیا نی کە س یان کۆچکردنی، ناگیرین!

دلدانه وه ی هاوه لێکی مه ژار

له گه پانه وه له یه کێ غه زاکان، پیغه مبه ر(ﷺ) ناوه ناوه ده گه رایه وه بۆ پشت له شکره که، بۆ ئەوه ی هه والی هه موو چه کداره کان بزانی و به هانای پیداو یست هکانیا زه وه ب چێ، بینی (جابر بن عبدالله) زۆر دواکه وتوو، چوو له لای و پێی فەرموو: ئەوه بۆ له له شکره که دواکه وتوو؟ گوتی: خه تای ئەم حوشرمه، زۆر خاوه و هیزی نه ماوه، فەرمووی: دابه زه و ئەو لقه داره م بۆ بێنه. پیغه مبه ر(ﷺ) به سووکی یه ک دوو دارێکی لیدا، حوشره که، له گورج و گۆلیدا، بوو به حوشرێکی تر، به شیوه یه ک که بۆ (جابر) پانه ده گیرا، پیغه مبه ریش(ﷺ) ویستی قسه ی خۆش له گه ل جابردا بکات، چونکه ئەو له وشه شه که سه بوو، که په یمانیان له (عقبه) ی یه که مدا پیدابوو و باوکی له (أحد) دا شه هید بوو. پێی فەرموو: ژنت هینا؟ گوتی: به لێ! فەرمووی: کچ یان قهیره ژن؟ گوتی: قهیره ژن، فەرمووی: ئەو بۆ کچیکی گه نجت نه هینا؟ گوتی: له بهر ئەوه ی باوکه م چوار خوشکی بۆ جیه ی شتم، منیش گوتم با ژنیکی به ته مه نیان بۆ به یتم ئاگاداریان بێ، فەرمووی: ئیشیکی باشت کرد! ئینجا فەرمووی: که گه یشتینه مه دینه، یه کسه ر مه چۆره ماله وه، داب و نه ریت م که له سه فه رێک بگه ریمه وه، خۆمان نا که ین به ماله وه، چونکه

ئافره ته كانمان خهريكي ناو مالن و ئاگايان له پروخساري خويان نابي،
پيشهكي دهچينه مزگهوت و دوو پكات نويز دهكهن، هه تا هه واليان پي
ئه گات و خويان ئاماده ئه كهن و سه رين و گۆشه پائه خهن، گوتي:
سه رين و گۆشه مان نيه ئه ي پيغه مبهري خوا! فه رمووي: له ئايه نده دا
سه رين و گۆشه تان ده بي!

نه ختيكي تر پويشتن و ديسان وه پيغه مبهري (ﷺ) هاته وه لاي (جابر) و
پيي فه رمو: ئه م حوشتره نافروشي؟ (جابر) زور پيي خوشبوو، چونكه
ليي وه پس بوو بوو، گوتي: نه خير ئه ي پيغه مبهري خوا، هه ر پيشكه شت
ده كه م، فه رموي: نه خير! پيم بفروشه، گوتي: چه نى پي ئه ده ي؟
فه رموي: يه ك دير هه م! گوتي: حوشتر هه يه به يه ك دير هه م؟ فه رموي:
خوا ليئ خوشبي و به دوو دير هه م پيم بفروشه! گوتي: دوو دير هه م هيج
ناكات! فه رموي: خوا ليئ خوشبي و به سى دير هه م پيم بفروشه! ئيتر
ئاوا به و شيوه يه پيغه مبهري (ﷺ) دير هه م دير هه م بوي زياد ده كات و پيي
ده فه رمووي: خوا ليئ خوشبي، هه تا گه يانديه بيست و پينج دير هه م،
هه ر ده ويست فيري مامه له ي بازرگاني بكات وقسه ي خوشي له گه لدا
بكات، ئينجا فه رموي: ئه ي به چه ند ئه ي فروشي؟ گوتي: له بازار له وانه يه
چل دير هه م بكات، فه رموي: رازيم، كه گه يشتينه مه دينه پاره كه ت
ئه ده مي، گوتي: منيش كه گه يشتينه وه، حوشتره كه ت ئه ده مي، به لام له
ئيسناوه مالى تويه، فه رمووي: منيش رازيبووم.

که گه‌یشتنه مه‌دینه، چوون بۆ مزگه‌وت و دوو پکات نوژیان کرد،
 (جابر) هات و حوشره‌که‌ی به داری مزگه‌وته‌که‌ی به‌سته‌وه و به
 پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)ی گوت: ئه‌وه حوشره‌که‌یه، له‌به‌ر ده‌رگای مزگه‌وته‌که‌دا
 به‌ستومه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌هاوه‌لانی فهرمو: هه‌لسن با ئه‌و
 حوشره‌ی که له (جابر)م کرپوه ببینن، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ویستی دلی
 (جابر) بداته‌وه، بۆیه به‌ده‌وری حوشره‌که سووپا و به‌هاوه‌لانی
 فهرمو: سه‌یر بکه‌ن چ حوشره‌ی بکشیان له (جابر)کرپوه؟ دواتر به
 (بلال)ی فهرمو: بلال! چل دیره‌م به (جابر) بده‌و بۆشی زیاده‌که!
 (جابر) ئه‌وه‌نده دلی به‌زیاده‌که خوشبوو، له‌چل دیره‌مه‌که زیاترو
 گوتی: به‌خوا ئه‌م زیاده‌یه له‌لایه‌ک داده‌نیم و ده‌ستی لی ناده‌م، چونکه
 له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه‌یه! ئه‌م چل دیره‌مه‌ش حوشره‌ی چاکی پی
 ده‌کرمه‌وه، به‌خوا باش پزگارم بوو له‌و حوشره‌، به‌لام دوا‌ی چه‌ند
 هه‌نگاوێگ، گوپی له‌ده‌نگی (بلال)بوو بانگی ده‌کاته‌وه، ئه‌میش ترسی
 لی نیشته‌وه و له‌دلی خۆیدا گوتی: به‌خوا ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له
 کرپنی حوشره‌که په‌شیمان بۆته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆی ده‌رکه‌وتوه که
 که‌لکی نیه! گوتی: چیت ده‌وی بلال؟ گوتی: پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ئه‌م
 حوشره‌که‌شی بۆ کردی به‌دیاری!

هه‌تا ماوه‌یه‌کی زۆر، ئه‌و حوشره‌ لای (جابر) مابوو، هه‌تا گه‌یشته
 سه‌رده‌می خیلافه‌تی عومه‌ر! پۆژیکیان (جابر) حوشره‌که‌ی هیناو به
 عومه‌ری گوت: ئه‌م حوشره‌م پیر بووه و بۆم هیناوی و

بەسەرھاتەكەشى بۆ گىڭپايەو، عومەريش زۆر دلى بەو حوشترە
خۆشبوو، بۆيە فەرمووى: كەس دەست لەو حوشترە نەدات و لەگەل
ئازەلەكانى خىرخوازي (صدقات) دايبنن بلەوہپى.

ماوہيەكى پىچوو، (جابر) بوو بە خاوەن پارە، رۆژيک ھاوسەرەكى
دەچىتە بازارو گۆشە و سەرين دەبينى، كە لە ولاتى پۆمەو،
بازرگانەكان ھاوردەيان كردبوو، پىي جوان دەبى و دەيكپى، كە (جابر)
ديتە مالەو و ئەو گۆشەو سەرينانە ئەبينى، قسەي پىغەمبەر (ﷺ) ي بىر
ئەكەوئەو كە دەيفەرمو: لە ئايندەدا گۆشەو سەرينشتان دەبى، ئەو
يادەوہريە فرمىسى بە چاوەكانيا ھىنا!

لەگەل بنەمالەي (أم سليم)

رۆژيكيان پىغەمبەر (ﷺ) مندا ليك بە ناوي (أبو عمير) دەبينى
چۆلەكەيەكى پىيە يارى لەگەلدا دەكات . پىغەمبەر (ﷺ) ئەو منداڵەي
زۆر خۆش دەويست، چونكە دەيكردە براى (أنس بن مالك) خزمەتكارى،
ھەروەھا دەيكردە كورپى (أم سليم) كە خۆي و بنەمالەي گرنگيەكى
تايبەتيان لەلايەن پىغەمبەر (ﷺ) پىدەدران. بۆيە ھەر جاريك (عمير)
ھەوالى چۆلەكەكەي لىدەپرسى. رۆژيكيان (أنس) ي براى دەبينى و لىي
دەپرسى، ئەويش پىي دەلى: بە داخەو! چۆلەكەكەي (أبو عمير) مرد!
پىغەمبەر (ﷺ) بەو دەروونە ناسكەي، ھەستى كرد كە ئەو منداڵە دەبى
چەند خەفەتبار بى، بۆيە يەكسەر چووہ لاي و لىي پرسى: (أبو عمير)
كو چۆلەكەكەت؟ ئەويش بە گريانەوہ گوتى: چۆلەكەكەم مرد ئەي

پێغه مبه‌ری خوا! پێغه مبه‌ر (ﷺ) دانیشت له‌ رێگا له‌ گه‌ لیدا دلی دایه‌ وه‌ هه‌ تا کاره‌ ساته‌ که‌ ی له‌ بیر بباته‌ وه‌ ! له‌ و کاته‌ دا هه‌ ندی له‌ هاوه‌ لانی به‌ و ناوه‌ ده‌ پۆن، ده‌ بینن پێغه مبه‌ر (ﷺ) له‌ گه‌ ل مندالیک له‌ رێگادا دانیشتوه‌، لی دپرسن: خیره‌ وا له‌ م رێگایه‌ دانیشتووی ئه‌ ی پێغه مبه‌ری خوا؟ ئه‌ ویش پێیان ده‌ لی: ئه‌ ی نازانن چۆله‌ که‌ که‌ ی (أبو عمیر) مردوه‌، منیش وا دانیشتووم دلی ئه‌ ده‌ مه‌ وه‌ !

پووداوه‌ دلته‌ زینه‌ که‌ ی ئه‌ و ما له‌ له‌ وه‌ دا بوو، که‌ (أبو عمیر) نه‌ خۆش که‌ و، ئه‌ وانیش به‌ باوک و دایکه‌ وه‌ به‌ دیاریه‌ وه‌ غه‌ مبار دانیشتن، که‌ که‌ میك باشبوو، (أبو طلحة) ی باوکی گوتی: ده‌ چمه‌ سه‌ ر ئیش و به‌ زووترین کات دیمه‌ وه‌، به‌ لام له‌ به‌ر ئیشی ناو کیلگه‌ ی، دره‌ نگ که‌ و، منداله‌ که‌ ش تای به‌ رزبوه‌ وه‌ و کۆچی دوا یی کرد، دایکه‌ ش نه‌ ی ده‌ زانی چیبکات، چونکه‌ کاته‌ که‌ دره‌ نگ بوو، که‌ میرده‌ که‌ ی ها ته‌ وه‌، حه‌ زی نه‌ کرد به‌ و شه‌ وه‌ هاوسه‌ رکه‌ ی خه‌ فه‌ تبار بکات، چونکه‌ ده‌ یزانی که‌ زۆر خۆشی ده‌ و ی و به‌ و کاره‌ ساته‌ له‌ وانه‌ یه‌ تیك بچی، بۆیه‌ که‌ میرده‌ که‌ ی له‌ باره‌ ی کورپه‌ که‌ ی پرسی گوتی: کورپه‌ که‌ مان ئارام بووه‌، مه‌ به‌ سستی کۆچی دوا یی کردوه‌ ! پیاوه‌ که‌ ش به‌ و هه‌ واله‌ دلخۆشبوو، بۆیه‌ دوا ی نان خواردن چوو له‌ ی هاوسه‌ رکه‌ ی، به‌ و جۆره‌ (ام سلیم) هه‌ لۆیستیکی بی وینه‌ ی پیشاندا که‌ رۆ له‌ که‌ ی مردوو وه‌ نایه‌ و ی به‌ و شه‌ وه‌ به‌ هاوسه‌ رکه‌ ی بللی! که‌ به‌ بیانیا ن لی ها ته‌ وه‌، (أم سلیم) هاوسه‌ رکه‌ ی بۆ نوێژ هه‌ لساندو ویستی به‌ شینه‌ یی هه‌ والی کۆچکردنی رۆ له‌ که‌ ی پی بگه‌ ینن.

پیی گوت: (أبو طلحة)! گهر هاتوو دراوسییه کمان به قهرز شتیکیان
 داینی و داوایان کرده وه، هه لویستمان چۆن ده بی؟ گوتی: ده بی
 بیاندهینه وه و سوپاسیشیان بکهین، گوتی: ده سوپاسی خوا بکه و ئارام
 بگره له سهر بردنه وهی کورده کهت! پیاوه که خوی پی نه گیراو بۆ
 مرگه وتی پیغه مبه ر (ﷺ) به توورپیی چوو، بۆ نه وهی سکالا لای
 پیغه مبه ر (ﷺ) بکات دژی هه لویستی هاوسهره کهی، به لام پیغه مبه ر
 (ﷺ) ههر نه و کاته له ئاسمانه وه نه وه والهی بۆ هات که میژوو به
 سه ره رزیه وه نه وه دواي نه وه باسی ده کات، بۆیه پیی فهرموو: خوا
 به ره کهت بخاته شه وه که تان! دواي نوژ ده چین کورده که تان ده نیژین!

ئه نجامی راستگویی

(کعب بن مالک) یه کئی له و هاوه لانه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بوو، که له
 غه زای (تبوک) دواکه وت، بۆ هه ندی براده ری خوی به سه ره اته که ی
 گیرایه وه:

له یه که م بانگه واز بۆ ده رچوون بۆ (تبوک)، به ئاگابووم، به لام رۆژ
 به رۆژ ده مگوت: هیشتا زوه، سبه ینی خۆم ئاماده ده که م، له ناو دلما
 هیچ جۆره نیازیکم نه بوو که نه چم، به لام نه وه بوو ئاماده بووم
 دوا ده خست، هه تا له شکره که له شار ده رچوو. کاتی که سه یری خۆم کرد،
 ده بینم ماوه به سه ر چوه و پیغه مبه ر (ﷺ) و له شکره که ی ماوه یه کی
 زۆره ده رچوون وتازه فریایان ناکه وم و نایانگه می، به لام که به ناو

مه‌دینه‌دا، هاتوو چۆم ده‌کرد، بزانم که‌س هه‌یه له موسڵمانی پایه به‌رزى وه‌ك من مابێته‌وه، ده‌بینم ئه‌وه‌ی ماوه، یان په‌كه‌وته‌یه، یان دوو‌پووه، بۆیه هه‌ر له‌و كاته‌وه، غه‌مبارى دلى داگرتم. كه هه‌والمان پى گه‌یشت له‌شكرى موسڵمانان له پێدان بۆ گه‌رانه‌وه، منیش ده‌مزانى كه یه‌كه‌م هه‌نگاو، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ره‌و مزگه‌وت ده‌چى، دوو پكات نوێژ ده‌كات، ئه‌وه‌ش داب و نه‌ريتیتى له پاش هه‌ر غه‌زایه‌ك، بپارم دا كه به زووترین كات بگه‌مه خزمه‌تى.

بیرو پام له‌گه‌ڵ خزم و ناسیاو دا ئالوگۆرپکرد، كه چى به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بلێم، راسته‌كه‌ی پى بلێم، كه هه‌چ پاساوێكم نیه‌و خه‌تای خۆم بوو كه له‌و غه‌زایه‌دا دواكه‌وتم، یان وه‌ك دوو‌پووه‌كان، درۆیه‌كى بۆ بكه‌م و پاساوێكى بۆ بینمه‌وه. ئه‌وه‌ی دلى زیاتر نیگه‌ران کردم، كاتێك پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ڵ گه‌یشتنى بۆ (تبوك) هه‌والى منى پرسیبوو، یه‌كێ له قه‌ومى خۆم پى گوتبوو، ئه‌وه هه‌ر خه‌ریكى خۆیه‌تى، به‌لام (معاذ بن جبل) ى براده‌رم ره‌تیدایه‌وه‌و پى گوت: به خراپه‌ باسى (كعب) مه‌كه، به‌خوا له چاكه نه‌بى هه‌چ شتیكى ترم لى نه‌بیستوه. كه چوومه مزگه‌وته‌كه، بینیم دوو‌پووه‌كان پۆل پۆل دین و پاساوى درۆ بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌لده‌رپژن. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پاساوه‌كانیانى په‌سه‌ند ئه‌كردو ناو دلایانى بۆ خوا جێده‌هێشت، هه‌تا سه‌ره‌ی من هات، كه منى بینى، فه‌رموى: وه‌ره لیم نزیک‌به‌ره‌وه، منیش به هه‌نگاوى قورس به‌ره‌و پووى رۆیشتم و بینیم به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كى توو‌په لیم ده‌پرسى: بۆ له‌م غه‌زایه

دواکه وتی، له ئاماده باشیدا نه بوویت؟ گوتم: به لئ! قه ناعه ت بکه، نه گهر لای یه کئ له پاشاکانی دونیا وه ک ئه م وه ستانه بوه ستمایه، زور به ئاسانی به پاساوئیکې درو خوم پرگار ده کرد، چونکه من خاوه ن زمانیکې پره وانه وشاعیرشم، به لام نه گهر نه وه له گهل تودا بکه م، له وانه یه خوای گه وره له لات ئابرووم به ری، به لام نه گهر راستگو بم، هیوادارم ئه م راستگوئیه پرگارم بکات، نه خیر! من هیچ پاساوئیک ناهینمه وه، چونکه هیچ روثئک له ژیانمدا وه ک ئه و روثه له ئاماده باشی ویه هیژیدا نه بووم، و هیچ ریگړئک له بهرده ممد نه بوو تا نه یه م له گهلندا!

پیغه مبه ر (ﷺ) به موسلمانانی فهرمو: ئانه مه یان راستی کرد! هه لسه برؤ هه تا خوای گه وره بریاری خوئی له باره ته وه ئه دا. به لام که ویستم ده رچم، چه ند که سیئک له قه ومی خوم دوامکه وتن و ویستیان په شیمانم که نه وه و گوتیان: به ر له ئیستا، هیچ تاوانیکې وات نه کردوه، برؤره وه لای پیغه مبه ر (ﷺ) و پاساوئیکې بؤ بینره وه به شکم لیت خوشبئی، منیش خه ریکبوو به قسه یان بکه م، به لام گوتم: که س هه یه وه ک من، هه مان هه لوئستی هه بی و هه مان وه لامی منی وه رگرتبی؟ گوتیان: به لئ! دوو که س، گوتم: نه وانه کئین؟ گوتیان: (هلال بن امیه الواقفی) و (مراره بن الربیع العمری)، گوتم: به خوا ئه م دوو که سه پیاوی چاکن و ئاماده ی غه زای (به در) بوون، نه خیر! هه لوئستی خوم ناگوړم! پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمانی دا به موسلمانانی مه دینه که که س قسه مان له گهلندا نه کات، هه تا خوای گه وره بریاری خوئی ده رباره مان ئه دات،

به وەش لاپەرە ی ژیانیکی تالمان بۆ کرایە وە، چونکە هەر هەموو خەلکی دەرۆبەرمان پابەندی ئەو فەرمانە بوون، تەنانت نامۆزایەکم هەبوو، زۆر لام خۆشەویست بوو، گوتم: ئەگەر کەس قسەم لەگەڵ دا نەکات، ئەو شتێکم هەر پێ دەلی، بەلام کە چوومە باغەکە ی و سەلامم لی کرد، وەلامی نەدامە وە، لیی پارامە وە: سویندت ئەدەم بە خوا، گومانەت لە وە هەیه کە خواو پیڤەمبەر (ﷺ) م خۆشبوی، کەچی وەلامی نەدامە وە، کە دووبارەم لی کردە وە، گوتم: خواو پیڤەمبەر (ﷺ) ئەزانن! باغەکەم بە گریانە وە جیەشت و چوومە مزگەوت، سەیر دەکەم پیڤەمبەر (ﷺ) دانیشتوو، سەلامم لی کرد، سەیری لیۆه کانیم کرد بزائم وەلامی دامە وە، دواتر چوومە ناو نوێژ، ودوای نوێژ دانیشتم ناوی خوام دەهیناو بە تیلە ی چاو سەیرم دەکرد، هەستم دەکرد سەیرم دەکات، کە ئاوری لی دەدەمە وە پووی خۆی وەر دەگێری! لە ناو بازاریشدا هەر ئەمە حالم بوو، هەتا پۆژێک دەبینم دوو جووتیاری ناوچە ی نزیک ولاتی رۆم هەوالم لە خەلکە دەپرسن، کە هاتن، نووسراویکیان دایە دەستم لە پاشای غەسانیه کانی سەر بە رۆم، تییدا پیم دەلی: زانیومانە کە برادەرە کەت (واتە پیڤەمبەر (ﷺ) پشتی تیکردووی، وەرە لامان دلەت دەدەینه وەو پالپشتت دەبین، ئەوان دەزانن کە من شاعیرم و دەیانویست لە شەری راگە یاندن دژی موسلمانان بە کارم بهێنن. ئەو نامە یە زیاتر بی تاقەتی کردم، هەر یە کسەر فریمدایە ناو ئاگرو سووتاندم.

پاش تپه پوونی چل روژ، پیغمبر (ﷺ) هوالی بو ناردین، نیمه سی کهسه که، که نژیکی هاوسه رکانمان نه بین، گوت: لی جیابیمه وه؟ گوتیان: نه خیر! به لام نژیکی مه به ره وه، منیش به هاوسه ره که م گوت: بروره وه مالی باوکت، هه تا بزاین ئه م مه سه له یه چی لی دی. سه باره ت به (هلال بن أمیه) کابرایه کی به ته من بوو و هاوسه ره که ی چوو لای پیغمبر (ﷺ) و پیی گوت: (هلال) کابرایه کی به ته مه نه و که س نیه خزمه تی بکات، ئه گهر مؤلّه ت ئه فهرموی لای بمینم؟ فهرموی: لای بمینّه، به لام نژیکت نه بیتّه وه، گوتی: نژیکبونه وه ی چی ئه ی پیغمبره ی خوا؟ به خوا له وه ته ی ئه و رووداوه ی به سه ردا هاتووه، له ماله وه که وتوووه و هه ر خه ریکی گریانّه ! به راستی ئه و ماوه یه تاریکترین و تالترین پوژانی ژیانم بوو، هه ر وه کوو قورئان دواتر وه سفی حالی کردین و فهرموی: ئه و زهویه فراوانه ته سک بوو له بهر چاومان و دهروون تاریک و دلته نگ بووین و هه ستمان ده کرد که ته نیا چاره سه ر له خواوه یه. له دواپوژه کاندّا وازم له مزگه وتیش هیئا، چونکه به بینینی پیغمبر (ﷺ) دلخوش ده بووم، به لام که ده بینم نامدوینی خه ریکبوو بمرم له خه فته دا.

له به ره به یانیکدا، له سه ر سه ربانی ماله که مدا نوژم ده کرد، گویم له دهنگی هاواری کابرایه ک بوو، له لای مزگه وته وه ده لی: موژده بی (کعب بن مالک) موژده ! هه ر یه که سه ر چوومه ناو سوچه دی سوپاس بو خوا، چونکه زانیم هیچ موژده یه ک دلم خوش ناکات ته نیا لیخوشبوونی خواو

پیغهمبر (ﷺ) نه‌بی. توم‌ه‌ز وه‌حی هاتوته خواره‌وه که خوا لی‌مان
خوشبووه، پیغهمبر یش (ﷺ) یه‌کس‌ه‌ر به‌موسلمانانی مزگه‌وتی
راگه‌یاندیو، ئینجا ه‌ر موسلمانیک و به‌لایه‌کا چووه، بۆ‌گه‌یاندنی ئه‌و
هه‌واله‌ خوشه‌، ئه‌سپ سواریک له‌ مزگه‌وت غار ده‌دا بۆ‌ئوه‌ی پی‌م‌بگات،
به‌لام یه‌کیکی تر‌س‌ه‌ر گردیک ده‌که‌وئ و هاوارم بۆ‌ده‌کات، بی‌گومان
ده‌نگه‌که له‌ئه‌سپه‌که خیر‌تر بوو، که‌کابرای ده‌نگه‌که گه‌یشته‌لام، ه‌ر
یه‌کس‌ه‌ر کراسی به‌رمم بۆ‌داکه‌نی و چووم کراسی ترم‌قه‌رزکرد، چونکه
خوا شاهیده‌له‌وکاته‌دا، ته‌نیا ئه‌و کراسه‌م هه‌بوو.

به‌په‌له‌ چوومه‌مزگه‌وت و له‌پیغهمبر (ﷺ) نزیک‌بوومه‌وه، باری
ده‌روونی پیغهمبر (ﷺ) به‌پروویه‌وه دیار ده‌بی، گه‌ر دلخو‌شب‌ی یان بی‌
تا‌قه‌ت بی، به‌لام ئه‌وه‌تا پرووی له‌پرووناکی‌دا ئه‌دره‌وشیته‌وه، ئه‌لئی مانگی
چوارده‌یه، موسلمانانیش یه‌که‌یه‌که‌پیرۆزبایان لی‌کردم، به‌لام (طلحه‌بن
عبیدالله) هه‌لسایه‌سه‌ر پی و پی‌ش‌وازی لی‌کردم و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل‌کردم
و پیرۆزبایی لی‌کردم، من هه‌رگیز ئه‌م هه‌لو‌یسته‌ی (طلحه‌م‌له‌بیر ناچی،
پیغهمبر (ﷺ) فه‌رموی: موژده‌بی‌لیت ئه‌ی(کعب‌بن‌مالک)! له‌وه‌ته‌ی
له‌دایک‌بووی، ئه‌م‌پۆ‌گرنگ‌ترین و خوش‌ترین پۆ‌ژیکه‌له‌ژیانته‌دا، خ‌وای
په‌روه‌ردگار په‌شیمان‌بوونه‌که‌تی به‌ئایه‌تی قورئان په‌سه‌ند‌کرد..
گو‌یگره‌: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَوْا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيُثَبِّتُوا إِنَّ
اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (سورة‌التوبة، 118) سه‌رنجی ئه‌و ئایه‌تانه‌م‌دا ،
دل‌تیا‌بووم که‌خ‌وای گه‌وره‌به‌عیلم و میه‌ره‌بانی خ‌وای ه‌ر ئه‌و ئاگای له‌و

ئاگره بوو، که له م په نجا رۆژه دلمانې سوتاندبوو. به پیغه مبهري خوا م
(ﷺ) گوت: ئه ی پیغه مبهري خوا! له خوښی لیږدنی خوی گه وړه و به
مه به ستنې سوپاسکردنی، ده بی هه موو مالی خوم پیښکه شی خوا
پیغه مبهري خوا بکه م، پیغه مبهري (ﷺ) فهرمو: هه مووی نا، به شیک بو
خوت هه لگره سودی لی وهر بگره، گوتم: به لی باشه، به لام په یمان پي
ده دم که هه میسه له ژیاندا راستگو بم، چونکه به هو ی نه و راستگو یی
له تو وره یی خوا دهر یازبووم و به دو ورو له قه له م نه درام.

چه ند هه لویستیکی په ورو رده یی

زورن نه و دیمه نانه ی که پیغه مبهري (ﷺ) هه لویستی نمونه یی له
په ورو رده یی تیا پیشانداوه، که تیا یدا سنگ فراوانی و ئارمگری و
دلسوزی تیا دهر ده که وی، که ته نیا پیغه مبهري ده توانی له و ژینگه یه دا
به وه هه لسی:

– ده شته کیه که هاته مزگهوت و پیغه مبهري (ﷺ) له گه ل هاوه لانی
دانیشتبوو، پییگوت: له و پاره یه م به ری، نه م پاره یه، نه پاره یی تویه و
نه پاره یی باو کته! موسلمانان زور به م په فتاره ناشیرینه تو وره بوون،
پیغه مبهري (ﷺ) ئاماژه ی پیدان که وازی لیږنن، پاشان چوه ناو مال و
هه ندی شتی هیناو دای به ده شته کیکه و پیی فهرمو: باشم کرد بوت؟
گوتی: نه خیر، دیسانه وه موسلمانان به و په فتاره ناشیرینه هه لچوون،
به لام پیغه مبهري (ﷺ) ئاماژه ی دا که وازی لی ږنن، دیسانه وه چوه
ماله وه و شتی تری بو هیناو پیی فهرمو: باشم کرد بوت: گوتی: به لی!

خوا پاداشتت باته‌وه! پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیی فهرمو: که ئه‌و شتانه‌ی پیشووت گوت، هاوه‌لّانم پییان ناخوش بوو، ئه‌گه‌ر ئاره‌زووت لی بی، دوا ووته‌ت دیسانه‌وه له‌به‌رده‌میان دووباره بکه‌یته‌وه، بو ئه‌وه‌ی له‌ناو دلایندا به‌رامبه‌رت هیچ هه‌لّنه‌گرن! گوتی: باشه. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌هاوه‌لّانی فهرمو: ئه‌م پیاوه شتیکی گوت پیتان ناخوش بوو و پاش ئه‌وه‌ی بۆم زیاد کرد، دیاره ئیستا پازی بووه، وایه؟ ده‌شته‌کیه‌که گوتی: به‌لّی! خوا پاداشتت باته‌وه!

- به‌هه‌مان شیوه، ده‌شته‌کیه‌که هاته‌لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و به‌تووریه‌ی داوای قهرزه‌که‌ی لی کرد، هاوه‌لّانیش به‌گژیا چوون و پییان گوت: جوان قسه‌بکه! نازانی به‌رامبه‌ر کی وه‌ستاوی؟! ئه‌ویش گوتی: من ته‌نیا مافی خۆم ده‌وی، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) پییانی فهرمو: به‌روویدا هه‌لمه‌چن! به‌لّکوو واکتره‌له‌گه‌لّ خاوه‌ن ماف بوه‌ستن، دواتر ناردی هه‌ندی خورمای قهرزکردو له‌بری قهرزه‌که‌ی، دای به‌ده‌شته‌کیه‌که‌و بانگیشی خواردنیشی کرد، کابرا له‌و ره‌فتاره‌جوانه‌سه‌ری سوپما، بۆیه به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ی گوت: به‌زیاده‌وه قهرزه‌که‌ت دامی، خوا لیّت زیادکات، که رویشت، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموی: به‌پاستی مه‌رد بوو (چونکه‌سوور بوو له‌سه‌ر مافی خۆی)، له‌ناو هه‌رمیلله‌تیکیش، لاوازیکی خاوه‌ن ماف، ئاوا به‌سه‌ربه‌زی و بی دلّه‌پاوکی و ترس و له‌رز، نه‌توانی مافی خۆی داوابکات و وه‌ربگری، ئه‌و میلله‌ته‌شایه‌نی ریزلینان نیه!!

- پیاوړیک یه که م جار دیته مزگه وتی پیغه مبه ر (ﷺ)، له ناکاودا له
 په نای دیواری مزگه وته که میزیکرد، هاوه لانیس زور به م کاره نیگه ران
 بوون، بویه پیی هه لشاخان و هاواریان به سهرداکرد، پیغه مبه ر (ﷺ) پیی
 فهرمون: لیی گه پین با ته واو بی! که ته واو بوو، پییانی فهرمو: نه ختی
 ناوی به سهردا بکن، پیاوه که شی بانگ کردو به هیمنانه پیی فهرمو:
 ئەم مزگه وتانه نابی پیسی تیدابکری، به لکوو ته نیا نوژو خویندنه وهی
 قورناری تیدا ده کری و ناوی خوا ی گه وره ی تیدا ده وتری!

محمد ﷺ... گه وره ترین رزگار بخوانه

پیغه مبه (ﷺ) له سهر لوتکه ی رزگار یخواز ی میژوو وه ستاوه و، که س نهیتوانیوه شان له شانی نه و بدا، بۆ جیبه جیکردنی نه و ئامانجه و، هه رگیز له پیشکه شکردنی یارمه تی بۆ کۆیله کان، به مه به سستی رزگار کردنیان له دۆزه خی کۆیلا یه تی، دریغی نه کردوه، چ به رزگار کردنی هه تا هه تای، یا خود لا بردنی ئازاردان و چه وسانه وه له سهر شانیا نندا. سه ره پای نه وه ش، یاسای وای بۆ دارشتون، که وه ک خاوه نه کانیا ن، مافی ژیا ن و پیدایه سستی ژیا نیا ن ده سته و ی، له وه ش گرنه گتر نه وه یه که به ردی بناغه ی بنه بر کردنی کۆیلا یه تی له میژوودا دارشت، نه وه ش به هاندانی موسلمانان بۆ رزگار کردنی کۆیله کان، له بری لیخۆشبوونی خوا له و تاوان و سه ریچیه بچوک و گه وره کانیا ندا و له بری گه شتیا ن به ره زامه ندی خوا و ده سته وتنی مه له کو تی ئاسمان. هه تا له ژیا ندا مابوو، دریغی نه ده کرد له جیبه جیکردنی نه و مه به سته و پیدایه سته وه ی به رده وامی ده کرد له هه ر ئازاردانی ک یان مافخو رانی ک که دژ به کۆیله کان ده کرا.

به کۆیله کردنی ئافره ت و مندا ل پاش هه ر جه نگێک، داپ و نه ریته کی پیش ها تنی ئیسلام بوو، ئیسلام نه یده توانی کتوپر هه موو کۆیله کان ئازاد بکات، چونکه ژماره یان زۆر بوو و نه وه ش ده بووه کێشه یه کی کۆمه لایه تی، هه روه ها باری ده روونی کۆیله کان ده بی به جوړیک ئاماده

بکری، که له گه‌ل ژبانی سه‌ربه‌ستی بگونجی. هه‌روه‌ها نه‌یده‌توانی
 کۆیله‌کردن قه‌ده‌غه‌بکات، چونکه له سه‌رانسه‌ری جیهان ئه‌و دیارده‌یه
 باوبوو، بۆیه نه‌ده‌کرا موس‌لمانان قه‌ده‌غه‌ی که‌ن و غه‌یری موس‌لمان
 ئافه‌رت و مندالی موس‌لمانانیا‌ن کۆیله‌ ده‌کرد. هۆیه‌کی تری په‌روه‌رده‌یی
 له‌ بنه‌په‌نه‌کردنی کۆیلا‌یه‌تی هه‌بوو، که‌ خوا ویستی دل و ده‌روونی
 کۆیله‌کان به‌ ئیسلام رو‌شن بی، به‌ هۆی ئه‌و ره‌فتارو هه‌لسوکه‌وته
 جوانه‌ی خاوه‌نه‌ موس‌لمانه‌کانیا‌ن، که‌ خزمه‌تیا‌ن ده‌کردن. له‌ هه‌مان
 کاتدا، ئیسلام چه‌نده‌ها هه‌نگاو‌ی دانا بو‌ ئازادکردنی کۆیله‌کانی و
 مامه‌ل‌کردن له‌ گه‌لیان به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ له‌ گه‌ل پیکهاته‌ی مرو‌ییا‌ن
 بگونجی...

یه‌که‌م ، فه‌رمانی دا به‌ خاوه‌نی کۆیله‌کان مامه‌له‌یا‌ن له‌ گه‌لیاندا باش
 بکه‌ن: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْأَنْجَارِ
 ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْأَنْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّا اللَّهُ
 لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا﴾ (النساء 36).

پێیانی راگه‌یاند که‌ په‌یوه‌ندی له‌ نێوان کۆیله‌و خاوه‌نه‌که‌ی ده‌بی
 په‌یوه‌ندی خزمه‌یه‌تی و چاکه‌ بی، کاتی داوا‌بکری بو‌ هاوسه‌رگه‌ری ده‌بی
 له‌ خاوه‌نه‌که‌ی داوا‌بکری، چونکه‌ که‌سی نه‌یه ﴿فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ
 فَتْيَانِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُ فَاَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ
 وَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (النساء 25). ئه‌وانیش به‌ برای خاوه‌نه‌کانیا‌ن
 هه‌ژمار ده‌کرین (پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: خزمه‌تکاره‌کانتان براتان،
 ئه‌وه‌ی برایه‌کی که‌وته ژێر ده‌ستی ده‌بی له‌ هه‌مان خوراکی خواردنی

باتى ۋ لە ھاۋشىۋەى جەلەكانى جلى باتى، بە ئىشى زىاد رايىنەسپىرى، ۋ ئەگەر رايىسپىرى بە ئىشىك ھارىكارى بىكات (اخوانك خولكم، فمىن كان اخوه تحت يده فليطعمه مما يطعم وليلبسه مما يلبس ولا تكلفوهم مايغلبهم، فان كلفتموهم فأعينوهم) (رواه البخاري). لە ۋەش زىاتر ئەپرات ۋ ئەفەرمۈى: (لا يقل احدكم هذا عبدي وهذه امتي، وليقل هذا فتاي

وفتاتي) (رواه ابو هريرة) ۋ دەفەرمۈى: خۋاى پەرۋەردگار ئەم بەندانەى خستۋتە بەردەستان، ئەگەر بىۋىستايە ئىۋەى ئەخستە بەردەستيان (ان الله ملككم اياهم ولو شاء لملكهم اياكم). بۆيە ھەر (ابو هريرة) خۋى بە كابرايك ئەلى كە دەبىنىنى سۋارى ئىستىرك بوۋە ۋ بەندەكەى لە پشت خۋى بە پىادە بە دۋايدا رائەكا: لە پشت خۋت سەرى بخە، چونكە ئەۋ بەندەيە براتە، گىانت ۋەكۋۋ گىانى ئەۋە. مافى جەستەبىيان پارىزراۋە، پىغەمبەر (ﷺ) فەرمۈۋىەتى: (من قتل عبده قتلناه) ئەۋەش بىنەمايەكى ئاشكرايە لە يەكسانى لە مرقاىەتى لە نىۋان بەندە ۋ خاۋەنەكانيان، بە رادەيەك ئەگەر تەنيا زللەيەكى لىبدرى بە بى ھىچ ھۆ، دەبى ئازادبكرى. ھاۋەلىك بە ناۋى (هلال بن يساف) ئەلى: بە ھەۋت برا،

خزمەتكارىكمان ھەبوۋ، پۆژىكىيان يەككىمان زللەيەكى لىدا، كە پىغەمبەر (ﷺ) بەۋەى زانى، فەرمانى پىداين لەبرى ئەۋ زللەيە ئازادى بىكەين!

پۆژىك (أبو ذر) لەگەل خزمەتكارىكى دەچى بۆ بازار، سەرنجى خەلگىيان راكىشا، چونكە ھەردۋوكيان ھەمان جلى جوانيان لەبەر بوۋ، گوتيان: ئەۋە چۆن خزمەتكارەكەت جلىكى لەبەرە، لە جلى تۆكەمتر

نیه؟ گوتی: پیغہمبہر ﷺ فیڑی کردم کہ ئہگہر ہاتو خرمہ تکارمان
 ھہبوو، دہبی ئہوہ بزانیں، کہ خوا ئہوانی خستوتہ ژیر دہستمان،
 چیمان خوارد، دہبی ئہوانیش لہوہ بخون و وەك جلی خومان جل
 بکہینہ بہریان، زوریش ئہرکیان قورس نہکہین، ئہگہر بہ ئیشیکشمان
 پاسپاردن، ھہتا بتوانین یارمہ تیدہریان بین و ئاسانکاریان بو بکہین.
 ئہوہی پیشو، ئازادکردنی دہروونی بوو، بہوہ نہوہستا بہلکوو
 دوابہدوای ئہوہ دەستی کرد بہ ئازادکردنی تہواو، ئہوہش بہ دوو جور
 ئہنجامی دا، یہکہم بہ ئازادکردنی راستہوخو و دووہمیش بہ گریبہست.
 سہبارہت بہ ئازادکردنی سہربہخو، ئہوہی ئیسلام کردی بو ئازادکردنی
 کویلہکان لہ میژوودا بی وینہ بوو، لہ خودی پیغہمبہر (ﷺ) خوئی و
 دواتر ھاوہلہکانی وەك ئہبو بہکر کہ پارہی خوئی بو ئہو مہبہستہ
 تہرخان کردبوو، تہنانہت لہ خہزینہی دہولت پارہیہک تہرخانکراوو
 تہنیا بو ئازادکردنی کویلہکان، بہشیوہیہک کہ لہ سہردہمی خہلافہتی
 عمر بن عبد العزیز کہ ویستیان پارہی زہکات دابہش بکہن بہسہر
 ھہژارندا، ھہژار نہماوو پارہکە وەرگیری، بویہ بہو پارہیہ کویلہیان
 دہکپی و ئازادیان دہکردن! پیغہمبہر (ﷺ) کویلہی ئازاد دہکرد ئہگہر
 نہخویندہواریک فیڑی خویندن و نووسین بکات. بو ئہوہی ہوار بو
 ئازادکردنی کویلہ زیاد بکات، ئیسلام لیخوشبوون لہ گوناھہکانی بہ
 ئازادکردنی کویلہکانی بہند کردو لہبہر ئہوہی گوناھ زورہ، بویہ
 ژمارہیہکی زور لہ کویلہ، روژ بہدوای روژدا ئازاد دہکران. یہکی لہو

گوناخانه کوشتنی به هه‌له، که که‌فاره‌ته‌که‌ی ئازادکردنی کۆیله‌یه‌که‌و
 قه‌ره‌بووکردنی که‌س و کاریتی. ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی موسلمانان تی‌ب‌گه‌ینی
 که ئه‌و که‌سه‌ی کوژراوه نه‌فسیکه، بۆیه ده‌بی به‌رامبه‌ر ئه‌و تاوانه
 نه‌فسیک رو‌ح بکریته به‌ر، واته ئازاد بکری، واته کۆیلایه‌تی وه‌ک مردن
 وایه‌و به ئازادکردنی زیندوو ده‌کریته‌وه.

گری‌به‌ستیش ماناکه‌ی ئه‌وه‌یه که ئازادی ته‌واو به کۆیله بدری ئه‌گه‌ر
 هاتوو داوای بکات. ئه‌م جو‌ره ئازادکردنه، داوای پیدانی پاره‌ی
 گری‌به‌سته‌که، ناتوانی خاوه‌نی کۆیله‌که ره‌تیبکاته‌وه یان دوا‌ی‌بخات،
 ئه‌گینا حاکم ده‌توانی گری‌به‌سته‌که به هی‌زی یاسا جی‌به‌جی‌بکات. به‌وه‌ش
 ئیسلام ده‌روازه‌یه‌کی گه‌وره‌ی بۆ کۆیله‌کان کردوو ئه‌گه‌ر هاتوو
 ئاره‌زوویان هه‌بوو ئازاد ببن. له‌یه‌که‌م ساتی نووسینی ئه‌م گری‌به‌سته‌و
 رازی‌بوونی خاوه‌نه‌که‌ی، ئه‌و کاره‌ی که کۆیله‌که ده‌یکرد، پاره‌ی له‌سه‌ر
 وهرده‌گرت و ده‌شیتوانی له شو‌ینیکی تر ئیش‌بکات بۆ ئه‌وه‌ی پاره‌ی
 گری‌به‌سته‌که په‌یدا‌بکات. یه‌کێک له بر‌گه‌کانی زکات له ئیسلامدا، وه‌کو
 قورئان روونیده‌کاته‌وه، ته‌رخانکردنی به‌شیک له‌و پاره‌یه بۆ ئازادکردنی
 کۆیله‌کانه ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ
 وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 حَكِيمٌ ﴾ (سورة التوبة 60).

داوای موسلمان‌بوونی (سلمان فارسی)، پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) بینی هاوه‌لان
 مشتومرپانه، لای‌هنگران ئه‌یانگوت: (سلمان) له ئی‌مه‌یه، چونکه له
 مه‌دینه‌بوو که پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) ته‌شریفی کردین، کۆچه‌رانیش ئه‌یانگوت:

نه خیر! (سلمان) کۆچبهره، چونکه له ولاتی دهره وهی مه دینه هاتووه، له بهر ئه وهش هاتووه بۆ ئه وهی پیغه مبه ر (ﷺ) ببینی و ریگای راستی خوا بدوژیتته وه! پیغه مبه ر (ﷺ) که گوئی له م مشتومره بوو، فهرمووی: نه خیر! (سلمان) له ئیمه یه، له بنه ماله ی پیغه مبه ره!

(سلمان) به و بهر زرخاندنه ی پیغه مبه ر (ﷺ) زۆر دلخۆشبوو، به لام یه ک ریگر له بهرده م مانه وهی هه میشه یی له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) دا ماوه، ئه ویش کۆیلا یه تیه! پیغه مبه ر (ﷺ) ناو دلی (سلمان) ی خوینده وه، بۆیه پیی فهرموو: برۆ خۆت له خاوه نه جووله که که ت ئازاد بکه و گرێبه ستی پرگاری بوونی له گه لدا مۆر بکه. (سلمان) گوتی: ئه و جووله که یه سی سهد دارخورمای چیتر او و چل ئوقیه زیڕ له بری ئازادکردنم داواده کات، پیغه مبه ر (ﷺ) به هاوه لانی فهرموو: هاریکاری براتان بکه ن، بۆ ئه وهی له کۆیلا یه تی پرگاری ببی، ئه وانیش هه ریه که و ژماره یه ک نه مامی دارخورمایان پیدا، هه تا توانی سی سهد نه مامی دارخورما کۆبکاته وه، پیغه مبه ر (ﷺ) پیشتر پیی فهرموو بوو که ئه گه ر نه مامه کانی ده ست

که وت، به ئاگای ببنی، بۆ ئه وهی به ده ستی خوی بیانچینی، چونکه مه رج نیه هه ر هه موویان برۆین. پاش ئه وهی پیغه مبه ر (ﷺ) به ده ستی خوی نه مامه کانی چاند، (سلمان) ئه لی: به خوا قه سه م هه ر هه موو ئه و سی سهد نه مامه پوو و به وهش به شیکی گرنه گ له قه رزه کانم دا. پۆژیک پارچه زیریکیان بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) هینا، ئه ویش (سلمان) ی بانگکرد و فهرموو: ئه م پارچه زیړه به ره بۆ کابرای جووله که با بیکیشی، (سلمان)

گوټی: باوهر پناکه م کیشی ئەم زێره بگاته چل ئوقیه، فهرموی: تو برۆ
بۆی بهره، بزانه چهنده، (سلمان) ئەلّی: منیش بۆم بردو پاش کیشانی،
پێک چل ئوقیه دهرچوو، بهوهش پزگاری بوو له کۆیلايه تی.

پینغه مبهه (ﷺ) ههنگاوی زۆری تری نا بۆ بهرزکردنهوهی ئاستی
مامه له کردن له گه له کۆیله کاندای، له وانه هاوسه رگیری له نیوان (زینب) ی
پوورزای، که سه ره به ست بوو و (زید) که کۆیله بوو. ههروه ها کردنی زید
به سه رکرده ی له شکری موسلمانان له جهنگی (مۆته) دا، دواتریش
سپاردنی سه رکرده یه تی له شکری موسلمانان به (أسامه) ی کوری (زید)،

ئهو له شکری که به ره و شام ده چوو و پیاوانی وه که ئه بو به کړو و
عومهری تیا بوو. کار گه یشته ئه وهی فهرمانی فهرموو که گوپرايه لی
سه رۆکه کان بن، ئەگەر هاتوو ره شپییستیش بن به و مه رجهی که له سه ر
بنه ماکانی یه کتابی خوا حوکم پرانی تان بکه ن: (اسمعوا و اطعوا ولو استعمل
عليکم عبد حبشي کأن رأسه زبيبة ما اقام فيکم کتاب الله تبارک

وتعالی) (رواه البخاري)، بهوهش بهرزترین پۆستی دهوله تی به کۆیله
به خشی. سه رچاوه هه ره سه ره کیکه ی به کۆیله کردن جهنگ بوو، که
جۆره ها ناو نیشانی هه بوو، بۆ ئه وهی ئیسلام ئەم سه رچاوه یه وشک
بکاته وه، ته نیا یه که جۆره شه پی هیشته وه، که بریتیه له جهنگ کردن له
پیناو سه رخستنی وشه ی خوا، که جهنگ کردن بۆ مه به ستی لابر دنی زو لم
وسته مکاری له سه ر خه لکی و بۆ پارێزگاری له مافی سه ره به ستی له
باوه ره ینان و هه لبژاردنی ئایینی خوادا ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ

الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ (سورة الانفال 39)،

هه روه ها به رگريکردن له ولات و خاك و پارو و ناموسيش ده گريته وه ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (سورة البقرة 90). (جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله أرايت إن جاء رجل يريد أخذ مالي؟ قال: فلا تعطه مالك، قال: أرايت إن قاتلني؟ قال: قاتله، قال: أرايت إن قتلني؟ قال: فأنت شهيد، قال: أرايت إن قتلته؟ قال: هو في النار) (رواه مسلم 140)

سه باره ت به ئافره تيش، هه مان ئه و شيويه له مامه له و ئازادکردن،

راسته و خو يان به گريه ست، ده گريته وه، به لام كي شه ي ئافره تي كويله

له وه دايه كه ده بي بيجه له خوړاك و مامه له ي نهرم، دابينكردي

پيداويستيه جهسته كاني بوو. له غيري ئيسلامدا ئافره تي كويله بو

هه موو كه سيك ره خسابوو، واته هه ر كه سيك، خاوه نيشي نه بي، بوي

هه بوو بچيته لاي، به لام كه ئيسلام هات ئه مه ي قه ده غه كردو ئه و مافه

ته نيا به خاوه نه كي داو ناوي نا (وماملكت ايما نكم)، بو ئه وه ي نه بيته

ئامرازي خو شي جهسته يي، كي ده ستي به سه را گرت بيبات.

نه ك ته نيا له گه ل كويله كان، به لكوو مامه له كردن له گه ل

خز مه تكاره كانيش، كه له بنه پتدا ئازادن، به و په پي نهرم و نياني

كردوه. (انس بن مالك) كه بوو به خه مه تكار ي پيغه مبه ر (عليه السلام)، دواي

ئه وه ي (ام سليم) ي دايكي، بو ده رب ريني خو شي، به پيغه مبه ر (عليه السلام) ي

پيشكه ش كرد، ئه نه س ئه لي: ده سال خز مه تي پيغه مبه ر (عليه السلام) م كرد، نه

پوژي ك فهرموي بو ئه و ئيشه ت كرد، يان بو ئه و ئيشه ت نه كرد، ته نانه ت

جاریکیان منی بۆ ئیشیک نارد، به لّام له رێگادا کۆمه له مندالیکم بینی
 یاریان دهکردو منیش وهستام سهیرم دهکردن، کاتیك دهبینم له پشتهوه
 پیغه مبهەر (ﷺ) کراسه کهم له پشتهوه دهگری و به شینهیی پیم
 دهفرموی: چووی بۆ ئهوه ئیشهی که پامسپاردی؟ گوتم: ئیستا ئهچم!
 ئهویش به زهرده خه نهوه فرموی: دهباشه برۆ!

دامه زړیننډی بڼه مکانی زانستخوازی

محمد (ﷺ) ته و پیغهمبه ریه که بهردی بناغهی دهولتهی زانست ، شان به شانی باوهر به خوی، دامه زړاند، به و هموو فهرمودانهی که هانی خه لکی دابوو بو دهستکه وتنی زانیاری له هموو بواره کان دا، به مه بهستی چاره سه رکړدنی کیسه کانی دونیا و دواپوژ، بی گومان له گهل نایه ته کانی قورئان. ته و پینمایانه ته م رهوته یان وهرگرتوه:

– هانی موسلمانانی داوه بو فیربوون و گواستنه وهی ته و زانسته بو خه لکی، واته پرؤسهی فیربوون وفیرکړدن: (وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ) (رواه مسلم).

– پرؤسهی زانستی به ستوه به عه قیدهی باوهر به خواو پوژی دواپی، واته بو مه بهستی په زامه ندی خوا، به ودهش ته و هوله و دهستکه وته کانی دوور خستوته وه له ریایی و ناوده رکړدن (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ). (ابن ماجه رقم 183)

– هه په شهی توندی ئاراسته ی ته و که سانه کردوه که زانیاری ده شارنه وه (مَنْ كَتَمَ عِلْمًا يَعْلَمُهُ أُلْجِمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ) (قال الترمذي: حسن صحيح).

به هوئی ته وده وه، موسلمانان توانیان له ماوه یه کی زور پیوانه ییدا دهولتهی زانست دروست بکن، که توانی زانستی شارستانیه تی پوم و نه غریق وهریگری و بو زمانی عه ربهی وهریگری و په وتیکی زانستی، که موړکی ئیسلامی پیوه دیار بوو، دروست بکات به شیوازی که بییت به

سه‌رچاوه‌ی مه‌عريفه‌ت له جيهاندا. ئه‌و په‌وته له کاتيکدا په‌ره‌ی سه‌ند، که شارستانيه‌تی زانستی ئۆروپا به قه‌يران و ته‌نگه‌ژه‌يه‌کی تاريکدا ده‌رپويشت، به‌هۆی ده‌ست تيوه‌ردانی کلّيسه به کاروباری زانستی و ململانی نيوان کلّيسه‌و زانايان ، که گه‌يشته راده‌ی داپلۆسين وله ناوربدرنی زاناو رۆشنبيران، به‌وه‌ش جيهانی ئيسلامی پۆليکی کاريگه‌ری هه‌بوو له پاراستن و گه‌شه‌پيک‌کردنی زانست و بوو به سه‌رچاوه‌ی زانست و مه‌عريفه‌ت له جيهاندا، بۆيه ئۆروپا ناچار بوو له ولاتانی ئيسلام زانست و مه‌عريفه‌ت و ده‌ربگريته‌وه و شارستانيه‌تی ئه‌مپروي پي دروستبکات.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانست به ته‌نيا ناتوانيت شارستانيه‌ت دروست بکات، بۆيه ريئماييه‌کانی پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ ميلله‌ته‌که‌ی به‌و ئاراسته‌يه بوو که ده‌بی فاکته‌ری تر پالپشتی زانست بی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته، ئه‌ويش کاروچالاکی به هه‌موو جوړه‌کانی وه‌ک کشتوکالّی و بيشه‌سازی و دارایی و پاراستنی سه‌رچاوه سروشته‌کان، چونکه کاروچالاکی ئامرازی په‌ره‌سه‌ندن و بنياتنان و پيشکه‌وتنی شارستانيه‌ته.

خه م هه لگر

نهك ته نیا له ژیاڼی دنیا ، به لكو له دواړو ژیشدا ، خه م هه لگری
 میلله ته كه ی بووه . خه لكی، بو پزگار بوونیان له قه پره بالغی و مهینه تی
 چاوه پیکردن له پانتایی مه حشه ردا، پوو له پیغه مبه ران دهكهن، به و
 هیوایه ی داوا له خوی گه وره بکه ن چاره نووسیان دهست نیشان بکات و
 له و باره قورسه پزگاریان بکات. به لام پیغه مبه ران (دروودی خویان
 له سهر بی) ئاماده یی خویان دهر نابین بو ئه و کاره و، هر هه موویان
 به یه ك زمان ده لئین: ئه مړو خوی گه وره زور تووړه یه و هه رگیز له مه و
 پیش و له مه وپاش، به و راده یه، تووړه نه بووه و نابی، هو ی
 تووړه بوونیشی کاری چه وتی ئاده میزاده و لادانیان له ری خوايه، بویه
 پیغه مبه ران له و هه لویسته، دووړه په ریژ ده ودهستن، چونکه هر
 یه کیکیان كه م و کورتی تایبه تی خوی له بهر چاوه . مړوقایه تی ئه مړو
 یه ك ریگا چاره ی هه یه، ئه ودهش پووکردنه به ره و پیغه مبه ر محمد (ﷺ)،
 چونکه ته نیا محمد (ﷺ) ده توانی ئه مړو، له م پوژه سهخت و دژواره دا،
 پوو له خوی گه وره بكاو داوی لی بکات به هانای ئه و خه لکه بی. به لی!
 ته نیا ئه وه، به رژه وهندی خه لکی له بهر چاوه و به ره و عهرشی خوی
 گه وره ده پوات و کرپنوشی بو دهبات و ده پارپته وه، كه ئه و خه لکه له و
 باره سهخته پزگار بکات. هر ئه و دلّه ناسکه و دهروونه پاکه شه، كه
 ته نانه ت له ناو به هه شتیشدا ئو قره ناگری و ناوه ناوه، له خوی گه وره
 داوا دهکات كه ژماره یه كه له خه لکی، له ناگری دوزخ ده ربینیی، پیگه ی

پیروزی لای خوای گه وره پئی پی ددهات که خوای گه وره داواکاریکه ی جی به جی بکات و ژماره یه کی بی شومار له گونا هباران له دۆزه خ پزگار بکات...

ئو ئارامی و سنگ فراوانیه ی که پیغه مبه ر(ﷺ)، پیشان سه رانی بی باوه پ، وهك (صفوان بن أمية) و (عكرمة بن أبي جهل) و (سهيل بن عمرو) و له ئافره تانیش وهك (هند بن عتبة) هاوسه ری (أبو سفیان)، وینه ی نه بوو. ئه وانه هه میشه دریغیان نه ده کرد له پیشاندانی دوژمنایه تی و به رده وامبوون له پیلان گپری. به لام پیغه مبه ریش (ﷺ)، له لایه ن خۆیه وه، دریغی نه ده کرد له خۆبردنه پیشه وه به رهفتاری جوان بۆ ئه وه ی دلایان به ره و ئه م ئاینه رابکیشی.

هه ر کاتیک پیغه مبه ر(ﷺ) ته رمی جووله که یه ک یان گاوری که له به رده می تیپه ربوایه، پهنگی رووی ده گۆرا و ده یفه رمو: گیانی که، له دهستم ده رچوو و نه متوانی له دۆزه خ پزگاری بکه م!

له روانگه ی میژووناس و نه دهب دؤستاندا

پیغه مبه ر محمد (ﷺ)، ئه و که سه یه، که توانیویتی که سایه تی خوی به سهر میژووناس و نه دهب دؤستاندا بسه پیښی، هرچه نده لیږه و له وئ، هه ندی دهنگی ناله بار، له دهمارگیرو نه فامان، به هوئی جیاوازی ئاینی و نه ته وه یی، له و سیمفونیا گهر دوونیه گشتیه، نه شاز دهن و لاده دن و هیرشی نادرستی ده که نه سهر، به لام خوشبه ختانه، دهنگیان، له ناو دهنگی گشتی، له یاران و لایه نگرانی پیغه مبه ر (ﷺ) و، له ناو لاپه ره کانی خاوه ن ویزدان له نووسه رانی دونیاو به دريژایی میژوو، ونبووه نابیستری و گوئی و بایه خی پی نادرئ، به لککوو ژور جاری نه وانیش، دوی پیداجوونه وهی زانستی و لیکولینه وهی ورد رای خوین ده گورن و به پیچه وانه وه ده ست ده که ن به به رگری لی ...

نه و تا فه یله سوف و پړومان نووسی به ناوبانگی رووسی (تولستوی)، دهرباره ی گهره یی پیغه مبه ر (ﷺ) دهنووسی:

— (محمد) ده زگادروستکه رو پیغه مبه ره، له و که له پیاوانه یه که خزمه تیکی گهره ی به مرفایه تی گه یاندووه، هه ر نه وه نده ش به سه که پیشه نگی میلیه تی که به ره و پوناکی راستی بکاو، وایلیردن لایه نی ئارامی و ناشتی له بری خوین رشتن هه لیبیژرن و دهر وازه ی شارستانیه تیان بو بکاته وه، نه وه ش کاریکه ته نیا به که سیکی به هیز ده کری، به راستی نه و پیاوه شایه نی ریژلینانه .

نوسه رو فه یله سووفی ئینگلیزی (تۆماس کارلیل) له کتیبه که ی
 (بلیمه ته کان و په رستنی بلیمه تی) له ژیر ناو نیشانی (بلیمه تی که له
 شیوه ی پیغه مبه ری که) له وه دوورتر ده پروا و ده لی:
 (هیچ ره وای نه قسه ی ئه و که سانه ی که له بهر ده مارگیری ئاینی
 ده لئین: (محمد) پیغه مبه رایه تی بو خوی هه لبه ستوه، من ده لئیم: قه
 نه بووه که سی که، که هه رگیز شاره زای سیفه ته کانی که ره سته ی بینا کردنی
 نه بی، پیشه ی بینا کاری بو خوی هه لبه ستی و پروا ته لاری که دروست
 بکات، بی گومان ئه و ته لاره به رگه ی گه رما و با و باران و به سه رچوونی
 کات ناگری و دوا ی ماوه یه کی کورت درز ده بات، یان تی که ده چی و
 ده پروخی: (محمد) که پیاویکی نه خوینده وار بووه، توانی بینایه کی
 مه زن له ره وشتی به رزو ده قی یاسایی و بنه مای باوه ری پته و
 په یوه ندی کۆمه لایه تی و ریسای پیکه یانی په یکه رو ته لاری ده وله تی و
 دروست بکات، که دوانزه سه ده له پرودا ی جوړا و جوړو دوژمنی
 جیا جیا دا، درزیکی تیا دروست نه بووه، هیشتا هه ر ماوه و هه ره سی
 نه هیناوه، به لکوو به به رده وامی په رده سی نی! سه ره پای ئه وه ش،
 ملیونه ها ژماره له دانیش تووان، به دریزی میژوو، له و ته لاره (واته له
 ئاینی ئیسلام) جینیشین بوون، ئه وه ش گه وره ترین به لگه یه که
 سه رچاوه یه کی ئاسمانی له پشت ئه م پیاوه و ئه م ئاینه بووه). هه روه ها
 کارلیل ده لی: هه ندی له گا واران ده لئین: (محمد) هه میشه له پیناوی
 ناوده رکردن کاری ده کرد، نه خیر! هه رگیز (محمد) به دوا ی شوهره ت و

ناوده رکړدن ئه و ئیشه مه زنانه ی نه ده کړد، به لکوو له دهر وونیکې هیوری
 وه ک دهر وونی (محمد)، ته نیا راستگویی ده خوینی، بویه به پاشکاوی
 ده لیم، من له بهر راستگویی و بی ریایکه ی، (محمد) م خوش دهوی!
 (فیلیب حتی) ده لی: بنیاتنانی برایه تی ره سمن له نیوان پیکهاته ی
 کومه لگای (مه دینه) له بری ره گه زپه رستی هوزایه تی، یه کیك بوو له و
 کاره هره بویرانه ی که (محمد) پیی هه لسا.

نوسه ری په رتووی به ناوبانگ (چیروکی شارستانیته) (ویل
 دیورانته) ئه لی: زوره ی فهرموده کانی پیغه مبر محمد، هانی
 موسلمانان ئه دا له سهر وه رگرتنی زانست، به وهش جیاوازیه کی زوری
 هیه له گه ل چاکسازه ئاینیه کان.
 زانای ئه مریکی (مایکل هارت) له کتیبه که یدا (مه زنتین سهد که س له
 میژوودا)، (محمد) له لوتکه ی گرنه گرتین سهد که س له میژوودا داده نی و
 ده لی: (محمد) تاکه که سیکه که توانی له هردوو بواری ئاینی و
 دونیایی، به ته واوه تی سهرکه وتوو بی و بیی به گرنه گرتین پیشه و
 سیاسی و سهر بازی و مرقایه تی.

هرچه نده نوسه رو فیه له سووف و وتاریژی به ناوبانگی فهره نسی
 فرانسوا ماری ارویه ناسراو به (فولتیر)، که هه میشه ره خنه له بیرو
 هه لسوکه وتی کلپسه ی کاتولوکی ده کړد، له سهره تادا، دژایه تی
 پیغه مبر (ﷺ) ی کرد، به مه به سستی هیرشکردن له سهر بیروپروای پیاوایی
 ئاینی مه سیحیه ته له و شانوگه رییه ی که له سالی 1741 نووسیووی و له

زمانی فهره نسیه وه له لایه ن شاعیری گهره ی ئەلمانیا (گیته) بۆ
 ئەلمانی وه رگێرا. به شیوه یه کی ناشیرین له و شانۆگهریه میژووی
 پیغه مبه ر (ﷺ) نمایشکرا. به لام هه ندی له براده رانی قوڵتیر که
 شانۆگهریه که یان ببنی، ره خنه یه کی توندیان ئاراسته کرد و تییان گه یاند
 که پیغه مبه ر (ﷺ) له و ئاسته به رزتره که باسی ده کات، بۆیه قوڵتیر
 رووی له سه رچاوه میژوویه کان کردو و به وردی و سه ر له نوێ میژووی
 پیغه مبه ر (ﷺ) خوینده وه و ئەنجا به راشکاوی گهره یی پیغه مبه ر
 (ﷺ) ی بۆ ده رکه وت و ده ره ق به پیغه مبه ر (ﷺ) له وتاریکی
 به ناوبانگدا نووسی: به راستی پیاویکه تابلیتی مه زن بوو، یاساداریژ و
 زرگار یخواز بوو، به گهره ترین رۆلێک هه لسا که مروفیک بتوانی پیی
 هه لسی. له هه مان کاتدا، شاعیری گهره ی ئەلمانیا (گیته)، له لایه ن
 خۆیه وه، پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ پله یه که مه کانی گهره پیاوانی میژووی
 گواسته وه و به هۆی شیعرو و نووسینه کانی، پیغه مبه ر (ﷺ) ی به
 ئورۆپا ناسان، به تایبه تی کتێبه به ناوبانگه که ی (الديوان الشرقي
 للمؤلف الغربي)، که تیايدا به راشکاوی ده لی: به و شیوه یه، ده بی ئەو
 راستیه ی که محمد پیی گه یشت ئاشکرا بی، ته نیا به یه کخواپه رستی
 محمد به سه ر جیهاندا بالابوو .

ئەده بناسی گهره ی به ریتانیا (جورج برناردشو) نازناوی
 (زرگار یخوازی مروفایه تی) له پیغه مبه ر (ﷺ) ناو وتی: میژووی ئەو

پياوه مه زنه م خويښد، به پای من ده بی نازناوی رزگارخوای مرقایه تی
لی بنری و، زور له وه دووره که دژی مه سیح شتی هه لبه سستی.
تویژره له بواړی میژووی ئاینه کان و نووسه ری به ریتانی کارین
نارمسترونګ له کتیبه که ی (محمد پیغه مبه ری ئه م سرده مه مان) نه لی:
دیاره پالېشتی خوا، تاکه هویه ک بووبی بۆ ئه و هه موو سرکه و تنانه ی
که محمد نه نجامی داوه، چونکه هاتنه دی به ره میکی نه ده بی توکمه ی
وه ک قورئان و دامه زانندی ئاینی کی که روه و هیژی کی جیهانی مه زن
له خویه وه نایته دی).

گوستاف لوبون دووپاتی ده کاته وه که نه گهر نه نجامه کان پیوه ر بن
بۆ که وره یی که سایه تی، ده توانین بلین که محمد ګرنگترین و مه زینترین
که سایه تیه کی میژووی مرقایه تیه.

پیوه‌ری نمونه‌یی مرؤفایه‌تیه

پیغه‌مبه‌ر محمد (ﷺ) خاوه‌ن به‌رزترین ئاستی مرؤفایه‌تی و خاوه‌ن شیوه‌یه‌کی نمونه‌یی مرؤفداریه، که له ژیر چاودیری پیره‌ردگار دروست بووه، بۆ ئه‌وه‌ی بێی به‌ پیوه‌ریک بۆ هه‌رکەسی که بیه‌وی ئاستی مرؤفایه‌تی خۆی هه‌لسه‌نگینی و به‌رزبکاته‌وه، یان خۆی له‌ خوای گه‌وره‌ نزیك بکاته‌وه. بوونی محمد (ﷺ) به‌ پیوه‌ر، له‌ دوو رووه‌وه‌ خۆی نمایش ده‌کات:

یه‌که‌م: له‌ فراوانی رووبه‌ری سیفه‌ته‌ مرؤفداریه‌کان ی: به‌ درێژایی میژوو، چه‌نده‌ها که‌سی لیها‌توو هه‌بووه، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ سیفه‌تیک یان زیاتر له‌ سیفه‌تی لیها‌تویی، له‌ زیره‌کی و ده‌ست پاکی و راستگویی و ئارامی... هتد له‌و سیفه‌ته‌ به‌رزانه‌ به‌ناوبانگ بووه، به‌لام ئه‌وه‌موو سیفه‌ته‌ به‌رزانه‌ی مرؤفایه‌تی، که‌ له‌ میژوودا ئاماژه‌ی پێ کرابی، له‌ پیغه‌مبه‌ر(محمد) (ﷺ) دا به‌ به‌رزترین ئاست خۆی گرتۆته‌وه.

دووهم: له‌ ووردی پیوه‌ری ره‌فتار و کرده‌وه‌کاری: محمد (ﷺ) به‌ پالپشتی وه‌حی ئاسمان، توانی پرۆگرامیکی ته‌واو له‌ ره‌وشت به‌رز، له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژیان و، به‌ وردترین کیش، داب‌پێژی! وه‌نه‌بی ئه‌و سیفه‌ته‌، واته‌ کیش دانان بۆ چالاکی ئاده‌میزاد، ته‌نیا له‌ فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بێ، به‌لکوو ئه‌وه‌ سیفه‌تی قورئانی پیرۆزیشه‌.

کیشی وشه: که‌ ده‌فه‌رموی: کاتی ئاده‌میزاد یه‌ک وشه‌ له‌ ده‌می ده‌رده‌چی، که‌ به‌ بێ به‌های تی‌بگات، خوای گه‌وره‌ به‌هۆیه‌وه‌، چه‌نده‌ها

پله بهرزیده کاته وه. به پیچه وانه وه، له وانه شه وشه یه کی خراپ، پیی بجی به ناخی دۆزه خه وه.

کیشی پیت: خویندنه وهی یه ک پیتی قورئان به ده چاکه هه ژمار ده کریت.

کیشی هه نگاو: نه وهی یه ک هه نگاو بو مزگه وت بنی، چاکه یه کی بو ده نووسریو، خراپه یه کی لی هه لده گیرئ و، پله یه ک به رز ده کری.

جیاوازی له نیتوان کیشی کاری تاک و کاری کو: کاری کو مه ل له کاری تاک، له پیوانه دا، گرنگتره، بو نمونه، نوژیکی کو، ده جار خیری له نوژی تاک زیاتره، پیغه مبه ر (ﷺ) نه فه رموی: نه و کاره تان بو ئاماژه بده م که له نوژی روژو خیرکردن گرنگتر بی؟ ناشتکردنه وهی دوو که س، که په یوه ندی له نیوانیاندا پچرابی.

کیشی کار، به گرنگی به کی به نده: پیغه مبه ر (ﷺ) نه فه رموی: سی که س نوژیان بستیک بو ئاسمان سه رناکه وی، یه که میان: زه لامیک که پیش نوژی خه لک ده کات، هه رچه نده لی ناپازین (نمونه یه بو حاکمیکه که به زه بر حوکمرانی خه لک ده کات، نه وهش بو نه وهی ده ولت له سته مکاری و دیکتاتوریه ت بپاریزی)، دووهمیان: ئافره تیکه که میرده که ی تووره ده کات (نه وهش بو نه وهی خیزان له ناشووبه و دووبه ره کی دووربخاته وه)، سیههمیانیش: دوو براده ری ناکوک و داپراون له یه کتری (نه وهش بو نه وهی کو مه ل له ناکوکی بپاریزی).

کیشی هەستی دەروون: پیڤەمبەر (ﷺ) ئەفەرموی: پێ نانیته

بەهەشت، ئەو کەسە ی بەقەدەر کیشی میسقالیک فیزی لە دڵدا هەبێ. لەبەر کاریگەری توندی فیز لە ناو کۆمەڵدا، ئەو کیشە ی پێ دا، هەروەها هانی خەڵک ئەدا کە تووڕەیی خۆیان رابگرن و ئەفەرموی: گەڕنگترین ژەم لای خۆی گەورەدا، ژەمی تووڕەبوون، کە مەوێ لە پێناوی رەزامەندی خوا رایدەگێ.

بەو شیوەیە، پیڤەمبەر (ﷺ) بەو فەرماشتانە ی کە روژانە بۆ موسلمانانی دەگوتەو، توانی پێوانە یەکی وورد بۆ زۆربە ی کارو هەست و نەستی مەوێ دابڕێژی کە پێکەاتە ی تاک و کۆمەڵی پێ رێک بخری. بۆیە پێویستە محمد (ﷺ) بکێتە پێوهریکی نموونه یی بۆ مەوقایەتی، بۆ دروست کردنی ئادەمیزادی خاوەن رەوشت و باوەری پتەو. لەو روانگە یە، دژایەتی ئەو پیڤەمبەرە، دژایەتیە لەگەڵ بنەماکانی پێکەاتە ی رەسەنی مەوقایەتیە. هەولێ تێکشکاندنێ وێنە ی لە دڵی خەڵکیدا، بەهیچ شیوە یە کە لە بەرژێوەندی مەوقایەتی نیە، چونکە ونبوونی پێوهر، ئەبێتە هۆی فرێدانی ئادەمیزاد بۆ ناو فەوزای گشتی بەدەرەوشتی. ئایا دەکری، لە بواری تەندروستیدا، پێوهرەکانی تەندروستی لەش، وە ک رێژە ی نموونه یی شەکر و چەوری و ئاستی پەستانی خوێن رەچاو نەکری، بێ گومان ئەو ونبوونە دەبێتە هۆی دروستبوونی فەوزای تەندروستی، چونکە ئەو کاتە، نازاری ئەو رێژانە لەگەڵ چیدا بەراورد بکری و بپێوری. بۆیە دەبێ کەسایەتی محمد (ﷺ) بپاریزری و بانگەوازی بۆ

بکری، ھر چۆن له پیناوی پاراستنی ژینگه، که مالی گشتی
مرۆفایه تیه، ئیمړۆ شارستانیته خوازان، دژایه تی تیکده رانی ژینگه
ده کهن، بهه مان شیوه، بگره زیاتریش، ده بی مرۆقدۆستان له
نووسهران و شاعیران و ئه ده ب دۆستان و زانایان و پارێزه رانی مافی
مرۆف، هه ولی ته وای خویان بدن بۆ پارێزگاریکردن له میژوو و
وشه کانی (محمد) (ﷺ)، چونکه پیوه ری گشتی ژيانی مرۆفی نمونه یی
و، گرنگترین هیلی به رگریکردن له رهوشت به رزی ده نوینی.

پاراستنی به لئین و په پیمانہ کان

(سراقه بن مالك) دواى پیغه مبهړ ﷺ و هاوه لکانی له ریی کچکردن

بؤ مه دینه که وت، که گه یشت پییان ویستی دهست به سهریان بکات،

به لām نه یتوانی، چونکه جاريك ده یویست بیانگری پئی نه سپه که ی له ناو

لمدا ده چقا، بویه دلنیا بوو که هیژیکى گوره نه م پیاوه ده پاریزی.

بویه داواى لیکرد له سهر پارچه نیسقان به لئینیکی بؤ بنووسی نه گهر

هاتوو خوا سهریخست پاداشتی با ته وه. پیغه مبهړ ﷺ نه ک ته نیا نه وه ی

بؤ نووسی، به لکوو په پیمانیشى پیدا که دوو بازنه که ی کیسرای دهست

که وئ. سوراقه وتی: کیسرای پاشای فارس؟ فهرموی: به لئ! کیسرای

کورې هرمز پاشای فارس! که خواى په روه ردگار پیغه مبهړی ﷺ به سهر

قوره شیدا سهرخست، سوراقه هاته لای پیغه مبهړ ﷺ و پارچه

نیسقانه که ی پیشان دا، نه ویش ﷺ به لئینی خوی هینایه دی و پاداشتی

دایه وه. به لām له وه گرنگتر نه وه بوو که له کاتی خه لافه تی (عمر بن

الخطاب) دا، کاتیک که ولاتی فارس بؤ نیسلام کرایه وه، (عمر) سوراقه ی

بانگکرد و پئی وت: هه ردوو دهستم به ری، نه نجا دوو بازنه که ی پاشای

فارسی خسته دهست و پئی راگه یاند: نه مه ش به لئینی پیغه مبهړه ﷺ

بؤت، دواى نه وه موو سالانه وا هاته دی.

له گه ل هه ر که سیك په پیمانی به سستی، په پیمانہ که ی پاراست ووه، بویه

دوژمنان هه میشه له و لایه نه وه لئی دلنیا بوون و له سهر نه و بڼه مایه

مامه له یان له گه لدا ده کردو به ته واوه تی متمانه یان پئ ده کرد. (حذیفة) و

باوکی، هاتنه پریزی هیزی موسلمانان له شه پری (به در دا، پیغه مبه ر
 ﷺ، هه رچه نده زور پیویستی به چه کدار بوو، به لام فه رمانی پیدان له و
 شه ردا به شداری نه کهن و بو مه دینه ب گه رپه وه، چونکه نه و دوو
 هاوه له، به رله وهی بگه نه هیزی موسلمانان، که و تنه ده ست هیزی
 قوره یش و له بری نه وهی ده ست به دراریان بن په یمانیان به قوره یش
 دابوو که له م شه ردا به شداری نه کهن و راسته وخو روو له مه دینه بکهن،
 بویه پیغه مبه ر ﷺ په یمانی نه وان به په یمانی خو ی زانی و ویستی
 په یمانیان له گه ل بی باوه ران بیاریزی، هه رچه نده له گه ل به رزه وه ندی
 سه ربازی هیزی نه و نه بوو.

کاتی پیغه مبه ر (ﷺ) گه یشته دۆله کانی کیوی (نوحود)، گوئی له
 دهنگی (ابی بن خلف) بوو بانگی ده کات: (محمد)! یان نه مانم، یان
 نه مانت! موسلمانیک گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا! با یه کی کمان بوی
 بجی؟ فه رموی: نه خیر! ده می که په یمانم پی داوه که من ده ی کوژم،
 لی ی گه رین! من چاری ده که م! ئینجا ده ستی دایه رمی هاوه لیک
 ته نیشتی، و به چاوتر و کاندنیک له ده ستی سه ندو باری هاویشتنی
 وه رگرت، نه وه نده به توندو خیرا رمه که ی هاویشت، موسلمانانی
 ته نیشتی هه ژاند. هه رچه نده (ابی بن خلف) زرییه کی له به ردا بوو، به لام
 پیغه مبه ر (ﷺ) رمه که ی وا به راستی تیگرت، که به ر که لینیکی بن ملی
 که وت وله سه ر نه سه په که خسته ی خواره وه و به ناو زه ویدا تلی خوارد.
 به ده گمه ن پیغه مبه ر (ﷺ) خه لکی کوشتوو، به لام نه م (ابی بن خلف) ه

هر له (مهككه) هه پشه‌ی له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ی ده‌کردو پیی ده‌گوت:
 من له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌سپه ده‌تكوژم، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) پیی ده‌فه‌رمو:
 نه‌خیر من ده‌تكوژم! بۆیه ئه‌و كا‌برایه هه‌میشه دل‌نیا‌بوو كه رۆژێك به
 ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌كوژێ، چونكه ده‌زانێ به‌لێنی خوی دینیت‌ه
 دی. كه گه‌رایه‌وه لای كا‌فران و بینیان ژیر زریكه‌ی خویناوی بووه،
 دل‌یان دایه‌وه‌و پییان گوت: گوپی مه‌ده‌ری، برینه‌كه‌ت سووكه، ئه‌ویش
 پییانی گوت: گرنگ نیه برینه‌كه‌م سووك بی‌یان سه‌خت بی، له‌به‌ر
 ئه‌وه‌ی (محمد) پیی گوتم: ده‌تكوژم، ده‌زانم هه‌ر ئه‌و ده‌مكوژێ، به‌خوا
 قه‌سه‌م گه‌ر (محمد) نه‌ك برینداری كر‌دبم، به‌لكوو گه‌ر ته‌نیا تفی له‌من
 بك‌ردایه، هه‌ر به‌وه ده‌م‌ردم. ئه‌ونده‌ی نه‌برد (أبی بن خلف) له‌ری‌گادا،
 به‌ر له‌وه‌ی بگا‌ته مه‌ككه، به‌و برینه‌وه مرد!

ھەلگىرى سىفەتە جىياوازەكان

پىغەمبەر (ﷺ) ئەو كەسەيە، كە تۈانيۋىتى بە جوانترىن و وردترىن

شىۋە، سىفەتە جىياوازەكان لەناو پىككەتەي دەروونی خۆيدا

كۆبكەتەو، بەكارىان بىنى بۇ بنىاتنانى بەرزترىن پىككەتەيەكى

دەروونی و رەۋىشى كە ئادەمىزاد گەشتىبىتى:

– ئازاترىن كەس بوو، لە ھەمان كاتدا بە شەرمترىن كەس بوو.

– تىكەلى تەۋاۋى خەلكى دەكرد، بەلام لە خواپەرستى و تەنبايى لە

مىحرابدا، بالاترىن دەستى ھەبوو.

– ۋەھى ئاسمانى بۇ دەھات، كەچى راو بۆچۈنى خەلكى

دەخویندەو ۋە زۆر جار بە قسەشنى دەكردن.

– سىياسەتمەدارى لىھاتوو بوو، لە ھەمان كاتدا راستگۈترىن كەس

بوو! كەچى ئىستاۋاى لىھاتوو گەۋرەترىن سىياسەتمەدارىك بەۋە

پىناسە دەكرى كە بتوانى زۆرترىن بەلىنى درۆ بدات و بتوانى لە پاش

بوونى بە سەرۆك، درۆكانى بباتە سەر!

– لە ھەموو كەسنىك زياتر چىژى لە ژيان ۋەردەگرت، كەچى لە

ھەموو كەسنىك زياتر بىرى لە مردن و دواپۇژشى دەكردەو.

– بۇ مردنى خۆشەۋىستانى، خەفەتى دەخواردو فرمىسكى دەپژاند،

بەلام لە چوارچىۋەي باۋەر بە قەدەرى خوا دورنەدەكەتەو.

- هه‌لگری باوه‌پی پته‌و به‌خوای گه‌وره‌و دروستکراوه‌نه‌بینراوه‌کان، وه‌ک جنۆکه‌و فریشته‌، بووه‌، به‌لام‌بواری نه‌ده‌ره‌خسان بۆ خورافه‌و جادووه‌گری. (له‌کاتی ناشتنی ئیبراهیمی کوپی، رۆژ‌گیرا، موسلمانان گوتیان: ئه‌وه‌له‌به‌رمردنی ئیبراهیم رۆژ‌گیرا، به‌لام‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموی: خۆر و مانگ، دوو‌به‌لگه‌ن له‌سه‌ر گه‌وره‌یی خوای په‌روه‌ردگار، بۆ مردن و ژیا‌نی هیچ‌که‌سیک ناگیرین).

- که‌له‌و په‌ری هیزو‌توانا‌بی، ده‌ست بۆ ناشتی درێژ ده‌کاته‌وه‌: بۆ نمونه‌، پاش شه‌ره‌کانی به‌دروئوحد و خه‌نده‌ق، هیزه‌که‌ی پوو‌له‌زیادبوون بوو، به‌لام‌هیزی قوره‌یش به‌ره‌و لاوازی ده‌پۆ‌یشت، که‌چی هه‌والی بۆ ده‌ناردن: من ئاماده‌م دانوستانی ناشتیانه‌له‌گه‌لتاندا سازبه‌دم!

- له‌هه‌موو ئیشیکدا پشتی به‌خوای په‌روه‌ردگار ده‌به‌ست، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌موو پێداویستیه‌کانی ئیشه‌که‌ی ئاماده‌ده‌کرد. یه‌کێک پێی گوت: ئه‌م حوشت‌ره‌م به‌ره‌لابه‌که‌م و پشت به‌خوا به‌ستم؟ فەرموی: بیه‌سته‌و پشت به‌خوا به‌سته‌!

- هانی موسلمانانی ئه‌دا، بۆ پاش مردن هه‌ول‌بدن و نه‌هێلن خۆشی دنیا به‌ها به‌رزه‌کانی باوه‌ریان له‌بیر‌باته‌وه‌، له‌هه‌مان کاتدا ئامۆژگاری ده‌کردن که‌پلانی‌ک بۆ ئاینده‌ی دونیا‌یان دابین. بۆ نمونه (عمر بن الخطاب) فەرموی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! پارچه‌زه‌ویه‌کم هه‌یه‌، ئایا هه‌مووی بکه‌م به‌خێرو له‌پێی ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌

بیهه خشم؟ پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیی فہرمو: نہ خیر! بہ شیکی بکہ
بہ خیرو ئہوی تر بۆ دواپوژی مندالہ کانت جیبهیلہ!

- لہ بہر خہ منخ وری چارہ نووسی میللہ تہ کہی، ہہرگیز قاقای
پیکہ نینی لی نہ بیستراوہ، کہ چی زور جار زہر دہ خہ نہ لیوہ کانی
داپوشیوہ و زور جاریش گالتہی لہ گہ ل گہ و رہو بچوک و گہنج و پیرو
پیاو و ئافرت کردوہ، بۆ نمونہ ئہ و پیریژنہی کہ داوای لی کرد
بخریتہ بہ ہشتہوہ، پیی فہرمو: جا کی ئہ لی پیریژن ئہ خریتہ
بہ ہشتہوہ؟ ئہویش بہ گریانہوہ پوی، بہ لام دیسانہوہ بانگی
کردہوہ و پیی فہرمو: ئافرت ی پیر، پیش ئہوہی بخریتہ
بہ ہشتہوہ، گہنج دہ بیٹہوہ، بویہ بہ پیری کہ س ناخریتہ
بہ ہشتہوہ! یان بہو ئافرتہی کہ بۆ سکالاکردن لہ میردہ کہی
ہاتبو و پیی فہرمو: پیاوہ کہت ئہوہیہ کہ لہ چاویدا سپیتی ہہیہ؟
ژنہ کہ کہوتہ گومان لہ میردہ کہی، بہ لام دیسانہوہ فہرمو: چاو
ہہیہ سپیتی تیا نہ بی؟!

- خہوہ کانی ہہمووی راست دہر دہ چوون، بہ لام ہہرگیز پشتی بہ
خہو نہ دہ بہست بۆ بریاردان و نہ خشہ کییشان بۆ پووداوہ کان. لہ
شہری (ئوحد) دا ئہو خہوہی کہ بینی، بہر لہوہی لہ مہدینہ
لہ شکرہ کہی دہر بچی، وای دہ گہ یاند کہ بہرژوہندی لہ شکرہ کہ
لہوہ دایہ کہ لہ مہدینہ سہنگہر دابنن و بہرہ و کۆبونہوہی ہیژی
دورژمن نہ چن، بہ لام لہ بہر پای زورینہی موسلمانان، بریاری دا بہ

دِروون به‌رو مه‌یدانی جه‌نگ له دِرووی مه‌دینه‌دا. هه‌روه‌ها که
سیّ شه‌و له‌سه‌ریه‌ک، له خه‌وه‌که‌یدا، خه‌وی ده‌بینی که (عائشه)
ده‌بیته هاوسه‌ری، به‌لام ده‌یفه‌رموو: گه‌رئه‌و خه‌ونه له خواوه بیّ ،
دیته دی و خوا ئاسانکاری بۆ ده‌کات!

د لسوړی له گړیاندنی پریامی خوا

ئو خاوهن په یامه یه، که مه بهستی سهره کی گه یاندنی په یامی خوا ی گه وره بوو به خه لکی، نه ک بو ژماره زیاد کردن یان بو ده سته وتی مادی، به لکوو بو پرگار کردن یان له دوزه خی خوا ی گه وره و بانگی شیان بو به هه شتی ژیان له ژیر سیبه ری ئیسلامدا له دنیاو به هه شتی گه وره له دواړو ژدا. له ناسکترین قوناغی بانگه وازی بو ئاینی خوا، له خوا ی گه وره ده پاریاوه که دلی دوژمنترین که س بو لای ئاینی خوا پابکی شتی، (عمرو بن هشام، أبو جهل) و (عمر بن الخطاب) دوو دوژمنی سهره کی موسلمانان بوون، که چی له خوا ی گه وره ی داواده کرد، که بو ئاینی خوا، دلیان نه رم بکاو بیانکاته پالېشتی ئو ئاینه. ئو به تنگه وه هاتنه، که له گه ل بی باوه پان و نه فامان ده یواند، سیفه تیکی بی هاوتا بوو له که سایه تی ئو پیغه مبه ردا:

- (ثمّة بن اثال) گه وره ی قهومی خوی له (یمامة) بوو. زور رقی له پیغه مبه ر (ﷺ) بوو، جاریک خوی ئاماده کرد و ویستی به ره و مه دینه بجی بو ئوه ی بیکوژی، به لام ئاموزایه کی نه یهشت بر او په شیمانیکرده وه. جاریکی تریش کومه لیک له موسلمانانی مه دینه ی به دیل گرت و هه موویانی کوشت، بویه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی کوشتنی بو ده رکرد. روژیک به ره و مه ککه ده که ویتته ری بو جیبه جیکردنی (عومره)، به لام خوشبه ختانه کومه لیک چه کداری موسلمان به دیل له نزیک مه دینه

ئەيگرن، بى ئه وهى بىناسن و به دارى مزگه وته كه وه ده بيه ستنه وه .
 پيغه مبه ر(ﷺ) ده بىيىنى و له و موسلمانانه ده پرسى: ده زانن كيتان به
 ديل گرتووه ؟ ده لىن: نه خيىر ! وا ده زانن كه سه ر به قوره يشه .
 پيغه مبه ر(ﷺ) پىيان ده لى: ئه وه (ثامه بن اثال) ى (يمامه) يه ! دواتر
 پيغه مبه ر(ﷺ) ده چيته ماله وه و خواردنى بو ده هينى و به موسلمانان
 ده لى: ئاگاتان لى بى و حورمه تى بگرن. كه نويز ته واو ده بى، ديته لاي و
 پيى ده فه رموى: هيچ هه يه پيم بللى (ثامه) ؟ ئه وىش ده لى: به لى ! سى
 شتم پييه، گه ر بمكوژى، هه يه توله م بسينى و گه ر بمبه خشى سوپاس
 گوزاريت ده كه م و گه ر له برى ده سته ردار كردم پارته ده وى، چه ند
 ئه لى ئه يده م ! پيغه مبه ر(ﷺ) هيجى پى نالى. بو ماوه ى سى روژ،
 پيغه مبه ر(ﷺ) هه مان پرسىارى لى ده كاته وه، ئه وىش هه مان وه لام
 ئه داته وه، دواتر پيغه مبه ر(ﷺ) به هاوه لانى ده فه رموى: (ثامه) ئازاد
 بكه ن ! ئه وىش ئه و په فتاره ى پيغه مبه ر(ﷺ) زور به لايه وه سه ير بوو،
 دلنيا بوو كه پيغه مبه ر(ﷺ) هه لگرى په يامى خوايه، بويه كه له شار ه كه
 دوور كه وته وه، چو و ده ست نويزيكي گرت و هاته مزگه وت و به هه موو
 خه لكى راگه ياند: اشهد ان لا اله الا الله وان محمداً رسول الله، دواتر پووى
 كرده پيغه مبه ر(ﷺ) و پيى گوت: ئه ى (محمد) ! تو پيشتر دوژمنترين
 كه سى من بووى، سويند به خوا ئىستا خو شه ويسترين كه سى منى،
 ئاينت ناشيرينترين ئاين بوو لاي من، به لام ئىستا جوانترين ئاينه لاي
 من، شار ه كه شت ناخوشترين شار بوو لاي من، كه چى ئىستا شار ه كه ت

خوشتین شارہ لای من! ئہی پیغہمبہری خوا! مؤلہتم بدہری بہرہو
 مہککہ بجم بو جیبہ جیکردنی (عمرہ) . پیغہمبہر (ﷺ) مؤلہتی دایہو
 فیڑیکرد چوں (عمرہ) بہ پیی پینمایہکانی ئیسلام جیبہ جیبکات . پاشان
 چووہ مہککہ و بہ وشہی یہکخواپہرستی، کہ ئہمہ یہکہم جارہ
 موسلمانیک بہو شیوہیہ (عمرہ) بکات، عومرہی خوئی کردو پرووی کردہ
 کافرہکان و پیانی راگہ یاند: من موسلمان بووم! لہمہولا چاوتان بہ
 دہنکک گہنم ناکہوئی، ہتا پیغہمبہری خوا (ﷺ) مؤلہت نہدا! پاش
 ماوہیہک شانیدیکی مہککہ چووہ لای پیغہمبہر (ﷺ) وپاراپاہوہ کہ بہ
 ناوی خزمایہتی، فرمان بہ (ثمامہ) بدا گہنمیان بو بنیڑی،
 ئہویش (ﷺ)، لہبہر خزمایہتی، ہہرچہندہ دوژمنی سہرہکی بوون،
 مؤلہتی دا بہ (ثمامہ) کہ گہنمیان بو بنیڑی تہوہ!
 - داب و نہریتی پیغہمبہر (ﷺ) لہ پاش جہنگدا ئہوہ بوو، کہ
 دہستکہوتی شہرہکہ بہسہر چہکداراندا بہش بکات، بہلام لہ جہنگی
 (ہوازن) دا بہشیکی زوری دایہ تازہ موسلمانانی مہککہو دہوروبہری، بو
 ئہوہی دلیان زیاتر بہرہو ئیسلام پابکیشی و دلنیا بن کہ مہبہستی
 سہرہکی شہر لہ ئیسلامدا، کوکردنہوہی پارہو پوول نیہ، بہلکو
 بہرزکردنہوہی وشہی خواہی. لہو تازہ موسلمانانہ (صفوان) بوو، ئہو
 پیاوہ دژیہتیہکی زوری ئیسلامی کردبوو، لہبہر ئہوہی باوکی لہ شہری
 (بہد) دا بہدہست موسلمانان کوژرا، زوری لہ دلدا بوو بہرامبہر
 پیغہمبہر (ﷺ)، بہلام لہو جہنگدا، پیغہمبہر (ﷺ) ئہوہندہی دایہ،

ههتا هیچی له دلا نه ما، تهنا ته دۆلێك پپر له مهرو مالآت بوو، كه بینی چاوی لییه تی پپی فره مو: ئه و مهرو مالآت ته به دله؟ گوتی: به لئی! فره موی: هه موی پیشكهش به تو بی. به و به خشینه، دلی (صفوان) و كهسانی وهك ئه و، به تهواوه تی له ئیسلام نزیك كرده وه، به شیوه یهك كه پیغه مبه ر (ﷺ) ویستی قه لغانه كانی بۆ بگه رپینیته وه، چونكه ، به رله وه ی بچن بۆ جهنگ، به قه رز لئی وه رگرتبوو، گوتی: ئه وانه پیشكهش به خوا بی، ئیستا دلم به باوه رو ئیسلامه تی له مالی دونیا خوشتر بووه. پیغه مبه ر (ﷺ) هه مان هه لویستی له گه ل (سهیل بن عمرو) كرد. ئه و پیاوه، هه رچهنده هیشتا له سه ر باوه ری مابوو، به لام به شداری جهنگه كه كرد و له گه رانه وه له ریگادا موسلمان بوو، ئه وهش بووه خوشحالی پیغه مبه ر (ﷺ)، بۆیه سه د سه ر ئاژهل له ده سته كه وتی جهنگه كه ی پیدا.

مامه له ی له گه ل تیرۆریستان

پاش کاره ساته كه ی شه ری (به در)، كه به سه ر كافره كانی مه ككه دا هات و سه ره گه وره كانی قوره یش تییدا له ناوچوون، سه رانی بی باوه ر بۆ هه لیك ده گه ران بۆ تۆله سه ندنه وه، به ر له وه ی جاریکی تر هیزی خویان كۆبكه نه وه بۆ رو به پوو بوونه وه ی سه ربازی.

(عمیر بن وهب) كه دوزمنیکی گه وره ی پیغه مبه ر (ﷺ) بوو، رۆژیکیان له گه ل (صفوان بن امیه) له په نای كه عبه دا دانیشتبوون، یادی كوژراوانی

(به دريان ده كرد. (صفوان) گوتی: به پاستی ژيان دواي رویشتنی ئه و
خوشه ویستانه تام و خوشی نه ماوه، (عمیر): گوتی: به خوا پاست
ده کهیت، گهر نه ختی پاره ی زیادم هه بوايه، بۆ منداله کانم جیبه یشتایه و
قهرزه کانیشم پیی بدایه، وه به بیانوی برا ئه سیره کهم، که لای
موسلمانان به دیل گیراوه، ههر ئیستا به ره و (یثرب) ده چووم و به دهستی
خۆم (محمد) م ده کوشت. لیڤه دا (صفوان) ئه مه یانی به هه ل زانی و به
(عمیر) ی گوت: برا! من قهرزه کانت بۆ ده ده مه وه و مندالی تو له گه ل
منداله کانی خۆم به خیو ده کهم. (عمیر) دلی به م به لینه ی (صفوان)
خۆشبوو، بۆیه گوتی: که واته ههر ئیستا ده چم بۆ (یثرب) بۆ ئه م
مه به سته، به مه رجی، هه تا دیمه وه، لای که س باسی مه که.
(عمیر) به ره و مه دینه که و ته پێ، که گه یشت، له دووره وه (عمر بن
الخطاب) بینی، عمریش ده زانی که ئه م پیاوه دوژمنیکی
پیغه مبه ره (ﷺ)، بۆیه به کۆمه لیک له لایه نگرانی گوت: ئاگاداری ئه م
پیاوه بن، به دووری نازانم که بۆ مه به ستيکی گلاو هاتبی. عومه ر پيش
(عمیر) که وت و چووه لای پیغه مبه ر (ﷺ) و پیی گوت: ئه ی پیغه مبه ری
خوا! ئه وه (عمیر) کورپی (وهب) ه، هه ست ده که م بۆ مه به ستيکی خراپ
هاتبی، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: لیڤه گه پری بابیته ژووره وه. (عمیر) هاته
ژووره وه و عومه ریش په لی گرتبوو، به لام پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی:
لیڤه گه پری با نزیک بیته وه! (عمیر) نزیک بووه و گوتی: به یانیت باش!
پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: خواي په روهر دگار سلاویکی تر له وه ی تو

باشتری پیّ به خشین، که سلاوی دانیشنوانانی به هه شته، خیره وا
 هاتووی (عمیر)؟ گوتی: برام لای ئیوه ئه سیره و دمه ویّ پاره ی بۆ بده م
 و پرزگاری بکه م، پیغه مبه ر (ﷺ) فره موی: راستیه که م پیّ بلی، بۆ هاتیه
 لامان؟ ئه ویش ئه وه ی دوپات کرده وه، که ته نیا بۆ ئه و مه به سته
 هاتووه، پیغه مبه ر (ﷺ) فره موی: ئه گه ر ته نیا بۆ ئه م مه به سته هاتبی،
 ئه م شمشیره ت بۆ هه لگرتووه ؟ گوتی: خوا ئه م شمشیرانه تیکبشکینی،
 له (به در) دا چ سوودیکیان به ئیمه گه یاند؟! پیغه مبه ر (ﷺ) فره موی:
 نه خیر! تۆ بۆ ئه م مه به سته نه هاتی، تۆ له په نای که عبه له گه ل
 (صفوان) دا دانیشتبوو ی و پلانتان دانا من تیرۆر بکه ن، تۆش خه می مال
 و مندالّ و قه رزه کانت بۆ (صفوان) ده ربی، (صفوان) یش گوتی: گو ی
 مه دهره قه رزه کانت، من ده یانده مه وه، مندالّ کانیش ت وه کوو مندالی
 خۆم مامه له یان له گه لدا ده که م! (عمیر) پووی گۆراو یه کسه ر گوتی:
 شایه تی ئه دهم که تۆ پیغه مبه ری خوای، قه سه م به خوا، که ئه و
 پیلانه مان دانا، دلّ نیام که که سمان له گه لدا نه بوو! ئیمه هه میشه تۆمان
 به درۆزن له قه له م دده ا، که له لایه ن خوا وه وه وحیت بۆ دی، به لام من
 هه میشه ئه و هه سته م هه بوو که تۆ درۆت لی ناوه شیته وه، سوپاس بۆ
 ئه و خوایه ی که منی گه یانده ئیره، بۆ ئه وه ی موسلمان بم. دواتر داوای
 مۆله تی کرد له پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ ئه وه ی بگه رپه ته وه مه که وه ده ست کات
 به بانگیشکردنی خه لکی بۆ ئیسلام، بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) به هاوه لانی
 فره مو: ئه م برایه تان فیّری ئیسلام و قورئان بکه ن.

(صفوان) پوژانه به خه لکی راده گه ياند، که پووداويکی خوش به پړويه، کاره ساته که ی (به در) يان له بیر بباته وه. که چی نه وه نده ی پي نه چوو، گوييان لي بوو که (عمیر) موسلمان بووه، بويه (صفوان) زور ليی تووره بوو و برپاری دا هه موو جوړه په يوه نديه کی له گه لدا ببري. (عمیر) گه پايه وه مه ککه و دهستی کرد به بانگه وازی بو ئايني ئیسلام و توانی ژماره يه کی زور له خه لکی، پوو له ئیسلام بکات. هه رچه نده بارودوخی مه ککه، به هو ی شکستیان له (به در) دا، شله ژاو بوو، به لام له بهر به هیزی و بلیمه تی (عمیر)، که س نه يده توانی ريی لي بگری. (عمیر) یش زور هه ولی دا قه ناعه ت به (صفوان) بکات که (محمد) (ﷺ) پیغه مبهري خوايه، که چی نه و گویی لی رانه گرت.

مامه له ی له گه ل بکوژی کچه کی

(الهبّار بن الاسود) نه و پياو هه که ريی له حوشتره که ی (زینب) کچی پیغه مبهري (ﷺ) گرت کاتی به ره و (مدینه) کوچی ده کردو بووه هو ی که وتنی و مندال له بارچوونی و دواتر ليیکرده نه خوشیه ک که به هو یه وه کوچی دوايي کرد. بويه پیغه مبهري (ﷺ) فه رمانی کوشتنی بو ده رکردو فه رمووی: گهر ده ست به سه رتان کرد بیسووتینن، به لام دواتر فه رمووی: گهر ده ست به سه رتان کرد بیکوژن، چونکه ته نیا خوا به ئاگر سزا نه داته وه.

له ریځای گه پانه وه له غه زای (هوازن) ، (الهابر) نزيك پیغه مبهه
 (ﷺ) بووه، یه کي له هاوه لآن، پیغه مبهه (ﷺ) ی ناگدار کرده وه،
 پیغه مبهه (ﷺ) فهرمو ی: چاوم لییه تی، لییگه ریځ با نزيك بیته وه،
 (الهابر) گوته: سه لامی خوات له سه ره ئه ی پیغه مبهه ری خوا! شایه تی
 له سه ر تاك و ته نیای خواو پیغه مبهه رایه تی تو ئه دهم، له ده ست به ره و
 ولاتی بیگانه هه له ات، دواتر لیبور دنتم بیرکه وته وه، بویه گه پامه وه بن
 ده ست، ئیمه هاو تمان بو خوا ی تاك و ته نیا داده نا، به لام خوا ی گه وه
 به هو ی تو وه ریځمای کردین، بویه لیمان ببوره له و تاوانانه ی که به هو ی
 نه فامیمان کردو مانه، من دان به و تاوانانه ده نیم. پیغه مبهه (ﷺ) پی
 فهرمو: لیته خوشبووم، خوا ی گه وه سوو دیکی گه وه ی پیگه یان دی، که
 بو ئیسلام دلته روشن کرده وه، ئیسلام تاوانه کانی پیشریش
 ده سپرته وه.

هه لویستی به رامبهه بوختان

داب و نه ریته پیغه مبهه (ﷺ) له مامه له کردن له گه ل هاوسه ره کانی له
 کاتی جه نگدا، تیروپشکی بو ده کردن بو ئه وه ی یه کیکیان له گه ل خوی
 به ری. له یه کی له جه نگه کاندای (عائشه) ی خیزانی ئاماده بوو بوو. له
 کاتی پشودانه وه له ری گه پانه وه دا ، بو ماوه یه کی کورت، (عائشه)
 که ژاوه که ی جیهیشتبوو، بهرله وه ی بگه ریته وه ناوی، ملوانکه که ی ملی
 که وت خوار ی و پچرا، هه تا ده نکه کانی کو کرده وه، ئه وانه ی که به کاری
 هه لگرتنی که ژاوه که هه لسا بوون، که ژاوه که یان هه لگرت و خستیانه وه

سهر پشتي حوشره که، نه يانزانی هيشتا نه چوته وه ناو که ژاوه که و،
له بهر لاوازی جهسته ی (عائشة)، هه ستیان نه کرد که که سی تیدا نیه.
له شکره که به پیکه وت و (عائشة) له وی مایه وه. که هاته وه، بینی که سی
لی نه ماوه، بویه له شوینی خوی دانیش، به و هیوایه که یه کیک
به دوایدا بنیرن. ئیتر هر له و شوینه ی خوی، خه وی لیکه وت.

یه کی له هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) به ناوی (صفوان بن المعطل)، که
زور جار له پشت له شکره که ده مایه وه، بۆ دلنیا بوون له باری ئه منی
له شکره که، بینی هاوسه ری پیغه مبه ر (ﷺ) خه وی لیکه وتوه. ئه و
به رله وه ی حجاب فهرزبکری له سهر هاوسه ره کانی پیغه مبه ر (ﷺ)،
(عائشة) ی بینیبوو، واته دهیناسی، بویه ناوی خوی هیئاو گوتی:
هاوسه ری پیغه مبه ر (ﷺ) !، بۆ ئه وه ی له خه وه لیسینی. (عائشة)
به خه بهر هاته وه و (صفوان) ئه سپه که ی خوی لی نزیکه ده وه هه تا سوار
ئه سپه که بی. دواتر هه تا شوینی وه ستانی له شکره که رویشتن، بی
ئه وه ی ئه و هاوه له قسه یه کی له گه لدا بکات.

له ناو له شکری پیغه مبه ر (ﷺ) ژماره یه ک له دوو پوه کان هه بوون،
ئه م دیمه نه یان به هه ل زانی بۆ بوختان هه لبستن بۆ خیزانی پیغه مبه ر
(ﷺ). له ناویاندا (أبن سلول) رۆلکی سهره کی بینی بۆ بلاوکرده وه ی
ئه و بوختانه. پڕوپاگه نده که گه یشته پیغه مبه ر (ﷺ) و زور دلی پیی
نیگه ران بوو. ئه و ئازاری زوری بینیبوو، به لام ئه مه یان باری له سهر
ده روونی یه کجار قورسبوو. سهره پای ئه وه ش، سهرچاوه ی سهره کی

زانباری پیڤه مبهەر (ﷺ) که وهی ئاسمان بوو، بۆ ماوهی مانگێک هیچ هه‌والێکی ده‌رباره‌ی ئه‌و پووداوه‌ پوون نه‌کرده‌وه‌.

سه‌باره‌ت به‌ (عائشه)، ئه‌و هیچ له‌م بوختانه‌ی نه‌ده‌زانی، چونکه‌ هه‌ر که‌ گه‌رپایه‌وه‌، نه‌خۆش که‌وت، به‌لام که‌ چاکبووه‌، له‌گه‌ڵ ئافره‌تێک به‌ ناوی (أم مسطح) چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌که‌ی، ئه‌و ئافره‌ته‌ به‌ ده‌ما که‌وت و له‌گه‌ڵ که‌وته‌که‌ی دوعای له‌ کوپه‌که‌ی کرد. (عائشه) له‌ دل سافی خۆی پێی گوت: به‌ خۆت که‌وتی، ئیتر بۆ دوعا له‌ کوپه‌که‌ت

ده‌که‌ی؟ گوتی: ئاخ‌رتۆ نازانی چ بوختانیکی بۆ کردووی؟ (عائشه) به‌ سه‌رسامیه‌وه‌: بوختانی چی؟ ئینجا (أم مسطح) هه‌موو پرۆپاگه‌نده‌که‌ی بۆ گیرپایه‌وه‌، لیڤه‌دا (عائشه) ته‌واو تیگه‌یشت بۆ پیڤه‌ مبه‌هر (ﷺ) ژۆر به‌ په‌رۆشه‌وه‌ هه‌والی نه‌خۆشیه‌که‌ی ناپرسی، بۆیه‌ یه‌کسه‌ر داوای پیڤه‌ مبه‌هر (ﷺ) کردو هه‌ستی کرد پێویستی به‌وه‌یه‌ بجێته‌وه‌ مالی باوکی.

پیڤه‌ مبه‌هر (ﷺ) له‌به‌ر بێزاری باری ده‌روونی، موسڵمانانی له‌ مزگه‌وت کۆکرده‌وه‌و سکاڵای ئه‌و پرۆپاگه‌نده‌یه‌ی که‌ بۆ خێزانی هه‌لبه‌سترا‌بوو، بۆ کردن، یه‌کێک له‌ موسڵمانان پێی گوت: مۆله‌تمان بده‌ری ئه‌ی پیڤه‌ مبه‌هری خوا با ئه‌و کابرایه‌ بکوژین، یه‌کێ له‌ هاوه‌ۆزی (ابن سلول)، ئه‌و قسه‌یه‌ی پیناخۆشبوو و بووه‌ مشت و مریان، پیڤه‌ مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رمانی پێدان

که‌ کۆتایی به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ بێنن. دواتر بۆچوونی هاوه‌له‌ نزیکه‌کانی وه‌رگرت، یه‌ک دوانیکیان به‌ ناراسته‌وخۆ گوتیان نیگه‌ران مه‌به‌، لیی جیا‌به‌ره‌وه‌و یه‌کێکی تر به‌یینه‌، ئه‌وانی تر گوتیان: وازی لی مه‌هینه‌ و

گوی مہدہ بہ قسہی دوزمنان، ئەم ئافرەتە لە لایەن خواوہ بؤ دەستنیشان کراوہ، خوای گەرەش شتی خراپت بو ھەڵنابژیری!

ئینجا پیغەمبەر (ﷺ) وای بەباش زانی کہ بو ئەو مەسەلە یە پووبە پووی (عائشە) بێتەوہو لەسەر راستیەکان بوەستی. بۆیە پووی کردە مائی ئەو بو بەکر و بە (عائشە)ی فەرمو: بە ناوی خوای گەرە، کہ تەنیا ئەو خوای ئەرزو ئاسمانە و (محمد) پیغەمبەری خوایە، ئەگەر ئەم گوناھەت نەکردوہ، دلنیا بە کہ خوای گەرە فریات دەکەوی و بو خەلکی پوون ئەدە کاتەوہ، ئەگەر ئەشنانی گوناھیکت کردوہ، داوای لیبوردن لە خوای گەرە بکە، خوای گەرە بو گوناھاران، ئەگەر داوای لیبوردن بکەن، ھەمیشە لیبوردە یە.

(عائشە) بەم قسانە، فرمیسک لە چاوی دەوہستی و پوودە کاتە باوک و دایکی و پێیان دەلی: ئیوہ چاکتر مەناسن، ئیوہ لە باتی مەوہ لایمی بدەنەوہ، ئایا ئەو جوړە پەفتارە لە مەوہ شیتەوہ؟ کہ چی بینی و باوک و دایکی بی دەنگ بوون، قسە لە قورگیان گیر بووہ، بۆیە (عائشە) بە دل و دەروونیکی شکاوہوہ گوتی: تازە قسە یە کہو بەرگویتان کہەتوہو لە دلتان جیگیر بووہ، گەر بلیم نەمکردوہ، خواش شاھیدە کہ نەمکردوہ، باوہ پم پی ناکەن، بەلام ئەگەر درۆبکەم و بلیم کردوہم، باوہ پم پی دەکەن، بۆیە منیش ھیچ قسە یە کہم پی نیە تەنیا قسە ی (یعقوب) پیغەمبەر نەبی، کاتی کورەکانی ھەوالی (یوسف) یان ھینا کہ گوا یە گورگە کہ خواردو یەتی، فەرمو ی: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ، وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى

ما تَصِفونَ ﴿سورة یوسف 18﴾، منیش ئارام ده گرم و پشت به خوا ده به ستم، دلنیا م پشتم به رنادات، چونکه نهینه کانمان ته نیا لای ئه وه !
ئو ده زانی من تاوانبارم یان نا !

(عائشة) له بهر خه می خو، سه ری قورس بوو و لای پاكشا،
پهغه مبه ریش (ﷺ) غم دایگر تبوو، ئه و باوه ری ته واوی به هاوسه ری
هه یه، به لام نازانی چۆن وه لامی ئه و خه لکه بداته وه، نه ی ده زانی چۆن
مامه له له گه ل بوختانی وا بکات، بوختانی وا به لگه ی گه وره ی ده وی بۆ
ئه وه ی پووچه لبرکیتته وه، به لام له پر پیغه مبه ر (ﷺ) بیده نگیه ک پوه ی
دپوشی و پیکه نینیک له لیوی ده رکه وت و بانگی (عائشة) ی کردو
فه رموی: به لای! خوی گه وره به رگری لی کردی و بوختانه که ی
پووچه لکرده وه ! هه ر ئیستا هه والی ئاسمانیم بۆ هات که ئه وه ی
گو ترابوو، ته نیا بوختانه و هیه ی تر!

دایکی (عائشة) پی گوت: کچم هه لسه سوپاسی پیغه مبه ر (ﷺ) بکه
له سه ر ئه و هه واله دلخۆشکه ره، (عائشة) له بهر ناسکی دلای و ئه و هه موو
باره ده روونیه قورسه ی که تیا بوو، که نه یبینی که س له ده ورو به ری
بوه ستی، به رگری لی بکات، ته نیا خوی په روهر دگار نه بی، بۆیه به
دایکی گوت: نه خیر! من بۆ که س هه لئاسم و غه یری خوی په روهر دگارم
نه بی، سوپاسی که س ناکه م! . هه رچه نده (عائشة) هه تا ئه و ساته
نه یده زانی که ئه و هه واله ی خوی گه وره، که به پیغه مبه ر (ﷺ) ی
پاگه یان دبوو، ئایه تی قورئانه، بۆیه که زانی ئایه تی کتبی خوایه، نه ک

ته نيا هه واليکه به وشه ی به شهر، زۆر به ميه ره بانی خوی گه وره دلخوش بوو، چونکه ئه و ته نيا به هه واليکی وه حی، که بوختانه که به درو بخته وه، رازی بوو، به لام هه لویست وميه ره بانی خوی گه وره له ئاواتی ئه و فراوانتر بوو، و بابه ته که ی کرد به په ندو ئاموزگاری بو وه چه ی داهاتووش.

له و ئایه تانه ی سوره تی (النور) دا به پاشکای باسی بابه تی بوختان هه لبه ستن به مه به سستی له که دارکردنی نامووسی موسلمانانی کردو، فره رموی: هه ست نه که ن که ئه و بوختانه، که چه ند که سیک له ناوتان پیی هه لسا، زیانی ئیوه ی تیابی، به لکوو سوود به خشبوو و نابی به هیچ شیوه یه که، بی به لکه، که س بوختان بو که س هه لبه سستی، راسته ئه و بوختانه چه ند وشه یه و لای ئیوه له وانه یه بی بایه خ بی، به لام لای خوا زۆر گرنگ و گرانه، نابی هه ر قسه یه کی ناره و له سه ر زمانتان بگوینه وه، بی ئه وه ی له راستیه که ی بکوئنه وه، خوا ده ی توانی به هو ی ئه و کاره گرانه، به ره و رووی سزایه کی گه وره تان کاته وه، بپر او بپر توخنی ئه و جو ره په فتاره نه که ون، بی بوونی چوار شایه ت، نه که ن نامووسی که س له که دارکه ن. ده بوايه له سه ره تادا، که ئه و هه وال له درو یه تان بیست، متمانه به خو تان له وه پته و تر بوايه و بتان و تايه: شکو داری بو خوا، ئه مه بوختانیکی گه وره یه.

دوای ئه و پوودا وه، ئه بو به کر سویندی خوارد، چیدی دهستی یارمه تی بو ئه و که سانه دريژ نه کات که به شداریان له گواستنه وه ی بوختانه که ی

دژ به نامووسی کچه که ی وهاوسه ری پیغه مبه ر (ﷺ) کردبوو، به لام
 چند نایه تیکی تر له هه مان سوورده تدا ته واوکه ری بابه ته که بوون هات نه
 خواره وه، که تیایدا، خوی گه وره رایگه یاند: ئه وانه ی یارمه تی
 هه ژارانیا ن ددها، با به رده وام بن له و کاره چاکه، هه رچه نده ده ستیا ن له
 بلاوکرده وه ی ئه و بوختانه هه بوو، وفه رموی: ئیوه هه زناکه ن خوا لیټان
 خوشیی؟ ئه بو به کر دوی بیستنی ئه و نایه تانه گوتی: به لی
 هه زده که ی ن، بویه به رده وام بوو له هاریکاریکردنی داراییان.
 ئه و پرووداوه زۆر به سوود بوو بۆ موسلمانان، چونکه به ره ی
 دوو پرووه کانی لاوازکرد، (بن سلول) که پیشتر خه لکی مه دینه گوئیان بۆ
 ده گرت، وای لی هات هه ر هه والیک له دژ موسلمانان و پیغه مبه ر (ﷺ) یان
 بۆ بینئ، به گزیا بچن و ته ریقی بکه نه وه، بویه پیغه مبه ر (ﷺ) به
 عومه ری فه رمو: چاوت لییه عومه ر؟ کاتی خوی پیشنیارت ده کرد و
 ده تگوت: با ئه و کابرایه بکوژین، ئه گه ر من به قسه ی تۆم بکر دایه،
 خه لکیم دژی خۆم ده وروژان، ئیستا ته نیا به ئیشاره تی ک پیان بلیم
 بیکوژن ده یکوژن. عومه ر گوتی: ته واو بۆم ده رکه وت که بۆچوونی
 پیغه مبه ری خوا له بۆچوونی من پیروژتره.
 به و شیوه یه و هه نگاو به هه نگاو، وشه کانی خوا و فه رموده کانی
 پیغه مبه ر (ﷺ) توانیا ن ئاسوده یی وئاسایش وئاشتی کۆمه لایه تی له
 ناو مه دینه دا به رقه رار بکه ن، که نامووس و که سایه تی خه لکی، به پیاوو
 ئافره ته وه، تیایدا پاریزراوی.

موسلمان نبوونی زانایه کی جووله که

(الحصین بن سلام) یه کیک له زانا ئاینه کانی جووله که و دانیشتووی (یثرب) بوو، له میژه چاوه پروانی پیغه مبه‌ر (ﷺ) ی ده‌کرد، چونکه له ته‌وراتدا، هه‌والی ئه‌وه‌ی تیدا بوو، که پیغه مبه‌ریک له ناوچه‌ی دوورگی عه‌ره‌بدا هه‌لده‌که‌وی و هه‌موو سیفه‌ته‌کانی له کتیبه‌ئاسمانیه‌کاندا نووسراوه. بۆیه که بیستی له مه‌که‌دا پیاویک هه‌لکه‌وتوو ده‌لی من پیغه مبه‌ری خوام، هه‌ر زوو زانیاریه‌کی باشی ده‌رباره‌ی کۆکرده‌وه‌و، له‌گه‌ل ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که له ته‌رواتدا ده‌رباره‌ی دوا یین پیغه مبه‌ر نووسراوه به‌راوردی کرد و به ته‌واوه‌تی بۆی ده‌رکه‌وت که ئه‌و هه‌مان پیغه مبه‌ریه که چاوه‌پیی ده‌که‌ن. هه‌ر وه‌کو له ته‌وراتیشدا نووسرابوو، دوایین پیغه مبه‌ر بۆ مه‌دینه کۆچ ده‌کات، بۆیه چاوه‌پروانی کۆچکردنی پیغه مبه‌ر (ﷺ) بوو و بۆ بینینی زۆر به په‌رۆشبوو!

کاتی پیغه مبه‌ر (ﷺ) هاته (قبا) و ئه‌م هه‌واله‌ گه‌یشته (الحصین بن سلام)، به ده‌نگی به‌رز گوتی: الله اکبر، الله اکبر! پووری پیی گوت: ئه‌ی خوا بتفه‌وتینی! ئه‌وه ئه‌گه‌ر (موسی) ی پیغه مبه‌ر بوایه، به‌و شیوه‌یه ره‌فتارت ده‌کرد؟ گوتی: پووری! ئه‌وه‌ی هاتوو به‌را (موسی) یه‌و له‌سه‌ر ئایینی ئه‌وه! گوتی: ئه‌وه ئه‌و پیغه مبه‌ریه که پیشتر ئه‌تانگوت هاتنه‌وه‌ی نزیک بۆته‌وه‌و ته‌واوکه‌ری په‌یامه‌کانی پیشتری خوی په‌روه‌ردگاره؟ گوتی: به‌لی! گوتی: ئه‌وه بۆیه وا به په‌رۆشی بۆی!

(الحصین بن سلام) به رهو پیغه مبهړ (ﷺ) چو، پیهک هه لید ه گرت و پیهک له شی قورس ده کرد، چونکه چندها بیرۆکه و خه یال له ریگادا دهیه پناو دهیبرد، تو بلای ئوه و ئو پیغه مبهړیه که چاوه پری ده کرد؟ ئه گره ئو و بی، ده بی مؤله تیک په یدا بی بتوانی بیبینی! ئه گره بینی، ده بی دیداری له گه لیدا چو ده بی و چی پی بلای و په فتاری له گه لیدا چو ده بی؟

که لی نزیکه بووه، بینی خه لکیکی زور ده وریان دابوو، بویه بهره بهره جی خوی کرده وه و خوی لی نزیکه کرده وه و سهیری پوو و سیمه جوانه که ی کردو سه رنجی هه لسوکه وتی داو گوپی لیگرت به و دهنگه خوشه ی به خه لکه که ئه لی: ئه ی خه لکینه! گره سلاو له ناسیاو و نه ناسیاو بکه ن، خوراک به ه ژار بهه خشن، له شه وگاریشدا، کاتی خه لکی نووستووه، نویژ بو خوا بکه ن، له چوونه بهه شتی خوا دلنیا بن، (ایها الناس! أفسوا السلام، واطعموا الطعام، وصلوا باللیل والناس نيام، تدخلوا الجنة بسلام). به م پوو خساره جوانه و قسه خوشانه، دلی خورپه یه کی بی وینه ی لیډا، چونکه دلنیا بو که له قسه ی پیغه مبهړان ده چی و ئه مه ی بهرامبه ری وه ستاوه دوا بین پیغه مبهړی خوا به که له میژر چاوه پروانی ده کات، له بهر ئوه که پرویه پروی پیغه مبهړ بووه، گوتی: قسه م به خوا، ئه م پووه راستگو یه، دروی لینا وه شیتته وه. پیغه مبهړ (ﷺ) به پوویدا، زهرده خه نه به لیویدا هات و پی فهرمو: تو ناوت چیه؟ گوتی: الحصین بن سلام، پیغه مبهړ (ﷺ) فهرمو ی: به لکوو

ناوت: (عبدالله بن سلام) ه! ئەمیش زۆر بەم پەفتاره جوانە و ناوہ
 تازەییەى که دوایین پیغەمبەرى خواى پەروەردگار ناوى لیئاوہ،
 دلخۆشبوو، بۆیە گوئی: قەسەم بەوہى تۆى کرد بە پیغەمبەر ئەم ناوہ
 تازەییەم لە ھەموو ناویکی تر لا خۆشتەرە!
 پاش ئیسلامبوونی، ھەر یەكسەر (عبدالله بن سلام) گەراپەوہ مالەوہ و
 مندال و ھاوسەر و پووری بۆ ئیسلام بانگیشکردو ھەموویان موسلمان
 بوون، پیشیانی گوت: با جارێ كەس نەزانێ كە من موسلمان بووم،
 گوتیان: بۆ؟ گوئی: مەبەستێكم لەوہ ھەییە!
 كە (عبدالله بن سلام) گەراپەوہ بۆ لای پیغەمبەر (ﷺ) و موژدەى
 موسلمانبوونی خیزان و كەس و كاری پێ گەياندو، پێ گوت: ئەى
 پیغەمبەرى خوا! من زۆر شارەزای قەومى خۆم، ئەمانە بوختان
 ھەلبەست و ئاژاوەگیڤ، بەرلەوہى بێن بۆ لات، لە شوێنێك
 بمشارەوہو، كە زانیت لاریان لەسەر پیغەمبەرایەتى تۆ ھەییە، لییان
 بپرسە: ئیوہ چۆن (الحصین بن سلام) دەناسن؟ ئینجا بزائە دواى زانینی
 موسلمانبوونم، پەفتاریان چۆن دەبێ. ھەر كە ئەو جوولەكانە ھاتن و
 گفەت و گۆیان لەگەڵ پیغەمبەر دا (ﷺ) کردو پیغەمبەر (ﷺ) بۆ ئیسلام
 بانگیشی كردن و باوہریان لا خۆشەویست کرد و بیری خستەوہ كە
 سیفەتەكانی لە تەوراتدا بە تیرو تەسەلى ھاتووہ و موژدەى پێدان ئەگەر
 باوہرى پێبکەن، لەباتى پاداشتیك، دوو پاداشتیان دەست دەكەوێ،
 چونكە ئەوان خاوەن كتیبی ئاسمانین، بەلام ئەوان ھەر مشەت و مەریان

له گه لدا كړدو به ئيسلام قايل نه بوون. پيښه مبهه (ﷺ) كه دلنيا بوو
 باوه پرى پى ناكه، فه رموى: (الحصين بن سلام) چو ن پياوېكه له
 ناوتان؟ گوتيان: كابرايه كى به پريزه، ئه وه گه وره مانه و كورې
 گه وره مانه و، زانامانه و كورې زانامانه. فه رموى: باشه ئه گه ر ئه و باوه پرى
 ته واوى به په يامى من هه بوو و موسلمان بوو، ئايا ئيوه دان به
 پيښه مبهه رايه تى من دينن؟ گوتيان: خوا نه كات! ئه وه هرگيز موسلمان
 نابى، خوا نه كات ئه وه موسلمان بى! ليږه دا (عبدالله بن سلام) خوې
 ئاشكر ا كړدو پياني گوت: ئه ي خه لكينه! له خوا بترسن و ئه وه ي بو
 (محمد) هاتووه په سهندى بكه، قه سه م به خوا ئيوه ده زانن كه ئه و
 پيښه مبهه رى خوايه، چونكه له ته وراتدا ناوى هاتووه و پووخسارى
 وه سفكراوه! ئه و پيښه مبهه رى خوايه، باوه پرى ته واوم پييه تى، ئينجا
 ئه وان گوتيان: دروټ كړد! تو نه فاممانى و كورې نه فاممانى و
 پياوخر ا پمانى و كورې پياوخر ا پمانى! (عبدالله بن سلام) گوتى: پيم
 نه گوتى ئه ي پيښه مبهه رى خوا، كه ئه مانه قه وميكي پوختان هه لبه ست و
 خاوه ن غه درو به دپره وشتن! ئه مجاره پيښه مبهه ر (ﷺ) موژده ي دايه و به
 موسلمانانى فه رمو: ئه وه پيى خو شه له ئيستاو ه سه يري به هه شتييه ك
 بكات، با سه يري (عبدالله بن سلام) بكات! به راستى ئه وه خو شترين
 روژيكي (عبدالله بن سلام) بوو، كه به هو ي شوينكه وتنى دوا يين
 پيښه مبهه رى خوا، به ليني ده سكه وتنى به هه شتى پيدرا.

موسلمان بوونی نافرہ تیکی جوولہ کہ

وہک داب و نہریتی شہری ئو کات و سہر دہمہ، کہ ھہموو جیہانی گرتبووہ، نافرہ تانی لہ شکاری شکاو لہ جہنگدا دہستبہ سہر دہ کرین و وہک کؤیلہ مامہ لہ یان لہ گہ لدا دہ کری، بہ لام ئیسلام، جگہ لہ فہرمان و پینمایہ کانی بہ مامہ لہ ی نہرم و مروثانہ لہ گہ لیاندا، پینمایہ زوری دانا بو دہست بہ رداریان، کہ لہ ئہ نجامدا کؤیلایہ تی لہ جیہاندا بنہ پرکرد.

لہ کؤتایی جہنگی (خیر) دا، (صفیہ) ی کچی توندرہ وترین دوزمنی پیغہ مبر (ﷺ)، لہ ناو کؤیلہ کاندا بوو. (بلال) خوی و خوشکہ کہ ی بہ ناو مہیدانی جہنگہ کہ بو لای پیغہ مبر (ﷺ) یانی ھینا، پیغہ مبریش (ﷺ) ئو دیمہ نہ ی زور پی ناخوشبوو و بہ توورہ پییہ وہ بہ (بلال) ی فہرموو: ئایا سؤز لہ دلتدا برا (بلال)؟ چؤن ئو دوو نافرہ تہ بہ ناو لاشہ ی کہ سوکاری خویاندا دینی؟ دواتر بہ (صفیہ) راگہ یاند کہ ئارہ زووی لہ ھہر شتیک بی، ئامادہ یہ بوی بکات؟ ئویش ئہم ھہ لوئیستہ ی پیغہ مبر (ﷺ) ی پیخوشبوو و داوای لیکرد، کہ گریبہ ستیکی لہ گہ لدا بکات بو ئازادکردنی، بہ مہرجیک پارہ ی ئازادکردنی بہ قہرز بداتی، چونکہ حہزی نہ کرد بہ کؤیلایہ تی بمینیتہ وہ، بہ لام پیغہ مبر (ﷺ) پی فہرموو: با شتیکی باشرت پیشکہش بکہم، ئیسلام پہ سہند بکہو من پارہ ی ئازادکردنت پی دہبہ خشم، نہک بہ قہرز، بہ لکوو لہ بری مارہییت، (صفیہ) بہ بی دلہ راوکی بہ وہ پازی بوو و بہ پیغہ مبر (ﷺ) ی گوت: من پیشبینی

ئەوهم دەکرد که بېم بە ھاوسەرت ، پیڤەمبەر (ﷺ) بە سەر سوپمانەو
 فەرموی: چۆن؟ گوتی: لە شەوی یەکەم لە گەڵ ھاوسەرەکەم (کنانە بن
 أبی الحقیق)دا، وەنەوزیک منی برده‌ووە لە خەومدا بینیم مانگ که‌وتۆتە
 باوەشمەو، که بۆ می‌رده‌کەم گێڕایەو، کوتوپر زللەیکی لێدام ، که
 هیشتا ئاسەواری لە بن گویم ماوەو گوتی: دیارە ئارەزووت لێیە بێتە
 ھاوسەری پاشای حیجاز(مەبەستی تۆ بوو)! هەر ئەو کاتەش لە
 پیڤەمبەرایەتی تۆ دلتیا بووم، چونکه که می‌رده‌کەم لە باوکمی پرسی،
 دوای ئەوێ تۆیان بینی، ئایا (محمد) ئەو پیڤەمبەرەیه که لە تەوراتدا
 ناوی هاتوو و چاوەڕپی دەکەین؟ باوکم لە وەلامدا گوتی: بەداخەو
 ئەو! منیش لەو کاتەو تەمامە زۆری بینینی تۆ بووم و دلم بۆ پەیا مەکەت
 بزوا. پیڤەمبەر (ﷺ) بەو قسانە (صفیة) زۆر دلخۆش بوو، و پاساوی بۆ
 هیئاو پیی فەرموو: باوەر بکه که پر به دل ، حەزم دەکرد باوک و
 ھاوسەرەکه‌شت، بەلکوو هەموو جوولەکه موسلمان بوونایە، بەلکوو
 وەکوو موسلمانیش نەبوون، حەزم دەکرد پیلانمان بۆ دانەنین و
 پشتگیری دوژمنانمان نەکەن و بە ئاسودەیی پیکەو بەژیا نایە، بەلام
 ئەوان، بە تاییەتی باوکت، لە بەر هەله‌ستکاریمان زیاده‌پەوی دەکرد.
 (صفیة) قەناعەتی تەواوی بە قسەکانی پیڤەمبەر (ﷺ) هەبوو، چونکه
 ئەو لەبەر ئەوێ کچی سەرکرده‌ی جوولەکه‌کانە، لەسەر ئەو پیلان
 گێڕپە شایەت حال بوو. لە ریگادا، لەشکرەکه پشویدا، (صفیة) به
 پیڤەمبەر (ﷺ)ی گوت: با زۆر لەم ناوچەیه نەمیننەو، چونکه من

شاره زای ئه م ناوچه یه م، جووله که ی زور تیدایه و له غه دریان ده ترسم.
دوای ئه وه ی پیغه مبه ر (ﷺ) زانی که مه ترسیه که ی خودی خو ی نیه،
به لکو و له سه ر گیانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده ترسا، دلنیا بوو که ئه و ئافره ته
پاکه و راستگویه، هه رچه نده هه ندی موسلمانان هیشتا لی دوو دلبوون،
بو یه له به ر ده رگای خیه ته که ی پیغه مبه ر (ﷺ) تا کوو به ره به یان
پاسه وانیان ده کرد.

پیغه مبه ر (ﷺ) نه یده هیشتا که س ئازاری دلی (صفیه) بدات.
جاریکیان (عائشه) به پیغه مبه ر (ﷺ) ی گوت: (صفیه) زور جوانه، به
ئیشاره تیش تییگه یاند که که مێک کورته بالایه، به لام پیغه مبه ر (ﷺ)
یه کسه ر په نگی پروی سوور هه لگه پاو فره موی: وشه یه کت گوت، گه ر
بیخه نه ناو ده ریایه ک، په نگی ده گوپی. هه روه ها پوژیک بینی ده گری، که
لایپرسی، گوتی: یه کێک له هاوسه ره کانت پیی گوتم: تو به ره چه له ک
جووله که ی، پیغه مبه ریش (ﷺ) پیی فره مو: ئه م جاره ئه گه ر
هاوسه ریکی من شتیکی وای پی گوتی، بلی من باوکم پیغه مبه ره (واته
موسی سه لامی خوای له سه ر بی) و مامم پیغه مبه ره (واته هاروون
سه لامی خوای له سه ر بی) و میرده که شم پیغه مبه ره، واته محمد (ﷺ)،
ئیتیر به چی شانازیم به سه ردا ده که ن؟

موسلمانبوونی گه نجیکی جووله که

کورپیکی گه نجی جووله که، له لای پیغه مبه ر (ﷺ) خزمه تی ده کرد،
پوژانه ده گه رایه وه لای باوک و دایکی و باسی ره وشته به رزی (محمد

ی بۆ دهکردن، به لām ئەو خیزانه هەر له سەر ئاینی خۆیان مانه وه و
 رازی نه ده بوون ئاینی خۆیان بگۆرن به تایبه تی ئیسلام پێدا بوون به
 ئاینی خۆیان به سه ره به ستی له سایه ی ده ولّه تی ئیسلامدا بژین.. بۆ
 چه ند پۆژێک کۆر په که دیار نه ما، پێغه مبه ریش (ﷺ) هه والی پرسی،
 گو تیان نه خۆ شه وه له ناو جی که وتوو ه. پێغه مبه ر (ﷺ) له گه ل یه ک دوو
 ها وه لی چوون سه ر یان لی دا. له ده رگا یان داو مۆ له تیان وه رگرت کۆر په که
 ببینن، که چاوی پێ که وت، دلّی بۆی جو لا و به زه یی پێ ها ته وه و
 فرمێ سک به چا ویدا ها ته خواره وه، چونکه ببینی وا گیان ئە دا، بۆیه خۆی
 پێ نه گیرا و بۆ ئیسلام بانگێ شی کرد، تا دوینی له مالّی خزمه تی ده کرد،
 پۆژێک پێی نه گوت موس لمان به، به لām له م سا ته ناسکه دا، که ساتی
 مه رگه، نابێ ئاوا سه یری بکات به ره و دۆزه خ بچی و ئامۆژگاری نه کات.
 کۆر په که نه ک ئی ستا، به لکو و دیاره ده مێ که ئاره زووی هه بو وه بچێ ته سه ر
 ئاینی ئە م پێغه مبه ره مه زنه (ﷺ)، به لām له به ر دا یک و با وکی، نه یده وێ را
 موس لمان بی، دیاره پێ شتریش ئاره زووی خۆی بۆ ئە وان ئاشکرا کردو وه،
 به لām ئە وان رازی نه بوون. کۆر په که سه یری کی با وک ودا یکی کرد، ویستی
 مۆ له تیان لی وه ر بگری به ده م بانگێ شه که ی (محمد) (ﷺ) بچی و
 موس لمان بی، با وکه که ئاره زووی کۆر په که ی خو ینده وه وه حه زی نه ده کرد
 له م سه ره مه رگه دا دلّی پۆ له ی خۆی بشکێ نی، سه ری پا زی بوونی بۆ با داو
 به زه رده خه نه یه کی خه منا ک به کۆر په که ی گوت: کۆر په شیرینه که م! گو ی
 پا یه لی قسه ی (محمد) به ! کۆر په که، به په رۆ شه وه، ئا واته کۆ نه که ی

هینایه دی و گوتی: (أشهد ان لا اله الا الله، وأشهد ان محمداً رسول الله)،
 دواى ئه و شایتمان، دوا هه ناسه ده رچوو، هه ر ئه لئی باریکی قورسی
 له سه ر شانی داگرتبی، به چاوی ئه وینیوه پوانیه پیغه مبه ر (ﷺ)،
 ویستی پی پی بلی: گیانم فیدات بی، چۆن بووی به مایه ی به خته وه ریم و له
 دۆزه خ پزگارت کردم! باوک و دایک به کۆچکردنی جگه رگوشیان خه فه تبار
 بوون، به لام پیغه مبه ر (ﷺ) ئاورپکی لیدانه وه، ویستی له م باره
 ناخۆشه دا دلایان با ته وه و فره موی: سوپاس بو خوا ی پهروه ردار، که
 کوپه که تانی له دۆزه خ پزگار کرد! باوک و دایکه که به م هه واله
 دلخۆش بوون، له ناخی دلایانه وه ده شزانن که محمد (ﷺ) راستگوو
 پیغه مبه ر، به لام ده مارگیری پی لیگرتن که دان به و راستیه دا بنین.
 ئه وه گه وره ترین به لگه یه له سه ر ئه وه ی که مه به ستی سه ره کی ئه م
 پیغه مبه ر (ﷺ) ناو ده رکردن و زیاده کردنی ژماره ی هاوه لان نیه، به لکوو
 پزگار کردنی ئه و خه لکه یه له سزاو توو په یی خوا، ئه گینا ئه و کوپه هه ر
 ده مردو به ئیسلام بوونی، ژماره ی موسلمانان زیاده ده بوو.
 کابرایه ک ناوی (عبدالله) بوو، زور جار به سه رخۆشی ده یانه یینایه
 لای پیغه مبه ر (ﷺ)، ئه ویش سزای ئه دا، له و جارانه، یه کی له هاوه لان
 لی بیزار بوو و پی گوت: نه فره تی لی بی چه ند به و کاره ناشیرینه
 ده به یئن و ده به ن! پیغه مبه ریش (ﷺ) به و قسه یه رازی نه بوو و
 فره موی: له عنه ت و نه فره تی لی مه که، هه رچه نده ئه و کاره ناشیرینه

دهكات و سزای ددهین، به لام سویند به خوی گوره، ئه مه پیاوئیکه
خواو پیغه مبهری خوشدهوی!

لیره دا پیغه مبهری خوا (ﷺ) گزنگی به خاله پته وه کانی ناو
دهروون ددها، نه که به دوی خاله لاوازه کاندای بگه پری.

موسلمان بوونی گاوریک

ژماره یه کی ژۆر له عهره بی ئه و ناوچانه ی دورگی عهره ب، که له سه ر
ئاینی مه سیحیه ت بوون، موسلمان بوون و هه ندیکشیا ن له سه ر ئاینی
خۆیا ن مانه وه، چونکه خاوه ن کیتی ئاسمانی بوون، ئاینی ئیسلامیش
ئه و مافه ی پیدان که له سه ر ئاینی خۆیا ن بمیننه وه. یه کی له وانه ی که
موسلمان بوون، (عدي بن حاتم الطائي) بوو، کوپی که سایه تی عهره بی
به ناوبانگ (حاتم الطائي). ئه و پیاوه، بیستی له شکری موسلمانان به ره و
ناوچه که یان ها تووه، به ره و ناوچه کانی ده وله تی رۆم هه له ات.

خوشکه که ی، که به دیل که وته ده ست موسلمانان، به پیغه مبه ر (ﷺ) ی
گوت: من که سم نه ماوه، براکه م رۆی و باو کم نه ماوه؟ فه رموی: براکه ت
کییه؟ گوتی: عدي بن حاتم، فه رموی: ئه وه ی له ده ست خواو پیغه مبه ر
هه له اتووه، دواتر به موسلمانانی فه رمو: لئی گه پین و ئازادی که ن، با بۆ
لای براکه ی بپوات و خۆراک و حوشتریکی بده نی.

ئەو ئافەرتە بەرەو شام کەوتە پڕ و گەیشته لای براکە ی، پێی گوت: تو لێرە ئاسوودە ی؟ گوتی: لە راستیدا پێم ناخۆشە لێرە بێم، ئەلێی بچمە لای (محمد)، و گوێی لێبگرم، ئەگەر پاستگۆ بوو، دواي دەکەوم، ئەگەر نا، باوەرپناکەم زیانم پێ بگەنێ، خوشکەکە ی گوتی: بەرای من ئەو بەکە، سەبارەت بە خۆم، ئەو ی لەگەڵ منی کرد باوکیشمان بۆ کەس ی خۆی نەکردوو.

پێغەمبەر (ﷺ) کە (عدی) ی بینی، بردیەو مائی خۆی، لە پێگادا ئافەرتێکی هەژار هاتە سەر پێیان، پێغەمبەر (ﷺ) بۆی وەستا و گوێی لێ گرت هەتا تەواو بوو و ئیشەکە ی بۆ کرد، (عدی) لە دلی خۆیدا گوتی: وامدەزانی ئەم پیاوێ پاشایە، بەلام نەخێر! دواتر چوونە مالهو، پێغەمبەر (ﷺ) سەرینیکی سادە ی پێ داو فەرموی: پالێرەو، گوتی: بۆ خۆتی دابنێ، فەرموی: نەخێر! من لەسەر زەوی دادەنیشم! دیسانەو (عدی) دانیابوو کە ئەم پیاوێ مولکی دونیای ناوی و ئەم هەلسوکەوتە هی پێغەمبەرانه. پێغەمبەر (ﷺ) پێی فەرمو: پێم بلێ بۆ هەلھاتی؟ لەبەر وشە ی یە ک خوا پەرستی (لا اله الا الله)؟ ئایا باوەر بەو ئەکە ی کە غەیری خوا خاویەکی تر هەبێ؟ گوتی: نەخێر، فەرموی: یان لەبەر ئەو ی دەلێین: (الله اکبر)؟ بۆ کەس لە خوا گەرتر هە ی؟ گوتی: نەخێر، فەرموی: یان دەبینی ئەوانە ی دەوروبەرم دەست کورتن و دوژمن لە هەموو لایە کەوێ گەمارۆیان داوین؟ شاری (الحيرة) ت بینیو؟ گوتی: بێستوو مە ونەمدیو، فەرموی: ئەگەر خوا تەمەنت درێژ بکات، کاروانی

موسلمانان له (الحيرة) وه به رهو مهككه دهروات و خاوه نه كه ی ته و اف به دهوړی كه عبه دا دهكات، له غهیری خوا له كهس ناترسی، ئه گهر خوا ته مهنت بداتې، به چاوی خۆت گه نجینه كانی (كسری) ی فارس له ناو دهستی موسلمانان دا دهبینی، گهر ته مهنت درېژ بی، دهبینی پیاوی موسلمان دهستی پر له نالتون و زیو دهبی، كهس نیه لی و هربگری! (عدی)! موسلمان به! سهرفراز دهبی! گوتی: من ئاینی خۆم ههیه! فهرموی: (عدی)! موسلمان به! سهرفراز دهبی! گوتی: من ئاینی خۆم ههیه، فهرموی: (عدی)! موسلمان به! سهرفراز دهبی! گوتی: من ئاینی خۆم ههیه! فهرموی: من له ئاینی خۆت له خودی خۆت شاره زاترم، گوتی: تو شاره زاتری؟ فهرموی: به لی! تو گه وړه قهومی خۆت نیت؟ گوتی: به لی! فهرموی: تو چاره کی پاره دهسته كه وتی قهومت و هرنه گری؟ ئه وه به پی ئاینه كهت ری پی نادری، لیړه دا (عدی) قسه ی پی نه ما، چونكه زانی قسه كانی پیغه مبه ر (ﷺ) راسته و هی مروفی ئاسایی نیه، به لكوو هی پیغه مبه ره. ئینجا ئه م ئایه ته ی بو خویند: (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ) عدی گوتی: به لام ئیمه ئه وانه مان به خواوه ند دانه دهنه، فهرموی: به لی! به خواوه ندتان داده نان، گوتی: چۆن؟ فهرموی: ئه و پیاوه ئاینیه شتی حه لالیان حه رام ده كردو حه رامیان حه لال ده كرد، ئیوهش به قسه تان ده كردن، ئه وهش په رستنی ئه وان ده گه ینی. پاشان فهرموی: دهبی بزانی، كه خوا تووپه یی خوی له سهر جووله كه تۆمار كردووه و گاوره كانیش پی خویان

وونکړدووه، گوتی: به لّام من ئیستا له هیچیان نیم، من موسلمانم!
 پیغه مېهر (ﷺ) زور به و نه جامه دلخو شېوو و به یه کي له لایه نگرانی
 فرموو: میوانداری بکه، (عدی) یش پوژانه دوو جار سهری له پیغه مېهر
 (ﷺ) ددها. نه وانه ی بؤ (عدی) باسکرا له لایه ن پیغه مېهره وه، هه مووی
 پوویداو به چاوی خوی بینی، ده سته لاتی ده ولته تی ئیسلام گه یشته
 (الحیره) وولاتی فارس و له خه لافه تی (عمر بن عبد العزیز) دا پاره ی
 زه کات نه وده زور بوو، ده یاندا یه هه ژارو بی دهرامه تان و لی
 ده مایه وه، که س نه بوو وهریگری. نه نجا کویله یان پی دهرپی و نازادیان
 ده کړدن. له وهش زیاتر گه نمان ده کپی و به سهر شاخ و دۆله کاند
 ده یانرشت بؤ نه وهی باله نده کان لیبخون بؤ نه وهی که س بالنده له
 ولاتی ئیسلامدا برسیان بووه!

نمونه ی ماندوونه ناسی (گه شتی الطائف)

پیغه مېهر محمد (ﷺ) نمونه ی ماندوونه ناسی له پیناو گه یاندنی
 په یامی خوا بووه. دواي کۆچکړدن خه دیجه ی هاوسهری و مامی و،
 دواي سووربوونی سهرانی بی باوهر له سهر هه لویستی خویان،
 پیغه مېهر (ﷺ) گه یشته نه و قه ناعه ته، که ناتوانی له م قوناغه دا، بنکه و
 قه واره ی سیاسی بؤ ئیسلام له مه ککه دا دابنی، بؤیه بؤ شوینکی تر
 ده گه را، که ببیته په ناگه بؤ راگه یاندنی نه م ئاینه. له بهر نه وه برپاری دا

پوو له (الطائف) بکات، چونکه شاریکی گه وره یه و موسلمانبوونی
 خه لکه که ی، کاریگری گه وره ی له سهر دوورگی عه رب هه یه .

(الطائف) له مه که وه دوور بوو، به لام پیغه مبه ر (ﷺ)، له چوون و
 هاتندا، به پی، له گه ل (زید بن حارثة) ی کوپه له خوگرتوو که ی، نه و
 پیگایه یان بری. به سهر هه ر هوزیکدا تیپه پ بوايه، بو ئیسلام بانگیشی
 ده کردن، به لام هیچ هوزیک پازی نه بوو ئیسلام وهربری، هه تا گه یشتنه
 (الطائف) وده پوژ له وی مانه وه و چهنده ها که سیان بینی، به لام نه وانیش
 هه مان وه لامیان دانه وه، به لکوو سی برا، که له گه وره پیاوانی (الطائف)
 بوون، وه لامیکی زور ناشیرینیان دایه وه. یه کیکیان گوتی: په رده ی
 که عبه ده درپنم گه ر خوا تو ی نارد بی! دووه میان گوتی: خوا له تو
 باشتی ده ست نه که وت بینیری؟! سیه مشیان گوتی: هه رگیز قسه ت
 له گه ل ناکه م، چونکه نه گه ر پیغه مبه ری خوا بی، تو له وه گه وره تری که
 قسه ت له گه لدا بکه م، به لام نه گه ر دروژن بی، نه و نابی له گه ل دروژندا
 قسه بکه م! پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموی: تکاده که م که وه کوو باوه پتان به
 من نه هیئا، نه م وه لامه تان ئاشکرا مه که ن. به لام نه وان به وه نه وه ستان
 که باوه ری پی نه که ن، به لکوو ژماره یه کی زور له مندال و هه رزه کاریان
 کوکرده وه و پییان گوتن که (محمد) راوبنن و ئازاری بدن، نه وانیش
 کووونه وه له سه ری و جنیوی ناشیرینیان پی داو پییان گوت: برؤ! له
 شاره که مان ده ربچؤ! ئینجا دوو ریزیان پیکه یئاو به هه موویان به ردیان
 تیگرت و سووکایه تیان پی کرد. پیغه مبه ر (ﷺ) و (زید) به پاکردن و به

دهست و پئی خویناوی شاری (الطائف) یان جیهیشت و خویان کرد به ناو
 باخی دووبرای بی باوهر که خه لکی ده و روبه ری (الطائف) بوون.
 پیغه مبه ر (ﷺ) چوه ژیر سیبه ری دارمیوئیک و دهست و پئی خویناوی که ی
 به ناوی جوگه له یه کی بیستانه که ی شت و دهستی بو ئاسمان
 به رز کرده وه و ئه م دوعا ناسکه ی خویند:

ئه ی خوایه !

سکالام بو تو به رز ده که مه وه ..

منی که م هیژ .. منی شکست ..

منی که م ده سه لات و لاواز ..

ئه ی خاوه ن به زه یی و میهره بان ...

تو په روه ردگاری لیقه و ماوان و سته ملیکراوان و ..

تو په روه ردگاری منی ..

را دهستی کیم ده که ی؟

را دهستی بیگانه یه ک ...

که روی لیم گرژ ده کا؟

یان دوژمنیک

که ژیر دهسته لاتی بووم؟

که ر له من پازی بی ..

هرگیز گوی به هیچیان ناده م!

وه نه بی ئاره زووم له پئی دژوار بی ..

جاکہ کہ (یونس بن متی)؟ ئہ مجارہش زیاتر سہری سورماو خوریہی دلی

زیاتر لیږداو گوتی: جا قوربان، تو (یونس بن متی) له کوی دهناسی؟
 فهرموی: چوڼ نایناسم! نه وهرامه! نه وپیغه مبهری خوایه و منیش
 پیغه مبهری خوام! نه م هه واله ته واولی (عداس)ی هه ژاندو خه ریکبوو
 له خوښیدا بفری، له دلی خویدا گوتی: به لی! نه مه پیغه مبهره، نه م
 پیاهو، وهکوو (یونس) له لایه ن خواوه نیردراوه، به لی! قسه و سیماو
 هه لسوکه وتی له پیغه مبهران ده چی! بویه هه ردوو دهستی گوشی و
 که وته ماچکردنی سهرو دهست و پیی! یه کی له و دووبرایه به وی تری
 گوت: دهست له خزمه تکارهت بشو! که (عداس) هاته وه، پییان گوت:
 (عداس)! نه که ی دوی ثانی نه م پیاهو بکه وی، ثانی تو باشتره،
 (عداس) گوتی: دهبا به راشکاوی پیتان رابگه ینم: که س نیه له سه رپوی
 زه وی، له م پیاهو چاکتر و موباره کتر بی! نه وه پیغه مبهری خوایه!
 پیغه مبهر (ﷺ) له (الطائف) به غه مباری گه راپاه وه مه ککه، چهنده ها
 بابهت به خه یالیدا ده هات و ده چوو، له لایه که له وه لامي نه و خه لکه
 نه فامه سه رسام بوو، چوڼ نه م هه له میژوییه له دهست خوین دهن و
 له لایه کی تره وه، نازانی چوڼ بو مه ککه بگه پیتته وه، چونکه نه و دلنیاوو
 که هه والی گه شته که ی (الطائف) و هه لویستی دانیش توانانی به خه لکی
 مه ککه پیشیکه وتوه، چونکه پیشتر ده یانزانی که نه و له مه ککه
 ده رچوو وه بو په ناگه یه که ده گه ری، نیستاش وه جارن که س نیه پشتی
 بگری ی و به رگری لی بکات.

پیغمبر (ﷺ) هر به و خيال و غم و بیرکندنه وه سهرقال بوو، بی
 ئه وهی ئاگای له خوی بی، له گهل (زهید) دا، ده پویشته هه تا گه یشتنه
 نزیك مه ککه . که به ئاگا هاته وه، ههستی کرد هه وریکی به سه ره وهیه،
 له سه ره وه ره که (جبریل) ی بینی بانگی ده کات: ئه ی (محمد)! ئه ی
 پیغمبره ی خوا! خوای په ره ردگار گوئی له وه لامی قه ومه که ت بوو، و
 ده زانی چه ند پیی خه فه تبار بووی، دلگران مه به، ئه وه تا فریشته ی
 شاخه کانی بو ناردووی، فریشته که گوتی: ئه ی پیغمبره ی خوا!
 هه موومان ئاگامان لییه بیتاقه ت و غه مباری و خه می کاردانه وه
 خراپه که ی قه ومه که تی، بویه پیته راده گه ینم ئه گه ر ناره زوو ده که ی، ئه و
 دوو شاخه ی ده وری مه ککه به سه ریاندا جوت ده که م! پیغمبر (ﷺ)
 فهرموی: نه خیر! لییانگه ری، هیوادارم له ئایه نده دا و له ناو نه وه کانیا ندا
 که سی وایان لیده رچی، که ته نیا خوای تا ک و ته نیا به رستی!
 به ره له وه ی بچه ناو مه ککه، (زید) له پیغمبر (ﷺ) ی پرسی: ئه ی
 پیغمبره ی خوا! بیرت له وه کردۆته وه، له بنه ماله گه وره کان، کی
 پشتمان بگری و به رگیمان لیبکات. پیغمبره ی (ﷺ) پیی فهرمو:
 خه م مه خو! خوا ده روزه یه کمان بو ده کاته وه، خوای گه وره پیغمبره ی
 خوی سه ره ده خات و ئایینی خوی ده ره ده خات و زالد ه کات!
 که نزیک بوونه وه له مه ککه، پیغمبر نامه ی بو هه ندی له
 گه وره پیاوانی قوره یش نارد، به مه به ستی ده سته که وتنی به رگری کردن،
 به لام که سیان پازی نه بوو پشتی بگرن، ته نیا (المطعم بن عدي) نه بی،

که پازى بوو له سهرى بکاته وه و دژ به قوره شى، به خوۍ و هوژه که یه وه
 بوه سټى. پیغه مبه ر(ﷺ) هاته مه که و ده سټى کرد به ته و افکردن به
 ده وری که عبه دا، له ژیر چاودیرى (المطعم بن عدي) و هوژو بنه مالهى که
 ده وریان دابوو و هه تا مال وه به پریان خست. (زید) به و دیمه نه سهیره،
 قسه کانى پیغه مبه ر(ﷺ) ی بیر که و ته وه که له ریگادا دللى پى ئەدایه وه،
 ئە وه تا گه وره ترين هوژ بو پیغه مبه رى خوا(ﷺ) بوون به قه لغان،
 هه رچه نده له سهر ئاينى ئە وانىش نه بوون.

محمد (ﷺ) و ئافرهت

خه دیجه ی کچی خوه یلد یه که م هاوسه ری پیغه مبه ر (ﷺ) بوو، هر که یه کتریان دی و مامه له یان له گه ل یه کتریدا کرد، داویکی ئه وینی هه ردووکیان ی پیکه وه به سته وه. خه دیجه که ئافره تیکی خاوه ن که سایه تی دهروونی و دارایی به رزبوو، به هه موو که س رازی نه ده بوو، به لام که محمد (ﷺ) ی بی نی و له که سایه تی و ره وشتی پاکی دلنیا بوو، دل ی بۆی جوو لاو ئاماده بوو شووی پی بکات. محمد (ﷺ) له لایه ن خوشیه وه خه دیجه ی زۆر به دل بوو، بۆیه هه ر که له لایه ن ئافره تیکی خزمی، وه که هاوسه ر پیش نیار کرا، لاری نه بوو، به لکوو زۆر پیی خوشبوو.

قوولی په یوه ندی له نیوان ژن و میرددا له ته نگانه دا ده رده که وی، و له و باره دا خه دیجه باشترین نمونه ی پیشاندا، چونکه هه ر که خوا ی گه وره په یامی خۆی بۆ نارد، یه که م که س که باوه ری ته واوی پیکرد خه دیجه بوو، واته باوه ری ته واوی به که سایه تی و راستگویی هه بوو، وه کوو درۆی به دهم که س هه لئه به ستووه، بی گومان درۆ بۆ خوا هه لئا به ستی و له بهر ئه وه ی که سیکی پا که و خیرخوازه، ده شی که خوا بۆ پیغه مبه رایه تی هه لیبژیری.

پیغه مبه ریش (ﷺ) هاوسه ریکی نمونه یی بوو بۆ خه دیجه، چونکه زۆر ریزی لیده گرت و له ئیشی ناوما ل زۆر یارمه تیده ر بوو. به لکوو

تەنانەت پاش كۆچكردنى ھاوسەرى، پىغەمبەر (ﷺ) ھەمىشە رىزى
خۆشەويستى ھەر لە دەلدا مابوو، بەلكو سۆزى بۆي زۆر بەتىن بوو و بە
ئاشكرا باسى يادەوھەريەكانى دەکرد، بە شىوھەيكە كە سەرھەنجى
ھاوسەرەكانى ترى رادەكيشا. وەفادارىي سىفەتتىكى سەرھەكى پىغەمبەر
(ﷺ) بوو، بەلام بوونى خۆشەويستىەكى قول بۆ ئەو ئافرەتە
ھۆيەكى تر بوو بۆ يادەوھەريە.

دواي كۆچكردنى خەديجە (خوالى رازى بى)، پىغەمبەر (ﷺ)
ئافرەتى ترى خواست، ھەندىكيان كچى برادەرى خۆي بوون، بۆ
بەتەوكردى پەيوەندى لەگەلئاندا، ھەندىكيان كچى دوزمناى خۆي بوون،
بۆ تەوانەوھى دەمارگىرى قەومەكانيان و، ھەندىكى تر ئافرەتى موسلمان
بوون و لە بارىكى دەروونى و دارايى خراپ بوون، بۆيە ئاورپىكى لىدانەوھ
بۆ دلدانەوھيان. ھىچ ئافرەتتىكى بە زۆر نەھىناوھە تەنانەت دواي
ھىنانيان نەبھىشتووھ بە زۆر لەگەلئىدا بژىن، و ھەمىشە ھەولى داوھ
دادپەرورە بى و يەكسان بى لە مامەلەكەردن لەگەلئاندا.

كە لە كەسايەتى ئەو ھاوسەرەنە ورد دەبىتەوھ، دەبىنى ھەر
ھەمويان خاوەن كەسايەتى بەرز بوون، چ لە بنەمالە و چ لە رووى
بەتەوى سىفەتى دەروونى، ئەوھش ئەوھ دەردەخات كە پىغەمبەر (ﷺ)
لە ھەلجاردنى ھاوسەرەكانى بە دواي جۆرى بەرزى وا دەگەرا، چونكە
پاش كۆچكردنى، ھەر ئەم ھاوسەرەنە مىراتى زانستى پىغەمبەرايەتى بۆ
مىللەتەكەيان گواستەوھ.

پيغەمبەر (ﷺ) چار كچى ھەبوو، ھەميشە وەك باوكىكى نموونەى پەرۋەردەى دەكردن و بوو بە نموونەىەكى بەرچا و بۆ موسلمانان لەو بوارەدا، لە ژینگەىەك، كە زۆر جار بە چاويكى سووك سەيرى ئافرەت دەكرا، بەلكو ھەر كە كچيان دەبوو، زىندە بەچالايان دەكرد.

سەبارەت بە ئافرەتانی ناو كۆمەلگاش، پيغەمبەر (ﷺ) زۆر بە چاويكى ریزەو سەيرى دەكردن و گوى بۆ كيشەكانيانى دەگرت و چارەسەرى دەكرد. ھەميشە ھەولى داوہ ئافرەت ھان بدات داکووى لە مافەكانيان بکەن، بۆيە كە ئافرەتيك ھات و وتى: ئەى پيغەمبەرى خوا!

من نوينه‌رى ژنانم و پيمان خوشه روژيکمان بۆ تەرخان بکەى بۆ باسکردنى كيشەكانمان، ئەويش (ﷺ) ئەمەى پى خوشبوو و روژيکيانى بۆ تەرخان کردن، بەلكو سەرتجى موسلمانان بۆ ئەم ھەلوئىستەى ئەو ئافرەتە راکيشاو بە ھاوہلانى فەرموو: چاوتان لييوو چۆن ئەو ئافرەتە بە جوانى راي خوى دەربرى؟

لە زۆربەى فەرموودەکانى پيغەمبەر (ﷺ) بە ھاي ئافرەت وەك

مروفيك بە روونى دەرەكەوى كە ئەفەرموى: ئافرەتان ھاوچەشنى پياوانن (النساء شقائق الرجال) (حديث صحيح أخرجه الامام أحمد والترمذي وابو داود)، تەنانت دوا وشەى لە سەرەمەرگدا ھاندانى پياوانە كە ئاگايان لە

ئافرەتان بى. ئايا چ نموونەىەكى جیھانى كە پيشەنگى ميللەتيكى

کردبى، لەسەرە مەرگدا كيشەى ئافرەت خەمى بووبى؟ مافەکانى

ئافرەت وەك ھاوسەر و كچ و خوشك و دايك و تەنانت پووريش لەلايەن

پیغه مبه‌ر (ﷺ) وه پاریزراو بوون و گرنگیان پیدرابوو. هه‌روه‌ها ئافره‌تی
 دوژمنانیش له‌ جه‌نگدا کوشتنیاڼ قه‌ده‌غه‌کراوه‌.
 له‌ لایه‌ن خۆشیاڼه‌وه‌، ئافره‌تان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) یان زۆر خۆش
 ده‌ویست و ته‌ناڼه‌ت له‌ جه‌نگیشدا به‌شداریاڼ ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی به‌رگری
 لایبه‌که‌ن. به‌لکو وه‌ندیکیان له‌ خودی که‌س و کاریان خۆشه‌ویستر بوو.
 به‌رزترین نمونه‌ ئه‌و ئافره‌ته‌ لایه‌نگره‌ بوو که‌ له‌ کۆتایی شه‌ری (أحد) دا
 ها ته‌ مه‌یدانی جه‌نگه‌وه‌ بۆ دلنیا بوون له‌ باری ته‌ندروستی پیغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بیستی هی‌زی موسلمانان زۆریان لی‌ کۆژراوه‌،
 گو‌یی نه‌دایه‌ کوشتنی هاوسه‌رو باوک و برای و ته‌نیا هه‌والی ئه‌وی
 ده‌پرسی، که‌ به‌ چاوی خۆی بی‌نی، وتی: ته‌نیا سه‌رت سه‌لامه‌ت بی‌،
 گو‌ی به‌هیچ کی‌شه‌یه‌ک ناده‌م!

له گهل' دروستکراوه کانی خواوا

له گهل' دروستبوونیان، گهرهون به ئهستیره وه سارهکان، زه ویش به
 ئاوو هه واو زینده وهران و گیانله بهران، واته هه موو کائینات، یه ک ریگایان
 هه لېژاردوه، ئه وهش پابه ندبوون به فرمانه کانی پهروه ردگار، به
 پیچه وانه ی زۆربه ی خه لکی، که دژی ره زامه ندی خوا، ژیان به ریوه
 ده بهن. هاتنی پیغه مبه ر (ﷺ) به و په یامه ی خوا، بووه مایه ی خوښی
 بو هه موو کائینات، چونکه مژده ی گه رانه وه ی ته بایی له نیوانیان و
 نیوان ئاده میزاد. بویه بهرله وه ی محمد (ﷺ) ببی به پیغه مبه ر، دارو
 دره خت که ده یانبینی سلوویان لیده کرد، به شیوه یه ک که به راشکاوی
 گوئی لیده بوو.

له لایه ن خوښیه وه، پیغه مبه ر (ﷺ) که مانگی ده بینی دهیدواندو
 ده یفه رموو: خوی من و تو خوی پهروه ردگار، ئینجا دوعای ده کرد،
 که کیوی ده بینی ده یفه رموو: ئه وه کیوی ئو حوده، ئیمه ی خوش ده وی
 و ئیمه ش خوشمان ده وی.

بهرله وه ی مینه بری ته خته ی بو دروست بکه ن، پیغه مبه ر (ﷺ)
 له سه ر دره ختیک وتاری ده خویند، که مینه به ره تازه که یان بو دروستکردو
 چوه سه ری، دره خته که سۆزی بو پیغه مبه ر (ﷺ) جوولاو وه ک مندال
 بو دایکی زیرکانی، هه موو موسلمانان گوئیان له و ده نگه بوو، بویه

سهریان سوږما له و رووداوه. پیغه مېر (ﷺ) که ئه مه ی بېنی، رووی کرده دره خته که و باوه شی پیاکړد هه تا هیور بووه و بې دهنګبوو. سوږی بو ئاژه له کاند د هجوو لاو به هانای نازاره کانیا ن دهات.

فهرمووی: (عُذِبَتْ امْرَأَةٌ فِي هَرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَلَا سَقَتْهَا إِذْ حَبَسْتُهَا وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ) (رواه البخاري)، واته ئا فره تیک خوی په وه ردگار له ئاگری دوزخ سزای دا چونکه پشيله يه کی به ندرکد، نه خواردنی دایه و نه لینگه را له میروزی زهوی بخوات. هه روه ها (بن مسعود) ی هاوه لی ئه گپ یتوه له

سه فره ږکدا دهست ئه به ن بو جوو جکی کوتریک، که دایکی هاتوه و بېنی بیچووه کانی له هیلا نه نه ماوه، به شله ژاوی به دهوری دره خته که ئه سوږاپیه وه، که پیغه مېر (ﷺ) هاته وه ئه مه ی بېنی فهرمووی: ئه وه کی ئه م کوتره ی به بیچووه کانی په ژاره کرد؟ پیچووه کانی به نه وه. له هه مان سه فره دا بېنی شاره میروله یه کمان به ئاگر سووتاند، فهرمووی:

ئوه کی ئه مه ی سووتاند؟ ته نیا خوی په روه ردگار به ئاگر سزا ئه دا (عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: كنا مع رسول الله (ﷺ) في سفر فانطلق لحاجته، فرأينا حمرة معها فرخان، فأخذنا فرخيها، فجاءت الحمرة تعرش فجاء النبي (ﷺ): من فجع هذه بولدها؟ ردوا ولدها إليها و رأى قرية نمل قد حرقناها، فقال: من حرق هذه؟ قلنا: نحن قال: إنه لا ينبغي أن يعذب بالنار إلا رب النار) (رواه أبو داود باسناد صحيح).

رَوژِکِیان پِیغَمبەر (ﷺ) لَه گَه لَ (جَعفَرِی مامی خَوِیان کَرَد بَه
 باخِیکِدا، حوشتَرِکِیان بِنِی، حوشتَرَه کَه کَه پِیغَمبَری خَوای بِنِی
 فرمِیسَک بَه چاوی هاتَه خوارَه وه، پِیغَمبَریش فرمِیسَکَه کانی سَری و
 بَه خاوه نَکَی فَرَمو: لَه خَوا بَترَسو و ناگاداری ئَه م ناژَه لَه بَه، ئَه وه
 سکا لام بَو دَه کا کَه بَری دَه کَی و نازاری دَه دَی!
 ژمارَه یَه کَه لَه لایَه نَگران هاتَنه لای پِیغَمبَری (ﷺ) و پِیان گوت:
 حوشتَرِکِمان لاسار بووه و هار بووه و زیانِکی گَه ورَه ی پِداوین،
 چارَه سَه رِکِمان بَو بَدَوزَرَه وه. پِیغَمبَری (ﷺ) بَه هاوَه لانی فَرَمو:
 هه لَسَن با پِیکَه وه بَچِن، کَه گَه یِشتَنه حوشتَرَه کَه، پِیغَمبَری (ﷺ)
 نَزیکی بووه، خَه لَکَه کَه و تِیان: ئَه ی پِیغَمبَری خَوا نَزیکی مَه بَره وه،
 ئَه وه دَه ک سَگی هاری لَیْها تَووه، ئَه ترسِن زیانِکَت پِی بَگَیْنِ،
 فَرَمو: مَه ترسَن! هِچَم لَیْنا کات. حوشتَرَه کَه نَزیک پِیغَمبَری (ﷺ)
 بووه و سوجَدَی بَو بَرَد! پِیغَمبَری (ﷺ) مَلی گَرت و حوشتَرَه کَه لَه
 جاران باشتَر بَره و ئِش چوو. هاوَه لان و تِیان: ئَه ی پِیغَمبَری خَوا!
 ئَه وه ناژَه لَه و سوجَدَت بَو دَه بات، با ئِیمَه ش سوجَدَت بَو بَهرِن،
 فَرَمو: نَه خَیر! نابِی بَه شَهر بَو بَه شَهر سوجَدَه بَهرِی، سوجَدَه کَرَدَن
 تَه نِیا بَو خَوا یَه.

نَه ک تَه نِیا ناژَه لَی زیندوو، بَه لَکوو پارچَه گوشتی ناژَه لَیش کَه و تَه
 قَسَه کَرَدَن لَه گَه لَ پِیغَمبَری (ﷺ) و هه والی پِیدا کَه ئَه و نافرَه تَه
 جَوَلَه کَه یَه کَه بانگِی شِی خوارَدنی کَردوه، ژَه هری لَه ناو گوشتَه کَه

داناوه به مه به ستي كوشتنى، بويه كه پارچه گوشته كه ى خسته سهر
ليوى، فهرمووى: كه س ليى نه خوات، نه م پارچه گوشته ناگاردارى
كردمه وه كه ژه هري پيوه كراوه !

محمد (ﷺ) و وہ چہی داہاتو

لہ دواساتہکانی دونیای پیغہمبہردا (ﷺ) و، بہرلہوہی ژانہسہر بیگری، ئەو ژانہسہرہی کہ یہکہم نیشانہی مہرگی بوو، دل و ہوشی زہمہنیان بری و خہیالی بہرہو وچہی داہاتو چوو، بویہ بہو ہاوہلہی کہ لہگہلیدا بوو فہرمووی: دلّم براکانمی دہوی، ئەویش بہ سہرسورمانہوہ گوتی: ئەئی ئیمہ برات نین؟ فہرموی: نہخیر! ئیوہ ہاوہلی منن، براکانم ہیشتا نہہاتوون، براکانم ئەو کہسانہن کہ لہ پاش ئیوہوہ دین، نہ منیان دیوہو، نہ ئیوہ، تہنیا لاپہرہی قورئان دہبین و باوہری پی دہکەن! ئەو برایانہم، کہسی وایان تیدایہ، ئامادہیہ واز لہ دونیا بینئ و مہرگ بیباتہوہ، بہ مہرجیک جاریک چاویکی بہ من بکہوی! زۆر رووداو کہ پاش وەفاتی روودەدات، بہ ہاوہلہکانی راگہیاندوہ، بۆ ئەوہی بیگہیننہ وچہی داہاتو بۆ ئەوہی ریڑہویکیان بۆ روون بکاتہوہ بتوانن لہسہر ریگای خواپہرستی و رەزامہندی خوا بمیننہوہ. لہو رووداوانہ، ہەندیکیان سہبارت بوون بہ سہردہمی خہلافەتی ئەبو بہکرو ہیندیکیان بہ سہردہمی خلیفہکانی تر بوون. باسی رووداوہکانی کودہتاکہی سہر (عثمان)ی بۆ کردن و شہرہکەکی نیوان (علی) و (معاویہ) و تیورکردنی (علی) و فیتنہی خہوراج و وازہینانی (الحسن) لہ خہلافەت بۆ (معاویہ) و دادپہرہری (عمر بن عبد العزیز) و

هیرشکردنی مه غۆل و ته تار له سه ر پایته ختی خه لافهت و ته نانهت باسی
 ئازادکردنی ئیستامبولی تورکیای کردووه که دواتر بووه به پایته ختی
 خه لافهت. هه ندی له وه والهانه پیوه ریك بوو بو دهرخستنی راستیه کان،
 وهك ئاماژه کردنی به کوشتنی (عمار بن یاسر) که پیی فهرموو: گروپه
 سته مکاره که ده تکوژن، که شه پی نیوان (علی) و (معاویه) قهوما، ئه و
 کاته (عمار) له گه ل له شکری (علی) شه پی ده کرد دژ به هیزی (معاویه)،
 به وهش زۆریه ی خه لکه که، که (عمار) کوژرا، دلنیا بوون که (علی) له سه ر
 هه قه .

دامەزراندنى دەولەتى شارستانىت

پيغەمبەرى خوا (ﷺ) بوو بە حاكىمى يەكەمى مەدينە، بۆيە دەستى
کرد بە گۆرانكارى سياسى و كۆمەلايەتى و ئابوورى و ژيړخانەيى بۆ
ئەوئى بىگويژيښته وه له شار بۆ دەولەت و، له حوكمى ھۆزايەتى و داپ و
نەريت بۆ ياساو ريساي توكمەى شەرىعى خواو ئيجتihadو راي بەرامبەر
وەرگرتن، واتە شوورا.

پيشەكى دەستى كرد بە دروستكردنى مزگەوت، نەك تەنيا بۆ جېي
پەرستنى خوا، بەلكو وەك سەنتەريكى گرنگ بۆ كۆبوونەو و ئالوگۆرى
راو كاروبارى حوكمرانى ولات. لەبەر ئەوئى جېي تايبەتيان نەبوو بۆ
دەستگا حكومەكان، پيغەمبەر (ﷺ) مزگەوتى كردبوو دەستگايەكى
راگەياندىنى سياسى وئايىنى، بۆيە ھانى خەلكى دا كە ھەر ھەواليك
بەھاتايە، يەكەم جار بيښتە مزگەوت و بە پيغەمبەر (ﷺ) يان ياوهرانى
رابطەيىنرى ئينجا بلابوكرښته وه. ھەر لە مزگەوتيش ھەموو برپارى سياسى
و فەرمانى خوا بە خەلكى رادەگەيڼرا.

لە و كاتەدا، ھيڙى ئابوورى بە دەست جوولەكە بوو، چونكە پارەو
زيړيكى زۆريان ھەبوو و بازارپيكى گەورەيان ھەبوو، كە نزيك
ناوچەكانيانە، ھەروەھا باجيشيان لە بازركان وخواھن پيشەكانيان
و ەردەگرت. لەبەر ئەو باج وەرگرتنەو مامەلكردن بە سوو و قۆرخكردنى
شت و مەك و غەشكردن لە جوړى بابەتەكان و ناھاوسەنگى لە تەرازوودا،
پيغەمبەر (ﷺ) بېرى لەو ە كردهو بازارپيك دروست بكات دوور بى له

دهسه لاتی جووله که و موسلمانان له و جوړه مامه لانه رزگار بکات، چونکه نه ده کړا له ناو بازارېک، که جووله که به پړوهی ده برد، کاری چاکسازي بکات. بویه پیغه مبه ر (ﷺ) بازارېکی دامه زړاند، که نزيک بازارې جووله که بوو، به لام سه رکړدهی جووله که (کعب بن الاشرف) نه وهی پینا خو شېبو و، هاته ناوی و نه و گومه زه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) بؤ سه نته ری بازاره که ی دان بوو تیکدا. پیغه مبه ر (ﷺ) هیچ کار دانه وه یه ک به رامبه ر نه و تیکدانه ی نه کړد و فهرمووی: کیشنه نیه، ده بی به وه هه قی لیکه ی نه وه که شوینکی تر تان بؤ ته رخاڼ بکه م له و شوینه با شتر بی.

پیغه مبه ر (ﷺ) سوور بوو له سر سیاسه تی پیکه وه ژیاڼ و نارامی ناو مه دینه، چونکه بیجگه له هیزی ئابووری، جووله که هیزی چه کداری به هیز بوو و چه کیکی زوریان هه بوو. دواتر هاو ه لیک هاته لای پیغه مبه ر (ﷺ) و پیی راگه یاند که شوینکی گونجاوی بؤ بازار دامه زړاندن دوزیوه ته وه، گوړه پانی که که پیشتتر جی کیپرکیی نه سپی تیا ده کړا و، له ناوچه یه که که له بازارې جووله که دور بوو. پیغه مبه ر (ﷺ) که بینی به دلی بوو و به موسلمانانی فهرموو: له مه ولا نه مه بازارې نیوه یه و چیتر که س ناتوانی باجتان لی وهر بگری. زور جاریش بؤ به دواچونه وهی بارو گوزهرانی بازارگانی خه لکی، نه هاته نه و بازاره و هه ر تیبینی که هه بوايه به خه لکی راده گه یاند، واته بؤ ئاموژگاری و چاکسازي ره فتار ته نیا پشستی به مزگه وت نه به ست.

شان به شانی بازار دروست کردن و، و دوا‌ی دروستکردنی مزگه‌وت،
پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌خشه‌یه‌کی نویی بۆ مه‌دینه کی‌شا، که ریگاو‌بانه‌کان
ریک‌بخات و بریتی بی له جاده‌ی سه‌ره‌کی و لاوه‌کی و پانی جاده‌کانی بۆ
ده‌ست‌نیشان کردن و ئه‌و تۆره له‌و جاددانه به شیوه‌یه‌که نه‌خشه‌ی بۆ
کی‌شا که بجیته‌وه سه‌ر سه‌نتری مه‌دینه که مزگه‌وت بوو. ژماره‌یکی ژۆر
له رینمایی بۆ جاده پاریزی دهرکردو ئه‌و جاددانه‌ی به مولکی خه‌لکی
داناو که‌س بۆی نیه جاده بگری یان جاده له خه‌لک ته‌سک بکاته‌وه،
ته‌نانه‌ت کۆمه‌لێک ماف بۆ ریگاو بان و جاده‌کان دهرکرد، که
په‌یوه‌ندی‌ه‌کی توندی به ئازادای هاتووچۆدا هه‌یه‌و په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی
تیکنه‌دات به‌لکوو به‌هیزی بکات. هه‌روه‌ها هانی موسلمانانی دا که
هه‌میشه چاویان له ریگاو‌بانه‌کانی خه‌لکی هه‌بی و تا بتوانن پاک و
خاوینی جاده‌کان بپاریزن. وه‌ک ریباری ئیسلام له به‌سینه‌وه‌ی هه‌ر
چالاکیه‌که به باوه‌ر به خواو روژی دوا‌یی، پیغه‌مبه‌ر پێیانی راگه‌یاند که
ئو ئه‌رکه له‌لایه‌ن خواوه به ئه‌جر بۆیان ده‌نووسری، هه‌روه‌ها
پاک‌کردنه‌وه‌ی ریگاو‌بان و لابردنی هه‌ر ریگری که هاتووچۆکردن له‌سه‌ر
خه‌لک گران بکات، به‌لقیک له‌لقه‌کانی باوه‌ر له‌قه‌له‌م ده‌دری: (الإيمان
بضع وسبعون شعبة فأفضلها قول: لا إله إلا الله، وأدناها إماطة
الأذى عن الطريق، والحياء شعبة من الإيمان) (رواه مسلم)، واته
باوه‌ر به خوا هه‌فتاو ئه‌وه‌نده لقه، باشت‌رینیان وته‌ی یه‌کخواپه‌رستی، و
نزم‌ترینیان لابردنی خاشاک له ریگاو‌بان و، شه‌رمکردن لقیکه له باوه‌ر.

له بهر ئه وهی خانوو و مالھه کانی مه دینه په رت و بلاو بوون و له یه کتری دوور بوون، پیغه مبهه هه لسا به دابه شکرنی زهوی و زار به سهه هاو لا تیان بو ئه وهی بوشایه کان پر بکاته وه. بهو پییه، توانی پیکهاته ی کومه لایه تی به هیتر بکات. له لایه کی تره وه، کۆچه ران، به هوئی ئه و ئه رزو زهویانه توانیان مال وی حال ی خویان دابه زریئن و ئه رکه له سهه لایه نگران هه لبرگن. له لایه کی تره وه، پیغه مبهه (ﷺ)، به پیی پیویست، هه ندی دامه زه که لکداری گشتی (مرافق عامه) ی دروست کرد وه که یه که یه کی تیمار کردن له مزگهوت و سهن ته ری مه شقکردنی سهه ربازی له ده ره وهی مه دینه و شوینی تاییهت وه که ئاودهستی گشتی که ناوی نابوو (المناصع) و، و شوینی تاییهت به سهه رپرینی ئاژهل، که دور له مالھه کان بی. بو پیشوازی کردن له و هوژو که سایه تیانه ی که بو پشتیوانی له ده ولته ی ئیسلام ده هاتنه مه دینه، مالی (عبد الرحمن بن عوف) بو ئه و مه بهسته ده ستنیشان کرد.

گرنگترین پرۆسه یه که له حوکمرانی ئیسلام له و ماوه یه دا دانانی ده ستوو ته شریعاتی یاسایی بوو، که سهه رچاوه سهه ره که یه قورئان و فه رموده و کرده وه کانی پیغه مبهه (ﷺ) و (نیجیهادی) هاوه لان بوو. به لام ئه و ده ستوو ره، به پیچه وانه ی هه موو ده ستوو ره هکاری دنیا، به رله وهی ئیسلام بیّت و پاش هاتنیشی، له یه که کات و زه مه ندا دانه ریژرا، به لکوو به دریژیایی ئه و ته مه نه ی پیغه مبهه (ﷺ) مابووی به رده وام بوو، واته رۆژانه و به پیی پیویستی کاروباری ده ولته و کومه ل

وتاك و به پيی ئەو قوناغەى دەولەت پيیدا دەپۆيشت، دادەبەزا. بۆيە
هەندى جار، بۆ بەرزەوہەندى خەلکەكە، دەقەكان دەگۆران و دەقى تر
دەهاتە شوينيان.

ئامانجى سەرەكى لە دەقەكانى ئەو دەستوورەدا، پيشكەشکردنى
توكمەترين مەنەهجيک بۆ ژيانى موسلمانان كە تيايدا بتوانن مافەكانى
خواو خويان و خەلکى بە جوانترين و راستترين و بەرزترين شيۆە بدن،
كە پەپرەوکردنى ببيته مايەى بەختەوہرى دونياو ئاخيرەتيان.
سيفەتە ھەرە روونەكانى ئەم دەستوورە، مسۆگەرکردنى دادپەرەوہرى
كۆمەلايەتى و وردى پيكەتەو ھاوسەنگى و فراوانىى بابەتى دەقەكانى،
بە شيۆەيەك كە ھەموو لايەنەكانى ژيانى گرتبوو، لە چۆنيى پيالو لە
پيكردن و ئاوو نان خواردنەوہ ھەتا دەگاتە ھوكمرانى ولات و
ئاوہدانکردنەوہى ئەرز و بەرزکردنەوہى ئاستى بژيوى خەلکى.
لەو دەستوورەدا...

مافەكان بە وردى چەسپينران...ھەندى جار خاوەن مافەكان داواى
مافى خويان دەکرد و دەستيان دەكەوت و زۆر جاريش بى ئەوہى ئەو
مافانە داوابكړى بۆيان دادەپژرا . مافى ئافرەت و پياو منداڵ و ھەتيوو
بيۆەژن و كۆيلەو تەنانەت ئاژەل و پووەك و بالئدەكان لەو دەستوورەدا
پاريززاو بوو.

لەو دەستوورەدا...

پەيوەنديەكان دەستنيشانكران...

په يوه ندى تاك به خواى خوۍ و به هاوسه ر و باوك و دايك و منډال و براو خوشك و كڅمه ل به گشتى و به هاوالاتى ناموسلمان و دهستگای دهسه لاتدارو حاكم و لپرسراوان، هه روه ها په يوه ندى تاك به ژينگه و پراگرتنى پاك و خاوېنى له خو ده گرت. نه لقه نزيكه كانى موسلمان، وهك دايك و باوك و دراوسى و خرم و ناسياو، له و دهستوره دا، زورتريه گرنگى پندرا، چونكه پاراستنى نه و په يوه ندى، كه روژانه رووبه پووى تاك ده بېته وه، كڅمه لگا به هيژ دهكات.

له و دهستوره دا...

په كسانى له هه ل وه رگرتن چه سپنرا، واته هه موو هاوالاتيان په كسانن له دهستكه و ته كان بى جياواى نئين و په گه ز و هوژو نه ته وه و په ننگى پيست.

له و دهستوره دا...

چه نده ها دهقى تيا بو كه ناشتى گشتى له ژيانى د هروونى تاك و پيكهاته ى خيزان و بنياتى دهولت و جيهاندا به ربلاو دهكات وه و په يوه ندى دهولت ى ئيسلام به دهولتانى دراوسى ، له سه ر بنه ماى ريژگرتن له مافى مروثه پيكد ه خات.

له و دهستوره دا...

دان به مافه سه ره كيه كانى ئاده ميزاد درا، كه بريتين له نازادى هه لبراردنى نئين و هاوسه رگيرى و داببنكردنى جيى گونجاوى حه وانه وه و ته نانه ت ئاميرى گواستنه وه، كه جاران نازهل بوو.

بیگومان باوه پ به ته نیا ناتوانی ئم دستوره بپاریزی، یاخود
 هه موو دستک وه ته کانی بینیتته دی، به لکوو پیویسته، شان به شانی
 باوه پ، هیژیکی چه کداری ده ولت هه بی ئه و ئامانجان به بپاریزی. بویه له و
 دستوره دا، کومه لیک ئایه تی قورئان و فرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ)
 مهنه جیکیان بۆ دامه زراندنی له شکر له ده ولت تی ئیسلامدا دروست کردو
 ئامانج له و له شکر دروستکردنه روونکرایه وه. گرنه گرتین ونویترین چه مک
 له و باره یه وه چه مکى ئه خلاق و ره وشتی جهنگی، واته ئه و رهفتارو
 ره وشت و هه لسوکه وتانه ی جهنگاوه ر که ده بی، له کاتی جهنگدا،
 په پیره ی بکات. له و ره وشتانه ی که له و دستوره دا هاتووه، نابی
 ده ست دریزی له سه ر ئافره ت و مندال و په ککه وته و پیرو ئاژهل و دارو
 درهخت و په رستگاگان بکری و، چه ک ته نیا به رووی جهنگاوه ر
 به رزیکری، ته نانه ت نابی چه ک به گالته وه به رووی که سدا بکری.
 هه روه ها مافی کوژراوانی دوژمن له جهنگدا پاریزراوه، واته نابی
 لاشه کانیان بشیویندری. ئامانجی جهنگیش له و دستوره دا به راشکاوی
 به ئایه تی قورئان جهختی له سه ر کرا، که بریتیه له به رگری له ولات، بی
 ئه وه ی سته م له که س بکری و نه هیشتنی زۆره ملی و داپلۆسین له
 جیهاندا. ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُعْتَدِينَ﴾ (*)..... ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا
 فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (سورة البقرة 191-193)
 له رووی ئابووریه وه، له و دستوره دا بنه مایه کی ئابووری دانرا که
 هه ول بدری پاره له ده ست کومه لیکى که م ده ستاوده ست نه کری،

به لکړو دهبی دراو سووپی سروشتی خوئی وهربرگری. بۆ ئه و مه به سته،
 سوو، واته ريبا، هرامکرا، چونکه به ريگای سووه وه پاره له دهست
 تاقمیک دهوله مه ند دستاوه دست دهکرا و هه اثر و بۆ دهرامهت لیی بی
 بهش دهبن. ههروه ها له و دستووردها زهکات له سهر دهوله مه ند
 موسلمانان هکاندا فهرز کراو، له لایه کی تر دا (جزیه) له سهر دهوله مه ندی
 غهیره موسلمان، له خاوه ن کتیبه ئاسمانیه کان، فهرز کرا، چونکه تاکی
 غهیره موسلمان هاو نیشتمانه، بۆیه دهبی پالپشتی دارایی دهولت
 بکات، به لام دهولت یان هوژی غهیره موسلمان جزیه یان ده دا وهک
 به لگه یه که له سهر ناشتی بهر قه رار بوون و پیکه وه ژيانه. ئه و داهاته
 ده خرایه خه زینه ی دهوله ته وه بۆ ئه وه ی جاریکی تر سووپی دارایی
 خوئی وهربرگری و بگه رپته وه بۆ دانیش توانانی دهولت به شیوه ی
 مووچه و هاریکاری بی دهرامه تان و کاروباری دهولته تی پی ئه نجام بدری.
 بۆ ئه وه ی ئه و دستوورو ده ق و پینمایانه بچنه باری
 جیبه جیکردنه وه، ئایه تی قورئان و فهرمووده کانی پیغه مبه ر (عليه السلام)
 بنه مای باوه ر به خواو پوژی دوا ییان له دلی خه لکیدا پوژانه ده چاند،
 به شیوه یه که ئاماده بوون به گه وره ترین و زه حمه ترین کاریک هه لسن
 له پیناو په زامه ندی خواو گه یشتن به به هه شتی خوا، چونکه له ئیسلامدا
 باوه ر پیش جیبه جیکردنی فهرمان دیت، بۆ ئه وه ی قه ناعه تیکی
 دهروونی ته واو بۆ خاوه نه که ی دروست بکات. ئه وه ش تایبه تمه ندیه کی

حوکمپرانی ئیسلامه که مه‌ننه‌جه‌کانی تری غه‌یری خوی په‌روه‌ردگار
جیاده‌کاته‌وه، که ته‌نیا پشت به یاسا ده‌به‌ستی.

مه‌روه‌ها ئیسلام، له پێگای ئایه‌تی قورئان و
پێغه‌مبه‌روه‌ (ﷺ) پاک‌جێکی تۆکمه له په‌وشت و په‌فتاری خسته
به‌رده‌م موسلمانان، که هه‌موو بواره‌کانی ژيان ده‌گرێته‌وه، نه‌ک ته‌نیا بۆ
هاولاتی ئاسایی، به‌لکوو لیپرسراوی ده‌ولت و حاکی و لا‌تیش
ده‌گرێته‌وه.

به‌رچاوترین دیارده‌و گۆرپانکاری که په‌یامی ئیسلام له‌ و ماوه‌یه‌دا پێی
هه‌لسا کاروبارو پێگهی ئافره‌ت بوو له‌ کۆمه‌لگادا. یه‌که‌م هه‌نگاو که
ده‌قه‌کانی ئیسلام پێی هه‌لسا یه‌کسانبوونی پیاو و ئافره‌ته له‌ پڕوی ماف
و ئه‌ركه‌کارا، به‌ شیوه‌یه‌ک که له‌ گه‌ل باری ده‌روونی و
ئافره‌تدا بگونجی. ئافره‌ت له‌ پڕوی مرقایه‌تییه‌وه بوو به‌ هاوتای پیاو،
ئافره‌ت هه‌لی پێدرا به‌ ئازادی دا‌کۆکی له‌ مافه‌کانی بکات، چه‌نده‌ها
پێنمایی ده‌رچوو که توندو تیژی دژ به‌ ئافره‌تان قه‌ده‌غه‌کرا، له‌ هه‌ندی
ده‌قدا، وه‌ک ئافره‌تی دایک، ئافره‌ت سی پله‌ پێش پیاو که‌وت (امک ثم
امک ثم امک ثم ابوک)، ئه‌رکی به‌ خێوکردنی خیزانی خسته‌ ئه‌ستۆی پیاو،
به‌لکوو هانی پیاوانی دا که خزمه‌تی هاوسه‌ره‌کانیان بکه‌ن (خیرکم خیرکم
لایله). مه‌روه‌ها ئیسلام فه‌وزای جه‌سته‌یی و بوونی ئافره‌ت به

جه‌سته‌یه‌ک بۆ ئاره‌زوو به‌خشین و به‌کارهێنانیان بۆ ده‌سته‌کوتی ماددی
قه‌ده‌غه‌کرد ﴿ وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا
عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴿سورة النور 33﴾. بهر له وهی ئیسلام بیټ، ئافرهت به شیك بوو له میرات، واته كه میړدی دهمرد، له گهل میراتی میړدی دابهش دهكرا، به لام ئیسلام نه مه می قه دهغه كړدو به شیكي گه وړه میراتی بو دهستنیشان كړد.

گه نجه كان كاریگه رترین نه ندامی كومه لگان، بویه پیغه مبه ر (ﷺ) گرنګی زوری پیدان، به شیوه یه كه كه یه كيك له و حوت كه سانه ی، كه سیبهری خویان له رۆژی دوايي دهست دهكه وئ، گه نجیكه كه به په رستنی خوی په روه ردگار له هه رزه كاریدا سه رقالم بووبی. هه ندیک له و گه نجان هه كه (معاذ بن جبل) و(جابر بن عبدالله) ی كړد به براده رو دۆست، و هه میشه هه ولئ نه دا كیشه كانیان چاره سه ر بكات. نه وهنده متمان ه به گه نج دا، كه رۆژیک گه نجیك هاته لای و داوای لیكرد مۆله تی باتی زینا بكات. هه رچه نده موسلمانان به گژیا چوون، به لام پیغه مبه ر (ﷺ) هیوری كړده وهو له خوی نزیك كړده وهو پیی فهرموو: رازی ده بی كه س نه و رهفتاره له گهل خوشكت یان دایكت بكات؟ گوتی: نه خیر، فهرمووی: ده سا خه لكش رازی نابن نه و رهفتاره له گهل خوشك و دایكیان بكری، نه نجا دهستی هینا به سه ر سنگیه وهو دوعای بو كړد خوا دلئ خاوین كات. گه نجه كه به دلئكي پاكه وه له لای پیغه مبه ر (ﷺ) ده رچوو و، خو شه ویستی پیغه مبه ر (ﷺ) له هه موو كه سیك لای بته و تر بوو.

به و شیوهیه، پیغمبه (ﷺ)، به و په یامه خوایهی و به بوونی به
 نمونهیهکی بهرچاوی ئه و په یامه، توانی گۆرانکاری بنه پرتی له و شاره و
 هاوڵاتیانه بکات، به جۆریک که بوو به نمونهیهکی بهرچاوی شارهکانی
 ئه و ناوچهیه. بهر بهر بهر و پۆژ له دوا پۆژ، ئه و شاره په ره ی ئه سه ند،
 هه تا توانی خۆی له چارچیه ی شار دهر بکات و بجیته باری
 ده و له ته وه، که هه مو و لا تانی ته نیشته دوورگه ی عه ره ب، ته نانه ت و لا ته
 زله یزه کان، حسابیکی گه وره یان بۆ ده کرد. هه ر ئه و ده و له ته ش بوو، که
 پاش کۆچکردنی پیغمبه (ﷺ)، توانی نه خشه ی جیهان بگۆری و
 په یامی ئیسلام، له ماوه یه کی پیاوه ییدا، به هه موو جیهان بگه ینی و
 ده سه لا تی ده و له تی ئیسلام به رفراوان بکات و شارستانیته به جیهان
 پیشکەش بکات.

دامه زړاندنی بڼه مای شوورا

به رله وهی پیغه مبه ر (ﷺ) بریاری کوټایی وه ربگری که به ره و
 بیره کانی ناوی (بدر) برؤات به مه به سستی رو به پروو بونه وهی هیژی
 قوره یش، ویستی رای هه موو له شکره که وه ربگری، چونکه ئه وان بؤ
 ده ست به سهردا گرتنی قافلله ی قوره یش ده رچوو بوون، نه ک بؤ جه نگیکی
 گه وره، که له ده ره وهی سنووری مه دینه دا بوو. له شکره که ی
 کوکرده وه و پیی فهرمون: پیم خوشه گوئی له بؤچوونه کانتان بگرم!
 یه که م کهس ئه بو به کر هه لسا یه سهر پیی و ده ستخووشی له بریاری
 پیغه مبه ر (ﷺ) کرد، ئه گهر هاتوو رو به پروو بونه وهی کافرانی قوره یشی
 تیدا بی، دواتر عومه ر هه لسا و هه مان قسه ی دوپا تکرده وه، هه روه ها
 (المقداد بن عمرو) هه لسا و گوټی: ئه ی پیغه مبه ری خوا! به ره و پیشه وه،
 بؤ جیبه جیکردنی فهرمانی خوا برؤو ئیمه ش له گه لټداین، ئیمه وه کوو
 (بنی اسرائیل) نابین، که به (موسی) یان گوت: برؤو توو خوا بجه نگیڼ،
 ئیمه ش لیږه داده نیشین، به لکوو ده لئین: برؤو توو خوا بجه نگیڼ، ئیمه ش
 له گه لټاندا ده جه نگیڼ! قه سه م به خوا! بؤ هه ر کوئی پیشمان بکه وی،
 دوات ده که وین! پیغه مبه ر (ﷺ) سوپاسی هه رسیکیانی کردو دوعای
 خیری بؤ کردن و فهرموی: ئه ی خه لکینه! پیم خوشه گویم له
 بؤچوونه کانتان بی، دیاره ئه و سی که سه له کوچه ران بوون و
 پیغه مبه ر (ﷺ) حه زی ده کرد گوئی له بؤچوونی لایه نگره کانیش بگری،

بۆیه (سعد بن معاذ) که گهره ی لایه نگران بوو، هه لسا یه سه ر پێ و
 گوتی: ئه لێ ئیمه ت مه به سه ته ئه ی پیغه مبه ری خوا؟ فه رموی: به لێ!
 گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ئیمه باوه رمان به پیغه مبه رایه تی تۆ
 هیناوه، په یمانمان به تۆ داوه، که پارێزگاریت لی بکه ی و ئاینی خوای
 په ره ردگار سه ربخه ی و گوێ رایه لت بین، نه لێ ئیوه ی لایه نگران
 په یمانتان داوه به رگری له ئیسلام و پیغه مبه ری خوا ته نیا له سنووری
 مه دینه بکه ن، نه خیر! به ره و کویمان ده به ی، بمانبه، له گه ل کێ ناشت
 ده بی، ناشت ده بین و له گه ل کێ ده جه نگی، ده جه نگین، چه ند له
 پارهمان هه لده گری، هه لبگروه، چه ندیش جیده هیلێ، جبه هیل، به وه ی
 هه لگرتووه له وه ی هیشتووته ته وه خوشحالترین، هه ر فه رمانیکیش
 ده ربکه ی، ئیمه پابه ندی ده بین، ئاره زومان له گه ل ئاره زوی تویه، بۆیه
 ئیستا به راشکاوی پیت ده لێین: به ره و پیشه وه برۆو ئیمه ش
 له گه لتداین، قه سه م به خوا، ئه گه ر فه رمان بفه رموی، به ناو ئه و ده ریایه
 برۆین، ده برۆین، یه که که سمان پاشگه ز نابیتته وه، ئیمه له
 پووبه پووبوونه ی دوژمنانمان سلناکه ی نه وه، له جه نکیشدا ئارامگرو
 راستگوین، له سه ر به ره که تی خوا، پيشمان بکه وه! ئه م قسانه ی
 (سعد)، پیغه مبه ر (ﷺ) ی دلخۆش و گورج و گۆلتر کردو، فه رموی: به
 ناوی خوا بجوولین، موژده ی سه رکه و تنتان له لایه ن خوای
 په ره ردگاردتان پێ ئه ده م، قه سه م به خوا! هه ر ده لێی چاوم له
 شوینی کوشتنی یه که یه که ی دوژمنانه! خوای گه وره ئه و به لێنه ی که

به پيڻه مبره که ی دابوو، بوی هیڼایه دی، تهنانه ت له هه مان شوین که
بۆ موسلمانانی دهستنیشان کردبوو، سه رکړده کانی قوره یش کوژرابوون.

نهماسی بیست و سی سال کوشش

محمد (ﷺ) نه و پیغه مبه ریه که توانی بیست و سی سال له هه ولکی بی وچان، پرېه و میژووی ئاده میزاد به ره و شارستانیته و مه دهنیه ئاراسته بکات به که مترین زیان له گیان و ماده دا. ده توانین بلین له پاش کوششی بیست و سی سال له ته مه نی پیغه مبه رایه تی، پیغه مبه ر (ﷺ) توانی نه م دهر نه نجامه به نرخانه بینیته دی، که هر یه که کللیکی دامه زرانندی شارستانیته ده گه ینی:

- 1) گورینی فپه خواوه ندی به یه خواپه رستی
 - 2) گورینی دو به ره کی و پارچه پارچه بوون به یه کگرتن و یه کبوون
 - 3) گورینی هون به ده ولت
 - 4) گورینی عورف و عاده ت به یاساو ته شریع
 - 5) گورینی داب و نه ریت به ده زگا
 - 6) گورینی خیل به نه ته وه
 - 7) گورینی تیگدان به چاکسازی و ئاوه دانی
 - 8) گورینی ئاژاوه و خورافه و ئاره زوو به به رنامه و زانست
 - 9) گورینی نه فامی و نه خوینه واری به مه عریفه ت
 - 10) گورینی ده مارگیری به زمانی دیالوگ (گفتوگو)
 - 11) گورینی تاک په وی له بیروپا و بریار به شووراو گو یگرتن بو
- به رامبه ر

هه‌لبه‌ته له یه‌که‌م پوژنی ته‌مه‌نی پیغه‌مبه‌رایه‌تی، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
هه‌ولای داوه له سی‌ بواردا کۆشش بکات، به ئاده‌میزاد ده‌ستی پی
بکات و به ده‌وله‌ت ده‌پروات و به شارستانی‌هت کۆتایی دینیت، بو
ئوه‌ی نامه‌یه‌کی گونجای هه‌بی بو جیهان و بتوانی بو ئاینی خوا
بانگیشیان بکات. واته ئامانجی کۆششی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له
سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی دامه‌زراندنی شارستانی‌هتییکی خاوه‌ن
باوه‌ر، که په‌یره‌وو پرۆگرامی له رینمایی ئاسمان وه‌ریگری و وه‌حی
ئاسمان و بوونه‌وه‌ر به‌یه‌ک بگه‌ینی بو به‌ره‌نگاری و تیکدانی
چاکسازی و شارستانی‌هتیی بی باوه‌ر و گومپایی ئه‌و سه‌رده‌مه،
چونکه هه‌ر ئه‌وه گونج‌او‌ترین و هاوسه‌نگ‌ترین شارستانی‌هتیه بو
ئاده‌میزاد، که بیه‌وی به کاری خواپه‌رستی و ئاوه‌دانی زه‌وی
هه‌لسی، دژ به شارستانی‌هتیی ئاره‌زوو ناهاوسه‌نگی و خواروخچی:
﴿وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَّتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمْلُوْا
مِّیْلًا عَظِيْمًا﴾ (النساء: 27).

هیمای ژيان... له نیوان مردن و ژيان

هممووی دهبی بروت، هممووی دهبی بمری، چونکه ژيانی د دنیا کاتیه، ماو هیه که بۆ تاقیکردنه وه، که ته واو بوو، دهبی جیبهیلین، که سی تیا نامین، ته نانه ت فریشته کانیش، به لکوو فریشته ی مردنیش دهبی بمری، مانه وه ته نیا بۆ خوی پهره دگار. ئه ی هیمای ژيان، پیغه مبهری خوا محمد (ﷺ)، دهبی ئه ویش بمری؟ یا خود ئه گه رای وهرگیرا بۆ مردن یان مانه وه، دهبی چی هه لبرژیری، مردن یان ژيان؟ کاته که، کوتای مانگی دووهمی سالی یانزه ی کۆچیه، ته مهنی پیغه مبهری (ﷺ) بووه به شهست و سی سال، دنیا، خه ریکه به رگی ماته مینی بۆ خوی دهروی، چونکه هه والکی ئاسمانی له دهروی زهوی دنگ ده داته وه، که پیغه مبهری خوا (ﷺ)، مه رگی نزیکبۆته وه ئه ونده ی نه ماوه دنیا جیبهیل. له وه ته ی بووه به پیغه مبهری، دنیا، بوورانه وه و شادمانی به خویه وه بینیه، له ژیر سیبه ری ئه و پیغه مبهریه ته دا، خه ریکه سته مکاری نه مینی و دادگه ری و ئارامی و گیانی ته بایی و برایه تی و گه شه ی دارایی سه رپووی زهوی دا هگریته وه. له وه ته ی بووه به پیغه مبهری، ئایه ته کانی قورئان، کاریگه رتر له ئاوی باران، له ئاسمانه وه، دهروونی ئاده میزادی ئاوه دانکردۆته وه. به لام گه ر ئه وه واله پووبدات، چیت ئایه ت و هه والی تر، له ئاسمانه وه دانابه زی، بۆیه سه رپووی زهوی، له شاخ ودارستان و پوباره کان، به م هه واله، غه مبار و دلگران و خه مناکن.

به پیچه‌وانه، هوت چینی ئاسمان و عهرشی خواو گشت فریشته و گیانی پیغه‌مبه‌ران و باوه‌رداران، له و دیو به‌ریه‌ستی غه‌یب، له خوشیدا، ناوی خواو ستایشی میهره‌بانی، به یه‌ك دهنگ، ده‌هینن و ده‌به‌ن و خویان پازاندوته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی پیشوازی له هاتنی گیانی پاکی دوا‌یین پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌ن.

به‌لام خه‌لکی زه‌وی هیشتا ئاگاداری هه‌والی ئه‌و کاره‌ساته‌نین، ته‌نانه‌ت هه‌ر به‌ خه‌یالیشیان نایه‌ت که پۆژی له پۆژان مردن پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بگریته‌وه، چونکه له‌و زاته‌ پیرۆزه، مانای راسته‌قینه‌ی ژیانان بۆ

ده‌رده‌که‌وت، ئه‌وان مانای ژیانان له‌و وهرده‌گرت، ئیتر چۆن مردن ده‌یگریته‌وه؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌میشه مانای قوولی ژيانی تیا ئه‌چاندن، سه‌ره‌رای باوه‌ری به‌و به‌ دواپۆژو به‌هه‌شتی خوا، هه‌ولی ئه‌دا تییان بگه‌ینی که هه‌رچه‌نده ژيانی دونیا کورت خایه‌نه به‌ به‌راوردکردن به‌ ئاخیره‌ت، به‌لام ده‌بی له‌ چوارچیوه‌ی رینماییه‌کانی په‌روه‌ردگار خوشی و له‌زه‌ته‌کانی فرامۆش نه‌کری. هه‌ندی که‌س، له‌به‌ر باوه‌ری به‌تویان و

له‌پیناو ره‌زامه‌ندی خوا، ده‌یانویست مال و خیزان و سامانی دنیا جیبه‌یلن، به‌لام پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رینمایي کردن که زیاده‌په‌وی له‌ هه‌ر شتیک، ته‌نانه‌ت له‌ خوا په‌رستی، له‌ ئایینی ئیسلام په‌سه‌ند نه‌کراوه‌و ده‌بی هه‌ر خاوه‌ن مافیك مافی خوی وهریگری.

ژيان بریتیه له‌ زه‌رده‌خه‌نه، وشه‌یه‌کی سۆز، پارویه‌ك بخریته‌ ناو ده‌می برسیه‌ك، یارمه‌تیه‌کی لیقه‌وماو، چوون به‌ هانای لاوازو سته‌م

لَیکراو، رَووِہِکی گَہ ش بَہ دَہ مَنَدال و ھاوسَہرو دایک و باوک و
 دَہ رَووبَہر، چَیژکَردنی خوارَدن و خوارَدہ مَہنی دُونیا، لَیَبورَدن، دادگَہری،
 و گَہر نَہوانَہ لَہ پَیْناو رَہ زامَہندی خَواو بَہ پَیْی بَہ رَنامَہ کَہی بَی دَہ بَیْتَہ
 ثانی نیسَلام. پَیْغَہ مَبَہرِیش (ﷺ) لَہ لوتکَہ بَووہ لَہ و بَوارانَہ، بَوِیَہ
 ھاوہ لَان بَہ ھیچ جَوْرِیک نَہ و راستیَہ پَہ سَہند ناکَہن کَہ مَہرگ
 پَیْغَہ مَبَہرِیش (ﷺ) دَہ گَریْتَہ و، چَوْنکَہ خَہریکَہ نَہ و ھَستَہ نَہ چَیْتَہ
 دَلِیانَہ و ھ کَہ پَیْغَہ مَبَہر (ﷺ) نَہ ک تَہ نیا ھِیْمای ژیانَہ، بَہ لَکَوا
 سَہرچاوہ یَہ کی ژیانَہ. بَو نَہ و ھ بَنَہ ماکان راست کَریْتَہ و ھو مَوسَلْمانان
 تَیْیگَن کَہ پَیْغَہ مَبَہر (ﷺ) بَہ شَہر و مَردن نَہ و یش دَہ گَریْتَہ و ھو تَہ نیا
 خَوا ی پَہ رَہ دَگار تاکَہ سَہرچاوہ ی ژیانَہ، پَیْغَہ مَبَہر مَحْمَد (ﷺ) یش
 ھِیْمایَہ کی ژیانَہ، بَہ لَکَوا گَرنگَترین ھِیْمای ژیانَہ. قَورْئان ھَہر زَوو نَہ و
 راستیَہ ی پَیشان مَوسَلْمانان داو پَیْیان ی راگَہ یاند کَہ مَہرگ پَیْغَہ مَبَہرِیش
 (ﷺ) دَہ گَریْتَہ و، بَہ لَکَوا مَہرگ ھَہ مَواو شَتِیْکی غَہیری خَوا، تَہ نانَہ ت
 فَریشْتَہ کانی ناسمانِیش دَہ گَریْتَہ و، بَہ شِیْوہ یَہ ک لَہ بَوونَہ و ھردا، کاتی
 بَوونی بَوونَہ و ھرِیش نامِیْنی، تَہ نیا خَوا ی پَہ رَہ دَگار دَہ مِیْنی و کَہ
 دَہ فَہ رَموی: کَی نَہ مَپْوَ خاوَن مَولْکَہ ؟ کَہ س نِیہ غَہیری خَوا و ھ لَام
 باتَہ و ھ بَہ رَموی: مَولْک تَہ نیا بَو خَوا ی پَہ رَہ دَگار ھ !
 لَہ گَہ ل نَہ و ھ شداو لَہ بَہر تَایبَہ تَہ مَہندی پَیْغَہ مَبَہر (ﷺ) لای خَوا ی
 پَہ رَہ دَگار، مَردن تاکَہ پَیْگاو چارَہ نَواو سِیک نَہ بَوو، کَہ ناسمان لَہ بَہ رَدَہ م
 پَیْغَہ مَبَہر (ﷺ) ی دانابی. گَہ و رَہ ی فَریشْتَہ کان، (جَبْرِیل)، بَو نَہ و

مه به سته هاته خواره وه بۆ سهر زهوى و ئهم دوو پيشنيارى خواى
خسته بهردهم خوڤه ويستى خواو پيى گوت: پيشنيازم له خواى
پهروهردگار بۆ هيناوى، بۆ دهستنيشانكردنى چاره نووست، خواى گه و ره
ئهم دوو چاره نووست دهخاته بهردهم، يان مانه وه له دونيا هه تا
كو تاى دى، به مهرجيك كليلى هه موو گه نجينه كانى دونيا بخاته دهست
و به هه شتشت له دواړژدا بۆ مسوگه ر دهكات، يان مردن و گه يشتن به
ديدارى خوا و به به هه شت!

پينه مبه ر (عليه السلام) پيوستى نه بوو به مو له بۆ بيركردنه وه، بۆ ئه وهى
بريارى كو تاى وهربرى، چونكه ئه وه له هه موو كه سيك چاكر خوا
ده ناسى و له هه موو كه سيك زياتر خواى خوڤه ويى و ده شزانى كه ئه وه
خوڤه ويستى خوايه، بۆيه يه كسهر پيشنيازى نزيكبوونه وه و گه يشتن به
ديدارى خواى په سه نكرد. ئه وه پيشتر له دوو پيشنيار يان زياتر له هه ر
ئيشيك كامه يان ئاسانتر بوو ئه وهى هه لده بژارد، به مهرجيك له
فه رمانه كانى خوا دهرنه چى. بۆيه ئه مړو له هه لږاردنى دواچاره نووسى
له دونيادا، تووشى دلاره او كى نابى، چونكه ئه وه هيمای ژيانه و هه ميشه
ژيانى هه لږاردوه، بۆيه له م ساته دا هه ر ژيان هه لده بژيړى، نه ك ژيانى
دونيا، چونكه ئه وه پله ي نزمى ژيانه، به لكوو ژيانى لای خوا، چونكه
ئوه ژيانى ته واوو راسته قينه يه. كه مردن هه لده بژيړى، ژيان له گه ل
خواو يارانى خوا هه لده بژيړى، جيهانى راستگويى و دادگه رى رها و
ژيانى كه سنووردار نيه و به تافيكردنه وه نه به ستراره. ژيانى دونيا

خَوْشەوِیستانى تىايە، وەك (فاطمە) ی پارچە يەك لە دلّ و هاوسەر و
 هاوئەلەکانى، ژيانى ئاسمان خواى پەرەردگار و فریشتە و گیانى پاکی
 بەندەکانى خوا لە پیغەمبەران و پیاو چاکانى تىايە، هەر وەها (خدیجە) ی
 هاوسەر و شەهیدانى ئىسلامیشى تىايە، هەرچەندە گەر دۇنيا هەلبەرزى
 لەوانە يە برادرەکانى لە نەوئەى داھاتوو، کە هیشتا نەیبينون و دواى
 چەند سەدەدا دین و زۆر پەرۆشە بۆ بينينيان، چونکە هەر خۆى
 دەيفەرموو ئەوانە هەرچەندە تەنیا چەند لاپەرە يەك دەبين و من بە چاو
 نابین، کەچى باوهرى تەواو بە پەيامەکەم دین. بەلام ئەوانیش گەر
 بێن، هەر دەبێ، وەك خَوْشەوِیستانى ئىستای، دۇنيا جېبھێلن، کەواتە
 هەر واکە بەرەو ئاسمان پروت و لەوێ چاوهرپێ هەموویان بکات و
 چاوى بە یارانى ئاسمان روون بێ.

ئەو بریارەو ئەو هەوالە ، واتە نزیکبوونەوئەى مەرگى، بە لای ئەو
 خۆشترین هەوال بوو، بەلام چونکە قەبارەى جیى خۆى لە ناو دلّ و
 دەر وون و ژيانى هاوئەلانیدا دەزانى، گەياندى ئەو هەوالە بە موسلمانان،
 گەرەترین خەمى بوو، هەرچەندە هەتا دەرکەوتنى نیشانەکانى
 کوچکردنى، پەلەى لەو هەوال گەياندنە نەکرد.

یەکەم کەس کە پیغەمبەر (ﷺ) ئەو هەوالەى پێ گەياند، (معاذ بن
 جبل) بوو، ئەو دەش لەبەر ئەوئەى ئەو هاوئەلە خَوْشەوِیستە، بەتەمای
 سەفەرکردن بوو، بۆیە ویستى مالتاوايى لیبکات. پیغەمبەر (ﷺ) بە
 توندی دەستى گوشى و پێى فەرموو: (معاذ! سالیکی تر کە

گه ڀاڻته وه، له وانه يه من نه بينی، به لکړو گۆږه که م ده بينی! ئو هه والۀ دل وده روونی هه ژاند، ویستی بلای: ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئه م سه فهره م له کۆلکه ره وه، با تا دواساتی ژيانت له تهنیشتت بم، به لام جورئۀ تی نه کرد ئو داوا یه ی لیښکات و فهرمانی بشکینئ، بویه به گریان هه دوا خوا حفیزی لی کرد، هه رچه نده خه ریکبوو له گه ل ده ستبه ردانی دهستی، گیانی له گه لی ده رچی!

ئو دیداره ی (معاذ)، ئه رکی گه یاندنی هه والی کۆچکردنی زه حمه تر کرد، ئه ی ده بی هاوه لی گیانی به گیانی ئه بو به کر، یان عومه ر یان (عثمان) یاخود (علی) ئاموزای چیبکه ن؟ یان هاوسه ره کانی، به تایبه تی (عائشه)، ده بی هه لویستیان چۆن بی؟ یاخود (فاطمه) ی کچی، که هه ر ئه وه خوی به تهنیا خه میك بوو، (فاطمه) ی پارچه یه که له دل، (فاطمه) ی میراتی خو شه ویستی خو شه ویسترین که سی، خه دیجه ی هاوسه ری. (فاطمه)، که گه لا کانی دره ختی بنه مالۀ ی، له دایک و خوشکه کانی، له بهر چاوی، یه که به دوا یه که هه لوه ران، ئه وه تا ره گی ئو دره خته، که باو کیتی (ﷺ)، به کۆچکردنی، دوا لاپه ره ی ژيانی داده خات. پاسته هاوسه رو مندالی هیشتا ماون، به لام ئه وان، له پاش کۆچکردنی پیغه مبه ر (ﷺ) چۆن ده توانن جیی ئو بگر نه وه؟ ته نانه ت ئه وان ناتوانن برینه که ی ساړیژ بکه ن، به لکړو ئه وان، به و یاده وه ریه ی که له ژيانیا ندا جییه یشتبوو، له وانه یه برینه که ی قولتر بکه نه وه. بۆ هه ر ئو دهم و زمانه ی (الحسین) نه بوو، که به زمانی موباره کی ماچی ده کردن؟ بۆ هه ر

ئەوان نەبوون کە دەچوونە باوەشی و تەنانەت لە ناو نوێژیشدا،
دەچوونە سەر پشستی؟ هەر دەستی پیڤەمبەر (ﷺ) نەبوو، کە بەسەر
شانی (علی) هاوسەریدا دەهینا، بۆ ئەوەی تەپ و تۆزی ئەرزى مزگەوتى
لەسەر لابادات؟

پیڤەمبەر(ﷺ) پەلەى نەکرد لە گەياندنى ئەو هەوالە بە هاوێ و خزم
و ناسیاوى، چونکە نەبوو لە ئیستاه دلیان تەنگ بکات. لەو کاتەدا،
فەرمانیكى خوايى بۆ هات کە سەردانى خوێشەويستانى بکات لە
گۆرستانى (البقيع) و جوژدەى هاتنى بۆ لایان، پى بگەيى!

لەو گۆرستانە گەرايەووە بۆ مالى (عائشة)، کە بەيانى لىهاتەووە،
ژانەسەر گرتى، بەلام حەزى نەدەکرد کە بە (عائشة)ى هاوسەرى بلى
ئەووە سەرەتای مەرگمە، بەلکوو کە ئەو گوتى: ئاخ لە ژانى سەرم! ئەو
پى فەرموو: بەلکوو من ئاخ لە ژانى سەرم! ئینجا وىستى کالتهى

لەگەڵدا بکات و پى فەرموو: دەزانى (عائشة)! گەر پىش من بمرى،
قازانج دەکەى! چونکە هەر خۆم دەتشۆم و کفنت دەکەم و نوێژت

بەسەردا دەکەم! (عائشة) لەمەبەستەکەى تینەگەشت و پى گوت:
ئینجا یەكسەر یەكی لە هاوسەرەكانت دەهینیتە مالهەم بۆ ئەوەى جیم
بگرى! پیڤەمبەر (ﷺ) وىستى تىبگەيى کە وا چاکە، هاوسەر لاشەى

مردووى هاوسەرى بشوات، بەو ئاواتەووە بوو، کە (عائشة)و
هاوسەرەکانى لاشەى بشۆن و خەلکى تر لاشەى نەبینن، بەلام ئەو

خه يالې بۆ بابەتيکى تر چوو، بۆيه پيغه مېهر (ﷺ) به و قسه يه ي پيکه نى!

به و ژانه سهر وه، هاوسهره کاني تری به سهر کرده و پيش نويژى بۆ
موسلمانان کرد، هه تا ژانه که لى زياد بو و وای ليها ت نه يده زانى پرو له
کام مال بکات، هستى کرد که هيزى نه ماوه، به لکو هستى کرد که
مه رگى نزيکبوته وه، له وه دهرسا که له دهره وهى مالى (عائشه) دا
بمرى. مروفه هميشه پى خوشه که له باوه شى خوشه ويسته
نزيکه کانيدا، مالئاوايى له دونيا بکات. له لايه ک (عائشه) خوشه ويسترين
که سى بوو، له لايه کى تر پيغه مېهران له وشوينه دهنيزرين که لى
دهمرن، ئويش دهيوست له و ژووردها بمرى و مرقه دى له وى بى، بۆ
ئوهى هه تا دونيا مابى، چاوى له موسلمانان بى، که سهردانى
مزگه وته کهى ده که ن. بۆيه مؤله تى له هاوسهره کاني وهرگرت، که له
مالى (عائشه) خزمه ت بکرى، دلى نه هات پيان بلى: مؤله تم بدهنى با له
مالى ئه و بمرى!

له گه ل ئه و ژانه سهره ي، که چى هه ر خه م هه لگري ميلله ته کهى بوو،
بۆيه ويستى بجيته مزگه وت بۆ ئوهى هاوه له کاني ببينى و دوا
ئاموژگاريان بکات، به لام نه يتوانى هه لسى، بۆيه فه رمانى دا له حه وت
بىرى ئاوى جيا جيا دا، ئاوى بۆ کوکه نه وه و بيکه ن به سهريدا، به وه ش
که ميک بوو ژايه وه و هيزى بۆ گه پايه وه، بۆيه به سهر به ستروى، چوه
سهر مينبه رو به و خه لکهى فه رموو: وه ک جووله که و گاواران مه که ن،

نه‌فره‌تی خویان له‌سه‌ر بی، گۆری پیغه‌مبه‌ره‌کانیان کرد به‌مزگه‌وت،
نه‌که‌ن گۆرم بکه‌ن به‌په‌رستگا.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دلنیا‌بوو که به‌ره‌و باره‌گای خوا ده‌چی، به‌موسلمانانی
فه‌رموو: کیتان به‌ناه‌ق لی‌مدایی یان سته‌مم لی‌کردبی، ئیستا ئاماده‌م،
با بی‌ت مافی خۆیم لی‌ وه‌برگری! پاش نو‌یژی نیوه‌پۆ، دیسانه‌وه‌ چوه
سه‌ر مینه‌به‌رو فه‌رموی: ئاگادار بن، نه‌هیلن دووبه‌ره‌کی بکه‌و‌یتته‌ نیوانتان،
لایه‌نگران ئه‌رکی خۆیان جیبه‌جیکرد، به‌لام هیشتا مافی خۆیان
وه‌رنه‌گرتوه‌، ئه‌وه‌ی حوکم ده‌که‌و‌یتته‌ ده‌ستی، با ئاگاداریان بی،
پاداشتی چاکه‌کانیان بداته‌وه‌و له‌هه‌له‌کانیان خوشبی.

ئینجا له‌پۆژی چوارشه‌مه‌، واته‌ پینچ پۆژ پی‌ش وه‌فاتکردنی، ویستی
تی‌یان‌بگه‌ینی که مه‌رگی نزیک‌بوته‌وه‌، بۆیه‌ فه‌رموی: به‌نده‌یه‌کی خوا، له
لایه‌ن خواوه‌، دوو پی‌شنیاری خراوته‌ به‌رده‌م، دونیا، به‌هه‌موو
خۆشیه‌کانیه‌وه‌، یان ئه‌و پاداشته‌ی لای خوا بۆی دانراوه‌، ئه‌و به‌نده‌یه‌
ده‌ستکه‌وتی لای خوی هه‌لبژارد. دیاره‌ موسلمانان نه‌یانزانی که
مه‌به‌ستی مه‌رگی خۆیه‌تی، چونکه‌ که ئه‌بو به‌کر گوتی: باوک و دایکمان
به‌قوربانت بی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌وان سه‌یریان به‌قسه‌ی ئه‌بو
به‌کر هاته‌وه‌، نه‌یان درکان که ئه‌بو به‌کر له‌مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
تی‌گه‌یشت.

هه‌روه‌ها فه‌رموی: ئه‌بو به‌کر براو خۆشه‌ویسته‌م و نمونه‌ی براده‌ری
راسته‌قینه‌مه‌، به‌رامبه‌ر چاکه‌کانی، ناتوانم پاداشتی بده‌مه‌وه‌، بۆیه‌

پاداشدانه وهیم بۆ خوا هه لگرتووه . هه موو ئه و ده رگایانه ی که له سه ر
 مزگه وت ده کرینه وه ده بی دابخرین، ته نیا ده رگای ئه بو به کر نه بی.
 به و ئازاره ی جهسته ی ، هه ر به رده وام بوو له سه ر ئاموژگاریکردنیان،
 چه زی ده کرد پځای ژیاڼیان له پاش کۆچکردنی خۆی پوون و ئاشکرا
 بی. به لام، له بهر ئه یس و ئازاری له شی، نه یتوانی له ماله وه بیته
 ده ره وه، بۆیه که له (عائشه ی پرسى: موسلمانان نوێژیان کرد؟ گوته:
 نه خیر! فه رموی: به جام، ئاو بکه ن به سه رمدا، چونکه ئه و سوور بوو
 له سه ر چوونه مزگه وت، هه موو ژیاڼی بۆ ئاو ده دانکردنه وه ی مزگه وت و
 قۆلکردنه وه ی مانای خواناسین بۆ موسلمانان بوو، به لام که بینى ئه و
 سه رته پکردنه ی هیژی ناداتی و له هوش خۆی ئه چى، فه رموی: به ئه بو
 به کر بلین با پیش نوێژیان بۆ بکات.

پۆژی جومعه و شه مه ئه بو به کر به رده وام بوو له پیش نوێژیدا، به لام
 له نیوه پۆی پۆژی یه ک شه مه، پیغه مبه ر (ﷺ) هه سته ی کرد له شی که مێک
 سووک بووه، بۆیه به یارمه تی، (علی) ئاموزای و (العباس) ی مامی، چو
 بۆ مزگه وت، به لام بینى وا ئه بو به کر خه ریکه پیش نوێژی بۆ موسلمانان
 ده کات، ئه بو به کر ویسته ی بکشیته وه ، به لام پیغه مبه ر (ﷺ) ئاماژه ی
 پێدا که له شوینی خۆی نه جوولئ، به و دوو خزمه شی فه رموو: له
 ته نیشتی دامبنیشین، بۆیه به دانیشتنه وه پیشنوێژی ده کردو ئه بو
 به کر ده نگى ده گه یانده موسلمانان، به لام ژۆر به زحمه ت توانی ئه و
 ده نگه بگه یڼئ یان ته نانته ئه و نوێژه ته واو بکات. پیغه مبه رى خوا

(ﷺ) ھەموو پیکھاتەو دل و دەروونی ئەبو بە کری گرتبوو، گەر پوژیک بە جەستە لەگەڵیا نەبوا، بە دل و دەروونی ھەر لای دەبوو، بە خۆشیەکانی تامی لە دنیا دەبینی و لە خەمدا ھاوغمی دەبوو، بۆیە ئێو ساتە لە ساتە دژوارەکانی ژیا، بوو، کە دەبینی پیغەمبەر (ﷺ) توانای وەستانی نیە و بە دانیشتنەو نوێژ دەکات و دەنگی لاواز بوو، ناگاتە موسلمانان. ھەرچەندە بە پیو وەستابوو، بەلام لەگەڵ دیمەنی بی توانایی پیغەمبەر (ﷺ) ھەستی کرد ھیزی دلی داکەوتوو و غەم و پەژارە ناخی داگرتوو.

دواتر، پیغەمبەر (ﷺ) خزمە نکارە کۆیلەکانی خۆی ئازاد کرد و ئەو ھەوت دینارەکی لە لای مابوو، کردی بە خێرو شمشیرەکی بە خشیە موسلمانیک، بەلام قەلغانەکی لا نەمابوو، بەلکوو لەبری بێک جۆ، لای جۆلەکەیک بە بارمتە دایناوو. بە (عائشە)ی فەرموو: چیت لەو زیڕە کرد؟ ئەویش زیڕەکەکی بۆ ھینا، پیغەمبەر (ﷺ) سەیریکی زیڕەکەکی کرد و پێی فەرموو: پیم نالێی چی بە خوا بلێم گەر بەم پارچە زیڕەو چوومە دیداری، بپۆ ھەمووی بکە بە خیر!

(عبدالله بن مسعود) لەگەڵ چەند ھاوھەڵیک، بۆ ھەوال پرسین، سەریان لیدا، ئەویش (ﷺ) بەخیرھاتنی کردن و ئامۆژگاری کردن و فەرموی: داواتان لێدەکەم کە لە خوا بترسن و فەرمانەکانی پەیرەو بکەن و داوا لە خوا دەکەم کە ئاگادارتان بێ، ستمیش لە کەس مەکەن. (عبدالله بن مسعود) گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا! دەبینم ئازاری نەخۆشیت زۆرە!

فرموی: به لای! نیمه ی پیغه مبه ران، نازاره کانمان دوو هیڼده ی نازاری
خه لکی ناساییه! نه وده ش له به رژه وده ندی نیمه یه، چونکه هر
موسلمانیک تووشی نازاریک بی، له گیانی یان له پاره ی، خوی گه وره
به میهره بانی خوی، گوناوه کانی وه ک گه لای دار هه لده وهرینی، یان
پله ی پی به رز ده کاته وه!

به لام باری ته ندروستی پیغه مبه ر (ﷺ) به ره و خراپتر ده چوو، هه موو
موسلمانانی ناو مزگه وت و خه لکی مه دینه، گه یشتنه قه ناعه تیک که
هه والیکي دلته زین له مای پیغه مبه ر (ﷺ) چاوه پروان ده کری. نه وده تا
پیغه مبه ر (ﷺ) ناتوانی به پیوه رابوه ستی و له مالیش دهرناچی، نه بو
به کریش له باتی نه و پیش نویژی ده کات، بویه وره یان به ره و دابه زین
ده چوو، تاقه تی هیچ شتیکی شان نه مابوو، زوره ی موسلمانان یش
نه ده گه رانه وه ماله وه له ناوه وه و ده وروبه ری مزگه وت، بو هه وال
وه رگرتن کو بېوونه وه.

هاوسه ره کانی له ده وری دانیشتبوون، خه میان بو ده خوارد، به
تایبه تی (صفیه)، که له بهر خراپی باری ته ندروستی پیغه مبه ر (ﷺ) زور
خه مبار بوو، فرمیسک به چاویدا نه هاته خوار ی و نه یگوت: گیانم به
قوریانت بی، خوزگه نه م نه خوشیه ت بو من بوايه! یه ک دوو هاوسه ری،
به رامبه ر وته ی (صفیه)، ویستیان شتیکی بلین، به لام له بهر باری
ته ندروستی پیغه مبه ر (ﷺ)، ته نیا به چاو نیشاره تیان بو یه کتری کرد،
پیغه مبه ر (ﷺ) له نیشاره تی چاویان تیگه یشت، بویه پیانی فرموو:

داوای گهردن ئازادی لیبکه ن! گوتیان: بۆ؟ فهرموی: ئه و ئیشاره تی
چاوه، به غه ییه ت ده ژمیرداری، سه یرشتان لی نه یه ت له و قسه یه ی که
کردی، قه سه م به خوا ئه و وته یه، راسته و له ناخی دلپه وه دهرچوه!
(أسامة بن زید) و له شکره که ی، که له سه ر فهرمانی پیغه مبه ر (ﷺ)
به نیازبوو به ره و ناوچه ی پۆم به ریکه وی، له نزیك مه دینه دا جیگیر بوو،
هه تا بزنان باری ته ندروستی پیغه مبه ر (ﷺ) به ره و کوپوه ده چی،
چونکه له باریکی ناسکی وا دا، نابی ئه و له شکره جاری پایته ختی
ده وله تی ئیسلام جیهیللی. (أسامة) زۆر بیری پیغه مبه ر (ﷺ) ی ده کرد،
بۆیه ئۆقره ی نه گرت و سه ری لیدا. پیغه مبه ر (ﷺ) که (أسامة) ی بینی،
زۆر دلی پیی کرایه وه، نه یتوانی بیدوینی، به لام به ئیشاره ت، ده سستی
پووه و ئاسمان کردو پووه و (أسامة) ی کرده وه، ئه یویست بلی: خواجه!
ئه م گه نجه م بۆ بیاریزه و سه رکه وتووی بکه! (أسامة) تیگه یشته که
دوعای بۆ ئه کات، ئه وه تا پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره مه گیشدا، له باوکی
زیاتر، خه می هه لده گری. ئه و دیمه نه ی پیغه مبه ر (ﷺ)، به تایبه تی که
ده نگه خۆشه که ی دهر نه ده هات، دل و دهرونی (أسامة) ی غه مبار کرد،
بۆیه خۆی پی نه گیراو ژووره که ی جیهیشت، بۆ ئه وه ی فرمیسی خۆی
له دهر وه بریژی!

خه لکه که، که (أسامة) یان بینی له ژووری پیغه مبه ر (ﷺ) دیته
ده ری، هه والی پیغه مبه ر (ﷺ) یان لی پرسی، ئه ویش له به ر گریان،

ته نیا سه ری خوۍ بادا، بۆ ئه وهی تییانگه ینی که باری ته ندروستی زۆر خراپه و قسه ی پی ناکری و مهرگ ته نگي پی هه لچنیه !

(علی) و (العباس) یش سه ریان لیدا، ئه وانیش زۆر خه فه تیان بۆ خوارد و زوو هاتنه ده ری. (العباس) به (علی) گوت: من شاره زای (بنی هاشم) م، مردن به پووینانه وه ده ناسمه وه، بۆیه ده بی ئه وه بزانی که پیغه مبه ر (ﷺ)، ئه وه نده ی له ژیاڼدا نه ماوه و ئه م پالکه وتنه ی، پالکه وتنی مردنه !

ئینجا دوا دوشه مه ی پیغه مبه ر (ﷺ) هات ... !

ئاخ له و دووشه مه یه ... !

ئه و پۆژه بوو، که پیغه مبه ر (ﷺ) دوا هه ناسه پیروژه که ی به ره و ئاسمان به رزیووه ...

کاته که به یانیه، موسلمانان به دلکی غه مباره وه، به دوا ی ئه بو به کردا، نوێژی به یانیان ده کرد، هه موو هۆشیان لای چاره نووسی پیغه مبه ر (ﷺ) بوو، گوێیان له ده نگي ئه بو به کربوو، که قورئانی ده خویند، هه موو جارێک ئه م ئایه تانه به ده نگه خۆشه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه خوینرایه وه ...

ئای پیغه مبه ری خوا! چه ند بیرت ده که ین... گیانمان به قوربانت بی... ده روونمان له دووریت، وایسیس و لاواز بووه... هیزمان نه ماوه درێژه به ژیاڼ بده ین... ئاواتمان نه ماوه بۆی بژین، چاومان له فرمیسک پرشتن سواوه، تۆ بلایی جارێکی تر چاومان به بینیت پۆشن بیته وه؟!

تو بلئی ته زووی ژیان، جاریکی تر، به دهست خستنه ناو دهست، یان
به بینینی سیمات، گیانمان ببوژئینته وه؟ تو بلئی جاریکی تر، ئه و
په رده یه ی، که ژووری ماله که تی داپوشیوه، بگریته وه و نووری
پووخسارتی لی هه لبتته وه؟!

له و دلته نگیه به دووری له خوشه ویستی خواو خوشه ویستی خویان،
ههستیان کرد ئه و په رده یه ی ژووری پیغه مبه ر (ﷺ) ی گرت بووه،
جووله یه کی تیده که وی، دلّیان خورپه ی دا، هه ر ئه وه نده له ناو نوژدا،
به تیله ی چاو سه ی ریکی لای دهرگای ژووره که یان کرد، چاویان به
جوانترین دیمه نی دنیا که وت، ئه و دیمه نه ی که له میژه چاوه پوانی
ده که ن، وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له بهر دهرگا، به رامبه ریان وه ستاوه،
به زهرده خه نه و دلخوشیه وه، سه ریان ئه کا، پووی وه ک مانگی
چواردیه، که له ئاسوی ئاسمانه وه دهرده که وی، تاریکه شه وی پی
پووناک ده کاته وه، پوویه کی سپی جوان و رووناک به خش، له خوشیدا
پوچ کرایه وه به ریان، ئه و دیمه نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) خه ریکبوو
نوژده که یان تی کبدات، چونکه هه ر هه موویان ویستیان به ره و پووی بچن،
به تایبه تی ئه بو به کر، که ویستی جیی پیش نوژری بو جیبه یلی، به لام
پیغه مبه ر (ﷺ) هیوری کردنه وه به ئیشاره تی دهستی پیانی فهرموو:
به رده وام بن له نوژده که تان! ئه و، تازه ئه و هیزه ی نه ماوه که بیته
ناویان، ئه م چاوپیکه وتنه، چاوپیکه وتنی مالئاواییه! ئه و بو ئه وه هاتبوو
پییان بلئ:

ئەي هاوۀ لآنم!

خوآحافيزتان بئ!

خوآ ئاگادارتان بئ!

ماوۀ يەكئ خۆشمان پئكەوۀ بەسەربرد:

لە گوپرايەلئ بۆ فەرمانئ خوآ...

لە خوآ پەرستئ...

لە جەنگ وئاشتئ...

لە خۆشئ وئاخۆشئ...

خوآ شاهيدە كە لە گەياندنئ پەيامئ خوآ درئغيم نەكردووە...

ئەركئ گەياندنئ پەيامئ خوآ بۆ جيهان كەوتۆتە سەر ئەستۆتان، ئەي

هاوۀ لآنم!

ئەمەش دواساتمە لەگەلتاندا...

بۆيە لە نوورئ رووخسارم، دواژەمئ شيريناوئ پئغەمبەر ايەتئ

بنۆشن، بۆ ئەوۀ درئژە بە ژيانتان بدات...

ئەو ديمەنەئ ئەوان، كە لە نوئژدا بە پئك و پئكئ، لەبەردەم خوائ

ئاسمان وەستاوبوون، مانائ زۆرئ پئگەياندو موژدە يەكئ خۆشئ پئ

بەخشئ، هەستئ كرد رەنجئ ئەو هەموو سالانەئ بە زا يە نەچووە،

هەستئ كرد كە ئەمانەئ وا نوئژدەكەن، پەيامئ خوآ بۆ هەموو دونيا

دەگەيئن و درئژە بە پەيامەكئ ئەدەن و بە هەموو گەلانی جيهانئ

پادەگەيئن! لەو دوا بينينه دا، لە ئايندەئ ئيسلام دئنيابوو، بۆيە ئەتوانئ

ئێستا به ئارامی، مائاواپی له دنیا بکات و به‌ره‌و خۆشه‌ویستانی
ئاسمان کۆچبکات!

ئهو دیمه‌نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، که له جاران پووه‌گه‌شتر و ته‌ندروستیت‌ر
بوو، موسلمانانی دلتیا‌کرده‌وه که باری ته‌ندروستی باش بووه، بۆیه
دوای نوێژی به‌یانی، هه‌ندیکیان مزگه‌وتیان جیه‌یشت، ته‌نانه‌ت ئه‌بو
به‌کریش سه‌ری لێداو بینی ته‌ندروستی باشت‌ر بووه، بۆیه برپاری دا، بۆ
ماوه‌یه‌کی کورت، سه‌ر له‌ ماله‌وه‌ بدات و دواتر بگه‌رێته‌وه. هه‌ر
هه‌موویان ئه‌و هه‌لسانه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ چاکبوونه‌وه‌ تیگه‌یشتن،
نه‌یانزانی که ئه‌وه‌ رابوونی مه‌رگ بوو، چونکه ئه‌وه‌نده‌ی پینه‌چوو،

له‌ سه‌ر جی پاکشاو هیژی جه‌سته‌ی نه‌ما!
(عائشة) ئایه‌تی قورئانی به‌ سه‌ردا خویندو فووی کرده‌ ناو ده‌ستی
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ه‌ر به‌ ده‌ستی ئه‌و به‌ سه‌ر جه‌سته‌یدا هیئا، چونکه
جارانیشت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، که یه‌کێک نه‌خۆش ده‌که‌وت، پێیانی ده‌گوت
وا بکه‌ن، به‌لام (عائشة) هه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ی به‌ کاره‌ینا،
چونکه ئه‌یزانی که ده‌ستی ئه‌و له‌ ده‌ستی خۆی پیرۆزتره‌.

(فاطمه)ی خۆشه‌ویستی، که چاوی به‌و نا‌په‌حه‌تیه‌ی باوکی
(ﷺ) که‌وت، گوتی: ئاخ له‌و نا‌په‌حه‌تیه‌ی که تۆی تێدا، ئه‌ی باوکی
شیرینم! ئه‌ویش به‌ ده‌نگیکی کز فه‌رمووی: خه‌م مه‌خۆ کچم! ئه‌مه‌ دوای
نا‌په‌حه‌تیمه‌! له‌و ساته‌ ناسکه‌دا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌یویست نه‌ینی
خۆی لای که‌سیک ئاشکرا بکات، به‌لام ئه‌م که‌سه‌ ده‌بی کێ بی؟

یه کی له هاو له نزیکه کانی...؟

یان یه کی له هاوسه ره کانی...؟

نه خیر...! له و ساته دا جوانترین دیمه نیک له نیوان باوک وکچ خوی

نمایش ده کات!

ئو نهینیه ی ساتی مهرگ، ته نیا به (فاطمه) ی کچی ده لی! چونکه

ده یزانی چ کاره ساتیکی دهر وونی له پاش کوچکردنی بو کچه که ی

جیده هیلی!

له و ساته دا، پیغه مبه ر (ﷺ) بانگی کرد و پیی فهرموو: وهره نزیك

به ره وه، کچی نازیم، با ئه م شته ت پی بلیم: (جبریل) له سالیکدا

جاریک، پیداچوونه وه ی قورئانم له گه لدا ده کات، که چی ئه م سال دوو جار

پیداچوونه وه ی له گه لدا کردم، پیداچی مهرگ نزیك بی، (فاطمه) به و

هه واله، دلته نگ بوو و ده سستی به گریان کرد، به لام پیغه مبه ر (ﷺ)

حه زی نه کرد له و ساته ناسکه دا دلی کچه خوشه ویسته که ی نیگه ران

بکات، بویه جاریکی تر بانگی کرده وه و چرپانی به گویداو فهرموو:

ده بی ئه وه ش بزانی که من به سوودترین که سیکم بو تو، شارنه کانی

به هه شت پینج ئافره تن، موژده ت ئه ده می که تو یه کیکیانی، هه ره ها

یه که م که سی له بنه ماله م، که به دوامدا دیی، ئه مجاره به و قسانه

دلخوش بوو و پیگه نی! سهیره!! به مردن دلخوش بوو، هه رچه نده سی

منالی ساوا، له پاش خوی، جیده هیلی، چونکه، به و مردنه، به دوا ی

خوشه ویسترین که سیکدا ده چی، ئه ویش پیغه مبه ری خوایه (ﷺ)!

ئىنجا (الحسن) و(الحسين) ى بانگ كردو ماچيكردن، ههروهه
 هاوسه ره كانى بانگ كرد و ئاموژگارى كردن. كه ئازارى زياتر بوو، به
 (عائشه) ى فهرموو: ئه و پارچه گوشته ى كه له (خير)، له دهست
 ئافره تىكى جووله كه م خوارد، ههست ده كه م ژههره كه ى كارم تى
 دهكات.

(عبد الرحمن بن ابي بكر) برائى (عائشه) هات و
 به دهسته وه بوو، (عائشه) بينى پيغه مبه ر (ﷺ) سه ىرى سيواكه كه
 دهكات، پيى گوت: ههزت له سيواك كردنه، پيغه مبه ريش (ﷺ) سه ىرى
 پازيبوونى بو جولاڻد، چونكه تواناى قسه ى نه ما بوو! ئه و يش
 سيواكه كه ى له براكه ى وه رگرت وله ناو ده مى خوى ته پرى كرد، بو
 ئه وه ى ده مى پيغه مبه ر (ﷺ) بريندار نه بى، چونكه دارى سيواكه كه
 وشكبوو، ئىنجا پيغه مبه ر (ﷺ) ناو ده مى، به جوانترين شيوه سيواك
 كرد. جار به جار ى كه ئازارى مه رگى لى زياد ئه بوو، دهستى ئه خسته
 ناو جاميک ئاوه وه، كه له ته نيشتى دانرابوو، و ده م و چاوى پى ئه سپرى
 و ئه يفه رموو: بيچگه له خوا، هيچ خوايه كى تر نيه، به پاستى مردن
 هو شبه ره! خوايه له سه ر هو شبردنى مردن يارمه تيده رم به!
 پيغه مبه ران له كاتى سه ره مه رگدا، جيى به هه شتيان پى پيشان
 ئه درى، بويه (جبريل) هاته لاي پيغه مبه ر (ﷺ) و پيى فه رموو: ئه
 پيغه مبه رى خوا! سه ىرىكى جيگه ى خوت له به هه شتدا بكه! ساتى
 جيا بوونه وه ى گيانته له جهسته هاتوه، ئه وه تا فريشته ى مردن له گه ل

هه زاره ها فریشته ی میهره بانی خوا، بۆ ئەم مه به سته هاتوون، دیسانه وه
خوا ئەم دوو پیشنیاره ت پیشکەش ده کاته وه، یان مانه وه له دنیا، یان
گه پانه وه بۆ لای خواو گه یشتن به به هشت و یارانی خوا! (عائشه) که
پیغه مبه ر (ﷺ) سه ری له سه ر پانی دانا بوو، ناگای له و گفت گویه نه بوو،
به لام ئەو پیشتر ئەزانی که پیغه مبه ران نامرن، هه تا ئاره زوویان به

مانه وه یان کۆچکردن وه رنه گیرئ، بۆیه که پیغه مبه ر (ﷺ) برپاری
گه یشتن به باره گای خوای وه رگرت و فره مووی: خوايه ! یارانی ئاسمان!
خوايه ! یارانی ئاسمان! ئەو کاته زانی که پیغه مبه ر (ﷺ) پای

وه رگیراوه و مردنی هه لبرادووه . به وه ش (عائشه) شله ژا، به تاییه تی که
بینی پیغه مبه ر (ﷺ) چاوی به ره و بنمیچی ژووره که زه ق کردووه و
لیوه کانی به شینه یی ده جوولان، بۆیه ده سستی خسته ژیر ملی پیغه مبه ر
(ﷺ) و ویستی سه ری به ربکاته وه بۆ ئەوه ی گوی له قسه کانی بگری،

گوئی لیبوو ئەیفه رموو:

له گه ل ئەوانه ی میهره بانیت به سه ردا رژاندون...

له پیغه مبه ران و...

راستگوویان و...

شه هیدان و...

چاکان...!

خوايه ...!

لیم خوشبه و...

مىهرەبانىتىم بەسەردا بېرژىنە...

خوایە...!

بىمخەرە رىزى ھاۋپى و يارانى ئاسمانت...

ئاۋپىكى لەوانەى ناو ژوورەكەى دایەوہو فەرموى:

ئاگاتان لە نوپژ بى...

ئاگاتان لە نوپژ بى...!

لە خوا بىترسن و ئاگاتان لە ئافرەتان بى...!

ئىنجا پەنجەى دەستى بۆ ئاسمان بەرزكردەوہو بە دەنگىكى بەرزتر،

دوا بېيارى دووپاتكردەوہو فەرموى:

خوایە...!

لە رىزى يارانى ئاسمان...

لە رىزى يارانى ئاسمان...

لە رىزى... يارانى... ئاسمان...!

ئىنجا دەنگى كپ بوو و...!

دەستى بەربووه و...!

چاۋى لىكناو...!

هەناسەى وەستا...!

لەگەل دەرچوونى دواھەناسەى...

خۆشتىن بۆنىك لە ژوورەكە بىلاوبووه...

له گهل ودهستانی هه ناسه و کپبوونی دهنگی دواين پيغه مبهري خوا
(عائشة)، گهردوون کپ بوو، ته نانه ت له مه زگه و تدا، بهرله وهی کاره ساتی
مردنی پيغه مبهري خوا (ﷺ) ئاشکرا بکری، هيمنیه ک بالی به سه ر
موسلماناندا کيشابوو، له دهنگی قورئان خویندن نه بی، دهنگیک نه
ئه بیسترا.

(عائشة) که بینی پيغه مبهري (ﷺ) جووله و هه ناسه ی نه ما، گومانی
نه ما که پيغه مبهري خوا (ﷺ) کۆچی دوايي کردووه، بۆیه دهنگی
هاواری، دیواری ئه و بی دهنگیه ی پمان:

پيغه مبهري خوا مرد... پيغه مبهري خوا مرد...!

ئه و دهنگی (عائشة)، موسلمانانی هه ژاندو هه رایه ک که وته ناو
مزگه وته که وه، هه ر که سیک و به لایه کدا چوو، نه یانزانی چیبکه ن، ئه وان
ته نیا له م هه واله ده ترسان و ئاواته خوازبوون هه رگیز نه ییستن، هه واله
دلته زینه که گه یشته عومه ر، ئه ویش به په له گه یشته مزگه وت ولێیانی
پرسی: ئه وه کیبوو، هه والی مردنی پيغه مبهري (ﷺ) ی هیئا، پيغه مبهري
(ﷺ) نه مردووه، پيغه مبهري (ﷺ) وه کو (موسی) به ره و ئاسمان چوووه
ئه گه رپيته وه، که گه رایه وه، ئه بی دهست وپی ئه وانه بپری، که
پروپاگهنده ی مردنی بۆ هه لده به ستن!

(علی) ئاموزای، له شوینی خوی حه په سابوو...

(عثمان) قسه ی پی نه ده کرا...

(فاطمه) ی کچی ئه گریا و ئه جگوت:

ئە ی ئەو باوکەم... که فرمانی خوی به جیهینا...
 ئە ی ئەو باوکەم... که له بههشتی خوا جیهینشین کرا...
 ئە ی ئەو باوکەم... که پرسه ی مردنی، به (جبریل) مان دا...
 ئەبو به کر که له مائی خۆی گه پرایه وه، خۆی کرد به ژووری (عائشه) ی
 کچی و له جهسته ی پیغه مبه ر (ﷺ) نزیکه بووه، بینی خوشه ویستی ژیا نی
 و هاوړپې پښای کۆچکردنی، بی جووله وه ناسه، له سه ر جی که وتووه،
 به فرمیسه که وه گوتی:

ئە ی پیغه مبه ری خوا!

ئە ی خوشه ویستی خوا!

ئەو مردنه ی که خوا له سه رتی نووسی بوو، چیشتت!
 ئینجا پروومه تی ماچکردو گوتی: له ژیا ن و مردنیشدا، بۆنت
 زۆر خوشه !

ئەبو به کر گه پرایه وه لای موسلمانان، بینی عومه ر به رده وامه له سه ر
 په سه ندنه کردنی هه وال مردنی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، بۆیه ئاگاداری
 کرده وه که گوئی لیبگری، به لام ئەو، به هه والی مردنی پیغه مبه ر (ﷺ)،
 هۆشی لای خۆی نه مابوو، بۆیه ئەبو به کر له لایه کی تری مزگه وته که
 وه ستاو، به خه لکه که ی گوت:

ئە ی موسلمانان...!

ئە ی خه لکینه ...!

ئینجا خه لکه که، عومهریان جیهیشت و رویان کرده ئه بو به کر،
ئه یانویست یه کیك راستیه کیان پی بلی و ئه ویش پیی راگه یاندن و به
دهنگیکی خه مناک به راشکاوی گوتی:
ئه ی خه لکینه !

ئه وه ی پیشت (محمد) ی ئه په رست....

با بزانی که (محمد) ... مرد.... !

به لام ئه وه ی خوی ئه پرست...

با باش بزانی که خوا هه میشه زیندوووه هه رگیز نامری!

ئینجا ئه م ئایه ته ی بو خویندن:

﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي
اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴾ (سورة آل عمران 144).

به لی! (محمد) پیغه مبه ریکی خوا بوو، په یامی خوی به دنیا گه یاندو

رؤیشت، ئه وه ی له پاش کۆچکردنی له په رستنی خوا پاشگه ز بیته وه،

ئه وه زیان به خوا ناگه ینی و ته نیا خوی زه ره رمه ند ده بی، به لام ئه وه ی

له سه ر ئه م په یامه ی خوا به رده وام بی، پاداشتی لای خوی گه وره یه .

عومه ر و موسلمانان که گوئیان له و ئایه ته بوو، سه یریان لیته ات، ئه وه

ئایه تی قورئانه، به لی! ئایه تی قورئانه و باس له مردنی پیغه مبه ر (ﷺ)

ده کات! به لام وایان زانی که ئه وه ته نیا پروونکردنه وه یه ک بوو، به بونه ی

پروپاگهنده ی کوشتنی پیغه مبه ر (ﷺ) له جه نگی (ئوحد) دا، هه رگیز

به خه یالیشیاندا نه ده هات، که پوژیک بیته راستیه ک و به چاو ببینن!

دوای بیستنی ئه و ئایه ته، عومهر دئنیابوو که پیغه مبه ر (ﷺ)
 مردووه، بویه خوی پی نه گیراو به چوکدا که وت و نه یوانی هه لسی!
 موسلمانانیش بلأوه یان لی کردو له کولانه کاندا، ئه م ئایه ته یان ده ووته وه،
 هه ر ئه لئی تازه له ئاسمانه وه هاتوته خواره وه!

له و بونه یه دا زور شت گوترا، به لام له هه موویان کاریگه رتر قسه ی
 (أنس بن مالك)، خزمه تکارو هاوه لی بوو، که گوتی: کاتی پیغه مبه ر
 (ﷺ) بۆ مه دینه ته شریفی فهرموو، هه موو شتی ک پروناک بووه، به لام که
 وه فاتی کرد، په رده ی تاریکی به سه ر مه دینه دا داها ت!

به ره له وه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بنیژری، موسلمانان په یتا په یتا، به پیاو
 ئافره ت و مندالان، هاتنه مالله که ی و نویژیان له سه ردا کرد. به هه زاران
 دلۆپی فرمی سک رزا، سه ده ها بیرو بیرو که و یاده وه ری به رامبه ر جه سه ته ی
 پیروزی سه ریان هه لدا یه وه، چونکه هه ر که سی ک و چیرۆکی خۆشی
 له گه لدا هه بوو، هه موو ژیا نی بۆ خه لک بوو، بویه هه موو که سی ک ئه مرۆ،
 به کۆچکردنی، غه مبار و خه فه تباره. هه روه ها هه سستان کرد، که پاش
 کۆچکردنی پیغه مبه ر (ﷺ)، ئه و دلله ی جارانیان نه ماوه، چونکه
 خۆشه ویستی پیغه مبه ر (ﷺ) و بوونی پیغه مبه ر (ﷺ) له ناویاندا،
 دلایانی پیکه وه توند به سه تبوو، بویه به کۆچکردنی، ئه و په یوه ندیه
 که می ک لاواز بوو.

موسلمانان به ئه رکی ناشتنی پیغه مبه ر (ﷺ) هه لسان، ئینجا
 (فاطمه) ی کچی و هه موو دونیا به دوایدا، ئه و پرسیا ره یان کرد: چۆن

هاوه لآن دلّیان هات خۆلّ به سهر لاشه ی پیروژترین مروّقیځدا بکه ن؟
 (بلال) که یه کڅک بوو له وانه ی پیغه مبهه (ﷺ) یان ناشت، نه ی توانی وه لّامی
 پرسپاره که ی (فاطمه) بداته وه، ههر ئه وهنده ی پیکرا بلّی: تکات لی
 ده که م ئه ی کچی خوْشه ویستریڼ خه لکی خوا! لیگه ری با ئه و
 کاره ساته مان، واته ناشتنی پیغه مبهه (ﷺ) مان، له بیر بجینه وه، لیّم
 مه پرسه و برینم مه کولینه ره وه، با ههر پوْژه خوْشه کانی له گه لماندا له یاد
 بمینی!

موسلمانان به دلّیکی غه مبارو خه فته تباره وه، به ره و مالّی خوْیان
 چوون، به لّام کّی له و پوْژده دا، ده توانی ئوْقره بگری، چونکه که هیوات له
 دونیا بپاو، که زهرده خه نه و پیکه نه ی له سهر لیوت وشک بوو، یان که دلّت
 گپراو فرمیسک ناو چاوتی پرکرد، ئیتر چوْن دلّت به دونیا خوْش ده بی؟
 پیغه مبهه (ﷺ) هه موو ئاوات و خوْشییان بوو، که کۆچی دواپی کرد،
 ته نیا ئاواتیکیان مایه وه، ئه ویش شوینه که وتنی ریگای ژیاڼی بوو، به و
 هیواپی که له دواپوْژدا جاریکی تر له به هه شتی خوا دا، به بینینی،
 شادبینه وه. دیاره ئه مپوْ له فهرمووده ی پیغه مبهه (ﷺ) تیده گه ن که
 ده یفه رموو: ئه گهر به های دونیا لای خوا به قه ده ر به های بالّی
 میْشو له یه ک بواپی، قومیک ئاوی نه ده دایه کافرک، ئه وه تا ئه مپوْ به
 ته واوه تی، پاش کۆچکردنی ئه و زاته پیروژه، تیده گه ن که به های دونیا
 بی پیغه مبهه (ﷺ) له بالّی میْشو له یه لیش که متره!

ټه و شه وو پوڅه یان زور به زه حمهت برده سهر، به لک وو ټه و شه وه،
 درېژترین شه ویک بوو له ژیانیا نندا. (بلال)، بو نوېژې به یانی، بانگی دا،
 به لام که گه یشته (أشهد ان محمدا رسول الله)، خوې پی نه گیر او فرمیسک
 قورگی گرت، تومز موسلمانان، که ټه و شه وه خه ویان لینه که وتبوو،
 گوئیان بو بانگه که ی (بلال) شل کردبوو، له و خه یاله خو شه دا بوون، که
 پیغه مبه ر(ﷺ) وه ک جاری جاران، له مزگه وت چاوه پیان ده کات، به لام
 گریانې (بلال) له و خه ونه خو شه ی دهر کردن و هر هه موو خه لکی
 مه دینه، به پی او نافرته و منداله وه، دهنگی گریانیا ن ئاسوی ئاسمانی
 هه ژاند!

سلاوی خوات لیبی ټه ی پیغه مبه ری خوا محمد...

که له دایکبوویت و...

که وه فاته فه رموو و...

که له روژی دوا پیدا زیندوو دهریته وه.

چمپکيک

له فەرمووده کانی پیغه مبه ر محمد (ﷺ)

هه زاره ها وشه و رینمایی و فەرمووده، ژماره یه کی بی شوماری
هه لویست و ره وشت و هه لسوکه وت له پیغه مبه ره وه بۆمان به جیماوه،
دواکه وتنی مایه ی به خته وه ری دهر وونی و بنیاتنای کۆمه لایه تی و سیاسی
و ئابووری و زانستیه و، خو شی له زه ت له ژیان به دوا ی خو ی دینی.
له م به شه دا، ته نیا چه ند فەرمووده یه ک، وه ک نموونه، ده خه ی نه
به رچاو:

سنوره کانی خوا پپارێزه... ده تپارێزی

عن ابن عباس، قال: كنت خلف النبي (ﷺ) يوماً فقال:

يا غلام...

اني اعلمك كلمات...

احفظ الله يحفظك...

احفظ الله تجده تجاهك...

اذا سألت فاسأل الله...

واذا استعنت فاستعن بالله...

واعلم ان الامة لو اجتمعت على ان ينفعوك بشيء، لم ينفعوك الا بشيء قد كتبه الله لك...

وان اجتمعوا على ان يضروك بشيء، لم يضروك الا بشيء قد كتبه الله عليك...

رُفِعَتِ الاقلامُ وجفت الصحفُ⁽¹⁾

فهرايشتيكى زور به نرخه و په يوه ندى به ناوه پوځى عقیده ی باوه به خواو به قه دهری خواوه هه یه. پیغه مبه ر (علیه السلام) له م فه رموده یه دا چه ند خالیك ده خاته روو:

یه که م: هاوکی شه یه که داده پړیځی که تیايدا نه وه روون ده کاته وه که نه گهر فهرمانی خوا بپاریزی و ره زامه ندى رابگری، خواش ده تپاریزی، جه سته ده پاریزی و کردارو ره فتاره ده پاریزی، واته لینا گه پړی زور بکه ویته هه له وهو ده ست ده گری وریت پیشان ده دات وله ته نگانه دا فريات ده که وی، گهر ره زامه ندى خوا رابگری و فهرمانی بپاریزی، هه همیشه خوات له بهر چاو ده بی، هه ست ده که ی هه همیشه له گه لتدایه و له م گه ردونه دا به ته نیا نیت و دلّت به بوونی نارام ده بی وله هه موو بریار وهرگرتندا تووشی دلّه پاوکی نابی.

دووه م: پیغه مبه ر (علیه السلام) رینماییمان ده کات که نه گهر ویستمان داوای پالپشتی له هه ر ئیشیک بکه ین، یه که م جار له خواى داوای بکه ین، لیى داوا بکه ین که ئیشه که مان بو ئاسان بکات وریی راستمان پیی پیشان

(1) أخرجه الترمذي كتاب: صفة القيامة، باب، (2516) والإمام أحمد- عن عبدالله بن عباس، ج/1 ص293، (2669).

بدات، ئه نجا هه مېشه چاومان له هيزی ئه و بى له جيبه جيکردنى کاره که .
 ئه وهش له و باوه پ به خوا هه لده قولی که کاروباری دونیای به دهسته و
 هه مېشه قازانجی ئيمه ی دهوی، هه موو که سیک که یارمه تیمان ده دات
 به رژه وهندی خوی (به رژه وهندی دنیا یان ئاخیره ت) دهوی، به لام
 خوی په روه ردگار ته نیا به رژه وهندی ئيمه ی دهوی، چونکه پیویستی به
 ئيمه نیه .

سیه ه م: راستیه کی گرنگمان پی پیشان ده دات، ئه گه ر هاتوو هه موو
 دنیا کوبیتته وه له سه ر قازانج گه یاندن پیمان، هه ر ئه و قازانجه مان پی
 ده دهن که خوا نووسیویتی. هه روه ها هیچ زیانی کمان پی ناگه ینن، ته نیا
 ئه و زیانه ی که خوا نووسیویتی. به وهش هه موو په تیک ده پچرینی که
 دلمان به غه یری ئه و ده به ستی، بو ئه وه ی هه مېشه دلمان به هیزو بوونی
 ئه و بیه ستین. ئه نجامی گرنگی ئه و باوه ردهش ئه وه یه که چیترا بای نه له
 رزق برین وه نه له مردن وکوشتن بترسین، چونکه هه مووی به فه رمان
 وبریارو ره زامه ندی خوایه، بویه ده بی بریاره کانمان له دنیا دا به
 سه ره به ستیه کی ته واو بی، بی ئه وه ی له غه یری خوا بترسین گیانمان له
 ده ست بدات یان زیانمان پی بگه ینی یاخود قازانجه مان پی به خشی.
چواره م: هه رچی رووداو یک، که له م دنیا یه روو ده دات، هه تا روژی
 قیامه ت، له لایه ن خوی په روه ردگار وه برپاری له سه ر وه رگیراوه و
 نووسراوه، به رله وه ی ئاده میزاد پی بنیتته سه ر زه وی. ئه م زانیاریه
 له لایه ک گو شه گیرمان ناکات گه ر هاتوو ئه نجامه کان به دلمان نه بوو،

چونکه له ورو پېښ له لايه ن خواوه نووسراوه و ه و ل دده دین کاری تری
 ب و بکه دین و ک و ل دده دین ب و دده ست که و تنی ئه نجامی باشتر، له لایه کی
 تره وه تووشی فیزو له خ و بایبویون نابین ئه گهر هاتو و ئه نجامه کان له
 بهر ژه وه ندی خ و مان بوو، چونکه سه رچاوه که ی هر ته نیا خوايه . له
 هه مان کاتیشدا، هه تا کاره کانمان ته و او نه که دین، سه یری قه دهری خوا
 ناکه دین، له بهر ئه وه ی نازانین چی له ده فته ری قه دهر نووسراوه .
 ئه نجامی ئه م باوه رپه ئارامی دل و ه و ل ی به رده وامه ب و دده ستکه و تنی
 ئه نجامی باشتر.

نزیکبونه وه له خوا

قال رسول الله (ﷺ):

إن الله تعالى قال: من عادى لي ولياً فقد آذنته بالحرب!
 وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب إلي مما افترضته عليه...
 وما يزال العبد يتقرب إلي بالنوافل حتى أحبه...
 فإذا أحببته...

كنتُ سمعه الذي يسمع به...

وبصره الذي يبصر به...

ويده التي يبطش بها...

ورجله التي يمشي بها...

وان سألني أعطيته...
ولئن استعاذني لأعيزه...
وماترددت عن شيء أنا فاعله ترددي عن نفس المؤمن، يكره الموت وأنا
أكره مساءته! (رواه البخاري)

فهرموده يه کی زور به نرخه، که تیايدا خوی گه وره دهستوریک
بو په یوهندی له نیوان ئاده میزادو خوی په روهردگار داده نیټ، ئه مانه ش
دهقه کانټی:

یه که م: خوی گه وره په نای خوی بو به بنده کانی پیشان ده دات،
دهفه مروی دوژمنایه تی هر به بنده یه کم دوژمنایه تی من ده گه ینی، ئه وهی
شهر به به بنده یه کم بفروشی، شهر له گهل من رائه گه ینی! ئه وهش هستی
سه ربه رزی لای به بنده کانی خوا دروست ده کات، چونکه ده بینن خوی
ئرزو ئاسمان له سهریان ده کاته وهو پالپشتیان ده بی، ئه وهش وایان
لیده کات که ئه گهر دوژمنایه تیه کیان له سه ر کرا، نه شله ژین و تیکنه چن
وهه ولی خویان به هیمنی بدن بو به رهنگاری ئه و دوژمنایه تیه، بی
ئه وهی سنووری دادپه روه ری ببه زینن.

دووه م: خوی گه وره دهفه رمووی: خوشه ویسترین شتیک که
به بنده م به هویه وه خوی له من نزیک کاته وه، ئه و شتانه یه که فهرزم
کردووه له سه ری، وهک نوژی پینج فهرزه و روژووی رهمه زان و زکات
وحج بو ئه وانه ی که بیانگریته وه، هه روه ها زولم نه کردن له خه لکی.

ئەگەر هاتوو ئەمانەى کرد، نزیکبونهوهو رهزانهدى خوا مسۆگەر دهکات.

سپههم: بهندهم بۆى ههيه زياتر ليم نزيكبيتهوه، به جيبهجيكردى ئهوكارانهى كه فهرز نيه لهسهرى، وهك نوپژى سونهتهكان، يان رۆژوى غهبرى رهمهزان، يان خيژكردى، يان عمرهكردى، يان دريژكردى دهستى يارمهتى بۆ خهلكى، كه بهردهوام دهبي لهسهر ئهوكارانه، خوشم دهوى، كه خوشم ويست، هيژ ددهمه ئەندامهكانى لهشى و، ئەگەر پهناى بۆ بردم، ئەيهخه مه په نام و هه موو داواكارهيهكانى دههينمه دى.

چوارهه: لهوه موو شتانهى كه بهسهر مروڤى باوهپداردا سهپاندوومه، تهنيا مردن بهلامهوه ناخوش بووه، ئهومردنى پيناخوشه و منيش پيم ناخوشه ئازارى بدهم!

به‌های دايك

قال رجل: يا رسول الله! من أحق الناس بحسن صحابتي؟ قال: أمك، قال: ثم من؟ قال: أمك، قال: ثم من؟ قال: أمك، قال: ثم من؟ قال: أبوك. (رواه مسلم)

واته: پیاویک گوتی: ئەى پيغه مبهرى خوا: كى خزمه تکردى فهرزتره؟ فهرموى (ﷺ): دايکت، گوتی: دواتر كى؟ فهرموى: دايکت، گوتی: دواتر كى؟ فهرموى: دايکت؟، گوتی: دواتر؟ فهرموى: باوكت!

به داخه وه هندی له موسلمانان، به تایبه تی گه نجان، ناماده ن
له پیناوی رهامه ندی خوا گیانی خوین بهخت بکه ن، به لام که کار
بگاته خزمه تکرندی دایک یان باوکیان فراموشیان ده که ن، ناشزانن که
له زور بونه دا پیغه مبه ر (ﷺ) خزمه تکرندی دایک وباوک، به تایبه تی له
کاتی به ساللاچوونیان، له جهنگ کردن له پیناوی خوا فره رتر کردوه .
له م فره موده یه دا، پیغه مبه ر (ﷺ) نامار به هاوه لی تی ئه دا له نیوان
روله و دایک وباوکدا، واته ئه وهنده لی نزیکی بیته وه، وهک هاوری دل سوژی
لیبکات ونه ک ته نیا خزمه تی بکات و نان وناوی بکات به ده ما، به لکوو
وهک هاوه ل بیدوینی و دلی خوشکات و نه گه ر چاوی کز بوو و حه زی له
خویندنه وه بوو، شتی بو بخوینی، یان له مال بو بینیی دهره وه
بیگی ری. ئه وه ی له دنیا دا، به تایبه تی ئا فره تان، باوکی یان دایکی،
گه یشته ته مه نیک پیویستی پی بوو، ده بی ئه رکی خزمه تکرندیان به
په یامیکی گرنگی ژیا نی تی بگات، که له په یامی خزمه تکرندی هاوسه رو
خیزان گرنگ تره .

هه ژاری راسته قینه

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : " هَلْ تَدْرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ ؟ " قَالُوا : يَا
رَسُولَ اللَّهِ الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا ذَرَاهِمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
(ﷺ) : " الْمُفْلِسُ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصِيَامٍ وَصَلَاةٍ وَصَدَقَةٍ ،
وَيَأْتِي قَدْ ظَلَمَ هَذَا ، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا ، وَضَرَبَ هَذَا ، وَشَتَمَ هَذَا ، فَيَقْعُدُ ،

فَيَقْتَصُّ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَ الَّذِي عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ
خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَ عَلَيْهِ ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ " ﴿١﴾ أخرجه مسلم واللفظ للترمذي
، وقال : حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ ﴿٢﴾

واته نوڙو روڙو خير کردن نيشانهی ئيسلامه تيهو ههنگاو يک بهر هه
رهزامه ندى خواو گه پيشتن به بههشت ، بهلام نهو ئاواته مسوگر نابي گهر
رهوشتي کۆمه لايه تي خواونه کهى باش نه بيت وهه ميشه نازارى دهروونی
وجه سته يى ودارايى خه لکى داي. گرنگرين هوى پاشگه زبوونه وى جيهانى
ئيسلامى لهو پلهو پايه بهرزهى جاراني، جيا بوونه وى رهوتى عبادت له
مامه له کردن له گهل دهو روبه ردا بوو. بويه نههم فهرمووده يه و چهنده ها
فهرمووده ي تر ئاگاداري موسلمانان ده کاته وه که هه موو ئيشه کاني ئاده ميزاد
له دواروڙدا هاوسه نگ ده کريت وله کاره چا که کاني خه لکى قهره بوو
ده کريت هه وه به شيويه که له وانه يه له نه جامدا هيچى بو نه مي پيسته وه و دوززه خ
چاره نووسى بي، ته نانهت له وانه يه يه که وشه ي خراب خواونه کهى بهر هه
دوله کاني دوززه خ بهرى، ههر چون وشه ي جوان ده رگاي بههشت بو
خواونه کهى ده کاته وه. نهو فهرموودانه له روانگه ي ئايه ته کاني قورئان
هه لقولا وه، نهو هتا قورئان له ئايه تي کدا ده فهرموى: ته نيا پيشکه شکردنى
وشه يه کى جوان که دلى بهرام بهرى بي خوشکه ي له وه باشره که هاريکاري
دارايى بکه ي وله هه مان کاتدا نازارى دلى بده يته وه. زانايه کى موسلمان لهو
باريه وه وته يه کى جوانى هه يه و ده لى (گهر نه توانى وه که مروفيکى باش بڙى،
ناتوانى وه که موسلمان يکى باش بڙى) واته رهوشى مروفايه تي له گهل هيلى

ئیسلامه تیدا تهریب و کوک و جیاوازیه کان ته نیا نیه ته، واته کی ئیشه که ده که ی.

پیغمبر (ﷺ) لهم فرموده یو هاوشیوه کانی، نه ومان پیشان ده دات که ئیسلام ناین و بهرنامه یه کی کومه لایه تیه و په یو هندی نیوان موسلمانان بهتو ده کات، به ودهش ده وله تیکی به هیزی لی دروست ده بی.

خیږ کردن

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : بَيْنَمَا نَحْنُ فِي سَفَرٍ مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) ، إِذْ جَاءَ رَجُلٌ عَلَى رَاحِلَةٍ لَهُ ، قَالَ : فَجَعَلَ يَصْرِفُ بَصَرَهُ يَمِينًا وَشِمَالًا ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : " مَنْ كَانَ مَعَهُ فَضْلٌ ظَهَرَ فَلْيُعْذِ بِهِ عَلَى مَنْ لَا ظَهَرَ لَهُ ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مِنْ زَادٍ فَلْيُعْذِ بِهِ عَلَى مَنْ لَا زَادَ لَهُ " ، قَالَ : فَذَكَرَ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ مَا ذَكَرَ حَتَّى رَأَيْنَا أَنَّهُ لَا حَقَّ لِأَحَدٍ مِنَّا فِي فَضْلٍ . رواه مسلم 3264

من نازانم پاش نه م فرموده یه، چو کومونیسته کان وسوشیالیسته کان شانازی به و ریبازه ی سه رکرده کانیان ده که ن که داواده کات شورشیک دژی سه رمایه داران و بوجوازیه کان بکری بؤ نه وه ی زیاده پاره کانیان لیسه نری و بدریته هه ژاران، نه وده تا پیغمبر ی ئیسلام (ﷺ) پیش هه زار و چوارسه د سال و زیاتریش داوا له موسلمانان کان به گشتی ده کات که هه رچی شتی زیاد له پیویستی خویان پیشکesh به هه ژاران بکه ن، هه تا گه یشتنه نه و ئاسته ی که هه ست بکه ن که هیچ مافیه کیان له و زیاده یه نیه، به لکوو مافی هه ژاره ! تو بلای دوی نه نجامدانی ده قی نه م فرموده یه، هه ژار یان ده ست کورت بمینی،

ئەنجا وەرە بپوانە جیهانی ئەم سەردەمە و ژمارە ی ئەو هەژارانە، بەلکوو ژمارە ی ئەو کەسانە ی بەهۆی برسیتیه وه رۆژانە دەمرن، لە لایەکی تره وه ئەو هەموو خواردنە زیادانە کە رۆژانە فرێدەدری. ئەم فەرموودە یە و هاو چەشنەکانی وای کرد کە لە سەردەمی خەلافەتی (عمر بن عبد العزیز) پارە و زیڕ بۆ خەلکی هەژار هەلبرێژری وکەسیان دەست نەکەوی وەر یبگری، ئەو هەش یە کەم جارە لە میژوودا کە هەژاری نەمیئی، بەلکوو یە کەم جارە لە میژوودا کە خەلکی چاوو دلی تیر بی، لەو هەش زیاتر ئەو یە کاتی کەسیان دەست نەکەوت پارە کە یان لی وەر یگری، فەرمانی دا کە بەو پارە یە گەنم بکپدری و فریدریتە سەر شاخ و دۆلە کاندای بۆ ئەو ی کەس نەلی کوئرو بالندە ی برسی لە ولاتی موسلماناندا هە یە !

زیادە پرەوی

عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ)، قَالَ : " إِنَّ هَذَا الدِّينَ مَتِينٌ ، فَأَوْغِلْ فِيهِ بِرَفْقٍ ، وَلَا تُبْغِضْ إِلَى نَفْسِكَ عِبَادَةَ اللَّهِ ، فَإِنَّ الْمُنْبِتَّ لَا أَرْضًا قَطَعَ وَلَا ظَهْرًا أَبْقَى " (السنن الكبرى للبيهقي).

لەم فەرموودە یە دا، پیغەمبەر (ﷺ) ئاگاداری موسلمانان دەکات کە زیادە پرەوی لە عیبادەت نەکەن، واتە بە پیی توانای خویان خوا بپەرستن، زۆریش لە خویان نەکەن بە بەردەوامی لە سەر یە ک شیۆه عیبادات بکەن، چونکە دل وەک جەستە تاقەتی دەچی. ئەم ئاینە قوولە، واتە بواری رەخسانوو ه بۆ ئاستی جیا جیادا کاری خویانی تییکەن

وهولئ خویان بهردهوام بکهڼ بؤ گیشتن به رهامندی خوا، بهلام
 دهبی ههنگاو به ههنگاو بؤی بچین، به پیی تواناو ئاستی جهستهیی
 ودهروونی. بؤ نمونه ئهگهر ئارهزوت ههبوو له غهیری رهامه زاندا
 به پۆژوو بی، مهچۆ له بهر خۆشه ویستی خوا هه موو رۆژیک به پۆژوو بی،
 به لکوه یه کهم جار له مانگی کدا سی رۆژ به رۆژوو به هه تا ماوه یه که
 جهسته و دهروونت رادین له سه ری، دواتر ئه توانی هه موو دوو شه مه و
 پینچ شه مه یه که به پۆژوو بی، هه تا رادییت، ئه گهر دواي ماوه یه کی زۆر
 هه ست کرد ئاره زوت هه یه رۆژانی رۆژوو زیاد بکه ی، ئه و کاته ده توانی
 رۆژنارۆ به پۆژوو بی، به لام له وه زیاتر ناکری رۆژووی بهردهوام بگری،
 چونکه خه لکی تر هه یه که له گه لیاندا ده ژی و پیو یستیان پیته که
 به پۆژوو نه بی، هه روه ها له وانه یه کاری سیلبی بکاته سه ره یزو تواناو
 کارکردنت، بۆیه سنووریکی کۆتاییت بؤ دانراوه نابی تپیپه رینیت.
 چه نده ها نمونه مان دیوه له ژیا نماندا که له و سنوورانه ده رچوون
 وزیاده ره وییان کردوه له پابه ندبوون به رینماییه کانی ئیسلام وله
 کۆتاییدا له هه موو دهقه کانی ئیسلام پاشگه زبونه ته وه. چه نده ها
 که سمان دیوه له بهر زیاده ره وی له جل و به رگ، که س وکارو دایک و باوکی
 فه رامۆش کردوه، به لکوه لییان یاخیبووه، بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) له م
 فه رموده یه دا ده فه رموی: ئه وه ی باری قورس بخاته سه رشانی، نه
 پشتی ساغی ده مینی و نه ئه گاته ئه نجامی خۆی له و سه فه ره دا. ئه و
 توند ره ویه ی له جیهانی ئیسلامدا ده بینین، که هه ندیکیان کاره ساتی

گەورەى بۆ ھێناوین، لە ئەنجامى زیادەپەرەویە لە کارى ئیسلامیدا، کە چەندەھا خوینی بى گوناھى تیا رژاو داھاتى ولاتى تیا چوو.

کامەى ئاسانە

عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ، أَنَّهَا قَالَتْ: " مَا خَيْرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا ، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ عَنْهُ ، وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِنَفْسِهِ إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ فَيَنْتَقِمُ لِلَّهِ بِهَا" (أخرجه البخاري ومسلم والترمذي)

بنەمایەکی گرنگی کارکردن، ئەگەر دوو کارى لەبەردەم بوايە، کامەى ئاسانترە ئەوەیانى ھەڵدەبژارد، بەمەرجێک ھەرام نەبوايە، ھەرگیزیش تۆلەى بۆ خۆى نەدەسەند، بەلام ئەگەر سنوورەکانى خوا ببزیندە، تۆلەى بۆ خوا دەسەند. واتە پیغەمبەر (ﷺ) بۆ خۆى ھەلۆیستى وەرەدەگرت، بەلکوو تەنیا بۆ رەزامەندى خوا ھەلۆیستى وەرەدەگرت. زۆر کەس ئەو جۆرە ھەلۆیستە بە لاوازی تێدەگەن، بەلام خۆفرا مۆشکردن ئەوپەرى سەر بەرزى و بتەویە.

گەڕانەو ھە بۆ خوا

قال رسول الله (ﷺ): (الله أشد فرحاً بتوبة عبده حين يتوب إليه من أحدكم كان على راحلته بأرض فلاة فانفلتت منه وعليها طعامه وشرابه فأيس منها فأتى شجرة فاضطجع في ظلها قد أيس من راحلته، فبينما هو

كذلك إذ هو بها قائمة عنده، فأخذ بخطامها ثم قال من شدة الفرح: اللهم أنت عبدي وأنا ربك، أخطأ من شدة الفرح! (البخاري ومسلم)

ریخوشکردنه بۆ ئادهمیزاد بۆ گه‌رانه‌وه بۆ خواو چاندنی هیوا له دل وده‌روونی خه‌لکیدا گه‌ر هاتوو که‌وتنه‌هه‌له‌وه، چونکه‌خوای گه‌وره خۆی ئاده‌میزادی دروست کردوو و ورده‌کاری پیکهاته‌ی ده‌زانی وده‌زانی خالی لاوازی زۆره، بۆیه‌ده‌بی بوا‌ری هه‌لسانه‌وه‌په‌شیمانی له‌و گونا‌هانه‌ی بۆ بره‌خسینی، ئه‌گینا ده‌بیته‌دی‌لی بی‌هیوایی، که‌ده‌رئه‌نجامه‌که‌ی بۆ ده‌روونی ترسناکه‌. سیفه‌تی مرۆف‌هه‌له‌کردن وشت له‌بیرچوونه، ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی که‌خوایه‌کی هه‌یه‌دان به‌و سیفه‌ته‌ی ده‌هینی و هه‌میشه‌ئاماده‌یه‌لی‌خوشبی وپه‌سه‌ندی‌کاته‌وه‌ئه‌گه‌ر هاتوو گه‌راپه‌وه‌بۆ‌لای، به‌لکوو‌خوا‌خۆی‌فه‌رموویه‌تی که‌هه‌موو ئاده‌میزادی‌ک هه‌له‌ده‌کات وباشترین‌خاوه‌ن‌هه‌له‌ئو‌که‌سه‌یه‌که‌په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌له‌هه‌له‌کانی.

ده‌ست‌نیشان‌کردنی چاکه‌وخرابه

وعن وابصة بن معبد رضى الله عنه قال: أتيت رسول الله (ﷺ) فقال: جئت تسأل عن البر؟ قلت: نعم، قال: استفت قلبك، البر ما اطمأنت إليه النفس واطمأنت إليه القلب، والإثم ما حاك في النفس وتردد في الصدر وإن أفتاك الناس وأفتوك. حديث حسن في مسندي الإمامين أحمد بن حنبل

والدّارمیی. (اخرجه الإمام أحمد في المسند (228/4) والدارمي (245/2-246)
وَأبو يعلى (1586، 1857))

ئیشی چاکه که خوای پهروهردگار لیّی رازیه ئەو ئیشهیه که دلّ
پیی ئارام دهبی، به پیچهوانه‌ی ئیشی خراپ، که دلّ پیی ده‌وروژی و
تیک ده‌چی وئارامی لیّ ده‌بری، بویه بۆ هەر ئیشیک ده‌توانی راپرسی له
دلت بکه‌یت، ئارامبوونی ئەوه ده‌گه‌ینی که کاره‌که ره‌وایه، ئەگەر
تووشی دلّ‌پراوکی بووی، که‌واته ئیشه‌که ره‌وا نیه.

ئەم فەرموده‌یه ئەوه ده‌گه‌ینی که ده‌قه‌کانی ئیسلام له‌گه‌ل
پیکهاته‌ی ساغی ئاده‌میزاد ده‌گونجی، چونکه له‌سه‌ر هه‌مان بنه‌مای
خانه‌کان کارده‌کات که سه‌رچاوه‌که‌یان، واته به‌رنامه‌ی ئیسلام
وبه‌رنامه‌ی خانه‌کان، یه‌که، ئەویش خوای داهینه‌ره. هه‌روه‌ها له‌م
فەرموده‌یه ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت که ئەنجامی په‌یره‌وکردنی
رینماییه‌کانی خواو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌خته‌وه‌ری به‌ دلّ و ده‌روون
ده‌به‌خشی، به‌خته‌وه‌ری و خو‌شیه‌که له‌و خو‌شیه زیاتر که له‌ ئەنجامی
لادان له‌ رینماییه‌کانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دێته‌ دی.

بنه‌مای ده‌ولت و کۆمه‌لگا

قال رسول الله (ﷺ): (أَيُّهَا النَّاسُ ، أَطْعَمُوا الطَّعَامَ ، وَأَفْشُوا السَّلَامَ ،
وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسَ نِيَامَ ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ). (جامع
الترمذي)

واته: ئەي خەلکينه! خۆراك بدەنه خەلکي، سلاو ئاشکرا بکەن،
خزم بەسەرکەنەوه، کاتى خەلک نوستبى، شەونوئىزى بکەن، بە بى کيشە
ئەچنە ناو بەهەشت. بەو شىوہ يە ھەميشە پيغەمبەر (ﷺ) خەلک
تيدەگەينى کە ئىسلام گرنگى بە ھەموو لايەنەکانى ژيان دەدات، بە
تايبەتى لايەنى کۆمەلایەتى کە بەردى بناغەى دروستکردنى کۆمەل
ودەولەتە.

رېگايە کى ئاسان بۆ بەهەشت

قال رسول الله (ﷺ): مرّ رجل بغصن شجرة على ظهر طريق فقال: والله
لأنّ هذا عن المسلمين لا يؤذيه، فأدخل الجنة. (رواه مسلم 1914، 128)

ئىسلام ئاينىكى ئىجابىيە، واتە موسلمان نابى تەنيا چاودىرى
ژيان بکات بى ئەوہى جىي دەستى پىوہ ديار بى، نابى چاوا لە کارى
چەوت بنوقىنى، بۆيە کە لقى دارىک يان بەردىک يان تەگەرەيەک لە رىي
موسلمانان وخەلکى بىينى، يەکسەر دەستى ئەياتى ولايدەبات بۆ ئەوہى
رييان بۆ خۆشبکات، بى ئەوہى چاودەپى پاداشتدانەوہ لە کەس بکات،
بەوہش دەبىتە گونجاوترين و باشتري بەرنامە و رژيم بۆ حوکمرانى
خەلکى، چونکە لەوان بەوہ جىيادەبىتەوہ کە پشت بە ياساوا
پاداشتدانەوہى حاکم نابەستى بۆ چاکسازى. موسلمان بە پىي ئەم
فەرمودەيە، بەرپرسە لە ھەر ئازارىک رى لە موسلمانان وخەلکى بگرى
وتواناي ئەوہى ھەبى کە لايببات. ئەنجا ئەو موسلمانە ئەگەر ھاتوو

حوکمپړانی خه لکی بکات، نه و کاته نه و جوړه رهفتارانه ده بېته فهرزو ده بې جیبه جیبکات. بویه سیاست و حوکمپړانی زور پیوښتی به ناینه بو نه وهی هانی حاکم بدات له ناو کومه لدا چاکسازی بکات، نه ک له بهر ره زامه ندی جه ماوهر، به لکوو له پیناوی ره زامه ندی خوا که هه میشه چاوی لییه تی.

به سهر کردنه وهی خزم

قال رسول الله (ﷺ) في الحديث القدسي: خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْخَلْقَ، فَلَمَّا فَرَعَ مِنْهُ قَامَتِ الرَّحِمُ، فَقَالَ: مَهْ، قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مِنْ وَصْلِكَ، وَأَقْطَعَ مِنْ قَطْعِكَ؟ قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ، قَالَ: فَذَلِكَ لَكَ، ثُمَّ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَقْرَأُوا إِنَّ شِئْتُمْ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (سورة محمد "آية 22") (رواه الامام البخاري)

لهم فهرموده ده دا پیغه مبه (ﷺ) بایه خیکی زور به خزمایه تی ده دات و هانی موسلمانان ده دات له خزمه کانیان دانه برن، چونکه به وه کومه ل بچر بچر و له ت له ت ده بې وده ولت لاواز ده بې. کاتی خوی گه وره له دروستکردنی خه لکی بووه، رهحم واته نه و په یوه نديهی نیوان خه زمان، هه لسا، خوی گه وره فهرمووی: چیه؟ گوتی: له م شوینه دا په نا ده بهمه تو نهی خوی له دابرانی خزمان، فهرمووی: رازی دهی نه وهی بتپاریزی بیپاریزم ونه وهی بتپچرینی بیپچرینم؟ گوتی: به لی نهی

خوا، فرموی: ئه‌وه به‌لینم بۆ بۆتۆ. ئه‌و ده‌قه، گرن‌ترین ده‌قه که بۆندی خزمایه‌تی نیۆ کۆمه‌ل‌ بته‌و بکات و دووبه‌ره‌کی بنه‌پر بکات، بۆیه ده‌شی‌ بلیین که ئیسلام بته‌وترین به‌رنامه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه له نیۆ هه‌موو به‌رنامه ئاسمانی و دروست‌کراودا به‌ هۆی ئه‌و جۆره ده‌قانه بته‌وترین و به‌هێزترین ده‌وله‌ت دروست ده‌کات.

بواره‌کانی چاکه‌کردن

روی الامام مسلم - بسنده - عن أبي ذر رضي الله عنه أن ناساً من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم قالوا للنبي (ﷺ): يا رسول الله ذهب أهل الدثور بالأجر يَصْلُونَ كما نصلي ويصومون كما نصوم ويتصدقون بفضول أموالهم. قال: أو ليس قد جعل الله لكم ما تصدقون؟ إن بكل تسبيحة صدقة. وكل تكبيرة صدقة. وكل تحميدة صدقة. وكل تهليل صدقة وأمر بالمعروف صدقة ونهي عن منكر صدقة. وفي بضع أحدكم صدقة قالوا يا رسول الله أيأتي أحدنا شهوته ويكون له فيها أجر؟ قال: أرأيتم لو وضعها في حرام أكان عليه فيها وزر. فكذلك إذا وضعها في الحلال كان له أجر.

له‌م فرموده‌یه‌دا، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) چه‌نده‌ها ده‌رگا بۆ ده‌سته‌که‌وتنی خێر بۆ موس‌لمانان، به‌ تاییه‌تی هه‌ژارو بۆ ده‌رامه‌تان، ده‌کاته‌وه، که هه‌ندیکیان کاری دل‌ و زمانه‌و، هه‌ندیکیان هه‌لسان به‌ فرمانی ره‌خنه‌گرته‌ له‌ خه‌لکی وه‌اندانیان بۆ کاری چاکسازی، واته‌

بوون به فاکتري ئیجابی بنیاتنان له کومه لگادا. به لام نه وهی لای
 موسلمانانی نه و سهرده مه و هه موو سهرده میڅ سهیره هه ژمارکردنی
 ئاره زووی جهسته یی که له چوارچپوهی شهردا بکری به چاکه، لیره دا
 پیغه مبه ر (ﷺ) نه و هیله گشتیه و نه و ریسایه یان بو ده کیشی که هه ر
 کاریک نه گه ر له چوارچپوهی هه رامدا کراو بو خاوه نه که ی به گونا ه
 نووسرا، نه و به پیچه وانه وه به چاکه ده نووسری نه گه ر هاتوو له
 چوارچپوهی هه لالدا جپیه جپیکری. به وهش ئیسلام هه موو
 کاره چاکه کانی ئاده میزاد مه به ستيکی روونی بو داده نی بو نه وهی
 هه ست بکات بو په یامیکی پیرو ز ده ژی. که نه و هه سته ی تیا دروست
 بوو، هیوای ژیانی بته و ده بی وده بیته فاکتري بنیاتنان وناو دهررونی
 رووناک ده بیته وه و تام له ژیان ده بینی.

کشتوکان و باوه ر

قال رسول الله (ﷺ): لا یغرس مسلم غرساً، ولا یزرع زرعاً، فیاکل منه
 انسانٌ ولا دابةٌ ولا شيءٌ الا کانت له صدقةٌ . (رواه البخاري 315-فتح
 ومسلم 1552)

له سه ر هه مان ریسای دانانی بنه ما بو جپیه جپیکردنی کرداری
 بنیاتنان، پیغه مبه ر (ﷺ) نه و جوړه کردارانه به باوه ر ده به ستي
 وده فهرموئ: هه ر موسلمانیک نه مامیک بجینی یان رووه کیڅ بریونی،
 دواتر ئاده میزادیڅ یان ئاره لیک لی بخوات، به پاداشت له لایه ن خواوه

بوی دهنووسری. هاوشیوهی ئەم جوړه رینمایانه زۆرن و هەرئوهدش
 بوو هوی پيشكهوتنی دهولته تی ئیسلام له هه موو بواره کانی ژياندا، به لام
 که مانای ئاین تهسکبوه بو ناو مزگهوت ونویژو روژو، بئی ئه وهی ئاور له
 بواره کانی ژیان بدری، دواکهوتن یه کیک له سیمه هره دیاره کانی
 دهولته تی موسلمانان بووه.

له ژیر سیپه ری خوا دا

بنیاتنانی کۆمه لگا و دهولته

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : سمعت رسول الله (ﷺ) يقول :

(سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله:

إمام عادل...

وشاب نشأ في عبادة الله...

ورجلان تحابا في الله اجتماعا عليه وتفرقا عليه...

ورجل ذكر الله خاليا ففاضت عيناه...

ورجل قلبه معلق بالمساجد...

ورجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شماله ما تنفق يمينه...

ورجل دعتة امرأة ذات منصب وجمال فقال: إني أخاف الله رب العالمين)

(أخرجه البخاري ومسلم)

به م فهرموده یو هاوشیوه کانی، پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)

هی لیکي گشتی بو پیکهینانی کۆمه لگا و دهولته تی بته و نه خشه ده کیشتی،

که له وانه ی له م فهرموده یه دا هاتوون، وهک حاکمیکی دادپهروهرو،

گەنجىك كە بە عىبادەت و ناسىنى خوا خۆى خەرىك دەكات و،
 پەيوەندى لە گەل مزگەوت كە جىي خواپەرىستى وتىكەلېۋونە بە
 مۇسلمانان و ئاشنا بوون بە كىشەكانيان و بەشدارىكردن لە
 چارەسەركردنيان و، پەيوەندى خۆشەويستى لە ناو كۆمەلگاۋ، دەرۋون
 پاكى، كە پال بە كۆمەلگا دەنى متمانە نەبرىي بە ئەندامەكانى، ئەو
 ئەندامانەى كە ئەگەر ھاتوو ئافرەتتىكى خاۋەن دەستەلات وجوانى بۆ
 رەفتارىكى نا بەجى بانگيان بكات ناچن و دەلېن : ئىمە لە خوا
 دەترسىن. ھەروەھا، ھاوكارى دارايى بى دەرامەتان ، بە شيۋەيەك كە
 ھەستى ھەزار بيارىزىت، ۋە دروستكردى نموونەيەك كە ھەمىشە خۋاى
 لە ناو دل بى، نەك تەنيا لەسەر زمان، چونكە ئەو بەردى بناغەى
 ھەلقوۋلىنى رەۋشت و رەفتارى جوانە. لەم فەرمودەيەدا، سىياسەت و
 رەۋشت و دەرووناسى و دارايى و كۆمەلئاسى لە خۆ دەگرىت و، بەوانە
 دەلى، كە تىدەگەن ئاين تەنيا پەيوەندىەكە لە نىۋان خواۋ مەۋق ،
 بۆچۈنەكەيان ھەلەيەو دوورە لە راستى.

رۆشنىرى خۆشەويستى

عن النبي (ﷺ): أَنَّ رجلاً زار أخاً له في قرية أخرى، فأرصد الله تعالى على مدرجته ملكاً، فلما أتى عليه قال: أين تريد؟ قال: أريد أخاً لي في هذه القرية، قال: هل لك عليه من نعمة تربُّها عليه؟ قال: لا، غير أني أحببته في

الله تعالى، قال: فإني رسول الله اليك بأن الله قد أحبك كما أحبته فيه .
(رواه مسلم 2567)

پياويك سهری دا له براده ريكي له دييه كي تر، خواي گه وره
فرشته يه كي بو ته رخاڼ كړد له ريگادا ليې پېرسې: بو كوي ده چي؟
گوتی: به ته مای ئوهم سهر له براده ريكم بدهم له و دييه، گوتی: له بهر
ئو هی له وه و پيش سووډيكي پي گه ياندووی؟ گوتی: نه خير، به لام له بهر
ئو هی خوشه ويستی خوا كوژمانده كاته وه، فرشته كه پي گوت: من
په يامنيري خوام بو تو، نامه ی خوات پي ده گه ینم كه توی خوشده وي،
چونكه له پيناوی ئو براده رت خوشده وي.

بي گومان خواي گه وره پيویستی به وه نيه كه خه لكی له بهر ئو
يه كتریان خوشبوې، به لام وه خوايه ك هن ده كات ئو سهرچاوه ی
هه موو هسته كانی مروځ بي، چونكه به و ريگايه و ته نيا به و ريگايه
كومه لگايه كي بته و دروست ده بي، نه كه بهر ژه وه ندي كورت خايه ن بيته
هوې پيكه وه به ستنی دلی خه لكی، كه بهر ژه وه ندي كه كوتايی هات،
له يه كه داده برين.

وعن أنس رضي الله عنه أن رجلاً كان عند النبي (ﷺ) فمَرَّ رجل
به فقال: يا رسول الله! اني لأحِبُّ هذا، فقال له النبي صلى الله عنه وسلم:
أأَعْلَمْتَهُ؟ قال: لا، قال: أَعْلِمُهُ، فلحقه فقال: اني أحبك في الله، فقال: أحَبَّكَ
الذي أحببتني له. (رواه ابو داود 5125)

به هه مان شیوه، پیغه مبهه (ﷺ) بۆ زیاتر بلاوکردنه وهی

رۆشنبیری خۆشه ویستی له پیناوی خوا له نیو موسلمانان، به
موسلمانانی راگه یاندوه که نه گهر هاتوو یه کیکیان خۆش بوی، ده بی
پی رابگه ینن، بۆیه به و پیاوهی که گوتی: ئه ی پیغه مبهه ی خوا من نه و
هاوه له م خۆشده وی، پی فهرموو: ئایا پیته راگه یاندوه که خۆشت
ده وی؟ گوتی: نه خیر، فهرموی: ده پی رابگه ینه! ئه ویش دوی که وت
و پی گوت: من له پیناوی خوا تۆم خۆشده وی، ئه ویش پی گوت:
خوای گهره تۆشی خۆشبو ی که له پیناوی نه و منت خۆش ویست.

سنووری نازادی

مَثَلُ الْقَائِمِ فِي حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ،
فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا، وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِي فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَرَّ
مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ
مَنْ فَوْقَنَا؟ فَإِنْ تَرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا وَهَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى
أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَوْا جَمِيعًا (رواه البخاري عن النعمان بن بشير)

له م فهرمووده دا، پیغه مبهه (ﷺ) ئاماژه ئه دات به گرنگترین خال
له بنیاتنانی کۆمه ل و به رقرابوونی سه قامگیری و په ره پیدان، ئه ویش
ئامۆزگاریکردنی خه لکه و ره خنه و ده ست خستنه سه ره له و کاره
سلبیه کان. لیژهدا پیغه مبهه (ﷺ) ده یه وی کۆمه لگایه ک دروست بکات

که له رووی خراپه و ټيکدان بې دنگ نه بې وه لويست وه رېگرې. به لې
هر که سيک نازاده له هه لسوکه وتی، به لام له بهر نه وهی له يه ک
کومه لگادا ده ژين، نازاديه که مان به بهر ژه وه ندی گشتی سنوورداره.
کابرايه که نازاده له فريدانی شتيک بې ناو جاده کان و، يه کيکي تر نازاده
له جگړه کيشان و عاره ق مادهی هوشبهر خواردنه وه، نه و نافره ته
نازاده له جوړی جل له بهر کردنی و، فیساری بهر پرس نازاده له و
که سهی پوستی دداتی، به لام هر هه موویان به و رفته رايان زیان به
خه لکی ده گه ټين، بويه ده بی له و هه لسوکه وته ناگادار بکړينه وه، بې
نه وهی چيتر له سر نه و روهو شته بهرده وام نه بن، چونکه ټيکدانی
شيرازهی کومه ل دهر نه جاميتی. بې نه و مه به سته پيغه مېهر (ﷺ)
نمونه يه که نه خاته بهرده م که له ناو که شتيه کدا دوو کومه ل خه لک نه بی،
هه نديک له سر رووی که شتيه که و هه نديک له خواره ووه ده بن. بې ناو
هينان، نه وانهی خواره ووه ده چوونه سهر وه، بويه وتیان: نه گهر کونیک
له بن که شتيه که دروست بکه بن، نه و ناومان ده ست ده که وې و نه و ونده
به سر نه وانهی سهر وه هاتو وچو ناکه بن و نازاريان پې ناگه ټينين. نه گهر
نه وانهی سهر وه نه يانهيشت نه وه بکه بن، هر هه موویان رزگاريان ده بی،
چونکه کونکردنی که شتيه له ناو ناوه که هر هه موویان نوم ده کا. به لام
نه گهر لييان گه پان که شتيه که کون بکه بن، نه و هر هه موویان ده فته وتن.
هه رچه نده ليړه دا نيتهی ناو دلې نه وانهی خواره ووه پاکه، به لام خودی
کاره که زیان به خشه.

کهسی شیاو له جیی شیادا

بينما النبي (ﷺ) في مجلس يحدث القوم جاءه أعرابي فقال له :
متى الساعة ؟ فأجابه : " إذا ضيعت الأمانة فانتظر الساعة " . قال : كيف
إضاعتها ؟ قال : " إذا وسد الأمر إلى غير أهله فانتظر الساعة " (رواه
البخاري)

له مه جليسیځدا، ده شته کیهک له پیځه مبهه ر (ﷺ) ی پرسى :
که ی روژى قیامه ته ؟ فه رموى : که نه مانه ت وونکرا چاوه ریى قیامه ت
بکه ، گوټى : نه ی چوڼ نه مانه ت ون ده بی ؟ گوټى : نه گهر هر کاریکى
ده ولت به خه لکى نه شیاو بسپیږدرى ، چاوه ریى قیامه ت بکه !
نه وهش یه کیکه له بنه ماکانى سیاسه تی ده ولت که به هوپه وه
ده ولت تیکی به هیژ دروست ده کرى ، کاتى کهسى شیاو له جیی شیاو
دابنرى ، به پیچه وانه وه ، نه گهر له بهر خزمایه تی و هوږایه تی وحیزبایه تی
و په رژه وهندى ته سک ئیشى فه رمى به کهسى نه شیاو سپیږدرا ، گهنده لى
و به رتیل به ربلاو ده بی وناوه پوکى کومه لگاو ده ولت ده رووخى .

یارمه تی خه لکى

عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ)، قَالَ : " كَانَ رَجُلٌ يُدَايِنُ النَّاسَ ، فَكَانَ يَقُولُ
لِفَتَاهُ : إِذَا أَتَيْتَ مُعْسِرًا ، فَتَجَاوَزْ عَنْهُ ، لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنَّا " قَالَ : "
فَلْيَقَى اللَّهَ ، فَتَجَاوَزْ عَنْهُ (متفق عليه)

کابرایهك به قهرز پارهی ده‌دایه خه‌لکی، به شاگردەکانی ده‌گوت: ئەگەر چوون پارەتان کۆکردەوهو بینیتان قەرزارەکه دەست کورته، وازی لێبینن، به‌لکوو خوای گه‌وره له دواپۆژدا وازمان لێبینی و لیتمان خوشبی، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی: ئەو کابرایه که به خوا گە‌یشت لێی خوشبوو. لێره‌دا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئاسانکاری بۆ موسڵمانان ده‌کا که به شیوه‌یه‌کی هاریکاری له‌گه‌ڵ یه‌کتەدا بزین و ماده نه‌بیته دوا ئامانجیان، به‌لکو ره‌زانه‌ندی خوا ئامانجی سه‌ره‌کی هه‌ر ئیشیکیان بی. له‌م فەرمووده‌یه‌ش هی‌لکی گشتی بۆ موسڵمانان ده‌کیشی که له هه‌موو مامه‌له‌کانی‌اندا توند نه‌بن وهه‌تا ئەتوانن نه‌رم و نیا‌ن بن.

دژی سته‌مکاری

جاء رجل الى رسول الله (ﷺ) فقال: يا رسول الله! أرأيت إن جاء رجلٌ يريد أخذ مالي؟ قال: لا تعطه مالك، قال: أرأيت إن قاتلني؟ قال: قاتله! قال: أرأيت إن قتلني؟ قال: فأنت شهيد، قال: أرأيت إن قتلتَه؟ قال: هو في النار. (رواه مسلم 140)

ئیسلام هه‌رگیز رێنادات به موسڵمان ملکه‌چی داگیرکه‌رو سته‌مکارو هێرشبه‌ر بی که بیه‌وی پارە یان نامووسی که‌سیک زه‌وت بکات، ئەوه‌تا ئەو که‌سه‌ی که هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و لێپرسی: ئەگەر هاتوو که‌سیک به زۆر پارەم زه‌وت بکات چیبکه‌م؟ فەرمووی: مه‌یده‌ری، گوتی: ئەگەر شه‌پی له‌گه‌ڵدا کردم، فەرمووی: شه‌پی له‌گه‌ڵ

بکه، گوتی: ئە‌ی ئە‌گەر منی کوشت؟ فەرمووی: بە‌ شه‌هید هه‌ژمار ده‌کړیی لای خوا، گوتی: ئە‌ی ئە‌گەر کوشتم؟ فەرمووی: ئە‌و له‌ ناگر ده‌بێ. یه‌ك دوو فەرمايشتی به‌و شپۆه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وای له‌ موسلمانان کرد که له‌ وه‌ستان دژ به‌ دوژمنان و رزگارکردنی ولاتی داگیرکراو دریغی نه‌که‌ن وه‌وله‌کانی دوژمنان پووجه‌لکه‌نه‌وه‌.

سیاسه‌ت

قال رسول الله (ﷺ): ما بعث الله من نبي ولا استخلف من خليفة الا كانت له بطانتان، بطانة تأمره بالمعروف وتحضه عليه و بطانة تأمره بالشر وتحضه عليه والمعصوم من عصم الله. رواه البخاري 11\501-فتح

بنه‌مايه‌کی تری گرنگی سیاسه‌ت که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) روونی ده‌کاته‌وه، ئە‌وه‌یه‌ که هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک یان حاکمێک، دوو جوړ یارمه‌تیده‌رو راویژکاری هه‌یه، جوړی یه‌که‌م هانی ئە‌ده‌ن بۆ کرده‌وه‌ی چاکه، جوړی دووه‌میان هانی ئە‌ده‌ن بۆ کرده‌وه‌ی خراپه، خواش به‌ ویستی خۆی ئایانپاریژی. بۆیه به‌و فەرمووده‌یه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خه‌لکی ناگادار ده‌کاته‌وه کاتی کاربه‌دست بن یان پۆستی‌ک وه‌رگرن، هه‌میشه یاریده‌ده‌ری داوین پاک و دلسۆز له‌ ده‌وری خۆیان کۆبکه‌نه‌وه‌و زه‌لامی ناپاک دووربخه‌نه‌وه‌.

وہستان به گز ستمکاردا

قال رسول الله (ﷺ): سيد الشهداء حمزة بن عبد المطلب ،
 ورجل قام إلى إمام جائر فأمره ونهاه ، فقتله . (صححه الالباني 2308)

ئەم فەرموودەییەش بەلگەیەکی روون و ئاشکرایە لەسەر ئەوەی
 ئیسلام تەنیا مزگەوت و عیبادەت نیە ، بەلکوو سیاسەت بەشیکی لەم
 ئاینە . لەم فەرموودەیدا ، پیغەمبەر (ﷺ) ئەو ئاشکرا دەکات کە
 گەورەیی شەهیدەکان (حمزە)ی مامیتی ، کە لە جەنگی (أحد)
 شەهیدکرا ، لە گەڵ ئەویش کەسیکە کە بەرامبەر حاکمیکی ستمکاردا
 هەڵسابی و فەرمانی پێدابی کە دادپەروری بکات ولی داواکردبێ واز لە
 ستمکاری بهێنی ، ئەو کارەش بوو هۆی کوشتنی . ئەو گرنگترین
 دەقیکی کە هانی خەلکی دەدات بە ستم رازی نەبن و درژی زۆرداری
 بووەستن ، بەوێش ئەو دەقی کۆمۆنیستەکان ، کە دەلی ئاین هۆشبهری
 گەلانی دەقە ئاینەکان خەلکی بە روژی قیامەت سەردەکاتەو و ناھیلی
 داواي مافی خۆیان بکەن و ئەگەر لی بدرین لەلایەن بەرامبەرەو ئاین
 پێیان دەلی ، ئەگەر لە روومەتی راستت لێدرای ، روومەتی چەپتی پی
 بدە ، ئەو فەرموودەیی پیغەمبەر (ﷺ) ئەو تۆمەتی کۆمۆنیستەکان
 پووچەڵ دەکاتەو . وەنەبی ئەم دەقانه تەنیا لاپەرەکانی کتیبەکانی
 پێکردبیتەو ، بەلکوو بوو بە کردار و میژوو هەزارەها هەلوێستی
 موسلمانانی تۆمار کردوو ، کە چۆن موسلمانان بەرامبەر ستم

وہستانه ته وه، هه چهنده زور جاریش گیانی خوځان کردو ته قوربانی وشه ی هه ق.

ئیسلام دژى توندو تیژی

قال رسول الله (ﷺ): (من أشار إلى أخيه بحديدة ، فإن الملائكة

تلعنه حتى وإن كان أخاه لأمه وأبيه) (رواه مسلم)

ئیسلام ئاینیکه دژى توندو تیژی، به لکوو ئیسلام ئاینی ناشتیه. له م فرموده یه ئه وه مان پی پیشان ددهات که هر که سیك ئاماژه ی بو برای خو ی کرد به پارچه ئاسنیک، جا ئه و که سه نه ناسیاو بوو یان برای بوو، فریشته ی ئاسمان له و ساته وه نه فره تی لی دهکات، چونکه بوو هو ی ترساندن و توقانندی ئاده میزادیک که دوژمنیکى راسته قینه نیه. ئه نجا ئه و سه باره ته به ئاماژکردن، بو ئه وه ی ئه وه بدرکینین ئه گهر هه ره شه ی کرد له که سیك به و پارچه ئاسنه یان به چه کیک یان به ردیکى تیگرت یان گولله یه کی پیوه نا، ده بی سزا که ی چی بی؟

وعن رسول الله (ﷺ) قال: ان الله كتب الاحسان على كل

شيء، فاذا قتلتم، فأحسنوا القتلة، واذا ذبحتم فأحسنوا الذبحة، وليحد احدكم شفرته وليرح ذبيحته. (رواه مسلم)

له م فرموده یه دا، پیغه مبه ر (ﷺ) جهخت له سه ر ئه وه

دهکات که هه موو ئیش وکاریک له ئیسلامدا ده بی به باشتین شیوه

ئه نجام بدری، بو نمونه له کاتى سه ربړینى ئاژه ل، ده بی به چاکترین

شیوه ئه و کاره ئه نجام بدری، بۆ ئه وهی ئاژه له که که مترین ئازاری پی
 بگات، وه کوو تیژکردنی چه قۆکه و به هیوری پال بخری و لیگه پری هه تا
 خورپه ی دلی باری ئاسایی خوی وه ربگری و چه قوی پی پیشان نه دری و
 له بهردهم ئاژه لی تردا ئه م کاره نه کری و ناوی خوی له سه ر بخوینری.
 بیگومان ریگای ئاسانتر بۆ سه ربپین له ولاتانی رۆژئاوا دا به کار ده هیئیری،
 وه ک خنکاندن یان به کاره یانی کاره با، به لام زانست ئه وه ی سه لماندوه
 که ریگای سه ربپین و ده کردنی ئه و خوینه له جه سته ی ئاژه له که،
 باشتین ریگایه که له رووی ته ندرووستیه وه .

سه رچاوه کان

- (1) قورئانی پیروژ
- (2) ابن القيم الجوزية، زاد المعاد في هدي خير العباد (عليه السلام)، حققه :
شعيب الأرنؤوط وعبد القادر، الطبعة الأولى، 1399هـ، دار الرسالة.
- (3) ابن كثير، شمائل الرسول (عليه السلام)، تحقيق مصطفى عبد الواحد، دار
المعرفة، بيروت-لبنان
- (4) ابن هشام، السيرة النبوية.
- (5) الابياري، فتحي (2003): محمد (عليه السلام) مواقف من السيرة النبوية
الشريفة، مكتبة الدار العربية للكتاب، القاهرة- مصر
- (6) اسامة نعيم مصطفى (2012)، مواقف ضحك وبكى فيها الرسول
صلى الله عليه وسلم، الطبعة الاولى، دار الاسرة للنشر عمان الاردن

7) الاستانبولي والشلي، محمود مهدي و مصطفى أبو النصر (1988):

نساء حول الرسول (عليه السلام) والرد على مفتریات المستشرقين، دار ابن

كثير، دمشق-سوريا

8) باپير، علی (2010): پوختهی ژياننامهی پیغه مبهري خوا (عليه السلام)

دهرس و پهنده کانی، نوسينگهی التفسير، هولير-عراق

9) الباشا، عبد الرحمن رأفت (1992) صور من حياة الصحابة، ط 1،

دار النفائس، بيروت

10) الالباني، محمد ناصر: صحيح السيرة النبوية لابن كثير، المكتبة

الاسلامية عمان، الاردن

11) الحميدي، عبد العزيز بن عبد الله (2005) السيرة النبوية، دار

الدعوة، الاسكندرية، مصر

12) خليل، عماد الدين (2006): السيرة النبوية مشروعا حضاريا ،

مجلة حراء - العدد: 3

13) خليل، عماد الدين، شيء مما يقوله الآخر عن رسول الله (ﷺ)،

موقع صيد الفوائد

14) السباعي، مصطفى (1986): السيرة النبوية دروس وعبر، المكتب

الإسلامي، بيروت، لبنان، ط9.

15) الشدي، عادل بن علي ، 40 مجلساً في صحبة الحبيب (ﷺ)

سيرته اخلاقه شمائله

16) الصالحي، محمد بن يوسف (1974): سبل الهدى والرشاد في سيرة

خير العباد (ﷺ)، تحقيق: مصطفى عبد الواحد، لجنة إحياء التراث

الإسلامي.

17) الصلابي، علي محمد، السيرة النبوية، عرض وقائع وتحليل

أحداث.

18) العمري، أكرم ضياء (2003): السيرة النبوية الصحيحة، ط5،

مكتبة أضواء البيان، مصر

19 العوشن، محمد بن عبدالله (2007) : ماشاع ولم يثبت في

السيرة النبوية، دار طيبة.

20 قطب، سيد (1980) في ظلال القرآن، دار الشروق، ط6

21 الكتاني القاسمي، محمد عبد الحي، نظام الحكومة النبوي،

المسمى التراتيب الادارية، ط2، دار الارقم، بيروت

22 المباركفوري، صفي الدين عبد الرحمن (1996): الرحيق المختوم،

الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة، لبنان.

23 مستو، محي الدين (1982): عدي بن حاتم الطائي، الجواد بن الجواد،

سلسلة اعلام المسلمين 22، دار القلم-بيروت، ط 1

24 الملاح، محمود بن محمد (2010): التعليق على الرحيق المختوم،

الدار العالمية للنشر والتوزيع، ط 1

25 الندوي، أبو الحسن (1987): السيرة النبوية، دار التوزيع والنشر

الإسلامية، القاهرة ط 7.

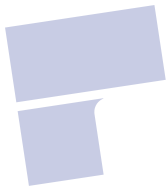
به ره مه پيشووه كاني نووسهر

1) عبد القادر الكيلاني، قبسات من الفتاح الرباني

2) گه شتي دلي خواناسيك

3) خوا پهرودگاري جيهانه كانه

4) گهرانه وه بو به هه شت

pdfelement

ناوډروک

- Error! Bookmark not defined. به شې يه که م.
- Error! Bookmark not defined. به شې دووهم
- Error! Bookmark not defined. له واکمنوون
- Error! Bookmark not defined. به هاريگک له بياباندا
- Error! Bookmark not defined. که رانه وه
- Error! Bookmark not defined. فرميسکي ته نيایي
- Error! Bookmark not defined. يه که م تيشکي نه ويني
- Error! Bookmark not defined. روځنکي سياسي وایني
- Error! Bookmark not defined. روځنکي له نه شک وته که دا
- Error! Bookmark not defined. هه واهه سه رسوورهيته ره که
- Error! Bookmark not defined. دلنيابوون
- Error! Bookmark not defined. يه که م هه نگاو
- Error! Bookmark not defined. له سه رکينوي (صفا)
- Error! Bookmark not defined. دانوستان
- Error! Bookmark not defined. خوراگري
- Error! Bookmark not defined. که شتيگک به ده ريدا ... (کوچکرون بو حبه شه)
- Error! Bookmark not defined. موسلمانووني بليسه تیک

- Error! Bookmark not defined. دہ روانہ کی گرنک .. یسلا مہونی عمر
- Error! Bookmark not defined. گہ مارو
- Error! Bookmark not defined. ہاوسہ ری نوی
- Error! Bookmark not defined. گہ شتی (الطائف)
- Error! Bookmark not defined. ہہ ولینکی ہی وچان
- Error! Bookmark not defined. ہہ نگا وینکی گرنک
- Error! Bookmark not defined. گہ شتیٹک بہ مہ کہ کوتی ناسماندا
- Error! Bookmark not defined. پہ بمانی لایہ نگران
- Error! Bookmark not defined. کوچکر دن
- Error! Bookmark not defined. پیلانی کافران و پلانی ناسمان
- Error! Bookmark not defined. پرنہ وی کوچکر دن
- Error! Bookmark not defined. روووا لہ پرنی کوچکر دن
- Error! Bookmark not defined. بہ لینٹیک
- Error! Bookmark not defined. لہ (قباء) وا
- Error! Bookmark not defined. لہ مالی (أبو ایوب) وا
- 123 موسلسانہونی زانایہ کی جوولہ کہ
- Error! Bookmark not defined. برابہ تی ہی ورنہ
- Error! Bookmark not defined. گہ ران بہ دواہ راستیدا

- Error! Bookmark not defined. به‌سه‌رهاتی (سلان) ی فارسی
- Error! Bookmark not defined. به‌ره‌ی دوشمنان
- Error! Bookmark not defined. به‌ره‌ی دوشمنان (جه‌نگی به‌در)
- Error! Bookmark not defined. مانای سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی (به‌در)
- Error! Bookmark not defined. کاره‌ساتیکگی دلته‌زین
- Error! Bookmark not defined. زاوای به‌ویل گیراو
- Error! Bookmark not defined. غه‌در
- Error! Bookmark not defined. پارانیک بؤ تیرور
- Error! Bookmark not defined. ناو مالی پیغه‌میر (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)
- Error! Bookmark not defined. به‌سه‌رکه‌ر دنده
- Error! Bookmark not defined. گوراکاری ده‌روونی
- Error! Bookmark not defined. سه‌رکه‌وتن و شکستیون... داستان (أحد)
- Error! Bookmark not defined. نه‌جلمی یاخیبون
- Error! Bookmark not defined. نه‌جلمی روداوه‌کان
- Error! Bookmark not defined. هوکانی هاوسه‌رگیر پیغه‌میر (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)
- Error! Bookmark not defined. بوختان
- Error! Bookmark not defined. هه‌لوئستی دودره‌کان
- Error! Bookmark not defined. که‌ماروی گشتی.. (جه‌نگی خنده‌ق)

- Error! Bookmark not defined. توله ی خیانت
- Error! Bookmark not defined. پدیماننامی ناشتی
- Error! Bookmark not defined. بانگه وازی جیهانی
- Error! Bookmark not defined. هیئری باوهر. بدسه رهاتی (ام حبیبه)
- Error! Bookmark not defined. تیکشکاندنی بنکیده کی نازده گیر ی .. (خیر)
- Error! Bookmark not defined. له قه لای دوژنایه تی بو مالی پیغه مبه رایه تی
- Error! Bookmark not defined. (صفیه) کچی (حیی بن الاخطب)
- 21 هدره کاره ده وسینکه .. (أبو هریره)
- Error! Bookmark not defined. هاوړتی ... بدسه رهاتی (جابر بن عبدالله)
- Error! Bookmark not defined. بدره مالی خوا
- Error! Bookmark not defined. پاراستنی سنوره کان .. (جده نگی موئته)
- Error! Bookmark not defined. هدره شانده وه ی پدیمان
- 132 موسلمانبودنی گاوریکت
- Error! Bookmark not defined. ده سته پیشخه ری سه ربازی .. (غزای تبوک)
- 71 نه نجامی راستگوینی
- Error! Bookmark not defined. ساتینگی جده گهر .. (کوپکردنی یسر اهیم)
- Error! Bookmark not defined. له مالی خوا ... ده چی مالناوایی
- Error! Bookmark not defined. دواساته کانی دونیا